

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

27. kesäkuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 21.–24. marraskuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 352, 19.10.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 30. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 363, 26.10.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 22. marraskuuta 2016

2018/C 224/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2015 (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 aiheesta ”Vihreä kirja vähittäisrahoituspalveluista” (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 Euroopan puolustusunionista (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 vesiliikenteen henkilöliikennepalvelujen mahdollisuuksien hyödyntämisestä (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta (2016/2139(INI))	36

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

2018/C 224/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 Basel III:n viimeistelystä (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen perusteella) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 EU:n strategisesta viestinnästä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 viittomakielistä ja koulutetuista viittomakielen tulkeista (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen bentatsoni hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D047341/00 – 2016/2978(RSP))	75

Torstai 24. marraskuuta 2016

2018/C 224/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Kiinassa vangitun kustantajan Gui Minhain tapauksesta (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 guarani-kaiowá-alkuperäiskansan tilanteesta Mato Grosso Do Sulin osavaltiossa Brasiliassa (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 venäläisen mielipidevängin Ildar Dadinin tapauksesta (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Syyrian tilanteesta (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n ja Turkin välisistä suhteista (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n liittymisestä naiseen kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehtyyn Istanbulin yleissopimukseen (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2015 (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 aiheesta ”kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen” (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n toimintasuunnitelmasta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 pienten liikennealan yritysten uusista mahdollisuuksista ja yhteistyöhön perustuvista liiketoimintamalleista (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Valko-Venäjän tilanteesta (2016/2934(RSP))	135

Torstai 1. joulukuuta 2016

2018/C 224/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 tilanteesta Italiassa maanjäristysten jälkeen (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 komission jäsenten sidonnaisuusilmoituksista – suuntaviivoja (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpo-raustoimintaan liittyvästä vastuusta, korvauksista ja taloudellisista turvajärjestelyistä (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 energian saatavuudesta kehitysmaissa (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 eurooppalaisen maksamismääräysmenette-lyn soveltamisesta (2016/2011(INI))	173

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 22. marraskuuta 2016

2018/C 224/29	Euroopan parlamentin päätös 22. marraskuuta 2016 Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	Euroopan parlamentin päätös 22. marraskuuta 2016 Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2107(IMM))	178

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 22. marraskuuta 2016

2018/C 224/31	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi hyväksynnän antamisesta Euroopan poliisivirastolle (Europol) Ukrainan ja Europolin välisen operatiivista ja strategista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemiseen (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))	183

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Tiettyjen ilman epäpuhtauksien päästöt ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta 193

Torstai 24. marraskuuta 2016

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

Makrotaloudellinen lisärahoitusapu Jordanelle ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hasemiittiselle kuningaskunnalle (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2016/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hasemiittiselle kuningaskunnalle 194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminta ja valvonta ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) 196

Torstai 1. joulukuuta 2016

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

Unionin tullikoodeksi meri- tai ilmaitse väliaikaisesti unionin tullialueelta vietyjen tavaroiden osalta ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta meri- tai ilmaitse väliaikaisesti unionin tullialueelta vietyjen tavaroiden osalta (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta meri- tai ilmaitse unionin tullialueelta väliaikaisesti vietyjen tavaroiden osalta 198

Soveltamispäivä: vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevat avaintietoasiakirjat ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

P8_TC1-COD(2016)0355

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetun asetuksen (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta sen soveltamispäivän osalta 199

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kiribatin tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE)) 201

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Salomonsaarten välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE)) 202

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Mikronesian liittovaltion välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE)) 203

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Tuvalun välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä unionin puolesta (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE)) 204

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Marshallinsaarten tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE)) 205

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista ja rikoksia koskeviin syytetoimiin liittyvien henkilötietojen suoja koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE)) 206

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE)) 207

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD)) 208

2018/C 224/47	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Määrärahojen tarkistaminen muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvän viimeaikaisen kehityksen pohjalta, maksu- ja maksusitoumusmäärärahojen vähentäminen kokonaismäärärahasiirron seurauksena, ESIR-rahaston voimasaolon pidentäminen, Frontexin henkilöstötaulukon muuttaminen sekä tulojen tarkistaminen (omat varat) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Omista varoista tehdyn päätöksen 2014/335/EU, Euratom täytäntöönpano ratifiointimenettelyn päätyttyä ja päätöksen tultua voimaan 1 päivänä lokakuuta 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta tuen antamiseksi Saksalle (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2016 varainhoitovuodeksi 2016, joka liittyy ehdotukseen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta tuen antamiseksi Saksalle (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi joustovalineen varojen käyttöönotosta meneillään olevan muuttoliike-, pakolais- ja turvallisuuskriisin edellyttämiä välittömiä taloudellisia toimenpiteitä varten (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta ennakkomaksujen maksamiseksi unionin vuoden 2017 yleisestä talousarviosta (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 sovittelukomitean talousarviomenettelyssä hyväksymästä esitystä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 koskevasta yhteisestä tekstistä (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))	227

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 21.–24. marraskuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 352, 19.10.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 30. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 363, 26.10.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 22. marraskuuta 2016

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0433

Euroopan keskuspankin vuosikertomus 2015

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2015 (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin vuosikertomuksen 2015,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 284 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 123 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 15 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0302/2016),
- A. panee merkille pääjohtaja Draghin esittämän lausunnon, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan eroa EU:sta ja jonka mukaan se, missä määrin ero vaikuttaa talousnäkyymiin, riippuu tulevien neuvottelujen ajoituksesta, kehityksestä ja lopullisesta tuloksesta; toteaa, että hänen mukaansa euroalue on tähän saakka ollut kestävä, mutta tämän epävarmuuden johdosta perusskenaarioon liittyy tilannetta huonontavia riskejä; panee merkille, että hänen mukaansa Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välille syntyvän suhteen tyypistä riippumatta on äärimmäisen tärkeää kunnioittaa sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä ja olipa tulos mikä tahansa, kaikkien osapuolten on noudatettava samoja sääntöjä;
- B. toteaa, että komission uusimman kevään ennusteen mukaan euroalueen reaali kasvun odotetaan olevan vaatimatonta – 1,6 prosenttia vuonna 2016 ja 1,8 prosenttia vuonna 2017, kun se oli 1,7 prosenttia vuonna 2015, ja jakautuvan maantieteellisesti epätasaisesti;
- C. toteaa, että tämän ennusteen mukaan euroalueen työttömyyden odotetaan vähenevän 10,9 prosentista vuoden 2015 lopussa 9,9 prosenttiin vuoden 2017 lopussa; toteaa, että jäsenvaltioiden työttömyysasteen erot kasvoivat edelleen vuonna 2015, ja luvut vaihtelivat Saksan 4,6 prosentista Kreikan 24,9 prosenttiin;
- D. toteaa, että saman ennusteen mukaan julkisen talouden alijäämän odotetaan pienenevän euroalueella 2,1 prosentista vuonna 2015 vähitellen 1,9 prosenttiin vuonna 2016 ja 1,6 prosenttiin vuonna 2017; toteaa, että myös velan suhteen BKT:hen ennustetaan pienenevän ensimmäistä kertaa kriisin alun jälkeen, vaikka liiallista alijäämää koskevan komission menettelyn piiriin kuuluu edelleen neljä euroalueen maata: Ranska, Espanja, Kreikka ja Portugali; toteaa, että Kypros, Irlanti ja Slovenia ovat onnistuneet laskemaan vajeensa makrotalouden ohjelmilla alle viitearvon, joka on 3 prosenttia BKT:stä;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- E. toteaa, että saman ennusteen mukaan euroalueella on jatkossakin odotettavissa ulkoinen ylijäämä, joka on noin 3 prosenttia BKT:stä vuosina 2016 ja 2017; ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan, joka on yksi euroalueen tärkeimmistä kauppakumppaneista, jyrkkä ero EU:sta voi vaikuttaa negatiivisesti sekä EU:n että Yhdistyneen kuningaskunnan kauppataaseeseen;
- F. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 127 artiklan 5 kohdassa määrätään, että Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävänä on auttaa rahoitusvakauden ylläpitämisessä;
- G. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 127 artiklan 2 kohdassa määrätään, että Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävänä on "maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistäminen";
- H. toteaa, että EKP:n syyskuussa 2016 esittämän ennusteen mukaan euroalueen keskimääräinen inflaatioaste, joka oli nolla vuonna 2015, pysyy lähellä tätä tasoa vuonna 2016 (0,2 prosenttia), nousee 1,2 prosenttiin vuonna 2017 ja 1,6 prosenttiin vuonna 2018; toteaa, että viime vuosien alhainen inflaatio johtuu muun muassa alhaisista energian hinnoista;
- I. toteaa, että inflaatiotavoitteen saavuttaminen on yhä vaikeampaa, mikä johtuu demografisten suuntausten vakiintumisesta, alenevista energian hinnoista sekä kaupan ja rahoitusalan globalisoinnin täydestä vaikutuksesta eurooppalaiseen yhteiskuntaan, jossa vallitsee korkea työttömyys; toteaa, että nämä deflatoriset paineet pahentavat investointien puutetta ja kokonaiskysynnän heikkoutta;
- J. panee merkille, että EKP käynnisti vuoden 2015 maaliskuussa laajennetun omaisuuserien osto-ohjelman, joka oli kooltaan 1,1 biljoonaa euroa ja jonka oli alun perin määrä kestävä syyskuuhun 2016 asti;
- K. toteaa, että tätä ohjelmaa on sittemmin päivitetty, ja omaisuuserien oston on määrä jatkua maaliskuuhun 2017 asti, sen kokonaissumman on määrä olla noin 1,7 biljoonaa euroa ja ehdot täyttävien omaisuuserien luettelo on laajennettu käsittämään muiden kuin rahoitusalan yritysten lainat ja keskushallintoa alempien tasojen viranomaisten lainat; panee merkille, että on esiintynyt huolta EKP:n taseen yhä kasvavista riskitasoista;
- L. toteaa, että EKP on osto-ohjelmansa käynnistyttyä ostanut 19 094 miljoonalla eurolla omaisuusvakuudellisia arvopapereita;
- M. toteaa, että EKP höllensi rahapolitiikkaansa laskemalla keskeiset viitekorkonsa ennennäkemättömän alas, sillä se pudotti perusrahoitusoperaatioiden koron nolnaan prosenttiin ja talletuskoron -0,40 prosenttiin maaliskuussa 2016; toteaa, että EKP tarjoaa kannustimia pankkien luotonantoon ja toteuttaa sitä varten edelleen kohdennettuja pitkäaikaisia rahoitusoperaatioita;
- N. toteaa, että EKP:n mukaan yhteisen valvontamekanismin käynnistämällä pyrittiin mikrotason vakauden johdonmukaiseen valvontaan ja täytäntöönpanoon kaikkialla euroalueella tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi pankeille ja yhteisen arviointimenetelmän (SREP) ottamiseksi käyttöön;
- O. toteaa, että EKP:n pääjohtaja on edelleen painottanut euroalueen rakenneuudistusten kiireellistä tarvetta;
- P. toteaa, että EKP kannattaa yksinkertaista, läpinäkyvää ja standardoitua arvopaperistamista ja siitä seuraavaa pääomavaatimusten pienentämistä, jotka piristäisivät sekä arvopaperistamismarkkinoita että reaali talouden rahoitusta;
- Q. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 123 artiklassa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 21 artiklassa kielletään julkisen talouden keskuspankkirahoitus;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

1. korostaa, että euroalue kärsii edelleen korkeasta työttömyydestä ja liian matalasta inflaatiosta, suurista makrotalouden epätasapainotiloista ja vaihtotaseen epätasapainosta ja että sen lisäksi euroalueella on hyvin heikko tuottavuuden kasvu, mikä johtuu investointien puutteesta – 10 prosenttiyksikköä kriisiä edeltävää tasoa vähemmän – ja rakenneuudistusten puutteesta sekä sisäisen kysynnän heikkoudesta; panee merkille, että julkisen velan korkea taso ja järjestämättömien lainojen erityisen valtava määrä sekä pankkialan pääomavaje joissakin jäsenvaltioissa pirstoo euroalueen rahoitusmarkkinoita edelleen, mikä vähentää liikkumavaraa kaikkein haavoittuvimpien talouksien tukemisessa; korostaa, että vain terveellä finanssipolitiikalla ja sosiaalisesti tasapainoisilla rakenneuudistuksilla, jotka on suunnattu tuottavuuden kasvuun, voidaan saada aikaan kestävä positiivinen talouskehitys kyseisissä jäsenvaltioissa;
2. palauttaa mieliin, että Euroopan keskuspankki on liittovaltiomainen elin, jossa ei ole tilaa kansalliselle veto-oikeudelle, minkä ansiosta pankki on kyennyt toimimaan päättäväisesti kriisin torjumiseksi;
3. toteaa, että kun otetaan huomioon tämä hyvin monimutkainen toimintaympäristö ja pitkittyneen matalan inflaation kauden riski, EKP:n poikkeustoimet inflaation nostamiseksi takaisin 2 prosenttiin, joka on keskipitkän aikavälin tavoite, vastaavat sen SEUT-sopimuksen 127 artiklan mukaista mandaattia eikä näin ole lainvastaisia⁽¹⁾; panee merkille, että omaisuuserien osto-ohjelman käynnistyttyä maaliskuussa 2015 rahoitusolot ovat parantuneet jonkin verran reaalityökaluun kohdennettujen pidempiaikaisten rahoitusoperaatioiden ohjelmien (TLTRO) ansiosta, mikä on edistänyt euroalueen yrityksille ja kotitalouksille myönnettyjen lainojen elpymistä; toteaa, että nämä toimenpiteet ovat myös edistäneet joidenkin euroalueen valtionobligatioiden korkoerojen pienenemistä; toteaa, että parannukset eivät ole koskeneet jäsenvaltioita tasapuolisesti ja että lainojen kysyntä on edelleen heikkoa joissakin jäsenvaltioissa;
4. painottaa, että EKP käynnisti kesäkuussa 2016 neljän kohdennetun pitempiaikaisen rahoitusoperaation uuden sarjan (TLTRO II); toteaa, että ohjelman kannustinrakenne on muuttunut verrattuna alkuperäiseen TLTRO-ohjelmaan, koska tietyt pankit voivat ottaa lainaa negatiivisella korolla, vaikka ne eivät lisäisi nettolainainantoaan reaalityökalulle;
5. on huolestunut siitä, että tarjoamalla likviditeettiä negatiivisella korolla mutta poistamalla samalla vaatimuksen, jonka mukaan pankkien on palautettava varat, jos ne eivät saavuta lainanantotavoitettaan, EKP heikentää keskuspankin likviditeettitarjonnan ja reaalityökalouden lainoittamisen välistä yhteyttä, joka oli keskeisessä asemassa TLTRO-konseptissa;
6. on tyytyväinen Euroopan keskuspankin heinäkuussa 2012 antamaan kategoriseen lupaukseen ”tehdä kaikki tarvittava” euron puolustamiseksi, koska tällä on ollut ratkaiseva vaikutus euroalueen rahoitusvakauden varmistamisessa;
7. katsoo, että omaisuuserien osto-ohjelmalla olisi suurempi vaikutus unionin talouteen, jos siihen liittyisi tehokkaita ja sosiaalisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia, joilla pyrittäisiin parantamaan unionin kilpailukykyä, ja jos EIP:n ostamien joukkolainojen määrä olisi suurempi etenkin Euroopan laajuisten liikenneverkkojen ja Euroopan laajuisten energiaverkkojen osalta (nämä hankkeet tuovat todistetusti sosiaalista ja taloudellista eurooppalaista lisäarvoa) samoin kuin pk-yritysten arvopaperistettujen lainojen osalta; kehottaa EKP:tä tekemään tutkimuksen, jossa arvioidaan, millainen omaisuuserien osto-ohjelman vaikutus olisi, jos sen avulla voitaisiin ostaa jälkimarkkinoilla suoraan investointi- ja tutkimusmenoihin liittyvää jäsenvaltioiden julkista velkaa; on huolissaan siitä, että muiden kuin finanssialan yritysten liikkeeseenlaskemien joukkovelkakirjalainojen suorat ostot, joita voidaan perustella tämänhetkessä tilanteessa, voivat aiheuttaa vääristymiä;
8. on samaa mieltä EKP:n pääjohtajan Mario Draghin kanssa siitä, että yhtenäinen rahapolitiikka ei voi edistää kokonaiskysyntää, ellei sitä täydennetä asianmukaisella finanssipolitiikalla ja kunnianhimoisilla ja sosiaalisesti tasapainoisilla rakenneuudistusohjelmilla jäsenvaltioissa; muistuttaa, että EKP:n ensisijainen tavoite sille EU:n perussopimusten primaarilainsäädännössä annettun mandaatin mukaan on hintavakauden turvaaminen, jotta voidaan taata investoinneille suotuisa vakaa ympäristö; katsoo, ettei rahapolitiikka yksin ole oikea väline unionin talouden rakenteellisten ongelmien ratkaisuun; korostaa, että odotettu talouden elpymisen ei voi korvata välttämättömiä rakenneuudistuksia; kiinnittää huomiota tuoreisiin tutkimuksiin ja keskusteluihin kaikkialla maailmassa kuluneen vuosikymmenen aikana havaitusta neutraalien korkojen mahdollisesta laskusta; toteaa, että tällainen tilanne johtaisi siihen, että rahapolitiikasta tulee entistä rajoitetumpaa ja tehottomampaa, koska sen vaarana olisi yhä useammin nollakoron alaraja;

⁽¹⁾ Tätä korostivat hiljattain unionin tuomioistuin sekä Saksan liittotasavallan perustuslakituomioistuin 21. kesäkuuta 2016 antamassaan tuomiossa.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

9. on samaa mieltä siitä, että hyvin toimivat, monipuoliset ja yhdenmetyt pääomamarkkinat tukisivat yhtenäisen rahapolitiikan toteuttamista; kehottaa tässä yhteydessä saattamaan pankkiunionin päätökseen vaihteittain ja panemaan sen täysin täytäntöön ja kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan täysimääräisesti siihen liittyvää lainsäädäntöä sekä rakentamaan pääomamarkkinaunionia, koska se olisi ratkaiseva askel yhtenäisen rahapolitiikan tehokkuuden lisäämisessä sekä rahoitusalan häiriöiden aiheuttamien riskien lieventämisessä; pitää keskeisenä tärkeänä, että ratkaistaan järjestelemättömien lainojen ongelma kaikkein ongelmallisimmilla kansallisilla pankkialoilla, jotta voidaan palauttaa rahapolitiikan sujuva toteuttaminen koko alueella;

10. korostaa, että talouden ja työmarkkinoiden rakenteellisissa ja sosiaalisesti tasapainoisissa uudistuksissa olisi otettava myös täysimääräisesti huomioon Euroopan demografinen vaje inflaatiopaineiden käsittelemiseksi ja sellaisten kannustimien luomiseksi, jotka edistävät entistä tasapainoisempaa väestörakennetta, mikä auttaisi pitämään inflaatiotavoitteen noin 2 prosentissa; korostaa negatiivisten investointinäköymien vaaraa epäsuotuisan demografisen kehityksen yhteydessä;

11. panee kuitenkin merkille, että vaikka poikkeuksellisten toimien vaikutusten riskit ja sivuvaikutukset ovat olleet merkittäviä etenkin reuna-alueiden pankkien rahoitusehtojen kannalta, inflaation ei odoteta saavuttavan 2 prosentin keskipitkän aikavälin tavoitetta vuoteen 2017 mennessä; panee merkille, että pankkien ja markkinoiden lainanannon elpyminen jakautuu jäsenvaltioiden kesken maantieteellisesti epätasaisesti eikä sillä ole tähän mennessä ollut täysin odotettua vaikutusta euroalueen tämänhetkiseen investointivajeeseen; korostaa, että investointien vähyteen on rahoituksen riittämättömän saatavuuden lisäksi synnä myös lainojen vähäinen kysyntä ja että on edistettävä rakenteellisia uudistuksia, jotka tukevat suoraan investointeja ja työpaikkoja; kiinnittää huomiota siihen, että saatavissa on entistä vähemmän institutionaalisten sijoittajien kansainvälisesti tunnustamia korkealaatuisia varoja;

12. muistuttaa, että vaikka vaikutukset reaali-talouteen ovat olleet lähes olemattomia, pankit ovat voineet saada rahoitusta lähes ilmaiseksi tai hyvin pienin kustannuksin, millä on tuettu suoraan niiden taseita; pitää valitettavana, että tuen laajuutta ei valvota eikä julkisteta, vaikka sillä on selviä finanssipoliittisia heijastusvaikutuksia rahapolitiikkaan eikä siihen liitty tiukkoja ehtoja sen suhteen, miten se mahdollisesti investoidaan; toteaa, että kaikkiin tällaisiin ylimääräisiin toimiin on yhdistettävä toimia, joilla lievennetään markkinoiden ja talouden vääristymiä;

13. pitää valitettavina nykyisiä, joskin vähitellen pieneneviä, eroja pk-yrityksille ja toisaalta suurille yrityksille myönnettävän rahoituksen hintojen välillä pienten ja suurten lainojen korkojen välillä sekä luottoehtojen eroja euroalueen eri maissa sijaitsevien pk-yritysten välillä mutta myöntää, että sillä, mitä rahapolitiikalla voidaan saada aikaan tässä asiassa, on rajansa; korostaa, että jatkuva tarve mukauttaa pankkien taseita vaikuttaa muun muassa pk-yritysten mahdollisuuteen saada lainaa joissakin jäsenvaltioissa; viittaa myös mahdollisten muiden kilpailun vääristymien riskiin seurauksena EKP yritysainojen ostosta pääomamarkkinoilla ja katsoo, että sen yhteydessä kelpoisuusehdot eivät saa aiheuttaa lisää vääristymiä etenkään, kun otetaan huomioon riskikehys, eikä pk-yrityksiä saa jättää tämän ulkopuolelle;

14. korostaa, että pitkän aikavälin tasainen tuottokäyrä voi heikentää pankkien kannattavuutta etenkin, jos ne eivät mukautu liiketoimintamallejaan, ja tämä voi mahdollisesti aiheuttaa riskejä etenkin yksityisille säästöille sekä eläke- ja vakuutusrahastoille; varoittaa, että pankkien kannattavuuden heikkeneminen saattaa vähentää niiden halua kehittää lainanantoa; viittaa erityisesti tällaisen korkopolitiikan kielteiseen vaikutukseen alueellisiin ja paikallisiin pankkeihin ja säästöpankkeihin, jotka saavat vain vähän rahoitusta rahoitusmarkkinoilta, sekä vakuutus- ja eläkealalle aiheutuviin riskeihin; kehottaa tämän vuoksi toteuttamaan negatiivisen koron, sen täytäntöönpanon ja sen vaikutusten erityistä ja jatkuva seuranta; korostaa, että tästä erittäin matalien (negatiivisten) korkojen politiikasta on luovuttava asianmukaisesti, huolellisesti ja nopeasti;

15. ymmärtää, miksi negatiiviset korot on otettu käyttöön, mutta korostaa olevansa huolissaan negatiivisten korkojen politiikan mahdollisista seurauksista yksittäisten säästäjien sekä eläkejärjestelmien rahoitustasapainon sekä varallisuuskuoppien kehittymisen kannalta; on huolestunut siitä, että pitkäaikaistalletusten korot ovat joissakin jäsenvaltioissa inflaatiota matalampia; katsoo, että demografisten suuntausten ja säästämiseen suuntautuneen kulttuurin vuoksi tällaiset tuloihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset voivat johtaa kotitalouksien säästöasteen nousuun, mikä voi haitata euroalueen kotimaista kysyntää; varoittaa, että talletuskorkojen joustamattomuus alaspäin voi rajoittaa hyötyä, joka saadaan laskemalla EKP:n talletuskorkoja vielä enemmän negatiiviselle puolelle;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

16. on edelleen huolissaan pankin rahoitusoperaatioiden yhteydessä eurojärjestelmään vakuudeksi asetettujen jälkimerkkinakelpoisten omaisuuserien ja omaisuusvakuudellisten arvopapereiden edelleen merkittävästä määrästä; pyytää jälleen EKP:tä antamaan tietoja siitä, mitkä keskuspankit ovat hyväksyneet tällaisia arvopapereita, sekä ilmoittamaan tällaisten omaisuuserien arvotusmenetelmät; korostaa, että parlamentti voisi hyödyntää näitä ilmoituksia valvoessaan EKP:lle annettuja valvontatehtäviä;

17. pyytää EKP:tä tutkimaan, miten rahapolitiikan toteutustavat eroavat toisistaan jäsenvaltioissa, joissa on keskitetty ja keskittynyt pankkiala, ja toisaalta jäsenvaltioissa, joissa on monipuolisempi paikallisten ja alueellisten pankkien verkko, sekä sellaisten maiden välillä, joissa turvaututaan enemmän pankkeihin tai toisaalta pääomamarkkinoihin talouden rahoittamisessa;

18. kehottaa EKP:tä arvioimaan huolellisesti tulevien omaisuus- ja asuntokuplien syntymisen riskiä sen erittäin matalien (negatiivisten) korkojen politiikan seurauksena ottaen huomioon erityisesti voimakkaasti kasvaneen luotonannon ja kohtuuttoman korkeat kiinteistöjen hinnat etenkin joissakin suurissa kaupungeissa; katsoo, että sen pitäisi yhdessä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa esittää tähän liittyviä erityisiä makrotason vakautta koskevia suosituksia;

19. tukee Euroopan keskuspankin esittämää arviota, jonka mukaan voimassa olevat vakavaraisuusasetus ja -direktiivi eivät kuitenkaan sisällä tiettyjä toimia, joiden avulla voitaisiin myös tehokkaasti puuttua tiettyihin järjestelmäriskeihin, joita ovat i) omaisuuseriin liittyvät toimet, kuten luototusasetta, lainojen ja tulojen suhdetta tai velanhoitokulujen ja tulojen suhdetta koskevien rajoitusten soveltaminen ja ii) sellaisten vastuulimiittien käyttöönotto, jotka eivät sisälly suurten asiakasriskien nykyiseen määritelmään; kehottaa komissiota tarkastelemaan, tarvitaanko tässä asiassa lainsäädäntöehdotusta; toteaa, että joitakin näistä toimenpiteistä voitaisiin jo sisällyttää nykyiseen eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevan ehdotuksen valmisteluun;

20. huomauttaa, että kuten EKP:n roolista likviditeetin tarjoamisessa Kreikalle kesäkuussa 2015 ja julkisuuteen vuotaneista EKP:n neuvoston Kyproksen pankkien vakavaraisuutta koskevista keskusteluista käy ilmi, "maksukyvyttömyyden" käsite, johon keskuspankki tukeutuu tarjotessaan maksuvalmiustukea euroalueen rahoituslaitoksille, ei ole riittävän selkeä ja siitä puuttuu oikeusvarmuus, koska EKP on aiempina vuosina viitannut sillä joko staattiseen maksuvalmiuden käsitteeseen (täyttääkö pankki vähimmäispääomavaatimukset tiettyinä ajankohtana) tai dynaamiseen maksuvalmiuden käsitteeseen, joka perustuu stressitestien tulevaisuuteen suuntaaviin skenaarioihin hätärahoituksena annettavan maksuvalmiusavun antamisen tai sen rajoittamisen perusteeksi; painottaa, että tällainen epäselvyys on poistettava oikeusvarmuuden takaamiseksi ja rahoitusvakauden edistämiseksi;

21. panee merkille, että EKP:n pääjohtaja tunnisti eriarvoisuuden vaikuttavat EKP:n politiikan seuraukset, ja panee merkille EKP:n arvion, jonka mukaan kansalaisten ja pk-yritysten lainanottokustannusten madaltaminen parantaa euroalueen työllisyyttä ja voi samalla osittain kompensoida politiikan seurauksia;

22. toteaa, että EKP:n suorittama omaisuuserien osto-ohjelma on painanut joukkolainojen tuoton useimmissa jäsenvaltioissa ennennäkemättömän alas; varoittaa joukkolainamarkkinoiden liian korkeiden arvostusten riskistä, mitä voisi olla vaikeaa käsitellä, jos korot alkavat riittävän vahvan elpymisen puuttuessa nousta uudelleen, mikä koskee erityisesti liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn osallistuvia maita ja hyvin velkaantuneita maita; painottaa, että korkotason äkilliseen kääntymiseen nykyiseltä matalalta tasolta tuottokäyrän mukaisesti liittyy merkittäviä markkinariskejä rahoituslaitoksille, joiden osuus markkinahintaan perustuvista rahoitusvälineistä on merkittävä;

23. painottaa unionin tuomioistuimen määrittämiä ennakoedellytyksiä, joiden on täyttyvä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ostaessa euroalueen jäsenvaltioiden valtionvelkakirja jälkimerkkinoina:

— ostoja ei ilmoiteta,

— ostojen määrä rajataan alusta alkaen,

— valtionvelkakirjojen liikkeeseen laskemisen ja niiden ostamisen välillä Euroopan keskuspankkijärjestelmän toimesta jälkimerkkinoina noudatetaan vähimmäisaikaa, joka määritetään alusta alkaen ja jolla estetään liikkeeseenlaskun ehtojen vääristyminen,

— Euroopan keskuspankkijärjestelmä ostaa pelkästään sellaisten jäsenvaltioiden valtionvelkakirjoja, jotka voivat saada joukkovelkakirjamarkkinoilta rahoitusta tällaisille joukkovelkakirjoille,

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ostettuja joukkovelkakirjalainoja säilytetään vain poikkeustapauksissa erääntymiseen asti, ja ostot rajoitetaan ja lopetetaan ja ostetut joukkovelkakirjalainat lasketaan uudelleen liikkeeseen, jos tuen jatkamisesta tulee tarpeetonta;
24. panee merkille, että jotkin jäsenvaltiot saattavat käyttää erittäin matalien (negatiivisten) korkojen politiikkaa lykätäkseen tarpeellisia rakenneuudistuksia ja tarvittavaa ensisijaisten julkisten alijäämiensä vakauttamista etenkin keskushallinnon tasolla, ja muistuttaa tässä yhteydessä vakaus- ja kasvusopimuksessa annetuista sitoumuksista; toteaa, että yksi budjettilyijäämien syistä joissakin jäsenvaltioissa on ollut niiden julkisen velan negatiivinen korko; korostaa, että kansallista talouspolitiikkaa olisi koordinoitava etenkin euroalueella; painottaa, että välttämätön epätavanomaisesta rahapolitiikasta luopumisen prosessi tulee olemaan hyvin monimutkainen ja se on suunniteltava huolellisesti kielteisten häiriöiden välttämiseksi pääomamarkkinoilla;
25. pitää myönteisenä neuvoston kokouksen pöytäkirjojen julkistamista sekä päätöstä julkistaa EKP:n ja kansallisten keskuspankkien väliset sopimukset nettorahoitusvaroista; kehottaa EKP:tä jatkamaan toimiaan avoimuuden parantamiseksi; muistuttaa EKP:tä siitä, että palvelukseenotossa on noudatettava parhaita käytäntöjä;
26. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 130 artiklan mukaan EKP:n on toteutettava rahapolitiikkaansa itsenäisesti ja että tämä on ratkaisevan tärkeää hintavakauden säilymiseksi; kehottaa kaikkia hallituksia välttämään lausuntoja, joissa asetetaan kyseenalaiseksi tämän toimielimen toiminta mandaattinsa puitteissa;
27. kehottaa EKP:tä kiinnittämään sille pankkivalvonnan alalla annettujen tehtävien puitteissa erityistä huomiota suhteellisuusperiaatteen;
28. muistuttaa EKP:n ja Euroopan pankkiviranomaisen välisestä tehtävänjaosta; korostaa, että EKP ei saa muuttua tosiasialliseksi standardien laatijaksi muille kuin YVM-pankeille;
29. panee merkille, että EKP:n neuvosto hyväksyi 18. toukokuuta 2016 asetuksen luottoja ja luottoriskejä koskevan yksityiskohtaisen AnaCredit-tietokannan täytäntöönpanosta; kehottaa EKP:tä ja kansallisia keskuspankkeja jättämään mahdollisimman paljon liikkumavaraa AnaCredit-tietokannan toteutuksessa;
30. kehottaa EKP:tä käynnistämään AnaCredit-tietokannan mahdollisia jatkovaiheita koskevan työn vasta, kun on toteutettu julkinen kuuleminen, johon Euroopan parlamentti osallistuu täysimääräisesti, ja ottaen erityisesti huomioon suhteellisuusperiaatteen;
31. panee huolestuneena merkille, että TARGET2-järjestelmän epätasapaino lisääntyy jälleen euroalueella kaupan epätasapainon vähenemisestä huolimatta, mikä viittaa pääoman jatkuvaan ulosvirtaukseen euroalueen reuna-alueilta;
32. muistuttaa, että rahapolitiikkaa koskeva vuoropuhelu on tärkeää, jotta varmistetaan rahapolitiikan läpinäkyvyys Euroopan parlamentille ja suurelle yleisölle;
33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan keskuspankille.
-

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0434

Vihreä kirja vähittäisrahoituspalveluista

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 aiheesta ”Vihreä kirja vähittäisrahoituspalveluista” (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. toukokuuta 1999 annetun komission tiedonannon ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma” (COM(1999)0232),
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva vähittäispankkitoiminnan alaa koskeva tutkinta (loppuraportti)” (COM(2007)0033),
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2007 annetun komission vihreän kirjan ”Vähittäisrahoituspalvelut yhtenäismarkkinoilla” (COM(2007)0226),
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission vihreän kirjan ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille” (COM(2011)0941),
- ottaa huomioon vuonna 2014 julkaistun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomuksen vertailusivustojen hyvistä käytänteistä (Report on Good Practices on Comparison Websites),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2016 julkaistun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten riskinarviointia ja avoimuutta koskevan lausunnon ”Opinion to EU Institutions on a Common Framework for Risk Assessment and Transparency for IORPs”,
- ottaa huomioon kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 4. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU ⁽³⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34.

⁽⁴⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽⁵⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon direktiivin 2009/65/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta 23. heinäkuuta 2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/91/EU ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista 26. marraskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 8. elokuuta 2014 annetun komission kertomuksen Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFVJ) toiminnasta (COM(2014)0509),
 - ottaa huomioon korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista siirtohinnoista 29. huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon vakuutusten tarjoamisesta 20. tammikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97 ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon virtuaalivaluutoista 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 10. joulukuuta 2015 annetun komission vihreän kirjan finanssialan vähittäispalveluista – parempia tuotteita sekä enemmän valinnanvaraa ja mahdollisuuksia kuluttajille ja yrityksille (COM(2015)0630),
 - ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 21. maaliskuuta 2016 antaman vastauksen komission vihreään kirjaan finanssialan vähittäispalveluista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A8-0294/2016),
- A. toteaa, että unionin vähittäisrahoituspalveluiden markkinat ovat yhä suhteellisen alikehittyneet ja hyvin hajanaiset, kun otetaan huomioon esimerkiksi rajatylittävien transaktioiden alhainen määrä, joten tarvitaan tehokkaita toimia, jotta sisämarkkinoiden mahdollisuuksia voidaan hyödyntää kokonaisuudessaan ja jotta voidaan edistää loppukäyttäjää hyödyttävää innovointia;
- B. toteaa, että vähittäisrahoituspalveluiden markkinoille on ominaista suhteellisen suuri keskittyminen ja riittämätön kilpailu ja tämä dynamiikka saattaa rajoittaa valinnanvaraa ja tuoda vain vähän vastinetta rahalle sekä aiheuttaa suuria eroja jäsenvaltioiden välille; katsoo, että monikansalliset yhtiöt, joilla on toimipisteitä useissa jäsenvaltioissa, voivat kiertää esteet helpommin kuin pienet yritykset;

⁽¹⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 186.

⁽²⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214.

⁽³⁾ EUVL L 352, 9.12.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35.

⁽⁶⁾ EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0228.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- C. toteaa, että Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinat olisivat elinkelpoiset ainoastaan siinä tapauksessa, että ne tuottaisivat kuluttajille todellista lisäarvoa siten, että varmistetaan tehokas kilpailu, markkinoille pääsy ja kuluttajansuoja, etenkin kun on kyse tuotteista, joita todella tarvitaan talouselämään osallistumiseksi;
- D. katsoo, että EU:n vähittäisrahoituspalveluiden markkinoiden sekä tarvittavaa kuluttajansuojaa koskevan asianmukaisen lainsäädäntökehityksen kehittämiseksi paitsi edistettäisiin tärkeää ja tuloksellista rajat ylittävää toimintaa myös avattaisiin lisää mahdollisuuksia kilpailun lisääntymiselle kansallisella tasolla; katsoo, että EU:n vähittäisrahoituspalveluiden todellisilla sisämarkkinoilla on merkittävät mahdollisuudet tarjota kuluttajille entistä parempia rahoituspalveluita ja -tuotteita, enemmän valinnanvaraa ja parempi rahoituspalveluiden ja -tuotteiden saatavuus entistä alhaisemmin hinnoin; katsoo, että kilpailun vaikutukset hintoihin vaihtelevat kunkin alan ja kunkin tuotteen mukaan;
- E. toteaa, että vihreässä kirjassa keskitytään lähinnä rajat ylittäviä palveluja etsiville kansalaisille suunnattuihin rahoituspalveluihin; toteaa, että jos uusia ehdotuksia esitetään, niiden on myös oltava hyödyllisiä unionin kaikille kuluttajille, jotta taataan, että vähittäisrahoituspalveluiden markkinat palvelevat kaikkia;
- F. katsoo, että esteitä olisi edelleen poistettava kunnianhimoisesti ja hillittävä olemassa olevia protektionistisia suuntauksia, jotka estävät innovoinnin vähittäisrahoituspalveluiden alalla; katsoo, että todelliset sisämarkkinat tekevät unionista houkuttelevan innovatiivisten rahoituspalveluiden keskuksen;
- G. toteaa, että digitoinnin aikaansaama nopea muutos ja rahoitusteknologinen innovointi saattavat asianmukaisesti hallinnoituina paitsi luoda uusia ja usein parempia rahoitustuotteita kuluttajille ja edistää taloudellista osallisuutta, muun muassa pienentämällä transaktiokustannuksia ja helpottamalla rahoituksen saantia, myös tuoda mukanaan keskeisiä haasteita, jotka liittyvät turvallisuuteen, tietosuojaan, kuluttajansuojaan, verotukseen, oikeudenmukaiseen kilpailuun ja rahoituksen vakauteen, ja niitä olisi seurattava tiiviisti kansalaisten saamien hyötyjen maksimoimiseksi;
- H. katsoo, että vaikka monet palvelut siirtyvät verkkoon, on tärkeää varmistaa, ettei kukaan jää jälkeen ja että saatavuus taataan tarvittaessa myös muiden kuin digitaalisten kanavien kautta, jotta voidaan välttää taloudellista syrjäytymistä;
- I. toteaa, että kaikki unionin vähittäisrahoituspalveluiden markkinoiden lujittamiseksi toteutettavat toimet olisi koordinoitava digitaalisten sisämarkkinoiden, päämarkkinaunionin ja sisämarkkinastrategian ohjelmien kanssa ja niiden yleisenä tavoitteena pitäisi olla vahvistaa työpaikkojen luomista, kestäväää kasvua, rahoitusvakautta ja kuluttajien roolia unionin taloudessa;
- J. korostaa, että Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoista on koiduttava hyötyä pk-yrityksille niin tarjonnan kuin kysynnänkin osalta; katsoo, että tarjonnan osalta kyseisten markkinoiden avulla on parannettava pk-yritysten mahdollisuutta saada rahoitusta; toteaa, että kysynnän osalta kyseisten markkinoiden on edistettävä pk-yritysten pääsyä rajat ylittäville markkinoille;
- K. katsoo, että vaikka sisämarkkinoiden päätökseen saattaminen on kuluttajille tärkeää, on välttämätöntä tarjota myös eurooppalaisille rahoitusteknologia-alan yrityksille mahdollisuus hyödyntää sisämarkkinoita ja kilpailla perinteisten toimijoiden kanssa innovatiivisten, kuluttajaystävällisten ratkaisujen tarjoamiseksi ja työpaikkojen luomiseksi kaikkialla unionissa;
- L. toteaa, että mikroyritykset, pk-yritykset ja markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset muodostavat unionin talouden selkärangan luomalla työllisyyttä ja kasvua; toteaa, että jokainen unionin säädös ja aloite on mukautettava kyseisten yritysten erityispiirteisiin;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

M. toteaa, että Euroopan sisämarkkinoiden toteutuminen on erittäin tärkeää kuluttajille ja yrityksille ja että innovatiiviset uudet toimijat haastavat nykyisen tarjonnan;

1. pitää myönteisenä komission vihreää kirjaa vähittäisrahoituspalveluista (jossa vähittäisrahoituspalvelut on määritelty niin, että niihin sisältyvät myös vakuutukset) ja sen tähän mennessä synnyttämää vilkasta ja tuloksellista keskustelua; suhtautuu myönteisesti vähittäisrahoituspalveluita koskevaan vihreään kirjaan liittyvään julkiseen kuulemiseen, joka on tarjonnut erilaisille vähittäisrahoituspalvelualan toimijoille mahdollisuuden ilmaista niiden erityispiirteisiin ja/tai toimialoihin perustuvan mielipiteen; korostaa, että vähittäisrahoituspalveluita koskeva yksi yhtenäinen lähestymistapa olisi haitallinen, kun otetaan huomioon asianomaisten toimijoiden ja tuotteiden monimuotoisuus;

2. katsoo, että digitalisointi luo jatkossakin uusia mahdollisuuksia kuluttajille, sijoittajille, pk-yrityksille ja muille yrityksille kilpailun, rajat ylittävän toiminnan ja innovoinnin osalta; korostaa, että pelkästään digitalisointi ei riitä luomaan todellisia Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoita; muistuttaa, ettei erilaisten verotus-, sosiaaliturva-, oikeus-, terveys-, sopimus- ja kuluttajansuojajärjestelmien sekä eri kielten ja kulttuurien muodostamia esteitä voida ylittää pelkästään digitalisoinnin avulla;

3. katsoo, että vihreä kirja annettiin oikeaan aikaan, koska on tarpeen työskennellä ennakoivasti päätöksenteon kaikissa vaiheissa, jotta voidaan reagoida tehokkaasti ja asianmukaisesti näillä innovatiivisilla ja nopeasti muuttuvilla markkinoilla ilmenevään kehitykseen;

4. katsoo, että sääntelyn yksinkertaistaminen on yksi tärkeimmistä keinoista tuotteiden vertailtavuuden helpottamiseksi jäsenvaltioiden markkinoiden välillä erityisesti vakuutusosalalla;

5. korostaa, että monia vähittäisrahoituspalveluiden sisämarkkinoiden kannalta merkityksellisiä unionin säädöksiä on jo hyväksytty, kuten toinen maksupalveludirektiivi, korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista siirtohinnoista annettu asetus, maksutilidirektiivi, rahanpesudirektiivi, kiinnitysluottodirektiivi ja vakuutusedustusedirektiivi; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti tämän lainsäädännön siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa, jotta voidaan välttää päällekkäisyyksiä, myös osittaisia päällekkäisyyksiä;

6. korostaa, että on tärkeää edistää myönteistä kehitystä vähittäisrahoituspalveluiden markkinoilla luomalla kilpailukykyinen ympäristö ja säilyttämällä kaikkien sidosryhmien, mukaan luettuina vakiintuneet toimijat ja uudet tulokkaat, tasavertaiset toimintaedellytykset sekä säännöt, jotka ovat teknologia- ja liiketoimintamallin kannalta mahdollisimman neutraaleja; katsoo, että tällaisen lähestymistavan soveltaminen on välttämätöntä, jotta autetaan aloittelevien yritysten ja uusien ja innovoivien pk-yritysten kasvua;

7. pyytää komissiota valvomaan, että samaan palveluun sovelletaan samoja sääntöjä, jotta ehkäistään kilpailun vääristyminen erityisesti uusien vähittäisrahoituspalvelujen tarjoajien ilmaantumisen yhteydessä; korostaa, etteivät kyseiset säännöt saa hidastaa innovointia; painottaa, että markkinoiden yhdentymistä voitaisiin edistää luomalla yhteyspisteitä, joiden kautta sidosryhmät voisivat ilmoittaa unionin toimilupamääräysten lainvastaisesta soveltamisesta;

8. toteaa, että vuoden 2016 ensimmäisen vuosineljänneksen aikana rahoitusteknologiaa rahoitettiin Euroopassa vain 348 miljoonalla dollarilla, kun taas Pohjois-Amerikassa sitä rahoitettiin 1,8 miljardilla dollarilla ja Kiinassa 2,6 miljardilla dollarilla, mikä osoittaa, että tarvitaan nopeaa ajattelutavan muutosta ja asianmukaisia sääntelytoimia teknologian kehitykseen vastaamiseksi, jotta Euroopasta kehittyvät johtavat innovaatiomarkkinat; korostaa, että vähittäisrahoituspalveluiden aidot sisämarkkinat, joilla taataan yhdenvertaiset lähtökohdat uusille tulokkaille, tekevät unionista houkuttelevan innovatiivisten rahoituspalvelujen keskuksen ja antavat kuluttajille useampia ja parempia valintamahdollisuuksia edullisempaan hintaan; katsoo, että murrokselliset teknologiat luovat sääntelylle haasteita, mutta tarjoavat myös mittavia innovaatiomahdollisuuksia, jotka hyödyttävät loppukäyttäjiä ja edistävät talouskasvua ja työpaikkojen syntymistä;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

9. korostaa erityisesti kuluttajien luottamuksen ja tyytyväisyyden lisäämiseksi, että vihreän kirjan aloite voi onnistua ainoastaan, jos siinä keskitytään vahvasti luomaan sellaiset unionin markkinat, joilla hyvin suojelluilla kuluttajilla on käytettävissään yhtäläiset mahdollisuudet ja selkeät, yksinkertaiset ja hyvää vastinetta rahalle tuovat tuotteet; toteaa, että on myönteistä tarjota kuluttajille yksinkertaisia, turvallisia ja standardoituja tuotteita; kehottaa unionin valvontaviranomaisia arvioimaan säännöllisesti sitomiskäytäntöjen vaikutusta vähittäisrahoituspalveluiden hintoihin ja kilpailuun; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön yksinkertaisen, siirrettävissä olevan ja turvallisen rahoitustuotteita koskevan kehyksen; kehottaa komissiota tarkastelemaan lisäksi mahdollisuutta luoda peruspankkitiliä ja yleiseurooppalaista eläketuotetta koskevan mallin mukainen yhdenmukaistettu oikeudellinen kehys, joka koskee unionin yleisimpien rahoitustuotteiden standardoituja oletusvaihtoehtoja;
10. korostaa, että vihreän kirjan mukaisten ehdotusten on oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia;
11. muistuttaa, että kaikkien vihreään kirjaan perustuvien aloitteiden olisi oltava sopusoinnussa veropetosten, veron kiertämisen ja verovilpin ja rahanpesun torjumisen tehostamisen kanssa ja olisi lisättävä toimia yhteisen verotunnisteen kehittämiseksi;
12. panee merkille vähittäisrahoitustuotteiden monimutkaisuuden lisääntymisen; pitää tarpeellisena kehittää aloitteita ja välineitä, joilla parannetaan kilpailua ja joiden avulla kuluttajat voivat tunnistaa turvalliset ja yksinkertaiset tuotteet heille saatavilla olevasta tuotevalikoimasta; kannattaa siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien avaintietoasiakirjojen sekä vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevien avaintietoasiakirjojen kaltaisia aloitteita; korostaa tarvetta mukauttaa nämä tietomekanismit digitaaliseen todellisuuteen; katsoo, että esitteen yhteenvedo olisi sovitettava yhteen vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevien avaintietoasiakirjojen kanssa, jotta yksityissijoittajat voisivat arvioida asianmukaisesti yleisölle tarjottaviin tai kaupankäynnin kohteiksi otettuihin arvopapereihin liittyviä riskejä;
13. palauttaa mieliin viimeaikaiset pankkialaa koskevat lainsäädäntötoimet, erityisesti pankkialan elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun direktiivin ja talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin; muistuttaa, että äskettäin käyttöön otettu riidanratkaisujärjestelmä on johtanut siihen, että joihinkin yksityissijoittajille tarjottaviin välineisiin liittyy suurempi tappioriski; vaatii, että kuluttajille on annettava kaikki tiedot uusien sääntöjen vaikutuksesta, erityisesti, jos heidän talletukseensa tai sijoitukseensa liittyy arvon alaskirjausriski ("bail-in"); pyytää komissiota selvittämään, soveltavatko jäsenvaltiot oikein talletusten vakuusjärjestelmistä annettua direktiiviä; korostaa, että on hyvin ongelmallista myydä yksityissijoittajille tiettyjä välineitä, joiden arvo voidaan alaskirjata, kun otetaan huomioon sekä kuluttajien asianmukainen suojele että arvon alaskirjauksen käytännön toteutettavuus, ja kehottaa komissiota selvittämään mahdollisuuksia rajoittaa tällaisia käytäntöjä;
14. katsoo, ettei Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoita voida toteuttaa, ellei kuluttajiin sovelleta kaikkialla EU:ssa yhtenäistä oikeudellista suojaa; katsoo, että rahoituspalveluita koskevien riitojen FIN-NET-sovittelevuoston päivittäminen ja edistäminen on välttämätöntä;
15. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa vakuutustakuujärjestelmän puuttuminen saattaa heikentää kuluttajien luottamusta, ja kehottaa komissiota harkitsemaan lainsäädäntöä, jossa säädetään vakuutustakuujärjestelmän kattavuudesta;
16. korostaa, että taloudellisen osallisuuden näkökulma olisi aina pidettävä mielessä ja että on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kuluttajille on yhdenvertaisesti tarjolla ainakin kaikkein keskeisimmät rahoituspalvelut ja myös muiden kuin digitaalistenkanavien kautta, jotta voidaan välttää taloudellista syrjäytymistä;
17. katsoo, että rahoitusala tapahtuvat rakennemuutokset, kuten rahoitusalan teknologiayritysten ilmaantuminen sekä yritysfuusiot ja -ostot, jotka saattavat johtaa työntekijöiden ja toimialojen määrän vähentymiseen, on toteutettava heikentämättä heikoimmassa asemassa oleville henkilöille, kuten erityisesti vanhuksille ja maaseudulla tai harvaan asutuilla alueilla asuville, suunnattujen palvelujen laatua;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

18. painottaa rahoitusalaan perehdyttämisen merkitystä kuluttajien suojelun ja heidän asemansa vahvistamisen välineenä; kehottaa laajentamaan ja helpottamaan riippumatonta rahoitusalaan perehdyttämistä ja korostaa, että kuluttajille on annettava tietoa investointivaihtoehtoista;

19. katsoo, että digitalisoinnista voi olla yksityissijoittajille hyötyä, ja toteaa, että se voi muun muassa helpottaa tuotteiden vertailtavuutta, parantaa ja helpottaa sijoitusten tekemistä yli rajojen ja edistää oikeudenmukaisempaa kilpailua palveluntarjoajien välillä sekä nopeuttaa ja helpottaa rekisteröinti- ja maksumenettelyjä ja alentaa siten transaktiokustannuksia; toteaa, että se voi kuitenkin aiheuttaa myös haasteita, jotka on otettava huomioon, kun joudutaan muun muassa varmistamaan asiakkaan tietojen selvittämiseen, rahanpesun torjuntaan ja tietosuojaan liittyvien vaatimusten noudattaminen, samoin kuin riskejä, sillä se voi muun muassa lisätä keskitettyjen järjestelmien haavoittuvuutta tietoverkkohyökkäyksille; kehottaa tunnistamaan rahoitusmarkkinoiden uusia ja nykyisiä suuntauksia sekä niistä johtuvia etuja ja riskejä sekä seuraamaan niitä käyttäen lähtökohtana niiden todennäköisiä vaikutuksia yksityissijoittajiin;

20. toteaa, että rahoituspalveluiden tarjoajat käyttävät yhä enemmän eri lähteistä saatavia kuluttajien rahoitustietoja ja muita tietoja eri tarkoituksiin, erityisesti luotto- ja vakuutusaloilla; painottaa, että rahoituspalveluiden tarjoajien harjoittamassa henkilötietojen ja massadatan käytössä olisi noudatettava EU:n tietosuojalainsäädäntöä ja tietojen käyttö olisi rajoitettava tiukasti siihen määrään, mikä on välttämätöntä palvelun toimittamiseksi kuluttajille edullisella tavalla; toteaa, että edellä mainitun vuoksi massadatan aiheuttaman vakuutusrisikin purkamista olisi valvottava tiiviisti;

21. korostaa, että käteisen saatavuus pankkiautomaateista on välttämätön palvelu, jota on helpotettava ja johon ei saa sisältyä syrjiviä käytäntöjä tai väärinkäytöksiä ja josta ei siksi saa periä kohtuuttomia maksuja;

22. korostaa, että kuluttajien luottamusta rahoituspalveluihin on parannettava, koska se on edelleen vähäistä erityisesti korkeita valuuttakurssiriskejä aiheuttavien rahoitustuotteiden osalta; kehottaa komissiota varmistamaan, että finanssiosaimisen ja -tietoisuuden parantamiseen tähtäävät toimenpiteet pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja että tarvittaessa otetaan käyttöön lisätoimenpiteitä, joilla annetaan kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia päätöksiä, lisätään kyseisiä tuotteita koskevaa avoimuutta ja poistetaan esteet ja perusteettomat kustannukset, jotka koskevat tilanteita, joissa kuluttajat haluavat vaihtaa tuotteesta toiseen tai luopua tuotteesta; korostaa, että eurooppalainen standardoitu tietosivu (ESIS-tietosivu) ja eurooppalaiset kulutusluottotietolomakkeet olisi annettava järjestelmällisesti asiakkaille ennen sopimusta luottoa, lainaa tai kiinnelainaa koskevan arvion osana;

23. toteaa, että rahoituslaitosten ja rahoituspalveluiden tarjoajien asiakaspalvelussa työskentelevillä työntekijöillä on keskeinen rooli vähittäispalvelujen tarjonnan avaamisessa kaikille yhteiskuntaryhmille ja kuluttajille unionissa; toteaa, että näille työntekijöille olisi periaatteessa annettava riittävästi koulutusta ja aikaa, jotta he voisivat palvella asiakkaitaan luotettavasti, ja että heille ei pitäisi asettaa myyntitavoitteita tai kannustimia, jotka saattaisivat kyseenalaistaa tai vääristää heidän neuvojaan, ja että heidän olisi aina noudatettava rahoitusmarkkinadirektiivissä II annettuja kuluttajasuojaa koskevia säännöksiä asiakkaiden edun mukaisesti;

24. korostaa, että mahdollisuus saada kohtuuhintaista ja riippumatonta neuvontaa on olennaista järkevien sijoituspäätösten tekemisessä; korostaa neuvonnan parantamisen edellyttävän erityisesti standardoitujen vähittäissijoitustuotteiden laajaa tarjontaa ja sijoittajille tarkoitettuja tehokkaita tietoasiakirjoja monimutkaisista ja yksinkertaisista tuotteista;

25. toteaa, että kysynnästä huolimatta tällä hetkellä ei ole saatavilla kohtuuhintaista ja kohdennettua rahoitusneuvontaa, jonka kohdeala olisi rahoitusmarkkinadirektiivissä säännellyn varsinaisen sijoitusneuvonnan kohdealaa kapeampi; panee merkille joissakin jäsenvaltioissa käydyt keskustelut ja toteutetut aloitteet tällaisen välittäjäpalvelun perustamisesta; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja markkinatoimijoita nimeämään asiaan liittyviä hyviä käytäntöjä ja aloitteita sekä tutkimaan ja seuraamaan niitä;

26. painottaa toisen rahoitusmarkkinadirektiivin kansalliseen täytäntöönpanoon liittyviä puutteita, jotka ovat monissa tapauksissa aiheuttaneet välittäjille työläisiä raportointivaatimuksia; toteaa, että ne eivät paranna tehokkaasti kuluttajansuojaa ja menevät kyseisen direktiivin vaatimuksia pidemmälle; kehottaa ottamaan opiksi tästä kokemuksesta;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

27. korostaa, että vähittäispankkitoiminta on ratkaisevassa asemassa siirrettäessä asianmukaisesti rahapolitiikan ehtoja markkinoille ja erityisesti kuluttajille; painottaa asianmukaisen rahapoliittisen ympäristön merkitystä kuluttajien pitkän aikavälin säästöjen edistämisessä;

28. painottaa, että euroalueen ja euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden välillä ei saisi olla tarpeettomia tai kohtuuttomia eroja, jotta vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinat olisivat tehokkaita ja dynaamiset;

29. katsoo, että yhtenäisvaluutan käyttöönotto poikkeuksetta kaikissa jäsenvaltioissa lisää finanssialan vähittäispalveluiden sisämarkkinoiden tehokkuutta ja johdonmukaisuutta;

30. panee merkille, että tietojen keruuseen ja analysointiin liittyviä EU:n tason valmiuksia on todennäköisesti vahvistettava; toteaa, että vihreän kirjan lupaavimmille ideoille on annettava laajaa ja riittävää empiiristä tukea ennen kuin voidaan siirtyä lainsäädäntöprosesseihin; korostaa, että tällaisen empiirisen työn menetelmistä ja lähtöoletuksista olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja että työssä olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Euroopan valvontaviranomaiselle EBA-asetuksessa määrätyn seurantatyön tuloksia, jotta voidaan tunnistaa eri innovaatioiden edut ja riskit sekä kartoittaa mahdollisia lainsäädäntötoimia niiden välisen oikean tasapainon löytämiseksi;

31. kehottaa komissiota käsittelemään rahoitustuotteiden ja -palveluiden myyntiä väärin perustein; kehottaa komissiota erityisesti seuraamaan tiiviisti sellaisten rahoitusvälineiden markkinoita koskevan direktiivin (MiFID II) mukaisten uusien säännösten täytäntöönpanoa, joissa kielletään riippumattomien rahoitusneuvojien palkkio ja rajoitetaan niiden käyttö ei-riippumattomiin neuvojiin, sekä harkitsemaan tällaisen seurannan pohjalta, olisiko kyseisiä rajoituksia tiukennettava;

Lyhyen aikavälin ensisijaiset tavoitteet

32. korostaa, että rahoitus- ja kuluttaja-asioita koskevan EU:n ja kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa on vahvistettava ja että vähittäisrahoituspalveluiden sisämarkkinat edellyttävät korkeatasoista kuluttajansuojalainsäädäntöä sekä lainsäädännön johdonmukaista ja tarkkaa täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa; muistuttaa kuitenkin, että vähittäisrahoituspalveluja koskevan lainsäädännön määrä on lisääntynyt viime vuosina pyrittäessä parantamaan toiminnan vakautta, vahvistamaan kuluttajansuojaa ja palauttamaan luottamusta alaan; korostaa, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi tehostettava kuluttajien ja yksityissijoittajien asioita koskevaa toimintaansa ja useissa jäsenvaltioissa asiasta vastaavien virastojen olisi alettava toimimaan aktiivisemmin ja asiantuntevammin tällä alalla; kehottaa jäsenvaltioiden valvontaviranomaisia vaihtamaan hyviä käytäntöjään, jotta voidaan varmistaa tasapuolinen kilpailu vähittäisrahoituspalveluihin liittyvän lainsäädännön soveltamisen osalta samalla kun huolehditaan kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnasta;

33. kehottaa komissiota varmistamaan Euroopan valvontaviranomaisten rahoituksesta ja hallinnosta suunniteltua valkoista kirjaa koskevassa menettelyssä erityisesti, että viranomaisille myönnetään tarvittava rahoitusmalli ja toimivaltuudet, jotta ne voisivat toimia aktiivisemmin ja kuluttajakeskeisemmin vähittäisrahoituspalveluiden markkinoilla ja taata samalla rahoitusvakauden;

34. pitää myönteisenä, että komissio lupautuu kannustamaan kestävien ja ympäristöystävällisten investointien rahoittamiseen; kehottaa komissiota tukeutumaan aiempiin kuulemisiin ja ottamaan Euroopan parlamentin tiiviisti mukaan ja toimimaan aktiivisemmin pääomamarkkinaunionin hyödyntämisessä osana Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoa, jotta voidaan tukea kestävien ja vastuullisten sijoitusten kasvavia markkinoita edistämällä kestäviä sijoituksia ympäristöön; toteaa, että tähän päästään antamalla tehokkaita ja standardoituja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintoon liittyviä tietoja soveltaen pörssiyrityksiä ja rahoituksen välittäjiä koskevia perusteita ja ottamalla kyseiset perusteet asianmukaisesti huomioon sijoitusten hallintajärjestelmissä ja tiedonantostandardeissa ja käyttäen perustana vastaavia säännöksiä, joita parlamentti edisti menestyksekkäästi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin äskettäisessä tarkistamisessa; kehottaa lisäksi komissiota edistämään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintoon liittyviä luokituspalveluja sekä johdonmukaista kehystä vihreitä joukkovelkakirjoja varten käyttäen perustana vihreää rahoitusta koskevaa komission tutkimusta ja G20-tutkimusryhmän työtä;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

35. kehottaa komissiota tehostamaan työtä asuinpaikkaan perustuvan syrjinnän torjumiseksi Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoilla ja tarvittaessa täydentämään suunniteltuja yleisiä ehdotuksia perusteettomien maarajoitusten poistamiseksi antamalla uusia, erityisesti rahoituslalle kohdennettuja lainsäädäntöaloitteita, kun otetaan huomioon, että eräiden tuotteiden ja palveluiden hinta kytkeytyy useaan (sääntelyä koskevaan tai maantieteelliseen) tekijään, jotka vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen;

36. kehottaa komissiota luomaan muun muassa maksutilidirektiivin rakenteeseen ja Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen vakuutusalaan koskevaan analyysiin perustuvan hyvin organisoidun ja helppokäyttöisen EU:n vertailuportaalin, joka kattaa useimmat tai kaikki vähittäisrahoituspalvelujen markkinoiden osa-alueet; korostaa, että hintavertailuvälineiden on oltava tarkkoja ja kuluttajien kannalta tarkoituksenmukaisia eivätkä ne saa keskittyä ainoastaan tuotteiden hintaan vaan niissä on otettava huomioon myös tuotteiden laatu, sillä ainoastaan samanlaiset tuotteet ovat vertailtavissa keskenään;

37. kehottaa komissiota muun muassa maksutilidirektiiviin viitaten kartoittamaan ne säännöt, käytänteet ja ei suositeltavat käytänteet, joita sovelletaan kotimaan ja rajatylittäviin siirtoihin Euroopan vähittäisrahoituspalvelujen markkinoiden asianomaisilla osilla, ja esittämään johdonmukaisen ja kattavan strategian EU:n laajuisen rajat ylittävän siirtämisen helpottamisesta kuluttajille;

38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoihin liittyvien vaihtoehtoisten riidanratkaisumenetelmien rakenteita takaamalla, että riidanratkaisuelimet ovat aidosti riippumattomia, varmistamalla, että kaikki markkinoiden toimijat kuuluvat näiden elimien piiriin, ja ryhtymällä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että FIN-NETiä tehostetaan ja että siitä tehdään tunnettu kuluttajien keskuudessa; pyytää lisäksi komissiota pohtimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön eurooppalainen kollektiivinen oikeussuojajärjestelmä sen jälkeen, kun suunniteltu arviointi kollektiivisestä oikeussuojakäytännöstä annetun suosituksen täytäntöönpanosta on tehty;

39. pyytää komissiota tutkimaan edelleen ristiriitaisia ja joskus harhaanjohtavia käytäntöjä, joita kuluttajat kohtaavat, kun korttimaksuihin ja pankkiautomaateista tehtäviin käteisnostoihin liittyy valuutan muuntamista, ja esittämään johdonmukaisen ratkaisun, joka mahdollistaisi muun muassa käytännössä sen, että kuluttaja ymmärtää ja hallitsee tilanteen täysin, myös digitaalisiin markkinoihin liittyvät maksut;

40. muistuttaa komissiota yhä voimassa olevasta käytännöstä, jonka mukaan maksukorttien käyttöoikeus päättyy, jos niiden haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon, ja pyytää ryhtymään sen johdosta toimenpiteisiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden viranomaisten varoittaminen;

41. kehottaa komissiota edistämään digitaalisten tunnistamistekniikoiden vastavuoroista tunnustamista ja yhteentoimivuutta vaarantamatta olemassa olevien tekniikoiden turvallisuustasoa tai niiden soveltumista rahanpesun torjumista koskevan unionin kehysten vaatimusten täyttämiseen; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita työskentelemään eIDAS-asetuksen ja uuden rahanpesun vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja luomaan samalla – täysin toteutettavissa olevan – yleisen ympäristön, jossa vankat turvajärjestelyvaatimukset yhdistetään kuluttajien tunnistautumista koskeviin oikeudenmukaisiin ja yksinkertaisiin menettelyihin henkilötietojen suojaa koskevien periaatteiden mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös yksilöimään ja poistamaan sääntelyesteet rahoituspalveluiden tilaamiselta sähköisen allekirjoituksen avulla ja helpottamaan unionin laajuisen digitaalisen Onboarding-prosessin käyttöä yli rajojen;

42. korostaa, että hajautetun tilikirjan teknologian (Distributed Ledger Technology) mahdollinen muutosvaikutus edellyttää sääntelyvalmiuksien kehittämistä, jotta voidaan havaita varhain mahdolliset järjestelmäriskit ja haasteet kuluttajansuojan kannalta; kehottaa sen vuoksi komissiota perustamaan horisontaalisen työryhmän seuraamaan tiiviisti riskejä ja avustamaan niiden käsittelyssä hyvissä ajoin;

43. kehottaa komissiota tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laatimaan kansallisten asiointipisteiden mukaisesti suunnitelman sellaisten kansallisten ”keskitettyjen palvelupisteiden” koordinoitun verkoston perustamisesta, jotka voisivat auttaa niitä vähittäisrahoituspalveluja tarjoavia yrityksiä, jotka haluavat hyödyntää paremmin rajat ylittäviä liiketoimintamahdollisuuksia;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

44. korostaa, että on kannustettava vähittäisrahoituspalveluiden tarjoajia rahoittamaan innovointiin ja ympäristöön liittyviä hankkeita; korostaa, että pk-yritysten tukikertoimen kaltaista lähestymistapaa voitaisiin harkita;
45. kehottaa komissiota seuraamaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ehdotusta ”Common Framework for Risk Assessment and Transparency for IORPs”, joka koskee riskinarviointia ja avoimuutta koskevaa yhteistä kehystä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia varten, edistääkseen moitteetonta, toisen pilarin mukaista järjestelmää kaikkialla unionin alueella ja järjestelmien vertailtavuutta sekä auttaakseen säätelijöitä, valvojia ja kuluttajia itseään ymmärtämään paremmin kuluttajille aiheutuvia etuja ja riskejä;
46. pyytää komissiota tutkimaan uusia lähestymistapoja sääntelyn joustavuuden lisäämiseen siten, että yritykset voisivat testata toimintaansa ja innovoida niin, että samalla varmistetaan kuluttajansuojan ja turvallisuuden korkea taso;
47. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen EU:n säästötilin luomisesta pitkän aikavälin rahoituksen hyödyntämiseksi ja ekologisen siirtymän tukemiseksi Euroopassa;
48. kehottaa komissiota selkeyttämään yleistä etua koskevien säännösten käyttöä, sillä tällä hetkellä jäsenvaltiot voisivat käyttää niitä välillisesti estääkseen uusia tuotteita saapumasta markkinoilleen, sekä valtuuttamaan Euroopan valvontaviranomaiset toimimaan aktiivisina sovittelijoina jäsenvaltioiden välillä, kun säännösten käyttöä tulkitaan ristiriitaisesti;

Pitkän aikavälin näkökohdat

49. pyytää komissiota selvittämään edelleen rahoituspalveluiden rajat ylittävän tarjonnan olemassa olevien esteiden poistamisen toteutettavuutta, merkitystä, etuja ja kustannuksia ja siten takaamaan kansallisen ja rajat ylittävän siirrettävyyden vähittäisrahoituspalvelujen markkinoiden eri osa-alueilla esimerkiksi yksilöllisten eläke- ja vakuutus- tuotteiden kohdalla;
50. korostaa, että jäsenvaltiot saattavat parhaillaan kiinnelainoja koskevaa direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä tai panevat sitä täytäntöön; kannustaa komissiota seuraamaan tarkoin direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa sekä analysoimaan lainsäädännön vaikutusta vähittäisrahoituspalveluiden markkinoihin; muistuttaa, että kulutusluottojen ja kiinnelainojen vahvempien sisämarkkinoiden luomisen esteet ovat edelleen huomattavia; kannustaa siksi komissiota etenemään asiassa, samalla kun varmistetaan rahoitusvakaus ja yksityisyyden suojan ja tietosuojan vaatimusten tasapaino ja parannetaan rajat ylittävää pääsyä paremmin koordinoituihin luottotietokantoihin sekä varmistetaan, että sellaiset luottoihin liittyvät tilanteet eivät enää toistu, joissa kuluttajat ovat perusteettomasti alttiina valuutanvaihdon riskeille;
51. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa analysoimaan vähittäisrahoituspalveluita koskevien EU:n lainsäädäntöjen täytäntöönpanoa ja vaikutusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan perusteellisen selvityksen rajatylittävän toiminnan ja Euroopan vähittäisrahoituspalveluiden markkinoiden toteuttamisen oikeudellisista ja sitä sitkeästi haittaavista esteistä; korostaa, että analyysissä on otettava huomioon pk-yritysten erityispiirteet;
52. kehottaa komissiota analysoimaan, mitä tietoja lainanantajat tarvitsevat voidakseen arvioida asiakkaidensa luottokelpoisuutta, ja esittämään tämän analyysin pohjalta ehdotuksia arviointimenettelyn sääntelyä varten; pyytää komissiota tarkastelemaan edelleen luottotietopalveluiden nykyisiä käytäntöjä, jotka liittyvät kuluttajätietojen keruuseen, käsittelyyn ja markkinointiin, jotta taataan, että käytännöt ovat asianmukaisia eivätkä loukkaa kuluttajien oikeuksia; kehottaa komissiota tarvittaessa harkitsemaan toimiin ryhtymistä tällä alalla;
53. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että vähittäisrahoituspalveluihin liittyvä digitaalinen viestintä ja myynti ovat esteettömästi vammaisten henkilöiden käytettävissä myös verkkosivustoilla ja ladattavina tiedostomuotoina; kannattaa vähittäisrahoituspalveluiden sisällyttämistä täysimääräisesti tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevan direktiivin (”esteettömyyttä koskeva eurooppalainen säädös”) soveltamisalaan;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

54. suhtautuu myönteisesti autonvuokrauspalveluiden hinnoittelun avoimuuden edistämiseksi tehtävään työhön, lisävakuutusten myyminen ja muut maksut mukaan luettuina; korostaa, että ajoneuvon vuokraamiseen liittyvien kaikkien pakollisten tai valinnaisten maksujen tai palkkioiden olisi oltava kuluttajien näkyvillä vuokrausrytyksessä tai vertailusivustolla selkeällä ja korostetulla tavalla; muistuttaa komissiota tarpeesta panna sopimattomia kaupallisia käytäntöjä koskeva direktiivi täytäntöön ja suhtautuu myönteisesti teknisten muutosten vuoksi äskettäin laadittujen täytäntöönpanoa koskevien uusien suuntaviivojen hyväksymiseen;

55. palauttaa mieliin luottoluokituslaitosten sääntelyn parissa tehdyn työn; pyytää komissiota tarkastelemaan uudelleen tällaisen lainsäädännön vaikutusta vähittäisasiakkaille myytävien tuotteiden osalta;

o

o o

56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0435

Euroopan puolustusunioni

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 Euroopan puolustusunionista (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 42 artiklan 6 kohdan pysyvistä rakenteellisesta yhteistyöstä,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan puolustusalan yhteistyöstä,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2013 sekä 25. ja 26. kesäkuuta 2015 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013 ja 18. marraskuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:sta muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevista lausekkeista: poliittinen ja operatiivinen ulottuvuus ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. tammikuuta 2009 perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾, jonka 89 kohdassa todetaan, että ”perusoikeuksia ei jätetä pois käytöstä kasarmien sisälläkään ja että niitä sovelletaan täysimääräisesti myös univormua käyttäviin kansalaisiin, ja suosittaa, että jäsenvaltiot varmistavat, että myös asevoimissa noudatetaan perusoikeuksia”,
- ottaa huomioon Haagissa 8. huhtikuuta 2016, Luxemburgissa 6. syyskuuta 2015, Riassa 6. maaliskuuta 2015, Roomassa 7. marraskuuta 2014, Ateenassa 4. huhtikuuta 2014, Vilnassa 6. syyskuuta 2013, Dublinissa 25. maaliskuuta 2013 ja Pafoksessa 10. syyskuuta 2012 pidettyjen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevien parlamenttien välisten kokousten loppupäätelmät,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 2. syyskuuta 2016 Gymnichissä pidetyssä EU:n ulkoministerikokouksessa antaman lausunnon, joissa jälleen viitattiin jäsenvaltioilla olevaan mahdollisuuksien ikkunaan selkeän edistymisen saamiseksi aikaan puolustusosalalla,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 138.

⁽³⁾ EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 48.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta (Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe – A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy),
 - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan sekä Euroopan puolustusviraston johtajan 7. heinäkuuta 2014 antaman edistymiskertomuksen Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2013 antamien päätelmien täytäntöönpanosta,
 - ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Kohti kilpailukykyisempää ja tehokkaampaa puolustus- ja turvallisuusalaa” (COM(2013)0542),
 - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen ”A new Deal for European Defence”,
 - ottaa huomioon 8. toukokuuta 2015 annetun komission kertomuksen puolustusta koskevan komission tiedonannon täytäntöönpanosta,
 - ottaa huomioon hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla 13. heinäkuuta 2009 annetun direktiivin 2009/81/EY ja puolustusalaan liittyvien tuotteiden siirroista unionin sisällä annetun direktiivin 2009/43/EY,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Pohjois-Atlantin puolustusliiton pääsihteerin 8. heinäkuuta 2016 antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission 11. joulukuuta 2013 antaman yhteisen tiedonannon, jonka otsikkona on ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoihin konfliktihin” (JOIN(2013)0030), ja siihen liittyvät 12. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Italian puolustus- ja ulkoasiainministereiden 10. elokuuta 2016 antaman lausunnon ”puolustusalan Schengenistä”,
 - ottaa huomioon Saksan ja Ranskan ulkoasiainministereiden 28. kesäkuuta 2016 antaman lausunnon ”vahvasta Euroopasta epävarmassa maailmassa”,
 - ottaa huomioon Ison-Britannian mahdollisen eroamisen EU:sta,
 - ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun eurobarometrin (85.1) tulokset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalio-
kunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0316/2016),
- A. toteaa, että viime vuosina turvallisuustilanne Euroopassa ja sen ympärillä on heikentynyt huomattavasti ja aiheuttanut työläitä ja ennen kokemattomia haasteita, joita yksikään maa tai organisaatio ei kykene kohtaamaan yksin; toteaa, että terrorismin uhka Euroopassa on suurempi kuin koskaan, samalla kun terrorismi ja jatkuvan väkivallan kierre Pohjois-Afrikassa ja Lähi-Idässä jatkavat leviämistään; toteaa, että yhteisvastuu ja häiriönsietokyky edellyttävät, että EU esiintyy ja toimii yhtenä rintamana ja järjestelmällisesti ja yhteistyössä liittolaistemme, kumppaneidemme ja kolmansien maiden kanssa; toteaa, että ennaltaehkäisevät toimet, arkaluontoisten turvallisuustietojen vaihtaminen, aseellisten konfliktien lopettaminen, laajamittaisten ihmisoikeusrikkomusten poistaminen, demokratian ja oikeusvaltion levittäminen sekä terrorismin torjunta ovat EU:n ja sen kansalaisten painopisteitä, ja niiden olisi oltava toiminnan kohteita EU:n rajojen sisä- ja ulkopuolella, mukaan luettuna ne armeijan pioneerit, jotka joutuvat ratkomaan hyvin käytännöllisiä, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja kolmannen maailman luonnonkatastrofeihin liittyviä haasteita; toteaa, että Euroopan olisi oltava vahvempi ja nopeampi todellisissa uhkatilanteissa;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- B. toteaa, että terrorismi, hybridiuhat, talouden heilahtelut, kyberuhat ja energiatilanteen epävarmuus, järjestäytynyt rikollisuus ja ilmastonmuutos muodostavat pääasiallisia turvallisuusuhkia koko ajan monimutkaistuvassa ja verkottuneemmassa maailmassa, jossa EU:n olisi tehtävä parhaansa ja etsittävä keinoja turvallisuuden takaamiseksi sekä hyvinvoinnin ja demokratian varmistamiseksi; toteaa, että nykyisessä rahoitus- ja turvallisuustilanteessa eurooppalaisilta armeijoilta edellytetään läheisempää yhteistyötä ja sotilashenkilöstön on harjoitettava ja työskenneltävä yhdessä enemmän ja paremmin; toteaa, että kesäkuussa 2016 julkaistun eurobarometritutkimuksen (85.1) mukaan kaksi kolmannesta EU:n kansalaisista haluaisi nähdä EU:lta laajempaa turvallisuus- ja puolustuspoliittista osallistumista; toteaa, että EU:n sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välinen raja on yhä useammin hämärtynyt; toteaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota konfliktien estämiseen, epävakauden perussyiden selvittämiseen ja ihmisten turvallisuuden varmistamiseen; toteaa, että ilmastonmuutos on vakava uhka maailmanlaajuiselle turvallisuudelle, rauhalle ja vakaudelle, ja se voimistaa uhkia perinteiselle turvallisuudelle vähentämällä esimerkiksi juomaveden ja elintarvikkeiden saatavuutta hauraissa ja kehittyvissä maissa, mikä johtaa taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin jännitteisiin ja pakottaa ihmiset muuttamaan asuinsijoiltaan tai luo poliittisia jännitteitä ja turvallisuusuhkia;
- C. toteaa, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja on nimennyt unionin turvallisuuden yhdeksi sen viidestä painopisteestä viime kesäkuussa julkaistussa Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa;
- D. toteaa, että Lissabonin sopimuksessa jäsenvaltioilta edellytetään asiaankuuluvien valmiuksien luovuttamista YTPP:n siviili- ja sotilastehtäviin ja -operaatioihin; ottaa huomioon että perussopimukseen kirjatut turvallisuus- ja puolustusvalmiudet ovat kaukana toivotusta tasosta; toteaa, että unionin toimielimillä voi myös olla erittäin merkittävä rooli poliittisten aloitteiden käynnistämässä; toteaa, että jäsenvaltiot ovat tähän mennessä osoittaneet haluttomuutta Euroopan turvallisuus- ja puolustusunionin rakentamiseen, koska ne pelkäävät sen uhkaavan jäsenvaltioiden kansallista itsemääräämisoikeutta;
- E. toteaa, että eurooppalaisen vaihtoehdon hylkääminen puolustus- ja turvallisuusalalla aiheuttaa arviolta 26,4 miljardin euron vuotuiset kustannukset ⁽¹⁾ päällekkäisyyksien, ylikapasiteetin ja puolustushankintojen esteiden vuoksi;
- F. toteaa, että SEU-sopimuksen 42 artiklassa edellytetään, että unionin yhteisen puolustuspolitiikan rakenteita kehitetään vaiheittain YTPP:n osana, mikä johtaa EU:n yhteiseen puolustukseen Eurooppa-neuvoston yksimielisesti niin halutessa; toteaa, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohdassa suositellaan myös, että kukin jäsenvaltio tekee tätä koskevan päätöksen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti;
- G. toteaa, että SEU-sopimuksen 42 artiklassa määrätään myös turvallisuuselinten luomisesta ja Euroopan valmiuksia ja varustautumista koskevan politiikan määrittelystä; toteaa, että sen mukaan EU:n toimien olisi oltava Nato-yhteensopivia sekä toisiaan täydentäviä ja vahvistavia; toteaa, että unionin yhteisen puolustuspolitiikan olisi vahvistettava Euroopan valmiuksia edistää turvallisuutta omalla alueellaan ja sen ulkopuolella ja lujitettava Nato-kumppanuutta ja transatlanttisia suhteita, jonka myötä myös Naton on mahdollista vahvistua, mikä vastaavasti myös edistää eurooppalaista, transatlanttista ja globaalia turvallisuutta ja puolustusta; toteaa, että Varsovassa vuonna 2016 pidetyn Naton ja EU:n strategista kumppanuutta käsittelevän Naton huippukokouksen yhteisessä julkilausumassa tunnustettiin Naton rooli ja EU:n tuki yhteisten tavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että Euroopan puolustusunionin olisi varmistettava rauhan ylläpitäminen, konfliktien estäminen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittaminen Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti;
- H. ottaa huomioon, että EU:n taisteluosastoja ei menettelytapoihin, rahoitukseen ja poliittisiin esteisiin liittyvistä syistä vielä ole käytetty, vaikka tilaisuuksia ja tarvetta on ollutkin ja vaikka taisteluosastot saavuttivat täyden operatiivisen valmiuden vuonna 2007 ja ne suunniteltiin humanitaarisiin, rauhanturvaamiseen ja rauhanpalauttamiseen liittyviin sotilaallisiin tehtäviin; korostaa, että näin on hukattu mahdollisuus vahvistaa EU:n roolia tärkeänä globaalina toimijana vakauden ja rauhan puolesta;

⁽¹⁾ The Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy, Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu (2013), s. 78.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- I. toteaa, että Euroopan puolustusviraston perustamista lukuun ottamatta mitään muita EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puuttuvia elementtejä ei ole toistaiseksi suunniteltu, niistä ei ole päätetty eikä niitä ole pantu täytäntöön; toteaa, että Euroopan puolustusviraston organisaatio on uudistettava kokonaan, jotta se voisi kehittää valmiuksiinsa täyteen mittaansa ja todistaa, että se tuottaa lisäarvoa, tekee YTPP:stä tehokkaamman ja voi johtaa yhdenmukaistettuihin kansallista puolustusta koskeviin suunnitteluprosesseihin kyseisillä aloilla, jotka ovat merkittäviä YTPP:n sotilasoperaatioiden kannalta SEU-sopimuksen 43 artiklassa mainittujen Petersbergin tehtävien mukaisesti; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan ja sitoutumaan Euroopan puolustusvirastoon tämän päämäärän toteuttamiseksi;
- J. toteaa, että EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan globaalistrategiassa edellytetään, että EU kannustaa järjestelmällisesti kaikkia valmiuksia koskevan puolustusyhteistyöhön, jotta voidaan vastata ulkoiisiin kriiseihin, rakentaa yhdessä kumppaneidemme valmiuksia, taata EU:n turvallisuus ja luoda Eurooppaan vakaa puolustusteollisuus, joka on elintärkeä unionin riippumattoman strategisen päätöksenteko- ja toimintakyvyn kannalta; toteaa, että kaikista toimista on sovittava yksimielisesti neuvostossa ennen niiden täytäntöönpanoa;
- K. ottaa huomioon, että vuoden 2015 kesäkuussa pidetty, osittain puolustusasioihin keskittynyt Eurooppa-neuvosto kehotti edistämään aiempaa laajempaa ja järjestelmällisempää eurooppalaista puolustusyhteistyötä keskeisten valmiuksien tuottamiseksi tarvittaessa myös EU:n varoja käyttämällä mutta huomautti, että sotilaalliset valmiudet jäävät niitä käyttävien jäsenvaltioiden hallintaan;
- L. toteaa, että 17. marraskuuta 2015 Ranska vetosi SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohtaan ja pyysi saada hallinnoida muiden jäsenvaltioiden tuki- ja avustusosuuksia täysin kahdenvälisesti;
- M. toteaa, että unionin tason valkoisella kirjalla turvallisuudesta ja puolustuksesta on tarkoitus lujittaa YTPP:tä entisestään ja parantaa EU:n kykyä toimia turvallisuuden lisääjänä Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja sen on määrä toimia hyödyllisenä välineenä tulevan ja tehokkaamman YTPP:n tarkastelussa; toteaa, että YTPP:n tehtävät ja operaatiot sijoittuvat yleensä Afrikan sarven ja Sahelin kaltaisille alueille, jotka altistuvat vakavasti ilmastomuutoksen kielteisille vaikutuksille, kuten kuivuudelle ja maaperän huonontumiselle;
- N. toteaa, että neuvoston puheenjohtajavaltio Alankomaat edisti ajatusta EU:n valkoisesta kirjasta; toteaa, että Visegrad-maat ovat pitäneet ajatusta Euroopan puolustusyhteistyön vahvistamisesta hyvänä; toteaa, että Saksa kehotti perustamaan Euroopan turvallisuus- ja puolustusunionin vuonna 2016 julkaistussa valkoisessa kirjassa Saksan turvallisuuspolitiikasta ja Bundeswehrin tulevaisuudesta;
- O. toteaa, että asteittainen puolustusalan integrointi on paras vaihtoehtomme kustannusten kannalta, ja valkoinen kirja voisi olla ainutlaatuinen mahdollisuus lisävaiheiden ehdottamiseksi;

Euroopan puolustusunioni

1. palauttaa mieliin, että pitkän aikavälin turvallisuuden varmistamiseksi Eurooppa tarvitsee poliittista tahtoa ja päättäväisyyttä, joiden tukena on laaja kirjo asiaankuuluvia politiikan välineitä, vahvat ja nykyaikaiset sotilaalliset valmiudet mukaan luettuina; kannustaa Eurooppa-neuvostoa johtamaan Euroopan puolustusunionin vaiheittaista rakentamista ja antamaan taloudellisia lisäresursseja sen täytäntöönpanon varmistamiseksi, jotta puolustusunioni voidaan perustaa EU:n seuraavan monivuotisen poliittisen kehyksen ja rahoituskehyksen kuluessa; muistuttaa, että unionin yhteisen puolustuspolitiikan luominen on Lissabonin sopimuksen mukaisen yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämistä ja täytäntöönpanoa ja että se kuuluu kansainvälisen oikeuden piiriin ja on itse asiassa välttämätön, jotta EU voisi edistää oikeusvaltiota, rauhaa ja turvallisuutta maailmanlaajuisesti; pitää tältä osin myönteisenä kaikkia jäsenvaltioiden parhaillaan toteuttamia toimia, joilla pyritään integroimaan yhteisiä puolustusponnistelujamme, kun otetaan huomioon myös ne erittäin tärkeät osatekijät, joita sisältyisi turvallisuutta ja puolustusta koskevaan valkoiseen kirjaan;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

2. kehottaa EU:n jäsenvaltioita hyödyntämään kaikki Lissabonin sopimuksen mahdollisuudet YTPP:n suhteen, erityisesti SEU-sopimuksen 42 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun pysyvän rakenteellisen yhteistyön tai 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun käynnistysrahaston osalta; muistuttaa, että SEU:n 43 artiklan Petersbergin tehtävät ovat suuri joukko kunnianhimoisia sotilaallisia tehtäviä, kuten yhteiset aseistariisuntatehtävät, humanitaariset ja pelastustehtävät, neuvonta ja tuki sotilasasioissa, konfliktien ehkäisy ja rauhan turvaaminen sekä taistelujoukkojen kriisinhallintatehtävät, rauhan palauttaminen ja konfliktin jälkeinen vakauttaminen; muistuttaa, että samassa artiklassa todetaan, että kaikilla näillä tehtävillä voidaan edistää terrorismin torjumista, myös antamalla tukea kolmansille maille terrorismin torjumiseksi niiden alueella; korostaa, että YTPP nykyisessä muodossaan ei anna EU:lle mahdollisuutta kaikkien lueteltujen tehtävien tekemiseen; katsoo, että tarkoituksena olisi oltava työskennellä järjestelmällisesti sen puolesta, että EU voisi täyttää Lissabonin sopimuksen tavoitteet;
3. katsoo, että ollakseen todella voimakas Euroopan puolustusunionin on tarjottava takuita ja valmiuksia jäsenvaltiokohtaisten takuiden ja valmiuksien lisäksi;
4. katsoo, että Euroopan puolustusunioni on käynnistettävä täysin uudistetun YTPP:n pohjalta ja sen on perustuttava vahvan puolustuksen periaatteeseen, tehokkaaseen rahoitukseen ja täyteen koordinointiin Naton kanssa; katsoo, että koska sisäinen ja ulkoinen turvallisuus integroituvat yhä selvemmin, YTPP:n on välttämättömänä vaiheena siirryttävä pois ulkoisesta kriisinhallinnasta, jotta se voi aidosti huolehtia turvallisuudesta ja puolustuksesta sekä antaa unionille osallistumismahdollisuuden kriisien ja konfliktien kaikissa vaiheissa kaikilla sen käytössä olevilla välineillä;
5. painottaa, että puolustusministereille on perustettava neuvoston muodossa kokoontuva elin, joka tarjoaa kestäväää poliittista johtajuutta ja koordinoitua Euroopan puolustusunionin rakentamiseen; kehottaa Euroopan unionin neuvostoa perustamaan ensimmäisenä askeleena pysyvän kokousmuodon niiden jäsenvaltioiden puolustusministereiden kuulemiselle ja päätöksenteolle, jotka ovat sitoutuneet syvempään puolustusyhteistyöhön;
6. kehottaa komission puheenjohtajaa perustamaan pysyvän puolustusasioiden työryhmän, joka koostuu komission jäsenistä ja jota johtaa komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja; pyytää parlamentille pysyviä edustajia tähän ryhmään; tukee komission laajempaa osallistumista puolustusosalalla hyvin kohdennetun tutkimuksen, suunnittelun ja täytäntöönpanon avulla; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sisällyttämään ilmastonmuutosnäkökohdat kaikkeen EU:n ulkoiseen toimintaan ja ennen kaikkea YTPP:aan;
7. katsoo, että Euroopan pahenevat riskit ja uhkakuvat tekevät Euroopan puolustusunionin perustamisesta kiireellisen asian, etenkin kun turvallisuusympäristö EU:n rajoilla heikkenee koko ajan varsinkin itäisessä ja eteläisessä naapurustossa; toteaa, että tämä näkyy myös jäsenvaltioiden turvallisuusstrategioissa; painottaa, että tilanne paheni huomattavasti ja asteittain vuonna 2014, kun niin kutsuttu islamilainen valtio syntyi ja laajentui ja kun Venäjä ryhtyi käyttämään voimakeinoja;
8. katsoo, että Euroopan puolustusunionin on perustuttava jäsenvaltioiden säännölliseen yhteiseen uhkakuva-arvioon, mutta sen on myös oltava riittävän joustava, jotta jäsenvaltioiden yksittäiset turvallisuushaasteet ja -tarpeet otetaan huomioon;
9. katsoo, että unionin olisi kohdennettava omia varoja laajemman ja järjestelmällisemmän eurooppalaisen puolustusyhteistyön edistämiseen jäsenvaltioiden kesken, pysyvä rakenteellinen yhteistyö mukaan luettuna; katsoo, että EU:n varojen käyttö olisi selkeä ilmaus yhteenkuuluvuudesta ja yhteisvastuusta ja mahdollistaisi sen, että jäsenvaltiot voisivat parantaa sotilaallisia valmiuksiaan enemmän yhteisesti;
10. katsoo, että eurooppalaisen puolustusyhteistyön vahvistaminen johtaisi parempaan tuloksellisuuteen, yhtenäisyyteen ja tehokkuuteen sekä EU:n varojen, valmiuksien ja myönteisten vaikutusten lisääntymiseen puolustusalan tutkimuksessa ja teollisuudessa; korostaa, että EU ja sen jäsenvaltiot voivat ainoastaan tällaisella syvemmällä yhteistyöllä, joka asteittain kehittyisi todelliseksi Euroopan puolustusunioniksi, hankkia välttämättömät teknologiset ja teolliset valmiudet nopeampaan, riippumattomaan ja tehokkaaseen toimintaan, jolla mahdollistetaan nykypäivän uhiin valmistautuminen ja niihin vastaaminen tehokkaasti;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

11. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita sitovampiin keskinäisiin sitoumuksiin käynnistämällä pysyvän rakenteellisen yhteistyön unionin kehityksessä; kannustaa kyseisiä jäsenvaltioita perustamaan monikansallisia joukko-osastoja pysyvän rakenteellisen yhteistyön mukaisesti ja luovuttamaan nämä joukot YTPP:n käyttöön; korostaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on tärkeää ja tarpeellista osallistua pysyvään ja tehokkaaseen rakenteelliseen yhteistyöhön; katsoo, että neuvoston olisi normaalioloissa annettava rauhanturvaamista, konfliktien estoa ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamista koskevien tehtävien täytäntöönpano kyseisille kansainvälisille joukoille; ehdottaa, että unionin tason ja kansallisen tason päätöksentekomenettelyt olisi laadittava siten, että ne mahdollistavat nopean toiminnan kriisitilanteessa; on varma, että EU:n taisteluosastojärjestelmä olisi nimettävä uudelleen ja sitä olisi käytettävä ja kehitettävä tätä tarkoitusta varten poliittisesti, monikäyttöisyyttä korostaen ja riittävällä rahoituksella varustettuna; kannustaa perustamaan ennakolta EU:n operatiivisen päämajan yhteisten operaatioiden tehokasta suunnittelua, johtamista ja hallintaa varten; tähdentää, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö on avoinna kaikille jäsenvaltioille;

12. kehottaa jäsenvaltioita erityisesti tunnustamaan sotilashenkilöstön oikeuden perustaa ammatillisia yhdistyksiä tai ammattiliittoja ja liittyä niihin sekä saattaa ne osaksi viranomaisten kanssa käytävää säännöllistä työmarkkinavuoropuhelua; pyytää Eurooppa-neuvostoa ryhtymään konkreettisiin toimiin Euroopan armeijoiden yhdenmukaistamiseksi ja standardisoimiseksi, jotta helpotettaisiin niiden henkilöstön yhteistyötä uuden Euroopan puolustusunionin alaisuudessa;

13. toteaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on lähinnä taloudellisista syistä vaikeuksia pitää yllä kovin laajoja puolustusvalmiuksia; kehottaa siksi lisäämään koordinoitua ja tekemään selkeämpiä valintoja ylläpidettävistä valmiuksista, jotta jäsenvaltiot voivat erikoistua tiettyihin valmiuksiin;

14. kannustaa jäsenvaltioita etsimään uusia keinoja joukkojen ja materiaalin yhteisille hankinnoille, huollolle ja säilytykselle; ehdottaa, että saattaisi olla hyödyllistä tarkastella ensin kuljetusajoneuvojen ja -lentokoneiden, säiliöautojen ja -lentokoneiden ja muun huoltomateriaalin kaltaisen ei-tappavan materiaalin yhteiskäyttöä ja jakamista;

15. katsoo, että yhteentoimivuus on avainasemassa, jos jäsenvaltioiden joukoista halutaan paremmin toisiinsa soveltuvia ja integroitavia; korostaa siksi, että jäsenvaltioiden on tarkasteltava mahdollisuutta puolustusresurssien yhteishankintoihin; toteaa, että EU:n puolustusmarkkinoiden protektionistinen ja suljettu luonne tekee tästä vaikeampaa;

16. korostaa, että Athene-mekanismin uudelleentarkastelussa ja laajentamisessa on varmistettava, että EU:n tehtäviä voidaan rahoittaa yhteisistä varoista eivätkä kustannukset jää mukana olevien yksittäisten jäsenvaltioiden maksettavaksi, jolloin jäsenvaltioilta poistuu yksi mahdollinen este joukkojen lähettämiseksi;

17. kehottaa Euroopan parlamenttia perustamaan täysimittaisen turvallisuus- ja puolustusvaliokunnan tarkkailemaan pysyvän rakenteellisen yhteistyön täytäntöönpanoa;

18. katsoo, että Euroopan puolustusviraston vahva ja kasvava rooli on välttämätön Euroopan puolustusunionin tehokkuudelle valmiuserustaisten ohjelmien ja hankkeiden koordinoinnin sekä yhteisen eurooppalaisen valmius- ja varustelupolitiikan perustamisen kannalta, tehokkuuden lisäämiseksi, päällekkäisyyksien karsimiseksi ja kustannusten vähentämiseksi sekä YTPP:n operaatioiden erittäin täsmällisesti määriteltyjen valmiusvaatimusten pohjalta sekä kyseisiä valmiuksia koskevien yhdenmukaistettujen kansallisten puolustus suunnitelmien ja hankintaprosessien mukaisesti; toteaa, että tämän olisi noudatettava jäsenvaltioiden armeijoiden puolustuksen tarkasteluprosessia ja Euroopan puolustusviraston aiempien toimien ja menettelyjen tarkastelua; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa osoittamaan, mitkä yleistavoitteissa ja valmiuksien kehittämissuunnitelmassa havaitut puutteet korjattiin viraston ansiosta; on varma, että yhteiskäyttö sekä aloitteiden ja hankkeiden jakaminen ovat erinomaisia ensimmäisiä askeleita kohti tehostettua eurooppalaista yhteistyötä;

19. kannustaa komissiota yhteistyöhön Euroopan puolustusviraston kanssa puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan lujittamiseksi, mikä on elintärkeää unionin strategisen riippumattomuuden kannalta; katsoo, että ratkaisu alan kestävytyteen on jäsenvaltioiden puolustusmenojen lisääminen sekä alan kansainvälisestä kilpailukyvyistä huolehtiminen; toteaa, että markkinoiden nykyinen pirstaleisuus kertoo Euroopan puolustusteollisuuden heikosta kilpailukyvyistä; toteaa, että yhteistoiminnassa tapahtuva tutkimus voi auttaa kyseisen pirstaleisuuden korjaamisessa ja kilpailukyvyyn parantamisessa;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

20. katsoo vakaasti, että ainoastaan yhdessä tapahtuva valmiuksien kehittäminen, esimerkiksi Euroopan ilmakuljetusten johtokeskuksen kaltaisten toiminnallisten klusterien yhdistämisen kautta voi tuottaa Euroopan puolustusunionin perustamiseen tarvittavia mittakaavaetuja; katsoo lisäksi, että EU:n valmiuksien lujittaminen yhteisillä hankinnoilla ja muilla yhteiskäytön ja jakamisen muodoilla voisi saada aikaan Euroopan puolustusteollisuuden ja pk-yritysten tarvitseman sykäyksen; tukee kohdennettuja toimia, joilla kannustetaan kyseisten hankkeiden toteutumista, jotta yhteisten hankintojen 35 prosentin osuus Euroopan puolustusviraston kokonaismenoista toteutuu yhteishankinnoilla EU:n globaalistrategian mukaisesti; katsoo, että Euroopan puolustuksen ohjausjakso, jonka aikana jäsenvaltiot kuulisivat toisiaan suunnittelu- sykleistä ja hankintasuunnitelmista, voisi auttaa ratkaisemaan puolustusmarkkinoiden pirstaloitunutta nykytilaa koskevan ongelman;

21. painottaa, että kyberturvallisuus on luonteeltaan toimiala, jolla yhteistyö ja yhdentyminen ovat ratkaisevassa asemassa sekä EU:n jäsenvaltioiden, keskeisten kumppanien ja Naton välillä että yhteiskunnan eri toimijoiden välillä, sillä siinä ei ole kyse yksinomaan sotilaallisesta vastuusta; vaatii selkeämpiä suuntaviivoja siitä, miten EU:n puolustus- ja hyökkäysvalmiuksia aiotaan käyttää ja missä yhteydessä; muistuttaa, että parlamentti on toistuvasti vaatinut EU:n kaksikäyttötuotteiden vientiä koskevan asetuksen tarkistamista, jotta estetään ohjelmistojen ja muiden järjestelmien, joita voidaan käyttää EU:n digitaalista infrastruktuuria vastaan ja ihmisoikeuksien rikkomiseen, joutuminen väärin käsiin;

22. huomauttaa, että korkea edustaja julkaisi äskettäin kokonaisvaltaisen strategian, joka muodostaa yhtenäiset puitteet ulkopoliittisen toiminnan painopisteille sekä eurooppalaisen puolustuspolitiikan tulevan kehityksen määrittelylle;

23. muistuttaa, että Euroopan puolustusviraston ministeritason johtokunta hyväksyi neljä yhteistä investointien vertailuarvoa, ja kantaa huolta yhteistoiminnan alhaisesta tasosta, joka kävi ilmi vuonna 2013 julkaistusta puolustus-tietoraportista;

24. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tekemään aloitteen Euroopan puolustusteollisuuden alan tärkeimpien yritysten ja sidosryhmien yhteen saattamiseksi, jotta eurooppalaista drooniteollisuutta voidaan kehittää;

25. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tekemään aloitteen Euroopan puolustusteollisuuden alan tärkeimpien yritysten ja sidosryhmien yhteen saattamiseksi, jotta voidaan kehittää puolustusmateriaalin yhteistä kehittämistä käsitteleviä strategioita ja foorumi;

26. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa edistämään kansallisten kyberturvallisuusstrategioiden, valmiuksien ja komentokeskusten sekä Euroopan puolustusviraston välistä yhteistyötä osana pysyvää rakenteellista yhteistyötä, joka auttaa suojautumaan kyberhyökkäyksiltä ja torjumaan niitä;

27. kehottaa kehittämään edelleen EU:n kyberpuolustuspolitiikan kehystä jäsenvaltioiden kyberpuolustusvalmiuksien, operatiivisen yhteistyön ja tietojenvaihdon parantamiseksi;

28. panee merkille, että parhaillaan valmistellaan tulevaa EU:n puolustusalan tutkimusohjelmaa Eurooppa-neuvoston vuosina 2013 ja 2015 esittämien toiveiden ja Euroopan parlamentin käynnistämän pilottihankkeen mukaisesti, ja pyytää sen tosiasiallista käynnistämistä mahdollisimman nopeasti; korostaa, että valmistelutoimia varten olisi myönnettävä riittävästi määrärahoja, vähintään 90 miljoonaa euroa seuraaviksi kolmeksi vuodeksi (2017–2020); katsoo, että valmistelutoimien jälkeen olisi toteutettava mittava EU:n rahoittama erityinen tutkimusohjelma seuraavan, vuonna 2021 alkavan rahoituskehysten osana; toteaa, että Euroopan puolustusalan tutkimusohjelma tarvitsee kyseisenä ajanjaksona vuosittain vähintään 500 miljoonan euron määrärahat, jotta se olisi uskottava ja sen vaikutus merkittävä; kehottaa jäsenvaltioita hahmottelemaan sellaisia tulevia yhteistyöohjelmia, joihin EU:n rahoittamalla puolustusalan tutkimuksella voidaan rakentaa lähtökohdat, ja kehottaa perustamaan käynnistysrahaston sotilasoperaatioiden valmistelutoimia varten Lissabonin sopimuksen edellyttämällä tavalla; tukee puolustukseen liittyviä komission aloitteita, kuten puolustusalan toimintasuunnitelmaa, puolustusteollisuuspolitiikkaa ja Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

29. korostaa, että EUNAVFOR MED -operaatioiden kaltaisten YTPP-operaatioiden käynnistäminen edistää Euroopan puolustusunionin toteutumista; kehottaa unionia jatkamaan ja tehostamaan tämän tyyppisiä operaatioita;

30. pitää tärkeänä eurooppalaisen ohjauksjakson käyttämistä turvallisuutta ja puolustusta koskevien tiiviimpien yhteistyömuotojen käyttöönotossa;

31. pitää tärkeänä riittäviä toimia, joilla kannustetaan toimivia, oikeudenmukaisia, saatavilla olevia ja avoimia Euroopan puolustusmarkkinoita, jotka ovat avoinna muille, edistävät tulevaisuuden teknisiä innovaatioita, tukevat pk-yrityksiä sekä lisäävät kasvua ja työpaikkoja, jotta jäsenvaltiot voivat käyttää paljon tehokkaammin oman puolustus- ja turvallisuusbudjettinsa ja hyödyntää sen mahdollisimman tarkasti; panee merkille, että Euroopan puolustuksen teollinen ja teknologinen perusta edellyttää oikeudenmukaisia, toimivia ja läpinäkyviä sisämarkkinoita, toimitusvarmuutta ja jäsenneiltyä vuoropuhelua puolustukseen liittyvillä teollisuuden aloilla; on huolissaan siitä, että kehitys kohti puolustusalan kilpailukyyn paranemista, korruption vastaisia toimia ja avoimuuden lisäämistä on ollut hidasta ja että Euroopan unionilla ei edelleenkään ole asianmukaista puolustusalan politiikkaa eikä sisämarkkinoiden sääntöjä noudateta; on sitä mieltä, että yhdenntettyjen ja kilpailukykyisten Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden on tarjottava kannustimia ja palkkioita kaikille jäsenvaltioille ja toimitettava kaikille ostajille asianmukaisia ja kohtuuhintaisia välineitä, jotka vastaavat kunkin ostajan turvallisuustarpeita; korostaa tarvetta varmistaa, että puolustus- ja turvallisuusalan hankintoja koskevaa direktiiviä ja yhteisön sisällä tapahtuvia siirtoja koskevaa direktiiviä sovelletaan asianmukaisesti kaikkialla EU:ssa; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan niin sanottuun puolustuspakettiin kuuluvien kahden puolustusalan direktiivin täysimittaisen täytäntöönpanon;

32. kehottaa komissiota hoitamaan tehtävänsä puolustusalan toimintasuunnitelman kautta ja tukemaan vahvaa teollista perustaa, jolla pystytään tyydyttämään Euroopan strategiaan valmiuksiin liittyvät tarpeet, ja selvittämään, missä EU voisi tuottaa lisäarvoa;

33. on vakuuttunut siitä, että unionin yhteisen puolustuspolitiikan vaiheittaisen laatimisen yhteydessä EU:n olisi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella voitava osallistua niiden valmiusohjelmiin, mukaan luettuna osallistuminen kyseisten ohjelmien toteuttamista varten unionin puiteissa luotaviin rakenteisiin;

34. kannustaa komissiota edistämään yhdessä Euroopan puolustusviraston kanssa puolustusyhteistyön mahdollisuuksia ottamalla käyttöön EU:n varoja ja välineitä, joilla pyritään kehittämään jäsenvaltioiden puolustusvalmiuksia koskevia ohjelmia; palauttaa mieliin, että Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelman olisi oltava strateginen väline, jolla edistetään puolustusalan yhteistyötä Euroopan tasolla erityisesti EU:n rahoittaman puolustusalan tutkimusohjelman ja sellaisten toimenpiteiden avulla, joilla tehostetaan teollisuuden yhteistyötä koko arvoketjussa;

35. pitää erityisen myönteisenä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan kehittämää strategisen riippumattomuuden käsitettä EU:n kokonaistrategian osana; katsoo, että tätä käsitettä olisi sovellettava sekä strategiaan painopisteisiin että oman teollisuutemme valmiuksien tehostamiseen;

36. panee merkille Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin 8. heinäkuuta 2016 antaman yhteisen julkilausuman, jossa korostetaan tarvetta tiivistää EU:n ja Naton välistä yhteistyötä turvallisuuden ja puolustuksen alalla; pitää tärkeänä, että EU:n ja Naton yhteistyöhön sisällytetään yhteistyö idässä ja etelässä, hybridi- ja kyberuhkien torjunta sekä meriturvallisuuden parantaminen ja puolustusalan valmiuksien yhdenmukaistaminen ja kehittämisen koordinointi; katsoo, että teknisiä, teollisia ja sotilaallisia valmiuksia koskeva yhteistyö tarjoaa mahdollisuuden parantaa yhteensopivuutta ja synergioita molempien kehysten välillä ja varmistaa entistä paremman resurssitehokkuuden; palauttaa mieliin, että edellä mainitun julkilausuman nopea täytäntöönpano on olennaista, ja kehottaa tässä suhteessa EUH:ta ja asianomaisia osapuolia kehittämään täytäntöönpanoa koskevia käytännön vaihtoehtoja joulukuuhun 2016 mennessä; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi kehitettävä valmiuksia, jotka voidaan ottaa käyttöön YTPP:n puiteissa, jotta voidaan mahdollistaa itsenäinen toiminta tapauksissa, joissa Nato ei halua toimia tai joissa EU:n toiminta on asianmukaisempaa; on varma, että tämä myös vahvistaisi Naton asemaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa sekä yhteisessä puolustuksessa; korostaa, että EU:n ja Naton yhteistyö entistä vahvemman ja tehokkaamman puolustusteollisuuden ja puolustusalan

Tiistai 22. marraskuuta 2016

tutkimuksen edistämiseksi on strateginen painopiste ja sen nopea täytäntöönpano on erittäin tärkeää; on vakuuttunut siitä, että yhteinen toiminta ennaltaehkäisyyn, analysointiin ja varhaisen havaitsemisen parissa tietoja ja tiedustelutietoja tehokkaasti jakamalla parantaa EU:n valmiutta torjua uhkia, hybridiuhat mukaan luettuina; on edelleen vakuuttunut, että Nato on ensisijainen turvallisuuden ja puolustuksen takaaja Euroopassa; korostaa tarvetta välttää Naton ja EU:n välineiden päällekkäisyyttä; katsoo, että myös siviilinäkökohtien osalta EU:lla on mahdollisuus saada aikaan todellisia muutoksia epävakailta alueilta; korostaa kuitenkin, että vaikka Naton rooliin kuuluu pääasiassa sen eurooppalaisten jäsenten suojeleu kaikilta ulkoisilta uhilta, EU:n olisi pyrittävä siihen, että se pystyy aidosti puolustamaan itseään ja toimimaan tarvittaessa itsenäisesti ja ottamaan tässä asiassa entistä suuremman vastuun parantamalla kalustoa, koulutusta ja organisaatiota;

37. toteaa, että vaikka Naton on edelleen oltavan Euroopan yhteisen puolustuksen perusta, Naton ja EU:n poliittiset prioriteetit eivät ehkä ole aina identtiset etenkin Yhdysvaltain Aasiaan kohdistamien tasapainottamispyrkimysten yhteydessä; panee lisäksi merkille, että EU:lla on ainutlaatuinen valikoima turvallisuuteen liittyviä välineitä, jotka eivät ole Naton käytettävissä, ja päinvastoin; on sitä mieltä, että EU:n olisi otettava suurempi vastuu turvallisuuskriseistä omassa lähiympäristössään ja tuettava näin Naton tehtäviä erityisesti hybridisodankäynnin ja meriturvallisuuden puitteissa; katsoo, että pitkällä aikavälillä Berliini plus -järjestelyjen uudistaminen voi osoittautua tarpeelliseksi, jotta myös Naton on mahdollista hyötyä EU:n valmiuksista ja välineistä; korostaa, että EU:n pyrkimys strategiseen riippumattomuuteen ja Euroopan puolustusunionin rakentaminen on toteutettava täydellisessä synergiassa Naton kanssa ja niiden on johdettava entistä tehokkaampaan yhteistyöhön, tasapuoliseen taakanjakoon sekä Naton ja EU:n väliseen produktiiviseen työnjakoon;

38. pitää tärkeänä, että EU:n ja Naton yhteistyöhön sisällytetään kestävässä ja etelässä sekä puolustusalan investoinnit; katsoo, että valmiuksia koskeva yhteistyö tarjoaa mahdollisuuden parantaa yhteensopivuutta ja synergioita molempien kehysten välillä; on varma, että tämä myös vahvistaisi Naton asemaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa sekä yhteisessä puolustuksessa;

39. on erittäin huolestunut tiedoista, joiden mukaan hallinnolliset menettelyt hidastavat tarpeettomasti joukkojen muodostamista YTPP-operaatioita varten ja nopean toiminnan joukkojen liikkumista EU:n sisärajojen yli; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan unionin laajuuden järjestelmän puolustusalan henkilöstön, kaluston ja tarvikkeiden nopean liikkumisen koordinoimiseksi YTPPn puitteissa silloin, kun yhteisvastuulauseketta on käytetty ja kun valtioilla on velvoite auttaa ja tukea kaikin käytettävissä olevin keinoin YK:n peruskirjan 51 artiklan mukaisesti;

40. kehottaa toteuttamaan käytännön järjestelyjä ja laatimaan suuntaviivoja SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan tulevaa käyttöönottoa varten; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat järjestelyt kyseisen artiklan täytäntöönpanoa varten, jotta yksittäiset jäsenvaltiot voivat tuloksellisesti hallinnoida toisten jäsenvaltioiden avustus- ja tukiosuuksia tai antaa ne hallinnoitavaksi unionin kehityksessä; kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään puolustusmenojen osuudessa 2 prosentin tavoitteeseen BKT:stä sekä käyttämään 20 prosenttia puolustusmenoistaan Euroopan puolustusviraston välttämättömiksi katsomiin varusteisiin, mukaan luettuna niihin liittyvä tutkimus ja kehitys, millä kurotaan umpeen Euroopan puolustusviraston yhteisiä investointeja koskevan neljän vertailuarvon välinen kuilu;

41. on sitä mieltä, että kansallisten talousarvioiden taloudellisia rajoituksia koskevat haasteet tuovat samalla mukanaan vastaavasti kehitysmahdollisuuksia, koska jäsenvaltioiden välinen entistä tiiviimpi yhteistyö puolustusasioissa on ilmeisen tarpeellista; suhtautuu myönteisesti joidenkin jäsenvaltioiden päätökseen puolustusmenojen leikkaamisen lopettamisesta tai sen suunnan kääntämisestä;

42. katsoo, että parlamentin olisi toimittava keskeisessä roolissa tulevassa Euroopan puolustusunionissa, ja katsoo sen vuoksi, että turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnasta olisi tehtävä täysivaltainen parlamentin valiokunta;

43. pyytää komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa panemaan alulle EU:n turvallisuus- ja puolustusalan valkoisen kirjan, joka perustuisi Eurooppa-neuvoston hyväksymään EU:n globaalistrategiaan; pyytää neuvostoa toteuttamaan tämän asiakirjan laatimisen viipymättä; pitää valitettavana komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan EU:n puolustusministereille tekemää ehdotusta, jonka mukaan laadittaisiin ainoastaan turvallisuutta ja puolustusta koskeva täytäntöönpanosuunnitelma valkoista kirjaa koskevan kattavan prosessin sijaan; katsoo, että kyseisen täytäntöönpanosuunnitelman olisi oltava edeltävä vaihe tavanomaisessa turvallisuus- ja puolustusalan valkoisen kirjan prosessissa, joka lienee täsmällisesti ja realistisesti katsottuna käyttökelpoinen peruste unionin mahdollisille rahoitusosuuksille turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa kunkin vaalikauden aikana;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

44. katsoo, että EU:n valkoinen kirja turvallisuudesta ja puolustuksesta olisi laadittava johdonmukaisten hallitusten välisten ja parlamenttien välisten prosessien tuloksena ja EU:n eri toimielinten myötävaikutuksella ja perustuttava kansainväliseen koordinaatioon Naton kaltaisten kumppaneidemme ja liittolaistemme kanssa sekä kattavaan toimielinten väliseen tukeen; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tarkistamaan alkuperäistä aikataulua, jotta voidaan aloittaa kohdennettu kuuleminen jäsenvaltioiden ja parlamenttien kanssa;

45. toteaa, että EU:n globaalistrategian perusteella valkoiseen kirjaan olisi sisällytettävä EU:n turvallisuus- ja puolustusstrategia ja sen toteuttamiseen tarvittavat valmiudet sekä jäsenvaltioiden ja unionin tason toimet ja ohjelmat näiden Euroopan yhteiseen valmius- ja varustelupolitiikkaan perustuvien valmiuksien saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon, että puolustus ja turvallisuus jäävät kansalliseen päätösvaltaan;

46. katsoo, että valkoinen kirja olisi laadittava toimielinten välisenä sitovana sopimuksena, jolloin kaikki unionin aloitteet, investoinnit, toimet ja ohjelmat toteutettaisiin EU:n monivuotisen poliittisen kehyksen ja rahoituskehyksen puitteissa; on varma, että jäsenvaltioiden, kumppanien ja liittolaisten olisi otettava tämä toimielinten välinen sopimus huomioon omassa turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa suunnittelussaan keskinäisen yhdenmukaisuuden ja täydentävyyden varmistamiseksi;

Käynnistettävät aloitteet

47. katsoo, että seuraavat aloitteet olisi käynnistettävä välittömästi:

- vuonna 2017 alkavaa YTPP:n tutkimusta koskevat valmistelutoimet, joita jatketaan vuoteen 2019 saakka;
- myöhempi ja kunnianhimoisempi puolustusalan strateginen tutkimusohjelma, jolla kurotaan kiinni kuilua ennen seuraavaa monivuotista rahoituskehystä, mikäli jäsenvaltiot myöntävät tarpeelliset täydentävät taloudelliset resurssit tai mikäli jäsenvaltiot antavat yhteisrahoitusta SEUT-sopimuksen 185 artiklan mukaisesti;
- Euroopan puolustuksen ohjausjakso, jonka puitteissa arvioidaan jäsenvaltioiden puolustukseen liittyvissä budjettitoimissa saavuttamaa edistystä;
- strategia, jossa hahmotellaan toteutettavat toimet Euroopan puolustusunionin perustamisen ja täytäntöönpanon toteuttamiseksi;
- pysyvän puolustusministerien neuvoston perustamista koskeva harkinta;
- tuki Naton aloitteelle monikansallisten pataljoonien sijoittamisesta jäsenvaltioihin tarpeen mukaan, ja erityisesti tarpeellisen infrastruktuurin (mukaan luettuna asunnot) kehittämisestä;
- tavanomaisen valkoista kirjaa koskevan prosessin kehittäminen siten, että sitä sovelletaan ensimmäisen kerran seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen suunnittelun yhteydessä;
- sidosryhmien kokous Euroopan varustelu- ja valmiuspolitiikan kehittämisestä ja kansallisten toimien harmonisoinnista Euroopan puolustuksen tarkasteluprosessin perusteella;
- niiden oikeudellisten ongelmien ratkaiseminen, jotka estävät valmiuksien kehittämistä koskevan yhteisen tiedonannon täytäntöönpanon turvallisuuden ja kehityksen edistämiseksi kolmansissa maissa;
- EU:n taisteluosastojen käsitteen uudistaminen siten, että pyritään perustamaan pysyviä yksiköitä, jotka ovat riippumattomia johtovaltiosta ja joita koulutetaan järjestelmällisesti;
- sellaisen sotilaallisen käynnistysrahaston perustaminen SEU-sopimuksen 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jolla autetaan käynnistämään YTPP-operaatiot huomattavasti nopeammin;
- toimintaohjelma, jolla tehostetaan ja laajennetaan Athene-järjestelmää, jotta sen avulla voidaan myöntää lisää unionin varoja EU:n operaatioihin;
- Athene-järjestelmän uudistaminen siten, että pyritään laajentamaan sen mahdollisuuksia jakaa kustannuksia ja saada yhteistä rahoitusta erityisesti EU:n taisteluosastojen sekä muiden nopean toiminnan voimavarojen käyttöä tai kumppanimaiden sotilaallisten toimijoiden valmiuksien kehittämistä varten (koulutus, mentorointi, neuvonanto, kaluston hankinta, infrastruktuurin parannukset ja muut palvelut);

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- unionin tason lainsäädäntöä valmisteleva harkintaprosessi suorista ulkomaisista sijoituksista puolustus- ja turvallisuusalan kannalta elintärkeisiin teollisuusyrityksiin ja palveluntarjoajiin;
- unionin tason lainsäädäntöä valmisteleva harkintaprosessi kaksikäyttöstandardeista;
- YTPP:n sotilasoperaatioiden johtamisesta ja valvonnasta vastaavan pysyvän päämajan perustamisen harkinta;
- EU:n laajuinen järjestelmä puolustusvoimien henkilöstön, kaluston ja tarvikkeiden nopean siirtämisen koordinoimiseksi;
- ensimmäiset osat Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta turvallisuutta ja puolustusta käsittelevän EU:n valkoisen kirjan perusteella;
- ensimmäiset Naton ja EU:n yhteishankkeet, jotka koskevat hybridiuhkiin vastaamista ja niiden estämistä sekä häiriönsietokyvyn rakentamista, strategisessa viestinnässä ja toiminnassa tehtävää yhteistyötä, operatiivista yhteistyötä myös merellä, muuttoliikettä, kyberturvallisuuden ja -puolustuksen koordinointia, puolustusvalmiuksia, puolustusalan teknologisen, tutkimukseen liittyvän ja teollisen perustan vahvistamista, sotaharjoituksia sekä itäisten ja eteläisten kumppaneidemme puolustus- ja turvallisuusvalmiuksien rakentamista;
- toimenpiteet, jolla lisätään yhteistyötä ja luottamusta kyberturvallisuudesta ja puolustuksesta vastaavien toimijoiden keskuudessa;

48. ehdottaa, että Euroopan puolustusunioni käynnistetään pikaisesti kahdessa vaiheessa ja seuraavan eriytetyn yhdentymisen järjestelmän perusteella:

- a) käynnistetään pysyvä rakenteellinen yhteistyö, jonka parlamentti on jo hyväksynyt ja joka on sisällytetty komission puheenjohtajan "Uusi alku" -ohjelmaan;
- b) pannaan täytäntöön unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan maailmanlaajuisia ulkopolitiikkaa ja turvallisuusstrategiaa koskeva toimintaohjelma;

o

o o

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Pohjois-Atlantin puolustusliiton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusallalla toimiville EU-virastoille ja kansallisille parlamenteille.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0436

Vesiliikenteen henkilöliikennepalvelujen mahdollisuuksien hyödyntäminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 vesiliikenteen henkilöliikennepalvelujen mahdollisuuksien hyödyntämisestä (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-yleissopimus) sellaisena kuin se on muutettuna,
- ottaa huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vuoden 1978 pöytäkirjan, joka liittyy alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen,
- ottaa huomioon vuonna 2006 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon ilmastopöytäkirjan osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2011 annetun komission valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” (COM(2009)0008),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1315/2013 unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n meriliikennepolitiikasta vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Liikennepolitiikan vuoden 2011 valkoisen kirjan täytäntöönpano: tilannekatsaus ja kohti kestävästä liikkuvuudesta” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2010 matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta meri- ja sisävesiliikenteen osalta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2016 annetun komission kertomuksen matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1177/2010 soveltamisesta (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129.⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 10.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena laadukas sisävesiliikenne – NAIADES II” (COM(2013)0623),
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1090/2010 tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista annetun direktiivin 2009/42/EY muuttamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/41/EY yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 8. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/33/EU neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden osalta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 16. lokakuuta 2015 annetun komission kertomuksen ”REFIT Suunnan muutos: EU:n matkustaja-alusten turvallisuutta koskevan lainsäädännön toimivuustarkastus” (COM(2015)0508),
 - ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2016 annetun komission kertomuksen aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa annetun direktiivin 2000/59/EY REFIT-arvioinnista (COM(2016)0168),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0306/2016),
- A. toteaa, että Euroopan maantiede tarjoaa pitkine rantaviivoineen ja lukuisine saarineen ja jokineen erinomaisia tilaisuuksia kestävään vesiliikenteen henkilöliikenteeseen;
- B. toteaa, että kabotaasiliikenteessä (lähimerenkulussa), sisämaan ja meren lauttaliikenteessä, kaupunki- ja syrjäisten alueiden liikenteessä, risteilyillä ja matkailun alalla harjoitettava matkustajien kuljettaminen vesitse tarjoaa oivan tilaisuuden saatavilla olevan ylimääräisen infrastruktuuri- ja aluskapasiteetin hyödyntämiseen ja se on erittäin tärkeässä asemassa Euroopan unionin eri alueiden yhteyksien kannalta ja siksi merkittävä yhteenkuuluvuutta lisäävä tekijä; toteaa, että lisäksi risteilyt ja lauttaliikenne edistävät rannikkoalueiden matkailua, joka on yksi Euroopan tärkeimmistä mereen liittyvistä toiminnoista;
- C. toteaa, että viime vuosina on ollut vallalla voimakas suuntaus, että on kehitetty erilaisilla alueilla kulkemiseen tarkoitettuja aluksia, esimerkiksi joki- ja merialuksia, jotka täyttävät merialuksille asetetut vaatimukset ja pystyvät kulkemaan myös matalissa vesissä;
- D. toteaa, että teknisen kehityksen ansiosta vesiliikenteestä on taas tullut vaihtoehto ruuhkaisille sisääntuloteille kaupunkien keskustoihin;

⁽¹⁾ EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 325, 9.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 188, 2.7.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EYVL L 320, 30.12.1995, s. 14.

⁽⁶⁾ EUVL L 327, 27.11.2012, s. 1.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- E. toteaa, että vesiliikenteen henkilöliikenteellä ja tavaraliikenteellä on erilaisia haasteita ja tarpeita infrastruktuurin, ympäristöhaasteiden, toiminnallisten seikkojen, turvallisuuden sekä satamien ja kaupunkien välisten yhteyksien suhteen, vaikka molempia markkinasegmenttejä hoitaa yksi satamaviranomainen;
- F. toteaa, että vesiliikenteen henkilöliikenteen solmukohtien sisällyttäminen infrastruktuurien keskinäisiä yhteyksiä koskevaan politiikkaan, jota on jo pantu täytäntöön Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevalla asetuksella (EU) N:o 1315/2013 ja Verkkojen Eurooppa -välinettä koskevalla asetuksella (EU) N:o 1316/2013, tuottaa lisää eurooppalaista lisäarvoa;
- G. toteaa, että lainoja ja takuita vesiliikenteen hankkeisiin on mahdollista saada myös Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR), joka on perinteisiä avustuksia täydentävä väline;
- H. toteaa, että sisävesiliikenne on tunnustettu ympäristöystävälliseksi liikennemuodoksi, joka edellyttää erityistä huolenpitoa ja tukea, ja valkoisessa kirjassa suositellaan meri- ja sisävesiliikenteen edistämistä, rannikkomerenkulun ja sisävesiliikenteen osuuden lisäämistä ja liikenneturvallisuuden parantamista;
- I. toteaa, että vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva YK:n yleissopimus ja ehdotus esteettömyyttä koskevaksi eurooppalaiseksi säädökseksi tarjoavat luotettavia ohjeita paitsi asetuksen (EU) N:o 1177/2010 täytäntöönpanolle ja tarvittaessa sen välitarkastelulle myös matkustajien oikeuksia koskevan lainsäädännön antamiselle intermodaalisuuden yhteydessä, koska tällaiseen lainsäädäntöön olisi sisällyttävä esteettömyys vammaisten tai liikuntarajoitteisten matkustajien kannalta;
- J. toteaa, että vaikka vesiliikenteen henkilöliikennettä pidetään turvallisena liikennemuotona, vesiliikenteen henkilöliikenteen alalla on tapahtunut useita traagisia onnettomuuksia, kuten Estonia, Herald of Free Enterprise ja Costa Concordia, Norman Atlantic ja UND Adryatik -alusten tapaukset;
- K. toteaa unionin asettaneen vuoteen 2018 ulottuvan meriliikennepolitiikan strategiassaan tavoitteeksi sen, että unionilla on johtava asema merenkulun tutkimuksessa ja innovoinnissa sekä laivanrakennusalalla, kun tavoitteena on parantaa alusten energiatehokkuutta ja älykkyyttä, vähentää niiden ympäristövaikutuksia, minimoida onnettomuuksien riski sekä parantaa elämänlaatua merillä;
- L. toteaa, että jokiristeilymatkailu ja vesiliikenteen matkustajaliikenne joissa, kanavissa ja muissa sisävesistöissä kasvaa monilla eurooppalaisten jokien osuuksilla ja niiden varsilla olevissa kaupunkisolmukohtissa;
- M. toteaa, että EU on hyväksynyt monia makrostrategioita, jotka perustuvat vesiväylien hyödyntämiseen, kuten Tonavan alueen, Adrian- ja Joonianmeren sekä Itämeren alueen strategiat;
1. katsoo, että vesiliikenteen henkilöliikenne on asetettava korkeammalle unionin ja sen jäsenvaltioiden liikennepoliittisella asialistalla; katsoo siksi, että niiden olisi pyrittävä luomaan yhtenäinen vesiliikenteen henkilöliikenteen alue esimerkiksi vähentämällä rajat ylittävän matkustajalaivaliikenteen hallinnollista raskautta;

Kilpailukyky

2. kannustaa jäsenvaltioita, alue- ja paikallisviranomaisia ja komissiota käsittelemään vesiliikenteen henkilöliikennettä ja erityisesti parantamaan siihen liittyvää ydinverkon ja kattavien verkkojen infrastruktuuria Euroopan laajuisessa liikenneverkossa ja Verkkojen Eurooppa -välineessä parantamalla sen liittämistä muun muassa sisämaan raideliikenteen infrastruktuuriin, mukaan lukien infrastruktuurin tarjoaminen ja tiedotus kaikkien matkustajien liikkuvuustarpeisiin vastaamiseksi;
3. kannustaa kehittämään myös kolmansia maita kattavia merten moottoritaita, joilla edistetään tehokasta multimodaaliliikennettä, helpotetaan tämän liikennemuodon integrointia muihin liikenneverkkoihin ja -muotoihin, poistetaan keskeisten verkkoinfrastruktuurien pullonkauloja ja varmistetaan alueellinen jatkuvuus ja yhdyntymen;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

4. korostaa välttämättömyyttä poistaa ”pullonkaulat” yhdistettäessä länsieurooppalaista kehittynyttä sisämaan vesireittien järjestelmää olemassa olevaan itäeurooppalaiseen järjestelmään, joka on huomattavasti vaurioitunut ja paikoittain kokonaan rappeutunut;
5. kehottaa komissiota julkaisemaan vuosittain katsauksen vesiliikenteen henkilöliikenteen hankkeisiin, joiden rahoittamiseen unioni osallistuu koheesio- ja rakennerahastoilla, alueellisilla rahastoilla, Interreg-ohjelmalla, Horisontti 2020 -puiteohjelmalla, Verkkojen Eurooppa -välineellä, Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevilla varoilla ja Euroopan strategisten investointien rahastolla (ESIR);
6. kehottaa komissiota julkaisemaan yhtenäisen raportin EU-strategioiden täytäntöönpanosta vesiliikenteen henkilöliikenteeseen liittyvässä segmentissä;
7. tähdentää eurooppalaisten tilastotietojen olennaista merkitystä vesiliikenteen alan suunnitelmien ja politiikan laatimiselle, etenkin kun otetaan huomioon lauttojen ja risteilyalusten merillä ja sisävesillä tarjoamien rajatylittävien palvelujen määrä, sillä on olemassa alueita, joissa eri paikkakuntien välinen liikenne voidaan hoitaa vain vesitse; kehottaa Eurostatia sisällyttämään meriliikenteen risteilymatkustajia koskeviin tilastotietoihinsa myös ”matkustajien vierailut käyntisatamassa” eli kussakin välisatamassa alukseen nousevien ja siitä poistuvien matkustajien määrän eikä vain kunakin vuonna alukseen nousevien risteilymatkustajien määrää (liikevaihto); katsoo, että näiden lukujen mukaan ottaminen antaisi realistisemmän kuvan risteilyalan ja yleensä vesiliikenteen henkilöliikenteen tuottamasta lisäarvosta;
8. kehottaa komissiota laatimaan yhdenmukaistetun järjestelmän tilastotietojen keräämiselle sisävesialusten, rajatylittävä liikenne mukaan lukien, onnettomuuksista ja vaaratilanteista;
9. katsoo, että vesiliikenteen henkilöliikenteen sisällyttäminen julkisen kaupunki- ja alue liikenteen verkostoihin saattaa tehostaa merkittävästi liikkuvuutta ja parantaa ympäristönsuojelun tasoa, elämänlaatua, kohtuuhintaisuutta, maaliikenneverkostojen ruuhkien purkamista ja mukavuutta kaupungeissa; kehottaa komissiota tukemaan täysipainoisesti investointeja laadukkaisiin sisämaan infrastruktuureihin, jotka voivat osaltaan vähentää paikallisia liikenne ruuhkia ja varmistaa, että paikallisille asukkaille ei aiheudu haittavaikutuksia; kehottaa komissiota laatimaan esimerkkiluetteloita tämän alan parhaista käytänteistä;
10. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja tukemaan paikallisia aloitteita, joilla pyritään aktivoimaan kaupunkialuetta palvelevan sisävesiliikenteen tarjontaa, mukaan lukien jokisatamissa sijaitsevien jakelukeskusten kehittäminen ja matkustajaliikenteen kehittäminen erityisesti alueen matkailun vetovoimaisuuden kannalta;
11. korostaa, että vesiliikenteen henkilöliikenne olisi otettava paremmin mukaan tiedotus-, varaus- ja lipunmyyntijärjestelmiin, jotta voidaan kohentaa julkisten palvelujen laatua ja kehittää edelleen matkailualaa erityisesti syrjäisillä ja eristyksissä olevilla alueilla; korostaa tarvetta ottaa huomioon vesiliikenteen henkilöliikenteen toimijat rakennettaessa integroitua eurooppalaista lippujärjestelmää;
12. kannustaa komissiota rahoittamaan paremmin organisoituja ja tehokkaampia hankkeita yhdennettyjen liikennepalvelujen edistämiseksi, jotta tuloksena on energiankulutuksen asteittainen väheneminen, erilaisten julkisten ja yksityisten lento-, meri- ja maaliikenteen harjoittajien aikataulujen uudelleen järjestäminen matkustajaliikenteen intermodaaliseksi ja tehokkaaksi hallinnoimiseksi ja julkisten ja yksityisten toimijoiden kirjoittamien matkalippujen yhdistäminen yhdeksi matkalipuksi, joka on saatavilla digitaalisen sovelluksen avulla;
13. korostaa, että olisi mahdollisuuksien mukaan edistettävä käytänteitä, joissa rahtialukset tarjoavat myös matkustajapalveluja ja päinvastoin, esimerkiksi kun on kyse lautoista, koska ne saavat auttaa parantamaan laivojen käyttöastetta ja taloudellista tehokkuutta sekä helpottamaan teiden ruuhkia;
14. pitää myönteisenä, että vesiliikenteen henkilöliikenteessä pyritään siirtymään ympäristöystävällisempiin ja energiatehokkaisiin aluksiin, joiden päästöt ovat vähäisempiä ja joita kehitetään osana vesiliikenteen ympäristöystävällisemmäksi muuttamiseen tähtäävää eurooppalaista kehystä; katsoo tämän johtavan taloudellisempiin ratkaisuihin, jotka ovat kestäviä ja houkuttelevampia ja siten taloudellisesti kilpailukyisempiä, mikä tekee koko alasta edullisemmän, vähemmän saastuttavan ja ympäristöystävällisemmän;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

15. huomauttaa, että unionin tärkeimpien rannikkoalueiden erilaiset haasteet edellyttävät erilaisia toimia (esimerkiksi lauttaliikennepalvelujen lisääminen Pohjanmerellä ja lauttojen parantaminen ja tekninen hyödyntäminen Välimerellä);

16. katsoo, että unionin matkustaja-alusrakennusteollisuuden on pysyttävä tärkeänä ja kilpailukykyisenä toimijana, jolle mahdollistetaan enemmän kannustimia, samalla kun pienennetään sen ympäristöjalanjälkeä edistämällä alan tutkimusta ja innovointia;

Ympäristön kestävyys

17. kehottaa komissiota sisällyttämään vesiliikenteen henkilöliikenteen strategiaansa, toteuttamaan toimenpiteitä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 21. ilmastokokouksessa (COP 21) tehtyjen sopimusten mukaisesti sekä näin ollen minimoimaan ulkoiset kustannukset;

18. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kohentamaan ympäristönormeja, jotta voidaan vähentää ilman pilaantumista, ja käyttämään esikuvana Itämeren normeja, jotka koskevat rikkipäästöjen rajoja, polttoaineen laatua ja polttoainetaloudellisempia moottoreita;

19. korostaa, että liikenteen hiilipäästöjen vähentäminen edellyttää huomattavia ponnistuksia ja edistystä tutkimuksen ja innovoinnin alalla; kannattaa komissiota sen edistäessä nesteytettyä maakaasua, muita kuin fossiilisia vaihtoehtoisia polttoaineita, uusiutuviin energialähteisiin pohjautuvia sähkö- ja hybridijärjestelmiä sekä aurinko- ja tuulienergian hyödyntämistä meriliikenteen aluksissa; kannustaa komissiota mukauttamaan tutkimusta ja innovointia ja keskittymään erityisesti käytännöllisyyteen vesiliikenteen henkilöliikenteen näkökulmasta;

20. muistuttaa, että vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin 2014/94/EU ohella TEN-T-ydinverkon merisatamien on tarjottava nesteytetyn maakaasun tankkausasemia aluksille ja merialuksille vuoteen 2025 mennessä ja sisävesisatamien on tehtävä sama vuoteen 2030 mennessä;

21. kehottaa komissiota edistämään energiaomavaraisuuteen tähtääviä toimia hyödyntämällä satamaterminaalirakennuksiin sijoitettavia aurinkosähköjärjestelmiä ja varastoimalla päivällä tuotettua energiaa niin, että sitä voidaan käyttää yöaikaan;

22. korostaa, että lauttaliikenne on merkittävä lähimerenkulun markkinoiden osa ja että tästä syytä on tärkeää säilyttää sen dynamiikka ja kilpailukyky samalla kun parannetaan sen ympäristö- ja energiatehokkuutta;

23. pitää komission REFIT-aloitteen sataman vastaanottolaitteita koskevaa osiota myönteisenä, koska se antaa mahdollisuuden mukauttaa nykyinen direktiivi kansainväliseen kehitykseen, ja tukee ja kannustaa komission suunnitelmia, jotka koskevat uuden lainsäädännön laatimista noudattaen tavallista lainsäätämisympäristöä; korostaa, että tämä ei saisi estää jäsenvaltioita käynnistämästä kestävämpiä aloitteita, esimerkiksi jätehuoltoa koskevia hyviä tiedotus- ja seurantajärjestelmiä, sekä aluksissa että satamissa;

Turvallisuus ja turvatoimet

24. korostaa, että pilaantumisen ja onnettomuuksien ehkäiseminen on ensisijaisen tärkeää Euroopan meriturvallisuusviraston roolin kannalta parannettaessa rajatylittävän meriliikenteen lauttojen ja risteilyalusten turvallisuutta ja varmistettaessa kuluttajien suojeleminen;

25. muistuttaa, että lauttojen ja risteilyalusten henkilöstön on oltava pätevää, jotta se voi avustaa matkustajia tehokkaasti hätätapauksissa;

26. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen direktiiviksi ammattipätevyysien tunnustamisesta sisävesiliikenteen alalla, jossa asetetaan miehistön jäsenten ja päällikköjen ammattipätevyyttä koskevat yhdenmukaiset vaatimukset työvoiman liikkuvuuden helpottamiseksi sisävesiliikenteen alalla;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

27. tähdentää, että tiedotusjärjestelmiä, kuten perinteistä tutkaa, SafeSeaNet-järjestelmää, Galileo-ohjelmaa ja jokitietopalveluja, edelleen kehitettäessä olisi keskityttävä turvallisuuden, turvatoimien ja yhteentoimivuuden parantamiseen, ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään jokitietopalvelujen käytöstä pakollista;

28. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia ehdottamaan selkeää järjestelmää vastuun ja kustannusten jakamiseksi, kun tavoitteena on parantaa turvallisuutta, ja käsittelemään henkilöstölle annettavaa lisäkoulutusta ja uusia ohjeita ja opastusta ja erityisesti kysymystä simulaattoreihin perustuvan koulutuksen hyväksymisestä osana IMO:n ja ILO:n sääntöjen mukaista koulutusohjelmaa; katsoo, että palvelujen laatua ja turvallisuutta voidaan parantaa parhaiten pätevän henkilöstön avulla;

29. suhtautuu myönteisesti komission uusiin lainsäädäntöehdotuksiin, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa ja parantaa EU:n vesillä matkustajia kuljettavien alusten turvallisuutta koskevia yhteisiä sääntöjä turvallisuuden ja kilpailun edistämiseksi tekemällä säännöistä selkeämpiä, yksinkertaisempia ja lainsäädännön ja teknologian kehityksen tasalla olevia;

30. toteaa, että koska huoli turvallisuudesta kasvaa, saatetaan tarvita lisätoimenpiteitä, joissa otetaan huomioon lauttaliikenteen ja satamien toiminnan erityispiirteet, jotta varmistetaan päivittäisten lauttayhteyksien kitkaton toiminta;

31. tähdentää, että huomattavan useat joet toimivat myös rajoina, ja kannustaa asiasta vastaavia viranomaisia varmistamaan yhteistyön sekä hyvin integroidut ja tehokkaat turvallisuus-, turvatoimi- ja hätäjärjestelmät, jotka toimivat kummallakin puolen rajaa;

32. korostaa, että useaa suljettua merialuetta, kuten Itämeren ja Adrianmeren, ympäröi useampi unionin jäsenvaltio, mutta niin ikään unioniin kuulumaton maa, ja siitä syystä kannustaa viranomaisia varmistamaan tehokkaan turvallisuus-, turvatoimi- sekä etenkin hätäjärjestelmän;

33. korostaa, että kansainvälisessä meriliikenteessä olevien lauttojen purjehtiessa unionin aluevesillä on sovellettava unionin ja asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä;

Palvelujen laatu ja saatavuus

34. kannustaa komissiota sisällyttämään eri liikennemuotoja käyttävien matkustajien oikeuksia koskevaan ehdotukseensa asetuksen (EU) N:o 1177/2010 periaatteet, mukaan lukien näkökohdat, jotka koskevat esteettömyyttä vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta, ja ottamaan myös huomioon vanhusten sekä lasten kanssa matkustavien perheiden erityistarpeet; kannustaa komissiota julkaisemaan vuosittain tilastotietoja vammaisten ja liikuntarajoitteisten matkustajien määrän kehityksestä;

35. korostaa vesiliikenteen henkilöliikenteen merkitystä kestävästä matkailusta kehitettäessä ja kausiluontoisuuden ongelmia ratkaistaessa etenkin unionin syrjäisillä alueilla, kuten rannikko-, saari- ja järvialueilla sekä maaseutualueilla; katsoo lisäksi, että pk-yritysten olisi toimittava matkailupalvelujen edistämisen yhdyspisteinä; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita sekä paikallis- ja alueviranomaisia hyödyntämään EU:n tarjoamat pk-yritysten rahoitusmahdollisuudet, myös edellä mainittujen syrjäisten alueiden paikallisyhteisöille myönnettäviä tukia, mahdollisimman täysimääräisesti;

36. panee merkille hyvän mahdollisuuden luoda käteviä yhteyksiä sisävesireittien ja eurooppalaisen pyörätieverkoston välille monien EU:n alueiden matkailun vetovoimaisuuden parantamiseksi; muistuttaa välttämättömyydestä ottaa huomioon vesiliikenteen henkilöliikenteessä polkupyörien kanssa matkustavien tarpeet;

37. katsoo, että rannikkoalueiden ja saarien matkailu ei ole riittävän kehittyntä puutteellisen yhteenliitettävyyden vuoksi; katsoo, että komission olisi otettava huomioon, että näillä alueilla tarvitaan enemmän laadukkaita liikennepalveluja;

38. pitää vesiliikenteen henkilöliikennettä merkittävänä myös niillä alueilla, joilla se ei tällä hetkellä ole taloudellisesti kannattavaa, kuten esimerkiksi harvaan asutuilla syrjäisillä saarilla;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

39. muistuttaa, että eräät lauttayhteydet ovat syrjäisimpien alueiden – alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden kannalta sanan varsinaisessa merkityksessä elintärkeitä – elämänlankoja, koska ne yhdistävät syrjäisimmät alueet mantereeseen ja taloudellisen ja teollisen kasvun alueisiin edistäen näin Euroopan yhteenkuuluvuutta ja yhdentymistä;

40. korostaa, että kehystä, jossa tarjotaan yhteyksiä saarille, saarialueille ja syrjäisille alueille, olisi edistettävä toimenpiteillä, joilla edistetään laadukkaampia lauttoja ja asianmukaisia terminaleja;

41. korostaa, että vesiliikenteen henkilöliikenteen ottaminen osaksi multimodaalisen liikkuvuuden järjestelmää, ottaen huomioon suurten kaupunkialueiden julkinen liikenne, olisi suotavaa ja tarjoaisi mahdollisuuksia sekä työmatkalaisille että matkailijoille; katsoo tässä yhteydessä, että matkustajien houkuttelemiseksi tarvitaan lisäparannuksia, jotta voidaan kehittää liikkuvuutta palveluna mahdollistamalla integroidut lipunmyyntipalvelut, parantamalla luotettavuutta, mukavuutta, täsmällisyyttä ja tiheyttä, helpottamalla logistiikkaketjuihin kohdistuvaa painetta sekä lyhentämällä alukseen pääsyyn tarvittavaa aikaa;

42. korostaa, että palvelujen korkean laadun säilyttämiseksi ja merenkulun turvallisuuden vuoksi on tärkeää kehittää EU:n merenkulkualan tietämystä ja taitoja;

o

o o

43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0437

Kehitysyhteistyön tehokkuuden parantaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2016 kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksen ja sen päätössiakirjan ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 25. syyskuuta 2015, sekä erityisesti asiakirjassa vahvistettuihin kestävän kehityksen tavoitteisiin kuuluvan tavoitteen 17, jonka mukaisesti YK:n jäsenmaat sitoutuvat tukemaan vahvemmin kestävän kehityksen toimeenpanoa ja maailmanlaajuisia kumppanuutta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Addis Abebassa, Etiopiassa 13.–16. heinäkuuta 2015 järjestetyssä kehitysyhteistyön rahoitusta koskevassa kolmannessa kansainvälisessä konferenssissa hyväksytyyn päätössiakirjan ”Addis Ababa Action Agenda” (Addis Abeban toimintaohjelma), jonka YK:n yleiskokous vahvisti 27. heinäkuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa 69/313, ⁽²⁾
- ottaa huomioon kehitysyhteistyöfoorumien kokoukselle 2016 annetun YK:n pääsihteerin kertomuksen ”Trends and progress in international development cooperation” (E/2016/65) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2005 pidetyssä avun tuloksellisuutta käsittelevässä toisessa korkean tason foorumissa annetun Pariisin julistuksen avun tuloksellisuudesta, Ghanan Accrassa vuonna 2008 pidetyssä avun tuloksellisuutta käsittelevässä kolmannessa korkean tason foorumissa hyväksytyyn Accran toimintaohjelman ⁽⁴⁾ sekä Busanissa, Korean tasavallalla joulukuussa 2011 pidetyn avun tuloksellisuutta käsittelevän neljännen korkean tason foorumin, jonka tuloksena käynnistettiin kehitysyhteistyön tehostamista koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus (Global Partnership for Effective Development Cooperation, GPEDC) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2010 annetun Dilin julistuksen rauhanrakentamisesta ja valtiorakenteiden kehittämistä sekä avun tuloksellisuutta käsittelevässä neljännessä korkean tason foorumissa 30. marraskuuta 2011 tehdyn uuden sopimuksen toimista epävakaisissa valtioissa (New Deal for Engagement in Fragile States),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2014 Mexico Cityssä järjestetyssä GPEDC:n ensimmäisessä korkean tason kokouksessa annetun julkilausuman ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön tehostamista koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden toisen korkean tason kokouksen ⁽⁷⁾, joka pidetään Nairobissa 28. marraskuuta–1. joulukuuta 2016,
- ottaa huomioon OECD:n ja Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) vuoden 2014 edistymiskertomuksen ”Making Development Co-operation More Effective” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden vuonna 2011 Siem Reapissa hyväksymän konsensuksen kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kehitystoiminnan tehostamisesta,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen, ja määrätään, että unioni ja sen jäsenvaltiot noudattavat niitä velvoitteita ja ottavat huomioon ne tavoitteet, jotka ne ovat hyväksyneet Yhdistyneissä kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä, ja ottavat huomioon kehitysyhteistyön tavoitteet toteuttaessaan politiikkaa, joka vaikuttaa todennäköisesti kehitysmaihin,
- ottaa huomioon vuonna 2005 hyväksytyyn kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen⁽¹⁾ ja suunnitelmat, joiden mukaan vuonna 2017 on tarkoitus hyväksyä uusi konsensus,
- ottaa huomioon EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa⁽²⁾,
- ottaa huomioon avun tuloksellisuutta koskevan toimintakehyksen konsolidoidun tekstin⁽³⁾, joka perustuu 17. marraskuuta 2009 annettuihin neuvoston päätelmiin avun tuloksellisuutta koskevasta toimintakehyksestä, 14. kesäkuuta 2010 annettuihin neuvoston päätelmiin maiden välisestä työnjaosta ja 9. joulukuuta 2010 annettuihin neuvoston päätelmiin keskinäisestä vastuusta ja avoimuudesta,
- ottaa huomioon EU:n kansainvälisen kehitysyhteistyön tuloskehyksen käynnistämisestä 26. maaliskuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Launching the EU International Cooperation and Development Results Framework” (SWD(2015)0080) ja siitä 26. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät EU:n yhteisestä kannasta kehitysyhteistyön tehostamista koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden ensimmäiseen korkean tason kokoukseen⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät uudesta maailmanlaajuisesta kumppanuudesta köyhyyden poistamiseksi ja kestäväen kehityksen edistämiseksi vuoden 2015 jälkeen⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät yhteisen ohjelmasuunnittelun tehostamisesta⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n kehitysaputavoitteita koskevasta vuoden 2016 vuosikertomuksesta Eurooppa-neuvostolle⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kehitysapurahoituksen vastuuvollisuudesta 23. kesäkuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”2015 EU Accountability Report on Financing for Development – Review of progress by the EU and its Member States” (SWD(2015)0128),
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan kesäkuussa 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Global Strategy for the European Union’s Foreign And Security Policy – Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe”⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston päätelmät 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ Neuvoston asiakirja 18239/10.

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/fi/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/fi/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/fi/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/fi/pdf>

⁽⁹⁾ Neuvoston asiakirja 10715/16.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen seurannasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuutta käsittelevästä neljännessä korkean tason foorumista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysavun antajien koordinoitua koskevista suosituksista komissiolle ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehitystyön rahoituksesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman yksityisestä sektorista ja kehitysyhteistyöstä ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman Agenda 2030:n seurannasta ja arvioinnista ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön (A8-0322/2016),
- A. toteaa, että Pariisin julistuksessa ja Accran toimintaohjelmassa vahvistetut periaatteet pätevät edelleen ja ovat osoittaneet merkityksensä kehitysavun laadun parantamisessa ja sitä koskevan kansalaisten tuen lisäämisessä avunantajavaltioissa;
- B. toteaa, että Monterreyn konsensuksessa (2002), Rooman julistuksessa (2003), Pariisin julistuksessa (2005), Accran toimintasuunnitelmassa (2008) ja Busanissa järjestetyssä avun tuloksellisuutta käsitelleessä neljännessä foorumissa (2011) tehdyt korkean tason poliittiset sitoumukset tähtäävät kaikki samaan tavoitteeseen siten, että niillä pyritään optimoimaan julkisen kehitysavun vaikutuksia parantamalla sen täytäntöönpanon, hallinnoinnin ja käytön laatua;
- C. katsoo, että avun tehokkuutta koskevat periaatteet ovat selvästi edesauttaneet vuosituhannen kehitystavoitteiden toteuttamista monissa maissa; toteaa kuitenkin, että edistys on epätasaista eikä kaikkia periaatteita ole aina pantu täysimääräisesti täytäntöön kaikissa maissa ja kaikkien kehitysavun toimijoiden keskuudessa;
- D. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisella kumppanuudella voi olla keskeinen merkitys kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030 (Agenda 2030) täytäntöönpanossa ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, kun huomio siirretään avun tuloksellisuuden käsitteestä, jolla tarkoitetaan perinteisen julkisen kehitysavun tuloksellisuutta, kehitysyhteistyön tuloksellisuuden käsitteeseen;
- E. katsoo, että julkisella kehitysavulla voi olla ratkaiseva merkitys Agenda 2030:n toteuttamisessa etenkin alhaisen tulotason maissa sekä äärimmäisen köyhyyden ja epätasa-arvoisuuden torjunnassa, jos se kohdennetaan paremmin ja siinä noudatetaan tehokkaan kehitysyhteistyön periaatteita, joita ovat esimerkiksi edunsaajamaiden demokraattinen omavastuullisuus, kansallisten ohjelmien huomioon ottaminen, paikallisten valmiuksien vahvistaminen, avoimuus ja demokraattinen vastuuvollisuus, tulosperusteisuus ja osallistavuus; korostaa, että avun ehdollistamisessa on noudatettava demokraattisen omavastuullisuuden periaatteita;

⁽¹⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 100.

⁽²⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 38.

⁽³⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 80.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0246.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- F. katsoo, että kehitysavun ja -yhteistyön lisäksi tarvitaan myös muita kehitysyhteistyöpolitiikan välineitä, jotta voidaan tehokkaasti poistaa köyhyyttä ja edistää muita kestävän kehityksen tavoitteita;
- G. muistuttaa, että budjettituella on monia etuja, kuten valtion vastuullistaminen, tulosten tarkempi arviointi, toteutetun politiikan suurempi johdonmukaisuus, avun parempi ennustettavuus ja varojen optimaalinen käyttö suoraan väestön hyväksi;
- H. katsoo, että yksityisestä sektorista on muiden perinteisten valtiollisten ja valtioista riippumattomien kehitysyhteistyöorganisaatioiden ohella tulossa aito kumppani kehitysstrategioidemme toteuttamisessa, mitä tulee osallistavaan ja kestäväan kehitykseen;
- I. katsoo, että avun tuloksellisuuden kannalta on ratkaisevaa, että vastaanottajamaat soveltavat samanaikaisesti kasvua edistävää talouspolitiikkaa ottamalla käyttöön markkinatalouden mekanismeja, hankkimalla yksityistä pääomaa, uudistamalla maankäyttöä ja avaamalla markkinansa asteittain maailmanlaajuiselle kilpailulle;
- J. katsoo, että avun pirstaloituminen merkitsee komission tekemän tutkimuksen mukaan 2–3 miljardin euron vuotuisia lisäkustannuksia EU:lle;
- K. toteaa, että kehitysyhteistyön tehostamista koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus (GPEDC) on osallistava foorumi, joka kokoaa yhteen hallituksia, kahden- ja monenvälisiä organisaatioita, kansalaisyhteiskunnan edustajia, parlamentteja, ammattiliittoja ja yksityisen sektorin toimijoita kaikista maista;
- L. toteaa, että GPEDC käsittelee pääasiassa kehitysyhteistyön toimijoiden käytäntöjä ja keskinäisiä suhteita sekä kehityspolitiikan ja -ohjelmien tehokasta toteuttamista ja valvoo viime vuosikymmenen aikana määriteltyjen keskeisten periaatteiden noudattamisessa tapahtunutta edistystä, jotta kaikkien toimijoiden kehitystoimia voitaisiin tehostaa; katsoo, että GPEDC:n osuutta Agenda 2030:n täytäntöönpanon valvontaan liittyvissä maailmanlaajuisen kehitysyhteistyön rakenteissa olisi selkeytettävä;
- M. toteaa, että Kiinan, Brasilian, Turkin, Venäjän ja Intian kaltaisten maiden merkitys nousevina avunantajavaltioina ja kehitysapua koskevan asiantuntemuksen ja teknologian siirtäjinä kasvaa jatkuvasti, mikä johtuu pitkälti niiden omista tuoreista ja ajankohtaisista kehityskokemuksista; katsoo, että kyseisten maiden yhteistyötä perinteisten avunantajavaltioiden kanssa globaalien julkishyödykkeiden tarjonnan edistämiseksi voitaisiin tiivistää ja niiden osallisuutta GPEDC:ssä vahvistaa;
- N. toteaa, että komissiolla on aktiivinen rooli GPEDC:n ohjauskomiteassa, ja panee merkille, että yksi ohjauskomitean yhteispuheenjohtajista on EU:n jäsenvaltiosta, viimeksi Alankomaista; toteaa, että tämä yhteispuheenjohtajuus siirtyy Saksalle;
- O. katsoo kehitysyhteistyöhön liittyvän edunsaajamaiden omavastuullisuuden edellyttävän, että avunantajavaltiot ottavat huomioon kansalliset kehityssuunnitelmat ja kansainvälisesti sovitut kestävän kehityksen tavoitteet ja päämäärät ja että kansalliset toimijat osallistuvat kehityssuunnitelmien ja -ohjelmien laatimiseen ja kantavat osansa niiden toteuttamista koskevasta vastuusta;
- P. katsoo, että kehitysapu tuottaa kaksinkertaisen hyödyn silloin, kun sillä ei rahoiteta pelkästään kehityshankkeita vaan sitä käytetään paikallisesti, paikallisesti tuotettaviin tavaroihin ja palveluihin; katsoo siksi, että maakohtaisten järjestelyjen ja kansallisten hankintajärjestelmien vahvistaminen ovat avun tuloksellisuudesta annetun Pariisin julistuksen mukaan avun tuloksellisuuden sekä kumppanimaiden hyvän hallintotavan ja demokraattisen vastuuvollisuuden parantamisen kannalta tärkeitä tekijöitä;
- Q. katsoo, että avunantajalähtöiset kehitysyhteistyöohjelmat ja sidottu apu, myös hankintojen alalla, voivat kuvastaa erilaisia poliittisia etunäkökohtia, jotka ovat joskus ristiriidassa kehityspoliittisten toimien kanssa ja saattavat vaarantaa omavastuullisuuden ja kehitysavun kestävyden sekä mitätöidä kansallisten ohjelmien huomioonottamisessa aiemmin saavutetun edistyksen ja johtaa tehostomuteen ja riippuvuuden lisääntymiseen; katsoo, että paikallinen omavastuullisuus on tärkeää kansalaisten kannalta tuloksellisen kehityksen varmistamiseksi;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- R. toteaa, että kehitys yhteistyöohjelmien saavutusten mittaamisessa käytetään nykyään useammin tuloskehyksiä, mutta katsoo, että omavastuullisuuden täysimääräinen toteuttaminen ja tuloskehysten hyödyntäminen kehitysmaissa on edelleen haasteellista;
- S. panee merkille, että GPEDC:n vuoden 2016 seurantakerros osoittaa, että maakohtaisten järjestelyjen käytössä on edelleen edistytty vain vähän ja että avun sidonnaisuuksien purkaminen ei ole edennyt vaan on yhä vuonna 2010 saavutetussa 80 prosentin huippulukemassa;
- T. toteaa, että kumppanimaiden parlamenttien jäsenet, paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat edelleen tyytymättömiä mahdollisuuksiinsa osallistua kehitys yhteistyön ohjelmasuunnitteluun ja toteuttamiseen ja saada niistä tietoa;
- U. toteaa, että kehitysavun tuloksellisuus, eli kaikkien kehitysapuun, myös köyhyyden vähentämiseen, osoitettujen keinojen ja varojen käytön vaikuttavuus riippuu niin avunantaja- kuin avunsaajavaltioiden toimien lisäksi siitä, onko asianomaisessa kehitysmaassa tehokkaat ja vastaanottokykyiset instituutiot, noudatetaanko maassa kestäviä toimintaperiaatteita, osallistuvatko paikalliset toimijat ja kansalaisyhteiskunta toimintaan, toteutuuko siellä oikeusvaltioperiaate, onko hallinto demokraattista ja osallistavaa, onko käytössä tehokkaita ja avoimia seurantamekanismeja ja korrupktion vastaisia suojatoimia ja kyetäänkö laittomia rahavirtoja torjumaan kansainvälisellä tasolla; katsoo, että GPEDC:llä pitäisi olla suurempi rooli edellä mainittujen kehitystekijöiden hyödyntämisen helpottamisessa ja edistämisessä;
- V. katsoo, että avun pirstaloituminen on edelleen ongelma, koska avunantajia ja avustusjärjestöjä on paljon eikä niiden toimintaa ja hankkeita koordinoita;
- W. toteaa, että eteläisten maiden keskinäinen yhteistyö lisääntyi edelleen, vaikka kehittyvien talouksien kasvu hidastui ja hyödykkeiden hinnat laskivat;
- X. toteaa, että kehitys yhteistyöympäristö on entistä hajanaisempi ja keskitulotason maissa asuu enemmän köyhiä ihmisiä kuin alhaisen tulotason maissa ja samanaikaisesti kehityshaasteiden luonne on muuttunut muuttoliikkeeseen, elintarviketurvaan, rauhaan ja vakauteen sekä ilmastonmuutokseen liittyvien uusien maailmanlaajuisten haasteiden ilmenemisen myötä;
1. kehottaa kaikkia kehitys yhteistyön toimijoita toteuttamaan toimia, jotka pohjautuvat Pariisin kokouksesta lähtien aina Busanin kokoukseen asti tehtyihin sitoumuksiin, sekä uudistamaan ja vahvistamaan niitä, jotta kehitys yhteistyö olisi mahdollisimman tuloksellista, jotta Agenda 2030:ssa asetetut kunnianhimoiset tavoitteet ja päämäärät voitaisiin saavuttaa ja kehitysapuun osoitetut julkiset ja yksityiset varat käyttää parhaalla mahdollisella tavalla;
 2. kehottaa hyödyntämään kaikkia kehitys yhteistyöpolitiikan välineitä köyhyyden poistamiseen ja muiden kestävä kehityksen tavoitteiden edistämiseen; katsoo, että kehitysapurahoituksen tuloksellisuutta olisi arvioitava konkreettisten tulosten ja sen perusteella, miten se vaikuttaa kehitys yhteistyöpolitiikkaan kokonaisuudessaan;
 3. painottaa, että julkisella kehitysavulla on ratkaiseva merkitys kestävä kehityksen toimintaohjelman toteuttamisessa köyhyyden poistamiseksi ja epätasa-arvoisuuden vähentämiseksi sekä olennaisten julkisten palveluiden tuottamisessa ja hyvän hallintotavan tukemisessa; painottaa, että julkinen kehitysapu on joustavampaa, ennakoitavampaa ja vastuullisempaa kuin muut kehitykseen mahdollisesti vaikuttavat rahavirrat;
 4. muistuttaa, että riittävä rahoitus on tuloksellisen kehitys yhteistyön perusedellytys; toteaa, että useimmat julkisen kehitysavun tarjoajat eivät ole täyttäneet sitoumustaan osoittaa 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä, minkä vuoksi kehitysmailta jää saamatta yli kaksi biljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuosittuuhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi;
 5. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita täyttämään pitkäaikaisen sitoumuksensa osoittaa 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan apuun ja lisäämään kehitysapua myös EU:n talousarvion ja Euroopan kehitysrahaston kautta sekä ottamaan käyttöön tehokkaan etenemissuunnitelman sitoumuksen täyttämiseksi avoimesti, ennakoitavasti ja vastuullisesti; varoittaa julkisen kehitysavun kriteerien heikentämisestä muiden kuin suoraan kestävä kehityksen tukemiseen kehitysmaissa liittyvien kustannusten kattamiseksi;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

6. panee huolestuneena merkille, että vuoden 2015 puoliväliin mennessä vain viisi unionin jäsenvaltiota oli julkaissut Busanin julistuksen täytäntöönpanoa koskevat suunnitelmansa; kehottaa jäsenvaltioita julkaisemaan kyseiset suunnitelmat ja tiedottamaan toteuttamistaan toimista ennen GPEDC:n toista korkean tason kokousta, joka pidetään Nairobissa 28. marraskuuta–1. joulukuuta 2016;
7. pyytää, että GPEDC:n toisen korkean tason kokouksen päätösasiakirjassa määritetään selkeästi kehitysyhteistyön toimijoiden ja instituutioiden eriytetyt tehtävät ja vastuualueet toimintaohjelman täytäntöön panemisessa ja periaatteiden soveltamisessa, mikä vauhdittaisi edistystä ja helpottaisi yhteistyötä jatkossa;
8. panee merkille Meksikon ehdotuksen muun muassa viidennen kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevan periaatteen ”ketään ei jätetä” sisällyttämisestä toimintaohjelmaan; toteaa, että on tärkeää asettaa painopiste vahvasti köyhiin, haavoittuvassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin ja ottaa kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevan toimintaohjelman yhteydessä asianmukaisesti huomioon sukupuolten tasa-arvo sekä epävakaa tilanteet ja kriisitilanteet; katsoo, että tämä periaate vastaisi Agenda 2030:n yleistä filosofiaa ja kokonaisvaltaista sitoutumista, mutta katsoo myös, että sen mahdollisen toimintaohjelmaan sisällyttämisen yhteydessä olisi keskusteltava vakavasti sen käytännön toteutuksesta ja pohdittava erityisesti siihen liittyviä valtavirtaistamista ja indikaattoreita koskevia kysymyksiä;
9. korostaa tarvetta asettaa GPEDC vahvasti Agenda 2030:n ja Addis Abeban toimintaohjelman täytäntöönpanon yhteyteen; katsoo, että GPEDC voi tuottaa lisäarvoa, jos sen työn strategisessa toteuttamisessa ja suunnittelussa huomioidaan YK:n talous- ja sosiaalikomitean kehitysyhteistyöfoorumin, kehitysavun rahoitusta käsittelevän foorumin ja korkean tason poliittisen foorumin toiminta ja aikataulut;
10. painottaa, että GPEDC:llä pitäisi olla merkittävä rooli kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista koskeviin tehokkuusperiaatteisiin liittyvän valvonnan ja vastuuvollisuuden näyttöön perustuvissa kysymyksissä sekä kyseisten periaatteiden täytäntöönpanon edistämässä kaikkein toimijoiden keskuudessa kansallisella tasolla; korostaa, että GPEDC:n on määritettävä selkeästi tavat tehdä yhteistyötä sellaisten yksittäisten OECD:n ulkopuolisten kehitysyhteistyön toimijoiden kanssa, kuten nousevat avunantajamaat, kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, yksityiset lahjoittajat, rahoituslaitokset, yksityisyrietykset ja ammattiliitot; katsoo, että GPEDC:n puheenjohtajien valinnassa pitäisi huomioida sidosryhmien monimuotoisuus;
11. muistuttaa, että yhden prosentin kasvu Afrikassa vastaa yli kaksinkertaista julkisen kehitysavun määrää;
12. katsoo, että GPEDC:n pitäisi olla edelläkävijä vuosituhaten kehitystavoitteen 17 edistämässä; toteaa, että tämä koskee erityisesti valvontaa ja vastuuvollisuutta, avun vaikuttavuuden parantamista, kehitysyhteistyön rahoituksen laatua ja kapasiteettia, verojen ja velkojen kestävyysnäkökohtia, yksityisen sektorin mukaan saamista ja sen vastuuta kestävän kehityksen alalla, avoimuutta, politiikan johdonmukaisuutta, usean sidosryhmän kumppanuuksia ja eteläisten maiden keskinäistä sekä kolmenvälistä yhteistyötä;
13. painottaa, että GPEDC:llä on kestävän kehityksen tavoitteiden indikaattoriin 17.16.1 liittyvä tärkeä tehtävä, erityisesti tehokkaampien ja osallistavampien usean sidosryhmän kumppanuuksien aikaansaamisessa, jotta voidaan tukea ja jatkaa Agenda 2030:n täytäntöönpanoa mittaamalla niiden kehitystoimien laatua; on tyytyväinen vuoden 2016 seurantakerrokseen ja panee merkille, että siihen osallistuneiden kehitysyhteistyökumppaneiden määrä on kasvanut, ja odottaa edistyskertomuksen julkaisemista;
14. kehottaa GPEDC:n osapuolia pohtimaan mahdollisuutta perustaa sille riippumattomampi ja riittävät voimavarat omaava pysyvä sihteeristö, jonka toiminta perustuisi yhteisen tukiryhmän työhön; kehottaa unionin jäsenvaltioita ja kumppanimaita nimeämään kansalliset tietokeskukset;
15. muistuttaa, että Euroopan parlamentille olisi taattava mahdollisuus hoitaa keskeistä demokraattisen valvonnan tehtäväänsä kaikissa EU:n harjoittamissa politiikoissa, kehityspolitiikat mukaan luettuina, ja pyytää painokkaasti saada säännöllistä ja oikea-aikaista tietoa komission GPEDC:n ohjauskomiteassa omaksumista kannoista;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

16. on tyytyväinen saavutettuun edistykseen ja suosittaa komissiolle, että se toteuttaisi lisätoimia, joilla taataan kaikille sidosryhmille pääsy tietoon, joka koskee kehitysyhteistyön ohjelmasuunnittelun, rahoitusmekanismien, hankkeiden ja avustusten avoimuutta esimerkiksi kansainvälisen avun läpinäkyvyyttä koskevan aloitteen (International Aid Transparency Initiative, IATI) ja ”EU Aid Explorer” -verkkosivuston avulla; muistuttaa kuitenkin, että asian hyväksi on edelleen toteutettava merkittäviä toimia, ja vaatii kaikkia avunantajia lisäämään kiireellisesti merkittäviä toimia oikea-aikaisen ja vertailukelpoisen tiedon saatavuuden parantamiseksi; pyytää kaikkia niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole mukana IATI-aloitteessa, liittymään siihen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään käytettävissä olevia tietoja ja tukemaan tässä asiassa myös kumppanimaita edistämällä tiedon ja hyvien käytänteiden vaihtoa;

17. katsoo, että kehityksen edistymisen seuranta, uudelleentarkastelu ja sitä koskevan tietämyksen jakaminen on äärimmäisen tärkeää, jotta voidaan edistää kehitysyhteistyön vastuullisuutta ja vaikutusta etenkin maakohtaisella tasolla; kehottaa siksi komissiota antamaan säännöllisesti ja vähintään 24 kuukauden välein kertomuksia EU:n ja jäsenvaltioiden toimista ja toimintasuunnitelmista Busanin periaatteiden panemiseksi kattavasti täytäntöön; kehottaa EU:ta edelleen tukemaan kumppanimaita niiden hallinnollisten ja logististen valmiuksien sekä erityisesti niiden tilastojärjestelmien parantamisessa;

18. on tyytyväinen OECD:n aloitteisiin, jotka mahdollisesti auttavat vähentämään laittomia rahavirtoja, ja kehottaa kansainvälistä yhteisöä tehostamaan yhteistyötä verojärjestelmien ja yleisemmin rahoitusvirtojen avoimuuden lisäämiseksi; painottaa monikansallisten yhtiöiden ja rahoituslaitosten ratkaisevaa asemaa ja vastuita tässä asiassa;

19. kehottaa komissiota, unionin edustustoja ja jäsenvaltioiden virastoja tiedottamaan kansallisille parlamenteille ja mahdollisuuksien mukaan myös paikallis- ja alueviranomaisille sekä yksityisen sektorin sidosryhmille ja kansalaisyhteiskunnalle kehitysavun ohjelmasuunnittelusta ja sitä koskevista rahoituslaitoksista julkaisemalla kehitysyhteistyökatsauksia, joissa esitellään yleisesti strategia-asiakirjoja, avunantajavaltioiden välistä yhteistyötä, vuotuisia toimintasuunnitelmia sekä käynnissä olevia ja suunniteltuja ohjelmia ja julkaistaan hanke-ehdotuksia koskevia pyyntöjä ja hankintailmoituksia tai muita käytettyjä rahoitusmekanismeja koskevia ilmoituksia;

20. kehottaa vastaanottajamaiden parlamenteja ottamaan käyttöön kehitysapua koskevia kansallisia toimia, joilla voidaan vahvistaa sekä avunantajavaltioiden että vastaanottajahallitusten, paikallisviranomaiset mukaan luettuina, vastuuvollisuutta, parantaa julkisten varojen hallinnointia ja vastaanottokykyä, poistaa korruptio ja kaikenlainen tuen hukkaanmeno, tehostaa verotusjärjestelmiä, kohentaa talusarviotuen vastaanottoedellytyksiä sekä vähentää kyseisten maiden riippuvuutta kehitysavusta pitkällä aikavälillä;

21. pitää tärkeänä, että kaikki jäsenvaltiot liittyvät Addis Abeban veroaloitteeseen, jotta vuoteen 2020 mennessä kaksinkertaistetaan tekninen tuki, jonka tavoitteena on vahvistaa kumppanimaiden valmiuksia verotusasioissa;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kumppanimaiden kansallisten parlamenttien kanssa, jotta voidaan tukea rakentavasti edellä mainittujen periaatteiden kehittämistä ja täydentää niitä keskinäisillä vastuuvollisuusjärjestelyillä; panee tyytyväisenä merkille talusarviotukea koskevan kansallisen vastuuvollisuuden lisäämiseen liittyvät komission ponnistelut, joilla on vahvistettu kansallisten parlamenttien ja ylempien tarkastuslaitosten institutionaalisia valmiuksia;

23. korostaa kansalaisten, paikallisyhteisöjen, vaaleilla valittujen edustajien, uskonnollisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, ammattiliittojen ja yksityisen sektorin roolia kehitysyhteistyössä; painottaa, että kaikkien mainittujen toimijoiden on osallistuttava tehokkuustavoitteiden edistämiseen ja toteuttamiseen eri tasoilla; katsoo, että kyseisten toimijoiden työllä on vaikutusta vain siinä tapauksessa, että ne voivat osallistua kehitysyhteistyön suunnitteluun ja täytäntöönpanoon ja että keskinäinen vastuuvollisuus ja avoimuus, seuranta ja arviointi varmistetaan; katsoo myös, että avunantajavaltioiden olisi parannettava toimintansa ennakoitavuutta ja nopeutettava sitä, kun ne tekevät yhteistyötä kyseisten toimijoiden kanssa tavoitteiden toteuttamisessa ja peruspalvelujen tarjoamisessa, jotta kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat väestönosat todella saavutettaisiin;

24. korostaa, että apua voidaan jatkaa ainoastaan, jos vastaanottajat ovat vahvasti sitoutuneet kehitykseen ja ovat vastuussa prosessista; pitää tärkeänä jaettava vastuuta kehitystuloksista, myös Istanbulin periaatteiden täytäntöönpanosta, ja muistuttaa, että demokraattinen omavastuullisuus edellyttää vahvoja instituutioita, jotka voivat varmistaa paikallisten toimijoiden täysimääräisen osallistumisen kehitysohjelmien täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin;

Tiistai 22. marraskuuta 2016

25. painottaa, että on tärkeää antaa kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden harjoittaa rooliaan riippumattomina kehitysyhteistyön toimijoina siten, että kiinnitetään erityistä huomiota sellaisen ympäristön luomiseen, jossa kunnioitetaan sovittuja kansainvälisiä oikeuksia ja maksimoidaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden panos kehitykseen; on erittäin huolestunut kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toimintamahdollisuuksien kutistumisesta monissa kumppanimaisissa; kehottaa komissiota parantamaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden rahoituksen saattavuutta;

26. on tyytyväinen EU:n edistykseen yhteisessä ohjelmasuunnittelussa sekä siihen sitoutumisessa; toteaa, että yhteinen ohjelmasuunnittelu hyödyttää selkeästi sekä EU:ta että kumppanimaita, koska sen myötä avun pirstaloituminen ja siihen liittyvien liiketoimien kustannukset vähenevät, toimien täydentävyys kohenee työn tasaisemman jakautumisen ansiosta sekä kehitysyhteistyön kansallinen ja keskinäinen vastuuvollisuus ja ennakoitavuus paranee; huomauttaa, että yhteistä ohjelmasuunnittelua on selvitetty 59 maassa niistä 110 kumppanimaasta, jotka saavat unionin kehitysapua; kehottaa jäsenvaltioita ja kumppanimaita edistämään sitoutumistaan yhteiseen ohjelmasuunnitteluun, jotta sen etuja voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti ja kaikissa mahdollisissa maissa;

27. palauttaa mieliin pyyntönsä⁽¹⁾ kehitysavun mekanismien ja käytäntöjen kodifioimisesta ja vahvistamisesta, jotta voitaisiin parantaa unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden kehitysaputoimien täydentävyyttä ja tehostaa niiden yhteensovittamista sekä laatia selkeät ja täytäntöönpanokelpoiset säännöt, joilla varmistetaan kansallisen tason demokraattinen omavastuullisuus, yhdenmukaisuus, maakohtaisten strategioiden ja järjestelmien huomioiminen, varojen ennakoitavuus, avoimuus ja keskinäinen vastuuvollisuus; pyytää komissiota antamaan tietoa siitä, miksi kyseiseen pyyntöön ei ole vastattu ja mihin vaihtoehtoihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tässä asiassa;

28. muistuttaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet purkamaan apunsa sidonnaisuudet, ja toteaa, että tällä osa-alueella on tapahtunut edistystä; vaatii, että kaikki kehitysavun antajat lisäävät toimia avun sidonnaisuuksien purkamiseksi maailmanlaajuisesti, myös kehittyvissä talouksissa; kehottaa avunantajia käyttämään kumppanimaiden hankintajärjestelmiä ensimmäisenä vaihtoehtona;

29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään sellaisia uusia aloitteita eteläisten maiden keskinäiseen ja kolmenväliseen yhteistyöhön perustuvien lippulaivahankkeiden parantamiseksi uusien nousevien avunantajavaltioiden ja muiden keskitulotason maiden kanssa, jotka perustuvat maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseen keskinäisen edun mukaisesti unohtamatta köyhyyden vähentämisen näkökulmaa; korostaa, että on hyödynnettävä hajautetun yhteistyön kaikkia mahdollisuuksia kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevan toimintaohjelman edistämiseksi siten, että noudatetaan kaikkia avoimuuden, tehokkuuden ja johdonmukaisuuden vaatimuksia ja vältetään kansainvälisen avun rakenteiden pirstaloitumisen lisääntymistä;

30. painottaa, että kehitysavulla voi olla suuri merkitys köyhyyden ja eriarvoisuuden torjunnassa ja kehityksen edistämisessä etenkin vähiten kehittyneissä maissa ja että sillä voidaan parantaa laadukkaiden julkisten palvelujen saantia kaikkein vähävaraisimpien ja heikommassa asemassa olevien ryhmien keskuudessa; katsoo, että kehitysavulla voidaan myös aktivoida muita kehitystä tukevia kriittisiä systeemiä tekijöitä, kuten sukupuolten tasa-arvon edistämistä (Busanin kumppanuudessa esitetyn mukaisesti), koulutusta ja terveydenhuoltojärjestelmän vahvistamista, mihin kuuluu myös köyhyyteen liittyvien sairauksien torjuminen, jos apua saavassa maassa on oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuva legitimi ja osallistava hallintojärjestelmä;

31. korostaa kestävän kehityksen tavoitteen 16 merkitystä kehityksen yleisessä tehostamisessa ja varoittaa, ettei kehitysavun tavoitteita voida täyttää täysimääräisesti, jos rauhaa ei ole, jos ihmisoikeuksia, oikeusvaltioperiaatetta ja puolueetonta, tehokasta ja riippumatonta oikeusjärjestelmää ei kunnioiteta ja jos käytössä ei ole kansainvälisesti tunnustettuja sosiaalisia, ympäristö- ja työnormeja ja suojajärjestelyjä, joilla varmistetaan julkisten instituutioiden ja viranhaltijoiden lahjomattomuus, kaikkia koskeva, osallistava ja edustava päätöksenteko kaikilla tasoilla sekä avoimuus ja vastuuvollisuus;

32. muistuttaa, että vastaanottajamaissa esiintyvä korruptio, riippumatta siitä, kohdistuuko se suoraan kehitysapuun vai ei, rikkoo vakavasti kehitysavun demokraattista legitimitettiä ja vaikeuttaa kansalaisten tuen saamista kehitysavulle avunantajavaltioissa; suhtautuu näin ollen myönteisesti kaikkiin toimenpiteisiin, joilla edistetään moitteetonta varainhoitoa ja poistetaan lopullisesti korruptio, mutta toteaa, että monien kumppanimaiden tilanne aiheuttaa jo lähtökohdiltaan jonkinasteisen riskin;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 11. joulukuuta 2013, P7_TA(2013)0558.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

33. kehottaa jäsenvaltioita ja muita avunantajia lisäämään toimia ja kohdistamaan enemmän inhimillisiä voimavaroja tuloksellisuuden käsitteellistämiseen ja perusteelliseen analysointiin epävakaisissa maissa, konfliktin jälkeisissä tilanteissa ja konfliktien ennaltaehkäisyssä, jolloin toivotuista tuloksista ei aina saada tietoa tuloskehysten mukaisesti;

34. painottaa, että yksityissektorin osuus on tärkeä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja lisävoimavarojen ohjaamisessa kehitysapuun; painottaa, että kehitysyhteistyön roolin kasvaessa yksityissektorin toimijoiden on sitouduttava kehitysyhteistyön vaikuttavuutta ja yritysten vastuullisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen hankkeiden koko elinkaaren aikana; panee merkille joidenkin yksityisen sektorin toimijoiden ponnistelut ihmisoikeussitoumusten, sosiaalisen osallisuuden ja kestävyuden huomioon ottamiseksi olennaisena osana liiketoimintamallejaan, ja kehottaa yleistämään tämän lähestymistavan; painottaa, että yksityissektorin on kunnioitettava kansainvälisiä oikeusperiaatteita sekä sosiaalisia ja työnormeja, ihmisoikeuksia koskevaa YK:n Global Compact -aloitetta, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n ohjaavia periaatteita, ILO:n keskeisiä työnormeja ja YK:n korruption vastaista yleissopimusta; kehottaa komissiota varmistamaan, että veroparatiiseista käsin toimivat yritykset eivät osallistu julkisella kehitysavulla rahoitettuihin hankkeisiin; korostaa samalla, että kumppanimaiden on edistettävä yrityksille suotuisaa ympäristöä, kuten avoimia oikeus- ja sääntelyjärjestelmiä;

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, GPEDC:n toisen korkean tason kokouksen isäntämaana toimivan Kenian parlamentille ja hallitukselle, GPEDC:n yhteispuheenjohtajille, YK:n kehitysohjelmalle, OECD:lle ja parlamenttien väliselle liitolle.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0439

Basel III -sopimuksen loppuun saattaminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 Basel III:n viimeistelystä (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon G20-huippukokousten kriisin jälkeiset päätelmät,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2016 kokoontuneiden G20-maiden valtiovarainministereiden ja keskuspankkien pääjohtajien julkilausuman,
- ottaa huomioon 14.–15. huhtikuuta 2016 kokoontuneiden G20-maiden valtiovarainministereiden ja keskuspankkien pääjohtajien julkilausuman,
- ottaa huomioon 23.–24. heinäkuuta 2016 kokoontuneiden G20-maiden valtiovarainministereiden ja keskuspankkien pääjohtajien julkilausuman,
- ottaa huomioon 4.–5. syyskuuta 2016 kokoontuneiden G20-maiden johtajien julkilausuman,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) raportit G20-maiden johtajille sovitun uudistusohjelman täytäntöönpanon ajantasaistamisesta ja erityisesti Baselin pankkivalvontakomitean marraskuussa 2015 G20-maiden johtajille kriisin jälkeisten uudistusten viimeistelystä laatiman raportin ”Finalising post-crisis reforms: an update”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean 6. huhtikuuta 2016 päivätyn tausta-asiakirjan Basel III -sääntöjen vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan kehyksen tarkistamisesta, 24. maaliskuuta 2016 päivätyn tausta-asiakirjan luottolaitosten riskipainotettujen omaisuuserien vaihtelun vähentämisestä ja sisäiseen malliin perustuvien menetelmien käytön rajoitteista ja 10. joulukuuta 2015 päivätyn tausta-asiakirjan luottoriskin standardimenetelmän tarkistamisesta,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean lokakuussa 2016 päivätyn tilinpäätöksiä koskevan neuvottelu- ja tausta-asiakirjan ”Regulatory treatment of accounting provisions”,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean lokakuussa 2016 laatiman kokonaistappionsietokykyä koskevan standardin ”TLAC holdings – Amendments to the Basel III standard on the definition of capital”⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) heinäkuussa 2016 laatiman varjopankkitoimintaa koskevan julkaisun ”EU Shadow Banking Monitor”,
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) tekemien stressitestien tulokset, jotka julkaistiin 29. heinäkuuta 2016,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät kriisin jälkeisten Basel-uudistusten viimeistelystä⁽³⁾,
- ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) rahoitusvakautta koskevan vuoden 2016 raportin ”Global Financial Stability Report”,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2016 antamansa päätöslauselman pankkiunionista – vuosikertomus 2015 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan teettämän tutkimuksen ”The European Union’s role in International Economic Fora, Paper 5: The BCBS”,
 - ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean pääsihteerin Bill Coenin, yhteisen valvontamekanismin valvontaelimen puheenjohtajan Danièle Nouyn, Euroopan pankkiviranomaisen puheenjohtajan Andrea Enrian ja komission varapuheenjohtajan Valdis Dombrovskisin käymän keskustelun Basel III / Basel IV -säännösten viimeistelystä,
 - ottaa huomioon komission julkilausuman luottoriskin standardimenetelmän tarkistamisesta Baselin pankkivalvontakomiteassa ja sitä seuranneen keskustelun komission varapuheenjohtajan Jyrki Kataisen kanssa 6. heinäkuuta 2016,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen Basel III -sopimuksen loppuun saattamisesta (O-000136/2016 – B8-1810/2016),
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kestävä ja hyvin pääomitettu pankkijärjestelmä on ennakkoehto sille, että voidaan säilyttää rahoitusvakaus, tarjota riittävästi luotonantoa reaalityaloudelle koko suhdannesyklin ajan ja tukea talouskasvua;
- B. ottaa huomioon, että G20-maiden johtajat sopivat finanssikriisin jälkimainingeissa kattavasta uudistusohjelmasta, jolla vahvistetaan kansainvälisten pankkien sääntelystandardeja, mukaan lukien vakavaraisuusvaatimusten lujittaminen;
- C. ottaa huomioon, että Baselin pankkivalvontakomitea laatii parhaillaan suuriin ja kansainvälisesti toimiviin pankkeihin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia koskevia kansainvälisesti hyväksyttäviä vähimmäistason standardeja; ottaa huomioon, että Baselin pankkivalvontakomitea seuraa ja arvioi näiden maailmanlaajuisten standardien täytäntöönpanoa ja raportoi G20-ryhmälle; toteaa, että sen ohjeet ovat tärkeä väline, jolla estetään sääntelyn hajanaisuus eri puolilla maailmaa;
- D. toteaa, että unioni on ottanut käyttöön kansainvälisesti hyväksytyt standardit vakavaraisuusasetuksen (CRR) ja vakavaraisuusdirektiivin (CRD IV) puitteissa, vaikka ne onkin mukautettu unionin todellisiin rahoitustarpeisiin esimerkiksi pk-yritysten tukikertoimen osalta ja vaikka niissä sallitaan tietty joustavuus; toteaa, että unionissa on päätetty, että näitä standardeja sovelletaan kaikkiin pankkeihin eikä ainoastaan suuriin ja kansainvälisesti toimiviin pankkeihin, kun taas joillakin unionin ulkopuolisilla lainkäyttöalueilla joitakin niistä sovelletaan ainoastaan suurimpiin pankkeihin; katsoo, että edistyminen kansainvälisesti tasapuolisten toimintaedellytysten toteuttamisessa on tärkeää; toteaa, että komission on määrä esittää vakavaraisuusasetuksen tai vakavaraisuusdirektiivin uudelleentarkastelua koskeva lainsäädäntöehdotus, jolla Baselin kehukseen hyväksytyt tarkistukset pannaan täytäntöön;
- E. toteaa, että pankkien vakavaraisuusvaatimukset liittyvät toisiinsa ja täydentävät muita sääntelyvaatimuksia, kuten kokonaistappionsietokykyä (TLAC) ja johdannaisia koskevan keskusvastapuoliselvityksen pakollista käyttöä; katsoo, että unionin pankkialan sääntelypuitteita on parannettu huomattavasti viime vuosina erityisesti pankkiunionin perustamisen myötä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0108.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- F. katsoo, että rahoitusvakaan ja kasvun vakaan kehityksen olisi oltava kokonaisvaltainen ja tasapainoinen, jotta se kattaisi dynaamiset valvontakäytännöt ja jotta siinä ei keskityttäisi pelkästään staattiseen sääntelyyn, joka koskee lähinnä määrällisiä näkökohtia;
- G. toteaa, että saatujen tietojen mukaan riskipainotuksissa ja strategisissa riskimalleissa pankkien pääomavaatimusten vähentämiseksi oli aiemmin liikaa vaihtelua ja kansallisilla valvontaviranomaisilla oli vaikeuksia arvioida sisäisiä malleja, mikä vaikutti osaltaan finanssikriisiin;
- H. ottaa huomioon, että pankkien erilaisia liiketoimintamalleja koskevien vakavaraisuusvaatimusten täytäntöönpanon laajuus ja monitahoisuus voivat vaihdella huomattavasti niin, että yhteen yleisratkaisuun perustuva toimintatapa on tehoton ja kohtuuttoman työläs erityisesti monille pienille ja kotimaan toimintoihin keskittyneille pankeille, jotka eivät ole niin monitahoisia ja yhteenliittyneitä, sekä niiden sääntely- ja valvontaviranomaisille; katsoo sen vuoksi, että asianmukainen oikeasuhteisuus ja joustavuus ovat tarpeen;
- I. ottaa huomioon, että Baselin pankkivalvontakomiteassa käsitellään parhaillaan pankkien vakavaraisuuskehukseen tehtäviä luottoriskiä ja operatiivista riskiä koskevia lisämuutoksia; ottaa huomioon, että näissä uudistuksissa keskitytään tehostamaan luottoriskiä koskevan standardimenetelmän riskiherkkyyttä ja varmuutta, lisäämään sisäiseen malliin perustuvan menetelmän rajoituksia ja viimeistelemään vähimmäisomavaraisuusaste ja standardimenetelmään perustuva mahdollinen pääomavaatimusten alaraja;
- J. ottaa huomioon, että suurin osa yhdysvaltalaisista rahoituslaitoksista käyttää standardimenetelmää luottoriskin arvioinnissa, kun taas unionissa monet suuret ja keskiuuret pankit luottavat sisäisiin malleihin;
- K. katsoo, että standardimenetelmän asianmukainen tarkistaminen ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta Baselin pankkivalvontakomitean standardi toimisi pienissä pankeissa, jotka pääasiassa käyttävät sitä;
- L. ottaa huomioon, että G20-ryhmä on ilmoittanut, että meneillään olevalla tarkistamisella ei pyritä saamaan aikaan merkittävää pääomavaatimusten yleistä kasvua, ja että jäsenvaltiot toistivat tämän näkemyksen Ecofin-neuvoston kokouksessa heinäkuussa 2016;
- M. ottaa huomioon, että sääntelyviranomaiset tekevät nykyisin eurooppalaisille pankeille järjestelmätasolla säännöllisiä stressitestejä ja että näiden testien tulokset asetetaan yleisön saataville;
- N. ottaa huomioon, että unionin ulkopuolisten lainkäyttöalueiden, kuten Japanin, edustajat ovat ilmaisseet huolensa kasvavasta paineesta lisätä pääomaa ja uusien standardien noudattamisesta aiheutuvista korkeammista kustannuksista;
- O. toteaa, että Baselin pankkivalvontakomitean päätökset eivät ole sitovia ja ne on saatettava osaksi lainsäädäntöä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, jotta niillä olisi oikeusvaikutuksia unionissa; ottaa huomioon, että kaikilla toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ei ole edustajaa Baselin pankkivalvontakomiteassa mutta Euroopan keskuspankki ja yhteinen valvontamekanismi ovat sen täysjäseniä ja komissio ja Euroopan pankkiviranomainen tarkkailijoita;
1. korostaa pankkien vakavaraisuussääntelyä koskevien asianmukaisten maailmanlaajuisten standardien ja periaatteiden merkitystä ja pitää myönteisenä Baselin pankkivalvontakomitean kriisin jälkeistä toimintaa tällä alalla;
 2. toteaa, että pankkien on oltava hyvin pääomitettuja, jotta voidaan tukea reaalitaloutta, vähentää systeemistä riskiä ja välttää kriisin aikana nähtyjen valtavien tukipakettien toistuminen; korostaa, että varjopankkialan asianmukainen sääntely on tarpeen, jotta voidaan varmistaa reilu kilpailu ja rahoitusvakaus;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

3. korostaa, että muista lainkäyttöalueista poiketen pankeilla on tärkeä rooli unionin talouden rahoituksessa ja ne ovat todennäköisesti jatkossakin tärkein rahoituslähde kotitalouksille ja yrityksille, erityisesti pk-yrityksille; korostaa, että unionin lainsäädännössä on aina pyritty vastaamaan tähän (esimerkiksi käyttämällä pk-yritysten tukikerrointa) ja tätä käytäntöä olisi jatkettava edelleen (esimerkiksi jatkamalla ja laajentamalla tukikerrointa); toteaa tästä huolimatta, että on tärkeää monipuolistaa unionin talouden rahoituslähteitä, ja pitää tässä yhteydessä myönteisenä pääomamarkkinaunioniin liittyvää käynnissä olevaa työtä;
4. panee merkille Baselin pankkivalvontakomitean käynnissä olevan työn sellaisen Basel III -kehityksen viimeistelemiseksi, jolla on tarkoitus lisätä riskipainotuksen pääoman kehityksen selkeyttä, vertailukelpoisuutta ja konvergenssia, jotta voidaan puuttua riskipainotettujen omaisuuserien liialliseen vaihteluun ja soveltaa samoja sääntöjä samoihin riskeihin; korostaa, että on tarpeen lisätä avoimuutta ja vastuuvellisuutta, jotta voidaan lujittaa Baselin pankkivalvontakomitean työn legitimiyyttä ja vastuuta; pitää myönteisenä Baselin pankkivalvontakomitean pääsihteerin osallistumista talous- ja raha-asioiden valiokunnan kokouksiin ja kannustaa jatkamaan vuoropuhelua;
5. korostaa, että meneillään olevassa tarkistamisessa olisi noudatettava pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmän (GHOS) periaatetta, jonka mukaan tarkoitus ei ole saada aikaan merkittävää pääomavaatimusten yleistä kasvua samalla kun vahvistetaan eurooppalaisten pankkien yleistä taloudellista asemaa;
6. korostaa, että toinen ja yhtä tärkeä tarkistamisessa noudatettava periaate on tasapuolisten toimintaedellytysten edistäminen maailmanlaajuisesti pienentämällä – mieluummin kuin suurentamalla – lainkäyttöalueiden ja pankkitoimintamallien välisiä eroja ja pidättymällä rankaisemasta perusteettomasti unionin pankkitoimintamallia;
7. on huolissaan siitä, että Baselin pankkivalvontakomitean viimeaikaisista luonnoksista varhaisessa vaiheessa tehty analyysi osoittaa, että uudistuspaketti nykyisellään ei välttämättä ole molempien edellä mainittujen periaatteiden mukainen; kehottaa Baselin pankkivalvontakomiteaa tarkistamaan ehdotuksiaan vastaavasti ja Euroopan keskuspankkia ja yhteistä valvontamekanismia varmistamaan kyseisten periaatteiden noudattamisen uuden standardin viimeistelyssä ja seurannassa;
8. korostaa, että tämä lähestymistapa olisi olennaisen tärkeä, jotta Euroopan parlamentti voisi toisena lainsäätäjänä varmistaa uuden standardin johdonmukaisen täytäntöönpanon;
9. muistuttaa, että on tärkeää, ettei suhteellisuusperiaatetta arvioida ainoastaan suhteessa säänneltyjen rahoituslaitosten kokoon, vaan se on ymmärrettävä siten, että sääntelyn kustannusten ja hyötyjen on oltava oikeudenmukaisessa tasapainossa kaikkien sidosryhmien kannalta;
10. vaatii, että sääntelyviranomaiset käyvät vuoropuhelua ja vaihtavat suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevia parhaita käytäntöjä, jotka laaditaan unionin ja kansainvälisellä tasolla;
11. kehottaa Baselin pankkivalvontakomiteaa arvioimaan tarkasti ja kokonaisvaltaisesti uusien uudistusten laadulliset ja määrälliset vaikutukset ottamalla huomioon niiden vaikutukset eri lainkäyttöalueilla ja eri pankkitoimintamalleissa ennen standardin hyväksymistä komiteassa; katsoo, että arvioinnissa olisi otettava huomioon myös komitean aiemmin ehdottamat uudistukset; kehottaa Baselin pankkivalvontakomiteaa tekemään tarvittavat mukautukset, jos epätasapainoa ilmenee tämän analyysin aikana;
12. muistuttaa, että riskeihin perustuva lähestymistapa sääntelyyn on tärkeä ja että samoihin riskeihin on sovellettava samoja sääntöjä samalla kun korostetaan tarvetta vähentää sääntelyn katvealueiden laajuutta ja riskipainotettujen omaisuuserien liiallista vaihtelua; kehottaa Baselin pankkivalvontakomiteaa säilyttämään vakavaraisuussääntelyn riskiherkkyyden muun muassa varmistamalla, että standardimenetelmän ja sisäisen luottoluokitukseen perustuvan menetelmän soveltamisalan tarkistamisen avulla päästään eroon sääntelyn katvealueiden riskeistä ja että ne vastaavat hyvin erilaisten rahoitusmuotojen, kuten kiinteistölainoituksen, infrastruktuurirahoituksen ja erityisrahoituksen, ominaispiirteitä, ja välttämällä suhteettomia vaikutuksia reaalityökalouteen; ilmaisee tässä yhteydessä huolensa ehdotettujen vähimmäistasojen käyttöönoton mahdollisista vaikutuksista reaalityökalouteen;

Keski viikko 23. marraskuuta 2016

13. kehottaa komissiota arvioimaan tarkasti ja kokonaisvaltaisesti viimeaikaisten ja tulevien uudistusten laadulliset ja määrälliset vaikutukset muun muassa reaali talouden rahoitukseen unionissa ja suunniteltuihin unionin lainsäädäntöhankkeisiin, kuten pääomamarkkinaunioniin; kehottaa komissiota hyödyntämään tuloksia, joita on saatu kannanotto pyynnöstä ja rahoituspalveluasetusta koskevasta ensimmäisestä tilannearviosta ja jotka on määrä julkaista vuoden 2016 loppuun mennessä; kehottaa komissiota varmistamaan, että Baselin pankkivalvontakomitean uudet ehdotukset tai niiden täytäntöönpano eivät ole ristiriidassa näiden aloitteiden kanssa; korostaa, että tässä arvioinnissa ei saisi vaarantaa lainsäädännössä tähän mennessä saavutettuja tuloksia eikä sitä saisi pitää kehotuksena sääntelyn purkamiseen;
14. pyytää, että johdannaistuotteiden keskusvastapuoliselvitystä koskevat vaatimukset otetaan täysimääräisesti huomioon vähimmäisomavaraisuusastetta asetettaessa, jotta edistetään keskusvastapuoliselvityksen käyttöä;
15. muistuttaa, että on otettava asianmukaisesti huomioon unionin pankkialan erityispiirteet, markkinat, joilla ne toimivat, rahoituslaitosten vaihteleva koko ja erilaiset riskiprofiilit sekä vaikutusten arvioinnissa että standardien kalibroinnissa, jotta voidaan säilyttää unionin pankkialan tarvittava monimuotoisuus ja noudattaa suhteellisuusperiaatetta; kehottaa komissiota ottamaan kaikki nämä periaatteet huomioon määrittäessään täytäntöönpanon laajuutta ja siirtäessään Baselin pankkivalvontakomitean ehdotuksia osaksi unionin lainsäädäntöä;
16. korostaa unionin ja kansallisten pankkivalvontaviranomaisten keskeistä roolia valvonnan lähentämisen varmistamisessa unionissa, kun otetaan huomioon suhteellisuusperiaate ja sääntöjen tarkoituksenmukaisuus eri pankkitoimintamallien kannalta; korostaa, että luotettavat ja vertailukelpoiset tiedot valvottavien rahoituslaitosten tilanteesta ovat tarpeen, jotta valvontatyö voidaan suorittaa tehokkaasti ja luotettavasti; korostaa, että oikeus käyttää sisäisiä malleja olisi säilytettävä; kehottaa yhteistä valvontamekanismia ja Euroopan pankkiviranomaista jatkamaan valvontatyötään, jotta voidaan varmistaa sisäisten mallien johdonmukainen täytäntöönpano ja niiden asianmukainen vastaavuus pankkien liiketoimintamallien riskien kanssa, parantaa konvergenssia siten, että niiden heikkouksiin puututaan, ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia;
17. muistuttaa, että pankkien vakavaraisuusvaatimukset ovat vuorovaikutuksessa muiden tärkeiden pankkitoiminnan standardien kanssa, joihin sisältyvät kokonaistappionsietokykyä koskevan standardin käyttöönotto unionissa ja sen yhdenmukaistaminen hyväksyttävien velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kanssa pankkien elvytys- ja kriisintarkkailusdirektiivin nojalla, IFRS 9 -tilinpäätösstandardin soveltaminen lähitulevaisuudessa ja pankkiunionia koskeva kehitys; korostaa siksi, että vakavaraisuussääntelyn uudistuksia koskevassa pohdinnassa olisi otettava huomioon kaikki nämä seikat sekä niiden vaikutukset ja yhteisvaikutukset;
18. muistuttaa, että useat tärkeät unionin pankit ovat viime vuosina maksaneet osinkoja osakkeenomistajille, vaikka ne ovat kärsineet huomattavasta pääomavajeesta eivätkä ole puhdistaneet taseitaan johdonmukaisesti;
19. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle pieniä pankkeja koskevaan kehukseen liittyvät toimet vähiten riskialttiita pankkitoiminnan malleja varten ja laajentamaan nämä toimet koskemaan sellaisen tulevan sääntelykehityksen toteutettavuutta koskevaa arviointia, joka koostuu yksinkertaisemmista ja tarkoituksenmukaisemmista sekä oikeasuhteisemmista vakavaraisuussäännöistä, jotka on mukautettu erityisesti erityyppisiin pankkitoimintamalleihin;
20. pitää erityisen tärkeänä, että komissio, Euroopan keskuspankki ja Euroopan pankkiviranomainen osallistuvat Baselin pankkivalvontakomitean toimintaan ja antavat avointa ja kattavaa ajantasaista tietoa Baselin pankkivalvontakomitean keskusteluista; kehottaa lisäämään tämän roolin näkyvyyttä Ecofin-neuvoston kokouksissa ja parantamaan vastuuvollisuutta parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokuntaan nähden siten, että keskusteluihin osallistuvat unionin edustajat raportoivat niistä säännöllisesti;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0440

Yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen perusteella) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanon (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antamaan vuosittaiseen selvitykseen perustuen),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 42 artiklan 6 kohdan ja 46 artiklan, joissa määrätään pysyvän rakenteellisen yhteistyön aloittamisesta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan parlamentille antaman vuosittaisen selvityksen yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta (YUTP) (13026/2016) sekä erityisesti selvityksen yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) koskevat osat,
- ottaa huomioon SEU:n 2 ja 3 artiklan sekä V osaston, erityisesti sen 21 ja 36 artiklan sekä 42 artiklan 2, 3 ja 7 kohdan,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013, 18. marraskuuta 2014, 18. toukokuuta 2015, 27. kesäkuuta 2016 ja 17. lokakuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2013 ja 26. kesäkuuta 2015 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta 21. toukokuuta 2015 ⁽¹⁾, Euroopan puolustusmarkkinoiden kehityksen vaikutuksesta Euroopan turvallisuuteen ja puolustuskykyyn 21. toukokuuta 2015 ⁽²⁾, sotilaallis-strategisesta tilanteesta Mustanmeren alueella Venäjän liitettyä Krimin laittomasti alueeseensa 11. kesäkuuta 2015 ⁽³⁾, EU:sta muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma 13. huhtikuuta 2016 ⁽⁴⁾ ja rauhanoperaatioista – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa 7. kesäkuuta 2016 ⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta (Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe – A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy),
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin 14. marraskuuta 2016 esittelemän turvallisuuden ja puolustuksen alan täytäntöönpanosuunnitelman sekä 14. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n globaalistrategian täytäntöönpanosta turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2016 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisten tiedonannon hybridiuhkien torjumisesta (JOIN(2016)0018) ja siihen liittyvät 19. huhtikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 59.

⁽²⁾ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 74.

⁽³⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 74.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0249.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon turvallisuuden ja kehityksen edistämiseksi valmiuksia kehittämällä (JOIN(2015)0017) ja 5. heinäkuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 230/2014 muuttamisesta (COM(2016)0447),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon turvallisuusalan uudistuksen tukemista koskevan koko EU:n kattavan strategisen kehyksen lähtökohdista (JOIN(2016)0031),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät operaatioiden tukifoorumista,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),
- ottaa huomioon Euroopan unionin uudistetun sisäisen turvallisuuden strategian vuosille 2015–2020 ja siihen liittyvät 15.–16. kesäkuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Euroopan turvallisuusagendan valjastaminen terrorismin torjuntaan ja toimivan ja todellisen turvallisuusunionin perustamisen valmisteluun” (COM(2016)0230),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ulkoiisiin konflikteihin ja kriiseihin (JOIN(2013)0030) ja siihen liittyvät 12. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman tietoverkkoturvallisuudesta ja -puolustuksesta ⁽¹⁾; ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategia – Avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö” (JOIN(2013)0001); ottaa huomioon neuvoston 18. marraskuuta 2014 hyväksymän EU:n kyberpuolustuspolitiikan kehyksen,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan kyberresilienssijärjestelmän vahvistaminen sekä kilpailukykyisen ja innovatiivisen kyberturvallisuustoimialan tukeminen” (COM(2016)0410),
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2016 Naton NCIRC-yksikön (Computer Incident Response Capability) ja EU:n tietotekniikan kriisiryhmän (CERT-EU) välillä allekirjoitetun teknisen järjestelyn, joka helpottaa tiedonvaihtoa verkkotapahtumista,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 Naton Varsovan huippukokouksen 2016 yhteydessä allekirjoitetun Euroopan unionin ja Naton yhteisen julkilausuman (Eurooppa-neuvoston ja Euroopan komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin antama yhteinen julkilausuma),
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston Varsovassa 8.–9. heinäkuuta 2016 pidettyyn kokoukseen osallistuneiden valtion- ja hallitusten päämiesten antaman Varsovan huippukokouksen julkilausuman,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistut Eurobarometri 85.1:n tulokset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0317/2016),

⁽¹⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 145.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

Strateginen toimintaympäristö

1. panee merkille, että Euroopan turvallisuusympäristö on heikentynyt merkittävästi, kun siitä on tullut epävakampi, monimutkaisempi, vaarallisempi ja vähemmän ennustettava; toteaa, että uhat ovat sekä perinteisiä että hybridiuhkia, niitä synnyttävät sekä valtiot että muut kuin valtiolliset toimijat, ne tulevat etelästä ja idästä ja vaikuttavat jäsenvaltioihin eri tavoin;
2. muistuttaa, että EU:n jäsenvaltioiden turvallisuutta leimaa suuri keskinäinen riippuvuus, ja toteaa, että ne reagoivat yhteisiin uhkiin ja riskeihin koordinoimattomalla ja hajanaisella tavalla, mikä vaikeuttaa yhtenäisemmän lähestymistavan omaksumista tai usein jopa estää sen; korostaa, että tällainen koordinoimattomuus on yksi unionin toiminnan heikoista kohdista; toteaa, että Euroopalla ei ole riittävää kykyä selviytyä tehokkaasti hybridiuhista, jotka ovat usein luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä;
3. katsoo, että Euroopan on nyt pakko reagoida yhä monimutkaisempiin kriiseihin, jotka ulottuvat Länsi-Afrikasta Sahelin kautta Afrikan sarveen ja Lähi-itään sekä Kaukasiaan; katsoo, että EU:n olisi lisättävä vuoropuhelua ja yhteistyötä alueen kolmansien maiden kanssa sekä erilaisten alueellisten järjestöjen kanssa; korostaa, että EU:n olisi oltava valmis kohtaamaan kansainvälisen turvallisuusympäristön rakenteellisia muutoksia ja haasteita, jotka liittyvät valtioiden välisiin konflikteihin, valtioiden romahtamiseen ja kyberhyökkäyksiin, sekä ilmastonmuutoksen turvallisuusvaikutuksiin;
4. panee huolestuneena merkille, että radikaalien islamistijärjestöjen ja yksittäisten ihmisten harjoittama terrorismi kohdistuu Eurooppaan ennennäkemättömän laajana ja uhkaa eurooppalaista elämäntapaa; korostaa, että yksilöiden turvallisuudesta on tullut ensisijainen asia ja että perinteinen ero turvallisuuden ulkoisen ja sisäisen ulottuvuuden välillä on hämärtynyt;
5. kehottaa tämän vuoksi EU:ta mukautumaan näihin turvallisuushaasteisiin erityisesti hyödyntämällä entistä tehokkaammin YTPP:n välineitä johdonmukaisesti muiden ulkoisten ja sisäisten välineiden kanssa; kehottaa jäsenvaltioita tekemään entistä parempaa ja koordinoitumpaa yhteistyötä erityisesti terrorismin torjunnassa;
6. vaatii voimakasta ehkäisevää politiikkaa, joka perustuu radikalismista luopumista koskeviin laaja-alaisiin ohjelmiin; toteaa, että lisäksi on välttämätöntä toimia aktiivisemmin radikalisoitumista ja terrorismipropagandaa vastaan sekä EU:n sisällä että sen ulkosuhteissa; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin puuttuakseen ääriliikkeiden tuottaman sisällön leviämiseen verkossa ja edistämään aktiivisemmin rikosoikeusjärjestelmien välistä oikeudellista yhteistyötä, Eurojust mukaan lukien, toiminnassa radikalisoitumista ja terrorismia vastaan kaikissa jäsenvaltioissa;
7. toteaa, että rajoja on muutettu Euroopassa väkivallalla ensimmäistä kertaa toisen maailmansodan jälkeen; painottaa sotilaallisen miehityksen kielteistä vaikutusta koko Euroopan turvallisuuteen; toteaa jälleen, että Ukrainan rajojen muuttaminen väkivalloin on vastoin Helsingin päätöksiä ja YK:n peruskirjan periaatteita;
8. toteaa, että kesäkuussa 2016 julkaistun Eurobarometri 85.1:n mukaan noin kaksi kolmannesta EU-kansalaisista toivoisi EU:lta laajempaa turvallisuus- ja puolustuspoliittista osallistumista;
9. katsoo, että yhtenäisemmällä ja siten tehokkaammalla EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikalla voidaan vaikuttaa ratkaisevasti aseellisten yhteenottojen laantumiseen Irakissa ja Syyriassa sekä niin kutsutun Islamilaisen valtion hävittämiseen;

Uudistettu ja voimakkaampi YTPP

10. on vakuuttunut siitä, että edellä esitetyn johdosta YTPP:aa on tarkistettava perusteellisesti, jotta EU ja sen jäsenvaltiot voivat osaltaan edistää ratkaisevalla tavalla unionin turvallisuutta ja kansainvälisten kriisien hallintaa ja vahvistaa sen strategista riippumattomuutta; muistuttaa, että yksikään valtio ei kykene vastaamaan nykyisiin turvallisuushaasteisiin yksinään;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

11. katsoo, että EU:n jäsenvaltiot on alusta pitäen otettava täysimääräisesti mukaan YTPP:n tarkistukseen, jotta se sujuisi hyvin ja jotta välttyään joutumasta umpikujaan myöhemmin; korostaa, että tiiviimpi yhteistyö Euroopan puolustusvoimavarojen kehittämisessä on hyödyllistä sekä käytännölliseltä että taloudelliselta kannalta, ja panee merkille käsittelyssä olevat aloitteet, joiden konkreettisista jatkotoimista olisi päätettävä joulukuussa 2016 pidettävässä puolustusta käsittelevässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tekemään asianmukaisia investointeja turvallisuuteen ja puolustukseen;

12. korostaa, että pysyvän rakenteellisen yhteistyön aloittaminen (SEU:n 42 artiklan 6 kohta) mahdollistaa sellaisen itsepuolustuksen tai itsepuolustuksen pysyvän rakenteen toteuttamisen, jonka avulla voidaan vahvistaa kriisinhallinta- operaatioita;

13. toteaa, että Eurooppa ei enää täysin hallitse turvallisuusympäristöään eikä pysty valitsemaan aikaa ja paikkaa toimilleen, ja korostaa siksi, että EU:n olisi YTPP:n operaatioita ja muita asiaankuuluvia välineitä käyttäen voitava osallistua kaikentyyppiseen kriisinhallintaan, mukaan lukien kriisien ehkäiseminen ja ratkaiseminen, niin että katetaan konfliktien kaikki vaiheet, ja oltava kaikin puolin mukana Euroopan turvallisuuden ylläpitämisessä ja huolehtimassa koko vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen yhteisestä turvallisuudesta ja puolustuksesta; kannustaa Eurooppa-neuvostoa käynnistämään yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisen SEU:n 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi yhteiseksi puolustukseksi; katsoo, että EU:n selviytymiskyvyn vahvistamisen olisi oltava YTPP:n tärkeimpien tavoitteiden joukossa;

14. on tyytyväinen YTPP:n etenemissuunnitelmaan, jonka varapuheenjohtaja / korkea edustaja esitti konkreettisine aikatauluineen ja vaiheineen; pitää myönteisenä, että etenemissuunnitelma täydentää tulevaa Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmaa; painottaa tarvetta vahvistaa YTPP:n sotilaallista komponenttia; kannattaa vahvasti sitä, että jäsenvaltiot koordinoisivat turvallisuus- ja puolustusinvestointejaan ja että puolustusalan tutkimuksen taloudellista tukea lisättäisiin EU:n tasolla;

15. korostaa myös, että YTPP:n olisi perustuttava vahvan kollektiivisen puolustuksen periaatteeseen ja tehokkaaseen rahoitukseen ja sitä olisi toteutettava koordinoitusti kansainvälisten turvallisuus- ja puolustusalan järjestöjen kanssa ja Natoa täysimääräisesti täydentäen; katsoo, että EU:n olisi rohkaistava jäsenvaltioita täyttämään Naton valmiustavoitteet, jotka edellyttävät puolustusmenojen vähintään kahden prosentin osuutta BKT:sta, kuten Walesin ja Varsovan huippukokouksissa vahvistettiin;

16. muistuttaa, että konfliktit ja kriisit Euroopassa ja sen ympäristössä tapahtuvat sekä fyysisessä että kybertoimintaympäristössä, ja painottaa, että kyberturvallisuus ja -puolustus on tämän vuoksi otettava YTPP:n keskeiseksi osaksi ja otettava huomioon kaikessa EU:n sisä- ja ulkopoliitikassa;

17. pitää tervetulleena varapuheenjohtajan / korkean edustajan esitystä EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaali-strategiasta ja katsoo, että strategia on tarpeellinen ja positiivinen askel sen institutionaalisen kehyksen kannalta, jossa YUTP ja YTPP toimivat ja kehittyvät; pitää valittavana jäsenvaltioiden vähäistä osallistumista globaalistrategian valmisteluun;

18. painottaa, että jäsenvaltioiden ja kansallisten parlamenttien on yhdessä kaikkien EU:n asiaankuuluvien toimielinten kanssa sitouduttava asiaan vahvasti, kannettava siitä vastuunsa ja annettava tukensa, jotta varmistetaan, että strategian poliittinen tavoitetaso, prioriteetit ja kokonaisvaltaisuus toteutuvat turvallisuutta ja puolustusta koskevan EU:n valkoisen kirjan, jota edeltää turvallisuuden ja puolustuksen alan täytäntöönpanosuunnitelma, muodossa; korostaa, että täytäntöönpanosuunnitelma liittyy tiiviisti strategian laajempaan täytäntöönpanoon, komission tulevaan Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmaan sekä Varsovassa allekirjoitetun EU:n ja Naton yhteisen julkilausuman täytäntöönpanoon; on tyytyväinen varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja jäsenvaltioiden parhaillaan tekemään työhön strategian täytäntöönpanossa; painottaa, että strategian täytäntöönpanolle sekä tehokkaalle ja vahvemmalle YTPP:lle on osoitettava asianmukaiset resurssit;

19. katsoo, että alakohtaisen strategian kehittäminen on välttämätön globaalistrategian jatkotoimi, josta olisi sovittava Eurooppa-neuvostossa, jonka olisi se myös esitettävä, ja toteaa, että siinä olisi esitettävä tarkemmin siviili- ja sotilastoimien tavoitetasot, tehtävät, vaatimukset ja voimavaraprioriteetit; toistaa aiemmat kehotuksensa Euroopan puolustusta koskevan valkoisen kirjan laatimisesta ja kehottaa neuvostoa valmistelemaan asiakirjaa viipymättä; on huolissaan siitä, että esitetty turvallisuuden ja puolustuksen alan täytäntöönpanosuunnitelma ei läheskään täytä parlamentin ja suuren yleisön odotuksia; muistuttaa kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden turvallisuuden olevan jakamaton;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

20. pitää myönteisenä Saksan ja Ranskan ulkoministerien ehdottamaa Euroopan turvallisuussopimusta ja tukee muun muassa ajatusta Euroopan strategisen ympäristön yhteisestä analyysistä, mikä merkitsisi uhkakuva-arvion tekemistä säännölliseksi yhteiseksi toimeksi, jotta kunkin osapuolen huolenaiheet voidaan ottaa huomioon ja tukea yhteisiä voimavaroja ja toimia; on tyytyväinen myös muiden jäsenvaltioiden hiljattain esittämiin aloitteisiin YTPP:n kehittämisestä; pitää valitettavana, että ei ole suoritettu itsearviointia jäsenvaltioiden toimetttömyydestä aiempien eurooppalaisten puolustusalan sitoumusten täytäntöönpanossa;

21. katsoo, että asiassa tarvitaan yhteistyötä Naton samankaltaisten toimien kanssa; korostaa, että tarvitaan ehdottomasti vakavaa sitoutumista ja tiedustelutiedon ja informaation vaihdon lisäämistä ja tehostamista jäsenvaltioiden välillä;

22. toteaa, että sisäinen ja ulkoinen turvallisuus sulautuvat yhä enemmän yhteen ja fyysisen ympäristön ja kybertoimintaympäristön välistä eroa on yhä vaikeampi määrittää, ja katsoo sen vuoksi, että myös niitä vastaavat voimavarat olisi yhdistettävä, mikä antaa EU:lle mahdollisuuden toteuttaa toimia käyttäen kaikkia välineitä jopa siinä tapauksessa, että sovelletaan SEU:n 42 artiklan 7 kohtaa;

YTPP ja kriisejä koskeva yhdennetty lähestymistapa

23. painottaa, että on tärkeää perustaa YTPP:n siviili- ja sotilasoperaatioiden pysyvä EU:n päätoimipaikka, jonka yhteinen operationaalinen henkilöstö tukee suunnittelun kaikkia vaiheita alustavasta poliittisesta toiminta-ajatuksesta yksityiskohtaisiin suunnitelmiin; painottaa, että tämä ei merkitsisi päällekkäisyyttä Naton rakenteiden kanssa vaan kyse olisi pikemminkin välttämättömyydestä institutionaalisista järjestelyistä, jotka vahvistaisivat YTPP:n operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen valmiuksia;

24. korostaa YTPP:n operaatioiden, mukaan lukien rajavalvonta-avun, valmiuksien kehittämisen, sotilaskoulutusoperaatioiden ja merioperaatioiden, merkittävää panosta kansainvälisen rauhan ja vakauden kannalta;

25. pitää valitettavana, että YTPP:n operaatioita haittaavat edelleen rakenteelliset heikkoudet, jotka vaarantavat niiden tehokkuuden; katsoo, että niiden olisi oltava todellisia välineitä ja että ne voitaisiin sisällyttää paremmin globaalistrategiaan;

26. panee merkille, että globaalistrategiassa on määritelty poliittinen tavoitetaso, joka edellyttää konfliktien ja kriisien kokonaisvaltaista tarkastelua siten, että unioni on mukana konfliktien kaikissa vaiheissa niiden ennaltaehkäisyn, ratkaisemisen ja vakauttamisen kautta ja sitoutuu siihen, että se ei irrottaudu konflikteista ennaikaisesti; katsoo, että EU:n olisi tuettava johdonmukaisesti jäsenvaltioita, jotka kuuluvat Islamilaisen valtion vastaiseen liittoumaan, käynnistämällä koulutukseen painottuva YTPP:n operaatio Irakissa ja Syyriassa;

27. pitää hyvänä ajatusta "alueellistetuista" YTPP-operaatioista Sahelissa, erityisesti koska se vastaa alueen valtioiden halua lisätä turvallisuusalan yhteistyötä G5-maiden Sahelin foorumin kautta; on vakuuttunut siitä, että tämä voi olla mahdollisuus lisätä paikan päällä toteutettavien YTPP-operaatioiden (EUCAP Sahel Mali ja EUCAP Sahel Niger) tehokkuutta ja merkitystä; uskoo vahvasti, että tällaisen "alueellistamisen" on perustuttava käytännön asiantuntemukseen, täsmällisiin tavoitteisiin ja niiden saavuttamiskeinoihin eikä sitä pidä määritellä pelkästään poliittisten näkökohtien pohjalta;

28. painottaa, että neuvoston kaikissa päätöksissä tulevista operaatioista olisi asetettava etusijalle toiminta konflikteissa, jotka vaikuttavat suoraan unionin turvallisuuteen tai niiden kumppanien ja alueiden turvallisuuteen, joissa EU toimii turvallisuuden tuottajana; katsoo, että päätöksen toimintaan ryhtymisestä olisi perustuttava strategista ympäristöä koskevaan yhteiseen arvioon ja käsitykseen sekä jäsenvaltioiden yhteisiin strategisiin etuihin ja että YK:n tai Naton kaltaisten muiden organisaatioiden ja liittolaisten toimet on otettava huomioon; katsoo, että YTPP:n alan valmiuksien kehittämistä koskevat operaatiot on koordinoitava turvallisuusalan uudistukseen ja oikeusvaltioon liittyvän komission työn kanssa;

29. panee merkille komission ehdotuksen vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 230/2014 muuttamisesta niin, että unionin tuki voidaan ulottaa sotilaallisten toimijoiden varustamiseen kumppanimaissa, jos se on välttämätöntä niiden kestävyvyyden kannalta, ja siten vähentää vaaraa, että niistä tulee jälleen konfliktialueita ja EU:lle vihamielisen toiminnan turvapaikkoja; korostaa, että näin olisi toimittava poikkeustapauksissa, kuten asetuksen (EU) N:o 230/2014 muuttamisesta annetun asetusehdotuksen 3 a artiklassa esitetään, kestävä kehityksen,

hyvän hallinnon ja oikeusvaltion edistämiseksi; kannustaa tämän osalta Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota vauhdittamaan valmiuksien kehittämistä turvallisuuden ja kehityksen edistämiseksi koskevan aloitteensa täytäntöönpanoa parantaakseen YTPP-operaatioiden tehokkuutta ja kestävyyttä;

30. painottaa tarvetta löytää myös muita rahoitusvälineitä kumppanien turvallisuus- ja puolustusalan valmiuksien kehittämisen edistämiseksi; kehottaa ulkosuhdehallintoa ja komissiota varmistamaan johdonmukaisuuden ja koordinoinnin parhaiden mahdollisten tulosten aikaansaamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi paikan päällä;

31. toteaa, että Petersbergin tehtäviä olisi tarkistettava ja että taisteluosastoista olisi mahdollisimman pian tehtävä käyttökelpoinen sotilaallisen toiminnan väline lisäämällä niiden modulaarisuutta ja toiminnallista rahoitusta; toteaa, että rakentavan asenteen puute jäsenvaltioissa on edelleen poliittinen ja toiminnallinen este unionin taisteluosastojen käytön tiellä; kehottaa neuvostoa panemaan alulle (SEU:n 31 artiklan 3 kohdassa) tarkoitetun käynnistysrahaston perustamisen sotilasoperaatioiden varhaisvaiheen pikaista rahoitusta silmällä pitäen;

32. vaatii lisää joustoa EU:n varainhoitosääntöihin, jotta se kykenisi vastaamaan kriiseihin, ja vaatii panemaan täytäntöön Lissabonin sopimuksen nykyiset määräykset; kehottaa tarkistamaan Athene-mekanismia sen soveltamisalan laajentamiseksi kaikkiin kuluihin, jotka liittyvät ensinnäkin nopean reagoinnin operaatioihin ja EU:n taisteluosastojen käyttöönottoon ja toiseksi kaikkiin sotilasoperaatioihin;

Yhteistyö Naton ja muiden kumppaneiden kanssa

33. muistuttaa, että Natolla ja EU:lla on samat strategiset intressit ja että niillä on samat haasteet idässä ja etelässä; muistuttaa yhteistä puolustusta koskevan lausekkeen (42 artiklan 7 kohta) merkityksestä EU:n jäsenvaltioille, olivatpa nämä Naton jäseniä tai eivät; toteaa, että EU:n olisi yhtäläillä kyettävä omin keinoin suojaamaan myös niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät ole Naton jäseniä; panee merkille globaalistrategian tavoitteen EU:n strategisen riippumattomuuden asianmukaisesta tasosta ja korostaa, että näiden kahden organisaation välineiden on täydennettävä toisiaan; katsoo, että EU:n ”strategisella riippumattomuudella” olisi vahvistettava Euroopan valmiuksia turvallisuuden edistämiseen rajojensa sisä- ja ulkopuolella ja lujitettava myös Nato-kumppanuutta ja transatlanttisia suhteita;

34. katsoo, että EU:n ja Naton tiiviin ja tehokkaan yhteistyön peruspilarina on se, että niiden operaatiot ja siten myös niiden välineresurssit täydentävät toisiaan ja ovat yhteensopivia; tähdentää, että näiden kahden organisaation välisten suhteiden on jatkossakin oltava yhteistyöhön painottuneita eikä kilpailevia; katsoo, että EU:n olisi rohkaistava jäsenvaltioita täyttämään Naton valmiustavoitteet, mikä edellyttää, että puolustusmenot ovat vähintään kaksi prosenttia BKT:sta;

35. korostaa, että Naton valmiudet ovat parhaat pelotteiden ja puolustuksen alalla ja että Nato kykenee kollektiiviseen puolustukseen (Washingtonin sopimuksen V artikla), mikäli jotakin sen jäsenvaltioista vastaan hyökätään, kun taas YTPP:ssa painotetaan nykyään rauhanturvaamista, konfliktien ehkäisyä ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistamista (SEU-sopimuksen 42 artikla) ja EU:lla on lisäkeinoja vastata myös jäsenvaltioiden sisäistä turvallisuutta koskeviin haasteisiin, joita kyseinen V artikla ei kata, mukaan lukien kumouksellinen toiminta; muistuttaa tässä yhteydessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 222 artiklan ”yhteisvastuulausekkeen” tarkoituksesta, joka on demokraattisten instituutioiden ja siviiliväestön suojeleminen terroristihyökkäyksessä;

36. pitää myönteisenä EU:n ja Naton Varsovassa äskettäin allekirjoittamaa yhteistä julkilausumaa ja antaa täyden tukensa siinä mainituille yhteistyöaloille; toteaa, että EU:n ja Naton välisen yhteistyön uudelle tasolle saattamisen sijaan julkilausumassa kuvataan vakiintuneita epävirallisia käytäntöjä; painottaa erityisesti tarvetta syventää yhteistyötä ja täydentää edelleen valmiuksien kehittämistä hybridi- ja kyberuhkien ja tutkimuksen osalta; on tyytyväinen, että Bratislavan etenemissuunnitelman mukaisesti tavoitteena on, että yhteinen julkilausuma pannaan täytäntöön viipymättä;

37. tukee täysimääräisesti turvallisuus- ja puolustusyhteistyön jatkuvaa vahvistamista muiden institutionaalisten kumppanien kanssa, myös YK:n, Afrikan unionin ja Etyjin kanssa, sekä erityisesti Yhdysvaltojen kaltaisten strategisten kahdenvälisten kumppanien kanssa hybridiuhkien, meriturvallisuuden, nopean reagoinnin, terrorismin torjunnan ja kyberturvallisuuden kaltaisilla aloilla;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

Euroopan puolustusyhteistyö

38. katsoo, että vahvemman puolustusteollisuuden kehittäminen vahvistaisi EU:n strategista ja teknologista riippumattomuutta; katsoo, että EU:n aseman vahvistaminen Euroopan naapurialueiden turvallisuuden tuottajana edellyttää asianmukaisia ja riittäviä voimavaroja ja kilpailukykyistä, tehokasta ja avoimesti toimivaa puolustusteollisuutta, joka takaa kestäväen toimitusketjun; panee merkille, että Euroopan puolustusosalalle on ominaista pirstoutuneisuus ja päällekkäisyys, joista on asteittain päästävä eroon prosessissa, joka tarjoaa kannustimia ja etuja kaikille kansallisille tekijöille ja jossa otetaan huomioon yhdentyneiden puolustusalan markkinoiden pitkän aikavälin kehitys;

39. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät vielä ole toteuttaneet toimintapoliittista kehystä järjestelmällistä ja pitkäaikaista puolustusyhteistyötä varten eivätkä tehneet tarvittavia sitoumuksia ja että yhdistämistä ja jakamista koskeva aloite ei ole johtanut konkreettisiin tuloksiin; kehottaa neuvostoa ottamaan käyttöön säännölliset kaksi kertaa vuodessa järjestettävät puolustuskeskustelut strategisen ohjauksen ja poliittisen sysäyksen antamiseksi YTPP:lle ja eurooppalaiselle puolustusyhteistyölle;

40. painottaa tarvetta syventää edelleen kyberpuolustusyhteistyötä ja varmistaa YTPP-operaatioiden täysimääräinen verkkouhkien sietokyky; kehottaa neuvostoa ottamaan kyberpuolustuksen olennaiseksi osaksi puolustuskeskustelujaan; katsoo, että kansallisille kyberpuolustusstrategioille on suuri tarve; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti Euroopan puolustusviraston kybertoimintavalmiuksia kehittäviä toimia sekä hyödyntämään Naton kyberpuolustuskeskusta (CCDCOE);

41. toteaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on vaikeuksia pitää yllä monia erilaisia täysin käyttövalmiita puolustusvoimavaroja pääasiassa rahoituksen niukkuuden vuoksi; kehottaa tämän vuoksi tehostamaan koordinoitua ja valitsemaan selkeämmin, mitä voimavaroja ylläpidetään, jotta jäsenvaltiot voivat erikoistua tiettyihin voimavaroihin;

42. katsoo, että yhteentoimivuus on ratkaisevassa asemassa, jos jäsenvaltioiden joukkojen yhteensopivuutta ja yhtenäisyyttä halutaan parantaa; painottaa tämän vuoksi, että jäsenvaltioiden on tutkittava puolustusvoimavarojen yhteisten hankintojen mahdollisuutta; toteaa, että EU:n puolustusmarkkinoiden protektionistinen ja suljettu luonne vaikeuttaa tätä;

43. muistuttaa, että Euroopan puolustuksen vankka teollinen ja teknologinen perusta, johon sisältyy toimintamahdollisuuksia pk-yrityksille, on YTPP:n perustekijä ja edellytys yhteismarkkinoille, mikä antaisi EU:lle mahdollisuuden kehittää strategista riippumattomuuttaan;

44. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot soveltavat tavara- ja palveluhankintoja puolustus- ja turvallisuusosalalla koskevaa direktiiviä 2009/81/EY ja yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevaa direktiiviä 2009/43/EY täysin eri laajuudessa; kehottaa tämän vuoksi komissiota soveltamaan 346 artiklaa koskevaa ohjeasiakirjaa ja huolehtimaan tehtävästään perussopimusten valvojana käynnistämällä rikkomismenettelyt direktiivien rikkomistapauksissa; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan monikansallisia toimia puolustushankintojen kysyntäpuolella ja kehottaa eurooppalaista tarjontapuolen teollisuutta vahvistamaan asemaansa maailmanmarkkinoilla tehostamalla koordinoitua ja keskittämällä toimialaa;

45. on huolissaan puolustustutkimukseen osoitettujen määrärahojen jatkuvasta supistumisesta jäsenvaltioissa, mikä vaarantaa teollisen ja teknologisen perustan ja siten myös Euroopan strategisen riippumattomuuden; kehottaa jäsenvaltioita varustamaan asevoimansa kalustolla, joka on peräisin Euroopan puolustusteollisuudesta eikä sen teollisilta kilpailijoilta;

46. on vakuuttunut siitä, että Euroopan puolustusviraston roolin vahvistaminen voimavara- ja ohjelmien, hankkeiden ja toimien koordinoinnissa on hyödyllistä tehokkaan YTPP:n kannalta; katsoo, että Euroopan puolustusvirastoa olisi tuettava, jotta se pystyy saavuttamaan kaikki tavoitteensa ja erityisesti toimimaan tulevia prioriteettejaan ja roolejaan vastaavasti Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelman ja Euroopan puolustusalan tutkimusohjelman yhteydessä; kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita tarkistamaan viraston organisaatiota, menettelyjä ja toimintaa siten, että avataan uusia yhteistyön ja yhdentymisen mahdollisuuksia; kehottaa jäsenvaltioita antamaan Euroopan puolustusvirastolle ohjeita voimavarojen kehittämissuunnitelman tarkistuksen koordinoimiseksi globaalistrategian ja alakohtaisen strategian mukaisesti;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

47. painottaa, että kyberturvallisuus on luonteeltaan politiikanala, jolla yhteistyö ja yhdentyminen ovat ratkaisevassa asemassa sekä EU:n jäsenvaltioiden, keskeisten kumppanien ja Naton välillä että yhteiskunnan eri toimijoiden välillä, sillä siinä ei ole kyse yksinomaan sotilaallisesta vastuusta; vaatii selkeämpiä suuntaviivoja siitä, miten EU:n puolustusvoimavaroja ja offensiivisia voimavaroja aiotaan käyttää ja missä yhteydessä; muistuttaa vaatineensa toistuvasti EU:n kaksikäyttötuotteiden vientiä koskevan asetuksen perusteellista tarkistamista, jotta voidaan estää sellaisten ohjelmistojen ja muiden järjestelmien väärin käsiin joutuminen, joita voidaan käyttää EU:n digitaalista infrastruktuuria vastaan ja ihmisoikeuksien rikkomiseen; kehottaa EU:ta puolustamaan internetin hallintoa käsittelevillä foorumeilla ja muilla kansainvälisillä foorumeilla periaatetta, että internetin keskeisen infrastruktuurin olisi oltava puolueeton alue, jolla ei sallita omia kansallisia etujaan ajavien hallitusten asioihin sekaantumista;

48. tukee puolustukseen liittyviä komission aloitteita, kuten puolustusalan toimintasuunnitelmaa ja puolustusalan teollisuuspolitiikkaa, joiden toteuttamisen on määrä alkaa turvallisuutta ja puolustusta koskevan EU:n valkoisen kirjan esittämisen jälkeen; tukee komission laajempaa osallistumista puolustusallalla kattavan ja hyvin kohdennetun tutkimuksen, suunnittelun ja täytäntöönpanon avulla; pitää myönteisenä valmistelutoimea, joka koskee YTPP:aan liittyvää tutkimusta, ja kehottaa antamaan sille riittävästi rahoitusta nykyisen monivuotisen rahoituskehyn jäljellä olevalle kaudelle; tukee EU:n puolustusalan tutkimusohjelman kehittämistä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä (2021–2027);

49. katsoo, että tulevasta EU:n rahoittamasta puolustusalan tutkimusohjelmasta olisi rahoitettava tutkimushankkeita jäsenvaltioiden sopimilta ensisijaisilta aloilta ja että mahdollisesti perustettavasta Euroopan puolustusrahastosta voitaisiin tukea sellaisten, jäsenvaltioiden yhteisesti sopimien valmiuksien rahoittamista, jotka tunnustetusti tuovat EU:n lisäarvoa;

50. kehottaa uudistamaan EU:n lainsäädäntöä, jotta puolustusteollisuus voi hyötyä vastaavasta valtiontuesta kuin Yhdysvaltojen teollisuudenalat;

o

o o

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Naton pääsihteerille, Naton parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) puheenjohtajalle ja Etyjin parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajalle.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0441

EU:n strateginen viestintä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 EU:n strategisesta viestinnästä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta omastatunnosta ja totalitarismista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2009 Strasbourgissa/Kehlissä Naton 60-vuotispäivän yhteydessä annetun julkilausuman,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopoliitikassa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 9. helmikuuta 2015 kokoontuneen ulkoasiainneuvoston päätelmät terrorismin torjunnasta,
- ottaa huomioon 19. ja 20. maaliskuuta 2015 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Syyriaa ja Irakia sekä Isisin/Da'eshin muodostamaa uhkaa koskevasta EU:n alueellisesta strategiasta 16. maaliskuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät, jotka ulkoasiainneuvosto vahvisti 23. toukokuuta 2016,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 18. toukokuuta 2015 antaman selvityksen ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma” sekä uutta EU:n turvallisuuspoliittista globaalistrategiaa koskevan meneillään olevan työn,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän suhteiden tilasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EU:n strategista viestintää koskevan toimintasuunnitelman (Ares(2015)2608242, 22.6.2015),
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Walesissa 5. syyskuuta 2014 pidetyn Naton huippukokouksen yhteydessä annetun julkilausuman,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman radikalisoitumisen ja terroristijärjestöjen harjoittaman unionin kansalaisten värväyksen ennaltaehkäisemisestä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ EUVL C 137 E, 27.5.2010, s. 25.

⁽²⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 24.

⁽³⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 35.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0410.

Keski viikko 23. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2016 annetun komission ja unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Yhteinen kehys hybridiuhkien torjumiseksi: Euroopan unionin toimet” (JOIN(2016)0018),
 - ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle aiheesta ”Euroopan turvallisuusagendan valjastaminen terrorismin torjuntaan ja toimivan ja todellisen turvallisuusunionin perustamisen valmisteluun” (COM(2016)0230),
 - ottaa huomioon venäjänkielisistä media-aloitteista itäisen kumppanuuden maissa ja muualla tehdyn eurooppalaisen demokraatirahaston toteutettavuustutkimuksen ”Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space”,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevän YK:n erityisraportin selvityksen (A/HRC/31/65),
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuskomitean yleishuomion nro 34 (CCPR/C/GC/34),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A8-0290/2016),
- A. toteaa, että unioni on sitoutunut noudattamaan kansainvälisellä tasolla toteuttamissaan toimissa sellaisia periaatteita kuin demokratia, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen sekä tiedotusvälineiden vapaus, tiedon saatavuus, sananvapaus ja tiedotusvälineiden moniarvoisuus, joista viime mainittua voidaan kuitenkin rajoittaa tietyssä määrin kansainvälisen oikeuden, kuten Euroopan ihmisoikeussopimuksen, mukaisesti; ottaa huomioon, että kolmansien maiden toimijat, jotka pyrkivät heikentämään unionin uskottavuutta, eivät jaa samoja arvoja;
- B. toteaa, että unionilla ja sen jäsenvaltioilla ja kansalaisilla on jatkuva ja kasvava tarve vastata tiedotuskampanjoihin sekä väärää ja vääristeltyä tietoa levittäviin kampanjoihin ja propagandaan, joita tulee valtioilta ja valtiosta riippumattomilta toimijoilta, kuten unionin naapurialueilla toimivilta ylikansallisilta terroristi- ja rikollisjärjestöiltä, joiden tarkoituksena on murentaa objektiivisen tiedottamisen tai eettisen journalismin peruskäsitteitä ja tehdä kaikesta tiedosta puolueellista tai poliittisen vallan väline, ja toteaa, että tämä kohdistetaan myös demokraattisia arvoja ja etuja vastaan;
- C. ottaa huomioon, että tiedotusvälineiden vapaus, tiedon saatavuus ja sananvapaus ovat peruspilareita demokraattisessa järjestelmässä, jossa tiedotusvälineiden omistusta ja rahoituslähteitä koskeva avoimuus on erittäin tärkeää; toteaa, että strategiat journalismin laadun, tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja tosiasioiden paikkansapitävyyden varmistamiseksi voivat olla tehokkaita ainoastaan sikäli kuin tiedon antajia pidetään luotettavina ja uskottavina; katsoo, että samalla olisi arvioitava kriittisesti tapaa, jolla suhtaudutaan sellaisiin medialähteisiin, jotka ovat todistetusti ja toistuvasti levittäneet harhaanjohtavaa ja vääristelevää tietoa erityisesti niin sanotussa uudessa mediassa, sosiaalisissa verkostoissa ja digitaalisilla foorumeilla;
- D. ottaa huomioon, että informaatiosota on historiallisena ilmiönä yhtä vanha kuin sota itse; toteaa, että kylmän sodan aikana käytettiin laajamittaisesti kohdennettua informaatiosotaa ja siitä lähtien se on ollut kiinteä osa nykyaikaista hybridisodankäyntiä, joka on avointen ja peiteltyjen sotilaallisten ja ei-sotilaallisten toimien yhdistelmä, jolla pyritään horjuttamaan hyökkäyksen kohteena olevan maan poliittista, taloudellista ja sosiaalista tilannetta ilman muodollista sodanjulistusta, ja huomauttaa, että tämä ei kohdistu pelkästään unionin kumppaneihin vaan myös unioniin itseensä, sen toimielimiin ja kaikkiin jäsenvaltioihin ja kansalaisiin kansallisuudesta ja uskonnosta riippumatta;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- E. toteaa, että Krimin liittäminen Venäjään ja Venäjän johtama hybridisota Donetsin altaan alueella ovat kiihdyttäneet Venäjän hallinnon vastakkainasettelua EU:n kanssa; toteaa, että Venäjän hallinto on tehostanut propagandaansa, mikä on antanut Venäjälle vahvemman roolin unionin mediaympäristössä, ja että propagandalla pyritään synnyttämään unionin julkisessa mielipiteessä poliittista tukea Venäjän toimille ja heikentämään unionin ulkopoliittikan johdonmukaisuutta;
- F. ottaa huomioon, että kaikki propaganda sodan puolesta ja kaikki kansallisen, rotu- tai uskonnollisen vihan puoltaminen, joka merkitsee yllytystä syrjintään, vihollisuuksiin tai väkivaltaan, on kielletty lailla kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 20 artiklan mukaisesti;
- G. toteaa, että rahoituskriisi ja digitaalisen median uusien muotojen eteneminen ovat asettaneet vakavia haasteita laatujournalisille ja johtaneet kriittisen ajattelun vähenemiseen yleisön keskuudessa ja tehneet sen samalla alttiimmaksi disinformaatiolle ja manipuloinnille;
- H. toteaa, että propaganda ja Venäjän median tunkeutuminen ovat erityisen voimakkaita ja usein vailla vastapainoa itäisissä naapurimaissa; ottaa huomioon, että näiden maiden kansalliset tiedotusvälineet ovat usein heikkoja eivätkä kykene torjumaan venäläisten tiedotusvälineiden voimaa ja valtaa;
- I. toteaa, että informaatio- ja viestintäsodan teknologiaa käytetään legitimoimaan toimia, jotka uhkaavat unionin jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta ja poliittista riippumattomuutta, niiden kansalaisten turvallisuutta ja niiden alueellista koskemattomuutta;
- J. ottaa huomioon, että unioni ei tunnusta Isisiä/Da'eshia valtioksi tai valtion kaltaiseksi organisaatioksi;
- K. ottaa huomioon, että Isis/Da'esh, al-Qaida ja monet muut väkivaltaiset jihadistiterroristiryhmät käyttävät järjestelmällisesti viestintästrategiaa ja suoraa propagandaa sekä verkossa että verkon ulkopuolella ja että ne pyrkivät niillä osaltaan perustelemaan toimiaan unionia ja jäsenvaltioita sekä eurooppalaisia arvoja vastaan ja myös edistämään nuorten eurooppalaisten värväystä;
- L. ottaa huomioon, että Strasbourgissa/Kehlissä pidetyn Naton huippukokouksen julkilausumassa korostettiin, että on yhä tärkeämpää, että Nato tiedottaa asianmukaisesti, hyvissä ajoin, täsmällisesti ja vastuullisesti kehittyvistä tehtävistään, tavoitteistaan ja operaatioistaan, ja että sen jälkeen vuonna 2014 Latviaan perustettiin Naton strategisen viestinnän osaamiskeskus, mitä pidettiin myönteisenä Walesissa pidetyn Naton huippukokouksen julkilausumassa;

EU:n strateginen viestintä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi

1. painottaa, että unionille vihamielisellä propagandalla on monia muotoja ja useita eri välineitä, jotka on usein mukautettu unionin jäsenvaltioiden profiiliin mukaan, ja että sen tavoitteena on vääristää totuutta, synnyttää epäilyä, jakaa jäsenvaltioita, luoda strategista kahtiajakoa unionin ja sen Pohjois-Amerikan kumppanien välille, lamauttaa päätöksentekoa, heikentää unionin toimielinten ja unionissa turvallisuus- ja talouspoliittisesti merkittävien transatlanttisten kumppanuuksien arvostusta unionin kansalaisten ja sen naapurivaltioiden kansalaisten silmissä ja mielissä sekä horjuttaa ja heikentää eurooppalaista narratiivia, jossa keskeisiä ovat demokraattiset arvot, ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate; muistuttaa, että yksi tärkeimmistä käytetyistä välineistä on pelon ja epävarmuuden lietsominen unionin kansalaisten keskuudessa sekä vihamielisten valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden esittäminen paljon vahvempina kuin ne todellisuudessa ovat;
2. kehottaa unionin toimielimiä tunnustamaan, että strateginen viestintä ja informaationsota eivät ole vain unionin ulkoinen ongelma vaan myös sisäinen, ja toteaa olevansa huolissaan siitä, että unionissa on monia tahoja, jotka levittävät vihamielistä propagandaa eteenpäin; on huolissaan, että eräät jäsenvaltiot ovat huonosti perillä siitä, että ne ovat propagandan ja disinformaation kohderyhmiä ja kanavia; kehottaa siksi unionin toimijoita puuttumaan siihen, että nykyisin ei ole selvyttä ja yhteisymmärrystä siitä, mitä pidetään propagandana ja disinformaationa, kehittämään yhteistyössä unionin jäsenvaltioiden tiedotusvälineiden edustajien ja asiantuntijoiden kanssa yhteiset määritelmät ja keräämään tietoja ja faktoja propagandan kulutuksesta;
3. panee merkille, että disinformaatio ja propaganda ovat osa hybridisodankäyntiä; korostaa siksi, että institutionaalisella tai poliittisella viestinnällä, ajatushautomojen ja korkeakoulujen tutkimuksilla, sosiaalisen median kampanjoilla, kansalaisyhteiskunnan aloitteilla, medialukutaidolla ja muilla hyödyllisillä toimilla on lisättävä tietoisuutta ja osoitettava vakuuttavuutta;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

4. korostaa, että kolmansien maiden unionia vastaan kohdistama propaganda- ja disinformaatiostrategia voi saada eri muotoja ja että siihen voivat liittyä erityisesti perinteiset tiedotusvälineet, sosiaaliset verkostot, opetusohjelmat ja puolueet unionissa ja sen ulkopuolella;
5. panee merkille unionin nykyisen strategisen viestinnän monitasoisen luonteen eri tasoilla, kuten unionin toimielimissä, jäsenvaltioissa, erilaisissa Naton ja YK:n elimissä, valtioista riippumattomissa järjestöissä ja kansalaisjärjestöissä, ja kehottaa mahdollisimman tehokkaaseen koordinointiin ja tiedonvaihtoon näiden osapuolten välillä; kehottaa lisäämään yhteistyötä ja tiedonvaihtoa niiden eri osapuolten välillä, jotka ovat ilmaisseet olevansa huolissaan näistä propagandatoimista ja jotka haluavat laatia strategioita disinformaation torjumiseksi; katsoo, että unionin tasolla tällainen koordinointi olisi annettava unionin toimielinten tehtäväksi;
6. katsoo, että unionin on pidettävä strategisia viestintätoimia painopistealueena, jolle olisi annettava asianmukaiset resurssit; painottaa, että unioni on yhdentymisen onnistunut malli, joka kriisienkin keskellä houkuttelee maita, jotka haluavat jäljitellä tätä mallia ja tulla sen osaksi; korostaa siksi, että unionin olisi päättäväisesti ja rohkeasti välitettävä myönteinen viesti menestyksestään, arvoistaan ja periaatteistaan ja oltava pikemminkin hyökkäys- kuin puolustuskannalla narratiivinsa esittämisessä;

Venäjän disinformaatio- ja propagandasodan tunnistaminen ja paljastaminen

7. pitää valitettavana, että Venäjä käyttää kontakteja ja tapaamisia EU-osapuolten kanssa propagandatarkoituksiin ja unionin yhteisen kannan julkiseen heikentämiseen sen sijaan, että se pyrki luomaan todellista vuoropuhelua;
8. toteaa, että Venäjän hallitus käyttää monenlaisia välineitä ja kanavia, kuten ajatushautomoja ja erityissäitiöitä (esim. Russkij Mir), erityisviranomaisia (Rossotrudnitsestvo), monikielisiä televisiokanavia (esim. RT), näennäisuutistoimistoja ja -multimedialpalveluja (esim. Sputnik), rajatylittäviä yhteiskunnallisia ja uskonnollisia ryhmiä hallinnon halutessa esittää itsensä ainoana perinteisten kristillisten arvojen puolustajana, sekä sosiaalista mediaa ja internetin trolleja, ja että se pyrkii niiden avulla kyseenalaistamaan demokraattisia arvoja, jakamaan Eurooppaa, kokoamaan sisäistä tukea ja luomaan mielikuvaa toimintakykynsä menettäneistä valtioista unionin itäisessä naapurustossa; korostaa, että Venäjä sijoittaa disinformaatio- ja propagandavälineisiinsä merkittäviä taloudellisia resursseja ja että niitä käyttävät joko valtio suoraan tai Venäjän hallinnon määräysvallassa olevat yritykset ja organisaatiot; painottaa, että toisaalta Venäjän hallinto rahoittaa puolueita ja muita organisaatioita unionin sisällä pyrkien siten heikentämään poliittista yhteenkuuluvuutta ja että toisaalta sen propaganda kohdistuu suoraan tiettyihin toimittajiin, poliitikkoihin ja yksityishenkilöihin unionissa;
9. muistuttaa, että turvallisuus- ja tiedustelupalvelut ovat päätelleet, että Venäjällä on kyky ja aikomus toteuttaa operaatioita, joilla pyritään horjuttamaan muiden maiden vakautta; panee merkille, että tämä tapahtuu usein tukemalla poliittisia ääriryhmiä sekä laajamittaisilla disinformaatio- ja joukkoviestintäkampanjoilla; panee lisäksi merkille, että tällaiset mediayhtiöt ovat läsnä unionissa ja toimivat siellä aktiivisesti;
10. panee merkille, että Venäjän hallinnon tiedotusstrategia täydentää sen toimintalinjaa, jolla tehostetaan kahdenvälisiä suhteita, taloudellista yhteistyötä ja yhteisiä hankkeita unionin yksittäisten jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan heikentää unionin yhtenäisyyttä ja sen toimintapolitiikkoja;
11. väittää, että Venäjän strateginen viestintä on osa laajempaa, kumouksellista kampanjaa EU-yhteistyön sekä unionin ja sen jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden, poliittisen riippumattomuuden ja alueellisen koskemattomuuden heikentämiseksi; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia seuraamaan tarkasti Venäjän tiedotusoperaatioita unionin alueella sekä parantamaan valmiuksien jakamista ja vastatiedustelua kyseisten operaatioiden torjumiseksi;
12. arvostelee voimakkaasti Venäjän pyrkimyksiä häiritä unionin yhdentymisprosessia ja pitää tässä yhteydessä valitettavana tukea, jota Venäjä antaa unionin vastaisille voimille unionin sisällä ja erityisesti äärioikeistolaisille puolueille sekä populistisille voimille ja liikkeille, jotka kieltävät liberaalien demokratioiden perusarvot;
13. on erittäin huolissaan Venäjän hallinnon edistämisen toiminnan nopeasta laajenemisesta Euroopassa ja mainitsee tästä esimerkkinä disinformaation ja propagandan, joilla pyritään ylläpitämään ja lisäämään Venäjän vaikutusvaltaa ja siten heikentämään ja jakamaan unionia; korostaa, että suuri osa Venäjän hallinnon propagandasta keskittyy joidenkin Euroopan maiden kuvaamiseen osana "Venäjän perinteistä vaikutuspiiriä"; panee merkille, että yksi Venäjän päästrategioista on levittää

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

ja syöttää muille vaihtoehtoista narratiivia, joka usein perustuu historiallisten tapahtumien vääristelyyn tulkintaan ja jolla pyritään perustelemaan Venäjän ulkoisia toimia ja geopoliittisia etuja; toteaa, että historian vääristely on yksi Venäjän päästrategioista; toteaa tässä yhteydessä, että Venäjän hallinnon narratiivin torjumiseksi olisi lisättävä tietoisuutta kommunistihallintojen rikoksista julkisten kampanjoiden ja koulutusjärjestelmien avulla ja tuettava tutkimus- ja dokumentointitoimia erityisesti entisissä itäblokin maissa;

14. korostaa, että Venäjä käyttää hyväkseen kansainvälisen oikeuskehyksen puuttumista esimerkiksi kyberturvallisuuden alalla ja vastuuvollisuuden puuttumista media-alan sääntelyssä ja että se kääntää edukseen kaikenlaisen monitulkintaisuuden näissä asioissa; korostaa, että Venäjän aggressiiviset toimet tietoverkkoalalla edistävät informaatioodankäyntiä; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kiinnittämään huomiota internetin yhdysliikennepisteisiin kriittisenä infrastruktuurina unionin turvallisuusstrategiassa; painottaa, että on ehdottoman tärkeää varmistaa tietojärjestelmien kestävyys unionin ja jäsenvaltioiden tasolla erityisesti palvelunestojä ja keskeytyksiä vastaan, jotka voivat olla merkittävässä asemassa hybridikonfliktissa ja propagandan torjumisessa, ja toimia tässä asiassa tiiviissä yhteistyössä Naton ja erityisesti Naton kyberpuolustuksen osaamiskeskuksen kanssa;

15. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään koordinoituja strategisen viestinnän mekanismeja disinformaation ja propagandan arvioimiseksi ja torjumiseksi niin, että hybridiuhkat saadaan paljastettua;

Isisin/Da'eshin informaatioodankäynnin, disinformaation ja radikalisoitimenetelmien ymmärtäminen ja torjuminen

16. on tietoinen siitä, että Isis/Da'esh käyttää monia strategioita sekä alueellisesti että maailmanlaajuisesti ja pyrkii niiden avulla levittämään poliittista, uskonnollista, sosiaalista, vihaa lietsovaa ja väkivaltaista narratiiviaan; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita kehittämään Isisille/Da'eshille vastanarratiivin, jonka laatimiseen koulutusjärjestelmä osallistuu ja jossa lisätään valtavirtaan kuuluvien muslimioppineiden vaikutusmahdollisuuksia ja näkyvyyttä, sillä heillä on tarvittava uskottavuus Isisin/Da'eshin propagandan uskottavuuden heikentämiseen; pitää myönteisinä Isisin/Da'eshin vastaisen maailmanlaajuisen liittoutuman toimia ja tukee tässä yhteydessä Syyriaa ja Irakia koskevaa EU:n alueellista strategiaa; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita kehittämään jihadistipropagandalle vastanarratiivin ja levittämään sitä ja kiinnittämään siinä erityistä huomiota koulutukseen sekä osoittamaan, että radikaalin islamin edistäminen on teologisesti väärin;

17. panee merkille, että islamistiterroristijärjestöt, erityisesti Isis/Da'esh ja al-Qaida, toteuttavat aktiivisia tiedotuskampanjoita, joiden tavoitteena on heikentää eurooppalaisia arvoja ja etuja ja lietsoa vihaa niitä kohtaan; on huolissaan siitä, että Isis/Da'esh käyttää laajasti sosiaalisen median välineitä ja erityisesti Twitteriä ja Facebookia propagandansa ja värväystavoitteidensa edistämiseksi erityisesti nuorten keskuudessa; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää sisällyttää Isisin/Da'eshin vastainen vastapropagandastrategia laajempaan, kattavaan alueelliseen strategiaan, johon sisältyy diplomaattisia, sosioekonomisia sekä kehityksen ja konfliktineston välineitä; pitää myönteisenä, että on perustettu eteläisiin maihin keskittyvä strategisen viestinnän työryhmä, jolla on mahdollisuuksia tehokkaasti osallistua Isisin/Da'eshin ääripropagandan ja vaikutusvallan purkamiseen ja torjumiseen;

18. painottaa, että unioni ja eurooppalaiset ovat Isisin/Da'eshin tärkeä kohderyhmä, ja kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä yhteiskunnan ja erityisesti nuorison suojelemiseksi värväykseltä ja siten parantamaan heidän kykyään vastustaa radikalisoitumista; korostaa, että on kiinnitettävä enemmän huomiota unionin välineiden ja menetelmien parantamiseen erityisesti tietoverkoissa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita työskentelemään tiiviissä yhteistyössä lokakuussa 2015 perustetun radikalisoitumisen torjuntaverkoston osaamiskeskuksen kanssa, tutkimaan radikalisoitumiselle altistumisen taustalla olevia sosiodemografisia tekijöitä ja puuttumaan niihin tehokkaasti sekä luomaan monialaisia institutionaalisia järjestelyjä (joilla yhdistetään korkeakoulututkimus, vankilahallinnat, poliisi, tuomioistuimet, sosiaalipalvelut ja koulutusjärjestelmät) radikalisoitumisen torjumiseksi; korostaa, että neuvosto on kehottanut edistämään rikosoikeudellisia toimia terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen torjumiseksi;

19. kehottaa jäsenvaltioita toimiin, joilla estetään Isisin/Da'eshin mahdollisuudet saada rahoitusta; kehottaa edistämään tätä periaatetta unionin ulkoisessa toiminnassa ja korostaa, että on paljastettava Isisin/Da'eshin todellinen luonne ja torjuttava sen ideologinen oikeutus;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

20. kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan johdonmukaisia, unionin laajuisia toimia vihapuheen torjumiseksi; toteaa, että tällaista puhetta edistävät järjestelmällisesti suvaitsemattomat, radikaalit saarnaajat saarnoissa, kirjoissa, tv-ohjelmissa, internetissä ja monilla muilla viestinnän keinoilla ja että he luovat niiden avulla otollisen maaperän terroristijärjestöjen, kuten Isisin/Da'eshin ja al-Qaidan, leviämislle;
21. korostaa, että unionin ja jäsenvaltioiden on tärkeää toimia yhteistyössä sosiaalisen median palveluntarjoajien kanssa, jotta voidaan estää Isisin/Da'eshin propagandan levittäminen sosiaalisen median kanavien kautta;
22. korostaa, että islamistiterroristijärjestöt, erityisesti Isis/Da'esh ja al-Qaida, toteuttavat aktiivisia disinformaatiokampanjoita, joiden tavoitteena on heikentää eurooppalaisia arvoja ja etuja; pitää tässä yhteydessä tärkeänä erityisstrategiaa, jolla torjutaan EU:n vastaista islamistista propagandaa ja disinformaatiota;
23. korostaa, että puolueeton, luotettava ja objektiivinen viestintä ja tiedonkulku, jotka perustuvat tosiseikkoihin kehityksestä EU:n jäsenvaltioissa, estäisivät kolmansien osapuolten ruokkiman propagandan leviämisen;

EU:n strategia propagandan torjumiseksi

24. pitää myönteisenä strategista viestintää koskevaa toimintasuunnitelmaa; pitää myönteisenä yhteisestä kehiksestä hybridiuhkien torjumiseksi annettua yhteistä tiedonantoa ja kehottaa tukemaan sen suosituksia ja panemaan ne viipymättä täytäntöön; korostaa, että ehdotetut toimet edellyttävät kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden välistä yhteistyötä ja koordinoitua unionin ja jäsenvaltioiden tasolla; katsoo, että vain kattava lähestymistapa voi johtaa unionin toimien onnistumiseen; kehottaa unionin kiertävää puheenjohtajuutta hoitavia jäsenvaltioita sisällyttämään strategisen viestinnän aina osaksi ohjelmaansa, jotta varmistetaan tätä asiaa koskevan työn jatkuvuus; suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Latvian aloitteisiin ja saavutuksiin tässä asiassa; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan poliittisen tason säännöllisen viestinnän jäsenvaltioiden kanssa, jotta unionin toimia voidaan koordinoida paremmin; korostaa, että olisi merkittävästi vahvistettava unionin ja Naton välistä yhteistyötä strategisen viestinnän alalla; pitää myönteisenä, että puheenjohtajavaltio Slovakia aikoo järjestää totalitarismia käsittelevän konferenssin totalitaaristen hallintojen uhrien eurooppalaisena muistopäivänä;
25. pyytää toimivaltaisia unionin toimielimiä ja viranomaisia seuraamaan tarkasti unionin vastaisen propagandan rahoituslähteitä;
26. korostaa, että tarvitaan lisää rahoitusta tiedotusvälineiden vapauden tukemiseksi Euroopan naapuruuspolitiikkaan osallistuvissa maissa demokratiaa koskevien EU:n välineiden puitteissa; kehottaa komissiota varmistamaan tässä yhteydessä, että nykyisiä välineitä, kuten demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä, Euroopan naapuruuspolitiikkaa, itäisen kumppanuuden tiedotusvälineiden vapautta koskevaa välinettä ja eurooppalaista demokratia-rahastoa, hyödynnetään täysimääräisesti tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden suojelemiseksi;
27. toteaa, että Venäjä käyttää propagandatoimiin valtavasti resursseja ja että vihamielinen propaganda saattaa vaikuttaa kielteisesti unionin päätöksentekoon ja heikentää yleisön luottamusta, avoimuutta ja demokratiaa; kiittää unionin strategisen viestinnän työryhmää sen tekemästä merkittävästä työstä; kehottaa siksi vahvistamaan unionin strategisen viestinnän työryhmää muuttamalla se ulkosuhdehallinnon täysivaltaiseksi yksiköksi, joka vastaa sekä itäisistä että eteläisistä naapurialueista ja jolla on asianmukainen henkilöstö ja riittävät määrärahat, jotka mahdollisesti saadaan erillisestä uudesta budjettikohdasta; kehottaa tiivistämään jäsenvaltioiden tiedustelupalvelujen yhteistyötä, jotta voidaan arvioida niiden kolmansien maiden vaikutus, jotka pyrkivät heikentämään unionin demokraattista perustaa ja arvoja; kehottaa tiivistämään Euroopan parlamentin ja ulkosuhdehallinnon yhteistyötä strategisen viestinnän alalla esimerkiksi hyödyntämällä parlamentin analyttisiä valmiuksia ja jäsenvaltioissa sijaitsevia tiedotustoimistoja;
28. pitää erittäin tärkeänä, että unioni jatkaa perusoikeuksien ja -vapauksien aktiivista edistämistä ulkoisten toimijoidensa kautta; katsoo, että sananvapauden, kokoontumisvapauden, tiedonsaantioikeuden ja tiedotusvälineiden riippumattomuuden tukemisella naapurimaissa olisi tuettava unionin toimia propagandan torjumiseksi;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

29. korostaa tarvetta vahvistaa tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja objektiivisuutta, puolueettomuutta ja riippumattomuutta unionissa ja sen naapurimaissa, myös valtiosta riippumattomien toimijoiden keskuudessa, muun muassa tukemalla toimittajia ja kehittämällä valmiuksia lisääviä ohjelmia media-alan toimijoille, tukemalla tiedonvaihtokumppanuuksia ja -verkostoja, kuten sisällön jakamiseen tarkoitettuja alustoja, mediatutkimusta, toimittajien liikkuvuutta ja koulutusmahdollisuuksia sekä työskentelyjaksoja EU:n tiedotusvälineissä parhaiden käytäntöjen vaihdon mahdollistamiseksi;

30. korostaa laatujournalismia koskevan koulutuksen tärkeää roolia unionissa ja sen ulkopuolella, jotta voidaan tuottaa laadukkaita journalistisia analyyseja ja täyttää korkeat toimitukselliset vaatimukset; katsoo, että lehdistönvapauden, sananvapauden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden kaltaisten EU:n arvojen edistämiseen sisältyy vainottujen ja vangittujen toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien tukeminen kolmansissa maissa;

31. kannattaa tiiviimpää yhteistyötä EU:n toimielinten, eurooppalaisen demokraatiahaston, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj), Euroopan neuvoston ja jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan välttää päällekkäisyydet ja varmistaa synergia vastaavanlaisissa aloitteissa;

32. ilmaisee huolensa niistä vakavista ongelmista, jotka liittyvät tiedotusvälineiden riippumattomuuteen ja vapauteen joissakin jäsenvaltioissa, kuten Toimittajat ilman rajoja -järjestön kaltaiset kansainväliset järjestöt ovat raportoineet; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimia tiedotusvälineiden alan nykyisen tilanteen parantamiseksi, jotta turvataan unionin ulkoisen toiminnan uskottavuus tiedotusvälineiden vapauden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden tukemisessa;

33. kehottaa ehdotuksen mukaisesti näin vahvistettua strategisen viestinnän työryhmää luomaan Twitter-käyttäjänimellä @EUvsDisInfo verkkotilan, josta laajempi yleisö voi saada erilaisia välineitä disinformaation tunnistamiseksi ja ohjeita näiden välineiden käyttöön ja joka voi toimia linkkinä kansalaisyhteiskunnan tähän asiaan keskittyvien monien aloitteiden välillä;

34. vahvistaa, että tehokkaassa viestintästrategiassa on sisällytettävä paikalliset yhteisöt keskusteluihin EU:n toimista, tuettava ihmisten välisiä yhteyksiä ja otettava riittävästi huomioon kulttuurinen ja sosiaalinen vaihto keskeisenä keinona paikallisen väestön ennakkoluulojen torjumiseksi; muistuttaa, että tältä osin EU:n edustustojen on oltava suorassa yhteydessä paikallisiin ruohonjuuritason toimijoihin ja kansalaisyhteiskunnan edustajiin;

35. korostaa, että vihaan, väkivaltaan tai sotaan yllyttämistä ei voida harjoittaa sananvapauden varjolla; kehottaa tekemään tätä koskevia lainsäädäntöaloitteita, jotta disinformaation puututaan vastuullisemmin;

36. pitää tärkeänä EU:n politiikkatoimia koskevaa johdonmukaista ja tehokasta viestintää sekä sisäisesti että ulkoisesti samoin kuin räätälöidyn viestinnän tarjoamista tietyille alueille, mihin sisältyy tiedonsaanti paikallisilla kielillä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä ulkosuhdehallinnon venäjänkielisen sivuston käyttöönottoa, sillä se on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan, ja kannustaa kääntämään ulkosuhdehallinnon verkkosivuston useammalle kielelle, kuten arabiaksi ja turkiksi;

37. korostaa, että jäsenvaltiot ovat vastuussa alueellaan harjoitetun tai niiden etuja vastaan kohdistetun vihamielisen tiedotustoiminnan torjumisesta aktiivisesti, ennaltaehkäisevästi ja yhteistyössä; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia kehittämään omia strategisen viestinnän valmiuksiaan;

38. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita antamaan kansalaistensa käyttöön unionin strategisen viestinnän työryhmän kaksi viikkotiedotetta, Disinformation Digest ja Disinformation Review, jotta yleisö tulisi tietoiseksi kolmansien osapuolten käyttämistä propagandan menetelmistä;

39. korostaa propagandan ja kritiikin välistä eroa;

40. painottaa, että kaikki EU:ta tai sen toimintapolitiikkaa vastaan etenkin poliittisten näkemysten ilmaisun yhteydessä esitetty kritiikki ei välttämättä ole propagandaa tai disinformaatiota, mutta mahdollinen manipulaatio tai tuki, joka liittyy kolmansiin maihin ja jolla pyritään lietsomaan tai kärjistämään tätä kritiikkiä, antaa aiheen kyseenalaistaa näiden viestien luotettavuus;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

41. korostaa, että kolmansien maiden unionia vastaan esittämää propagandaa ja disinformaatiota on torjuttava, mutta tämä ei saisi heikentää kolmansien maiden kanssa ylläpidettävien rakentavien suhteiden merkitystä ja strategisten kumppanuuksien muodostamista yhteisten haasteiden ratkaisemiseksi;

42. suhtautuu myönteisesti siihen, että on hyväksytty strategista viestintää koskeva toimintasuunnitelma ja perustettu Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteyteen East StratCom -työryhmä, jonka avulla pyritään välittämään tietoa EU:n toimintapolitiikoista sekä torjumaan EU:n vastaista propagandaa ja disinformaatiota; kehottaa edelleen tehostamaan strategista viestintää; katsoo, että East StratCom -työryhmän työskentelyn tehokkuutta ja avoimuutta on edelleen parannettava; kehottaa ulkosuhdehallintoa laatimaan kriteerejä työryhmän työn tehokkuuden mittaamiseksi; korostaa, että on tärkeää varmistaa työryhmän riittävä rahoitus ja asianmukaiset henkilöresurssit;

43. toteaa, että työryhmän julkaiseman Disinformation Review -katsauksen on täytettävä Kansainvälisen journalistiliiton (IFJ) toimittajien toimintaa koskevan periaatejulistuksen vaatimukset; korostaa, että katsaus on laadittava asianmukaisesti ilman loukkaavaa kieltä tai arvoasetelmia; kehottaa East StratCom -työryhmää tarkastelemaan uudelleen katsauksen laadinnassa käytettyjä kriteerejä;

44. katsoo, että tehokas strategia EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi voisi olla sellaisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla tarjotaan kohdeyleisölle asiaankuuluvaa ja kiinnostavaa tietoa EU:n toiminnasta, eurooppalaisista arvoista ja muista yleistä etua koskevista kysymyksistä, ja korostaa, että tätä varten voitaisiin käyttää nykytekniikkaa ja sosiaalisia verkostoja;

45. kehottaa komissiota edistämään tiettyjä lainsäädäntöaloitteita, jotta disinformaatiota ja propagandaa voidaan käsitellä tehokkaammin ja vastuullisemmin, ja käyttämään Euroopan naapuruusvälineen väliarviointia tiedotusvälineiden kestävyuden vahvistamisen edistämiseen strategisena painopisteenä; kehottaa komissiota tekemään perusteellisen arvioinnin unionin nykyisten rahoitusvälineiden tehokkuudesta ja esittämään ehdotuksen kattavasta ja joustavasta ratkaisusta, jolla voidaan antaa suoraa tukea riippumattomille tiedotusvälineille, ajatushautomaille ja kansalaisjärjestöille erityisesti kohderyhmän omalla kielellä ja kanavoita lisäresursseja organisaatioille, jotka kykenevät tällaista tukea antamaan, esimerkiksi eurooppalaiselle demokratiarahastolle, sekä samalla rajoittamaan rahoitusvirtoja sellaisten yksityishenkilöiden ja yhteisöjen rahoittamiseksi, jotka osallistuvat strategisen viestinnän toimiin yllyttäkseen väkivaltaan ja vihaan; kehottaa komissiota tekemään perusteellisen selvityksen tiettyjen unionin rahoittamien suurten mediahankkeiden, kuten Euronewsin, tehokkuudesta;

46. korostaa tietoisuuden lisäämisen, koulutuksen sekä verkkomedia- ja informaatiolukutaidon merkitystä unionissa ja sen naapurimaissa, jotta lisätään kansalaisten valmiuksia analysoida kriittisesti mediasisältöä ja siten tunnistaa propaganda; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää lisätä tietämystä koulutusjärjestelmän kaikilla tasoilla; korostaa, että ihmisiä olisi kannustettava aktiiviseen kansalaisuuteen ja tietoisuutensa kehittämiseen median kuluttajina; korostaa verkkotyökalujen ja erityisesti sosiaalisen median keskeistä roolia, sillä niiden avulla väärän tiedon levittäminen ja disinformaatiokampanjoiden käynnistäminen on helpompaa ja usein esteetöntä; muistuttaa, että propagandan torjuminen propagandalla on vahingollista; katsoo siksi, että unioni kokonaisuutena ja jäsenvaltiot erikseen voivat torjua kolmansien osapuolten propagandaa ainoastaan osoittamalla vääriksi disinformaatiokampanjat ja käyttämällä positiivista viestintää ja tiedottamista, ja niiden olisi kehitettävä aidosti tehokas strategia, jota eriytetään ja mukautetaan propagandaa levittävien toimijoiden luonteen mukaan; toteaa, että rahoituskriisi ja digitaalisen median uusien muotojen eteneminen ovat asettaneet vakavia haasteita laatujournalismille;

47. on huolissaan sosiaalisen median ja verkkoalustojen käytöstä rikolliseen vihapuheeseen ja väkivaltaan yllyttämiseen ja kannustaa jäsenvaltioita mukauttamaan ja päivittämään lainsäädäntöä nykyisen kehityksen perusteella tai panemaan täysimääräisesti täytäntöön ja valvomaan voimassa olevaa lainsäädäntöä, joka koskee vihapuhetta verkossa ja sen ulkopuolella; katsoo, että tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä verkkoalustojen sekä johtavien internet- ja mediayhtiöiden kanssa;

48. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan ja varmistamaan laatujournalismille ja monipuolisille tietolähteille tarvittavan kehysten torjumalla tiedotusvälineiden keskittymistä, jolla on kielteinen vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

49. toteaa, että mediakasvatus antaa tietoja ja taitoja ja voimaannuttaa kansalaiset käyttämään oikeuttaan sananvapauteen, analysoimaan mediasisältöjä kriittisesti ja reagoimaan disinformaatioon; korostaa siksi tarvetta lisätä tietoisuutta disinformaation vaaroista medialukutaitoa koskevilla kaikenlaisilla toimilla, mukaan lukien eurooppalainen tiedotuskampanja median sekä toimittajien ja toimituskunnan eettisistä säännöistä, sekä vahvistamalla yhteistyötä sosiaalisten foorumien kanssa ja edistämällä yhteisiä aloitteita, joilla puututaan vihapuheeseen, väkivaltaan yllyttämiseen ja verkossa tapahtuvaan syrjintään;

50. korostaa, ettei mikään pehmeään valtaan perustuva strategia voi menestyä ilman kulttuuridiplomatiaa ja kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämistä maiden välillä ja sisällä sekä EU:ssa että sen ulkopuolella; kannustaa tästä syystä pitkän aikavälin julkisiin ja kulttuurisiin diplomaattisiin toimiin ja aloitteisiin, kuten opiskelijoiden ja nuorten ammattilaisten stipendejä ja vaihto-ohjelmia koskeviin aloitteisiin sekä aloitteisiin, joilla tuetaan kulttuurien välistä vuoropuhelua, vahvistetaan kulttuurisiteitä EU:ssa ja lujitetaan yhteisiä kulttuurisiteitä ja yhteistä kulttuuriperintöä, ja katsoo, että EU:n edustustojen ja ulkosuhdehallinnon henkilöstölle on annettava asianmukaista koulutusta, jotta varmistetaan, että heillä on riittävät kulttuurienväliset taidot;

51. katsoo, että julkisten tiedotusvälineiden olisi oltava esimerkkinä siitä, miten voidaan tarjota puolueetonta ja objektiivista tietoa parhaiden käytäntöjen ja journalismin eettisten sääntöjen mukaisesti;

52. korostaa, että huomiota olisi kiinnitettävä etenkin uuteen tekniikkaan, kuten digitaaliseen lähetystoimintaan, mobiiliviestintään, verkkomediaan ja sosiaalisiin verkostoihin, myös alueellisiin, ja toteaa, että ne helpottavat perussopimuksissa vahvistettuja eurooppalaisia arvoja koskevien tietojen välittämistä ja parantavat niitä koskevaa tietämystä; muistuttaa, että kyseisen viestinnän on oltava korkeatasoista, siihen on sisällyttävä konkreettisia parhaita käytäntöjä ja siinä on korostettava EU:n vaikuttavuutta kolmansissa maissa, mukaan lukien EU:n humanitaarinen apu, sekä mahdollisuuksia ja etuja, joita tiiviimpi yhteys ja yhteistyö EU:n kanssa tuovat kansalaisille ja erityisesti nuorille kolmansissa maissa, kuten viisumivapaa matkustaminen tai valmiuksien kehittäminen, liikkuvuus ja vaihto-ohjelmat;

53. korostaa tarvetta varmistaa, että uuteen ENP-portaaliin, jota tällä hetkellä kehitetään OPEN Neighbourhood -ohjelmassa, ei kerätä pelkästään asiantuntijayhteisölle osoitettua sisältöä vaan että siihen sisällytetään myös suuremmalle yleisölle tarkoitettu osuus; katsoo, että portaaliin olisi sisällyttävä itäistä kumppanuutta koskeva osuus, jossa tuodaan yhteen tällä hetkellä usealla verkkosivustolla olevat tiedot aloitteista;

54. huomauttaa, että populaarikulttuuria ja viihteellistä opetusta voidaan käyttää jaettujen inhimillisten arvojen välittämiseen ja EU:n toimintapolitiikasta tiedottamiseen;

55. korostaa tukevansa sellaisia aloitteita kuin Baltic Centre for Media Excellence Riiassa, Naton strategisen viestinnän osaamiskeskus tai radikalisoitumisen torjuntaverkoston osaamiskeskus; painottaa, että on hyödynnettävä näiden aloitteiden tuloksia ja analyysseja ja tehostettava unionin analyttisiä valmiuksia kaikilla tasoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään samanlaisia hankkeita, osallistumaan toimittajien kouluttamiseen, tukemaan riippumattomia mediakeskustoja ja tiedotusvälineiden monimuotoisuutta, kannustamaan tiedotusvälineiden ja ajatushautomojen väliseen verkostoitumiseen ja yhteistyöhön ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja tietoa näillä aloilla;

56. tuomitsee jatkuvat hyökkäykset riippumattomia tiedotusvälineitä, toimittajia ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteja kohtaan Venäjällä ja miehitettyillä alueilla, myös Krimillä siitä lähtien kun se laittomasti liitettiin Venäjään; korostaa, että vuodesta 1999 Venäjällä on tapettu, kadonnut jäljettömiin tai pantu vankilaan kymmeniä toimittajia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimittajien suojelua Venäjällä ja unionin naapurimaissa, tukemaan Venäjän kansalaisyhteiskuntaa ja panostamaan ihmisten välisiin yhteyksiin; kehottaa välittömästi vapauttamaan toimittajat; panee merkille, että unioni on vahvistamassa suhteitaan itäisiin kumppaneihinsa ja muihin naapurimaihin ja pitää myös avoimna viestintäkanavia Venäjään; katsoo, että suurin este Venäjän disinformaatiokampanjoille olisi riippumattoman ja vapaan median olemassaolo itse Venäjällä; katsoo, että tämän saavuttamisen olisi oltava unionin tavoitteena; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota ja antamaan riittävästi resursseja tiedotusvälineiden monimuotoisuuteen, paikalliseen mediaan, tutkivaan journalismiin ja vieraskieliseen, erityisesti venäjän-, arabian-, farsin-, turkin- ja urdunkieliseen, mediaan sekä mediaan muilla kielillä, joita propagandalle alttiit väestönosat puhuvat;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

57. tukee Syyrian, Irakin ja koko alueen (myös vierastaistelijoiden alkuperämaiden) asiaankuuluvien toimijoiden toteuttamia viestintäkampanjoita Isisin/Da'eshin ideologian horjuttamiseksi, sen tekemien ihmisoikeusloukkausten tuomitsemiseksi ja muihin alueen ryhmiin liittyvien väkivaltaisten ääriliikkeiden ja vihapuheen torjumiseksi; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden kanssa käymässään vuoropuhelussa korostamaan, että hyvä hallintotapa, vastuuvellisuus, avoimuus, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat oleellisia edellytyksiä näiden yhteiskuntien suojelemiseksi Isisin/Da'eshin ja al-Qaidan kaltaisia terroristijärjestöjä innoittavien suvaitsemattomien ja väkivaltaisten ideologioiden leviämiseltä; painottaa, että Isisin/Da'eshin ja muiden kansainvälisten terroristijärjestöjen harjoittaman terrorismin uhkan kasvaessa on tarpeen vahvistaa turvallisuusalan yhteistyötä sellaisten maiden kanssa, joilla on pitkä kokemus terrorismin torjunnasta;

58. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja neuvostoa vahvistamaan unionin täyden tuen meneillään olevalle täytäntöönpanoprosessille ja osallistumaan taloudellisesti niiden suositusten toteuttamiseen, joita esitettiin eurooppalaisen demokriarahaston vuonna 2015 tekemässä toteutettavuustutkimuksessa venäjänkielisistä media-aloitteista itäisen kumppanuuden puitteissa ja muualla;

o

o o

59. pyytää puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle ja Natolle.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0442

Viittomakieli ja koulutetut viittomakielen tulkit

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 viittomakielistä ja koulutetuista viittomakielen tulkeista (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2, 5, 9, 10, 19 ja 168 artiklan sekä 216 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 1988 antamansa päätöslauselman kuurojen viittomakielistä ⁽¹⁾ ja 18. marraskuuta 1998 antamansa päätöslauselman viittomakielistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen (CRPD) ja sen voimaantulon unionissa 21. tammikuuta 2011 vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 26. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/48/EY mukaisesti ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen (CRPD) täytäntöönpanosta kiinnittäen erityistä huomiota YK:n CRPD-komitean päätelmiin ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän YK:n komitean yleishuomautuksen nro 4 (2016) oikeudesta osallistavaan koulutukseen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ("työ syrjintädirektiivi") ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7. syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman "Erasmus+ ja muut välineet ammatillisen koulutuksen liikkumisen edistämiseksi – elinikäisen oppimisen lähestymistapa" ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan nuorisofoorumin toimintapoliittisen asiakirjan tasa-arvosta ja syrjimättömyydestä ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 187, 18.7.1988, s. 236.

⁽²⁾ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 66.

⁽³⁾ EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

⁽⁶⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁷⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 2. joulukuuta 2015 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (COM(2015)0615),
 - ottaa huomioon 3. joulukuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuudesta (COM(2012)0721),
 - ottaa huomioon oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/64/EU ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon eurooppalaisen viittomakielen tulkkien foorumin (European Forum of Sign Language Interpreters, efsli) oppimistulokset ja arviointiohjeet, jotka koskevat viittomakielen tulkkien yhtäläisiä koulutusmahdollisuuksia ja kuuroille kansalaisille koko unionissa tarjottavia laadukkaita palveluja ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon viittomakielen tulkkeja koskevat efslin ja kuurojen Euroopan unionin (EUD) antamat suuntaviivat kansainvälisiä ja Euroopan tason kokouksia varten ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon yhteisissä ryhmissä työskentelevien puhuttujen kielten tulkkien kansainvälisen konferenssitulkkien liiton (AIIC) ohjesäännöt ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon efslin raportin oikeuksista viittomakielen tulkkauspalveluihin ulkomailla työskentelyn tai opiskelun aikana ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että täysivaltaisina kansalaisina kaikilla vammaisilla henkilöillä, erityisesti naisilla ja lapsilla sekä kuuroilla ja huonokuuloisilla, viittomakieltä käyttävillä ja niillä, jotka eivät sitä käytä, on yhtäläiset oikeudet ja luovuttamaton oikeus ihmisarvoon, yhdenvertaiseen kohteluun, itsenäiseen elämään ja itsemääräämisoikeuteen sekä oikeus osallistua täysimääräisesti yhteiskuntaan;
- B. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen mukaisesti unionin on torjuttava politiikkojensa ja toimiansa määrittelyssä ja toteuttamisessa vammaisuuteen perustuvaa syrjintää (10 artikla) ja että kyseinen sopimus antaa unionille toimivallan antaa lainsäädäntöä tällaiseen syrjintään puuttumiseksi (19 artikla);
- C. toteaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 26 artiklassa kielletään nimenomaisesti vammaisuuteen perustuva syrjintä ja määrätään, että on edistettävä vammaisten henkilöiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia osallistua yhteiskuntaelämään;
- D. toteaa, että unionissa on noin miljoona kuuroa viittomakielen käyttäjää ⁽⁶⁾ ja 51 miljoonaa huonokuuloista ⁽⁷⁾, joista myös monet ovat viittomakielen käyttäjiä;
- E. toteaa, että kansalliset ja alueelliset viittomakielet ovat itsenäisiä luonnollisia kieliä, joilla on puhuttujen kielten kaltainen oma kieli- ja lauseoppi ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ <http://efqli.org/publications>

⁽³⁾ <http://efqli.org/efqliblu/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>

⁽⁵⁾ <http://efqli.org/efqliblu/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_fi.htm

⁽⁷⁾ European Federation of Hard of Hearing People (EFHOH): http://www.efhoh.org/about_us

⁽⁸⁾ Brentari, D. (toim.) (2010) Sign Languages. Cambridge University Press. Pfau, R., Steinbach M. & Bencie W. (toim.) (2012) Sign Language: An International Handbook. De Gruyter.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- F. toteaa, että unionin monikielisyysspolitiikalla edistetään vieraiden kielten oppimista ja yksi sen tavoitteista on, että jokainen eurooppalainen puhuisi oman äidinkieltänsä lisäksi kahta kieltä; toteaa, että kansallisten ja alueellisten viittomakielten oppiminen ja edistäminen voisi tukea tätä päämäärää;
- G. toteaa, että vammaisille henkilöille esteettömyys on ennakoedellytys itsenäiselle elämälle ja täysimääräiselle ja yhdenvertaiselle osallistumiselle yhteiskuntaelämään ⁽¹⁾;
- H. toteaa, että esteettömyys ei rajoitu ainoastaan fyysisen ympäristön esteettömyyteen vaan ulottuu myös tiedon ja viestinnän esteettömyyteen, kuten siihen, missä muodossa viittomakielinen sisältö esitetään ⁽²⁾;
- I. toteaa, että koulutettujen viittomakielen tulkkien toimeksiannot ja työtehtävät vastaavat puhuttujen kielten tulkkien tehtäviä;
- J. toteaa, että viittomakielen tulkkien tilanteessa unionin jäsenvaltioissa on eroja ja se vaihtelee perheen antamasta epävirallisesta tuesta ammattitaitoiisiin, korkeakoulutettuihin ja täysin päteviin tulkkeihin;
- K. toteaa, että kaikissa jäsenvaltioissa on pulaa koulutetuista ja pätevästä viittomakielen tulkeista ja viittomakielen käyttäjien ja viittomakielen tulkkien välinen suhde vaihtelee suhteesta 8:1 suhteeseen 2 500:1 ja on keskimäärin 160:1 ⁽³⁾;
- L. toteaa, että Euroopan parlamentille on esitetty vetoamus ⁽⁴⁾, jossa pyydetään, että parlamentti sallisi vetoamusten jättämisen unionin kansallisilla ja alueellisilla viittomakielillä;
- M. toteaa, että Brysselin julkilausumassa viittomakielistä Euroopan unionissa ⁽⁵⁾ edistetään luonnollisen viittomakielen käyttöä koskevaa syrjimätöntä lähestymistapaa, kuten määrätään vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa YK:n yleissopimuksessa, jonka unioni ja yhtä lukuun ottamatta kaikki unionin jäsenvaltiot ovat ratifioineet;
- N. toteaa, että julkisen ja yksityisen television tekstitysten taso ja laatu vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioissa alle 10 prosentista lähes 100 prosenttiin ja laatu on hyvin vaihtelevaa ⁽⁶⁾; toteaa, että useimmissa jäsenvaltioissa ei ole tietoa siitä, minkä tasoista television viittomakielen tulkkaus on;
- O. katsoo, että uuden kieliteknologian kehittäminen voisi hyödyttää viittomakielen käyttäjiä;
- P. toteaa, että kohtuullisen mukauttamisen laiminlyönti on CRPD-komitean mukaan syrjintää ja että työsyryntädirektiivissä säädetään kohtuullisesta mukauttamisesta yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi;
- Q. toteaa, että kuurot, kuurosokeat tai huonokuuloiset kansalaiset eivät voi tätä nykyä kommunikoida suoraan Euroopan parlamentin jäsenten ja unionin toimielinten virkamiesten kanssa tai vastaavasti kuuron tai huonokuuloisen henkilön kanssa unionin toimielinten sisällä;

⁽¹⁾ Yleishuomautus nro 2, CRPD-komitea, CRPD/C/GC/2.

⁽²⁾ YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, 9 artikla.

⁽³⁾ Wit, M. de (julkaistaan vuonna 2016). Sign Language Interpreting in Europe, vuoden 2016 laitos.

⁽⁴⁾ Vetoamus nro 1056-16.

⁽⁵⁾ Brysselin julkilausuma (2010), kuurojen Euroopan unioni (EUD): http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf

⁽⁶⁾ EFHOH (2015). State of subtitling access in EU. Saatavilla osoitteessa: http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2ff3648781a3c.pdf

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

Pätevät ja koulutetut viittomakielen tulkit

1. korostaa, että tarvitaan päteviä ja koulutettuja viittomakielen tulkkeja ja että tähän päästään ainoastaan seuraavalla tavalla:
 - a) kansallisten ja alueellisten viittomakielten virallinen tunnustaminen jäsenvaltioissa ja unionin toimielimissä,
 - b) virallinen koulutus (korkeakoulu- tai muu koulutus, joka vastaa kolmen vuoden täysipäiväistä opiskelua, kuten puhuttujen kielten tulkeilta vaadittu koulutus) ⁽¹⁾,
 - c) rekisteröinti (virallista akkreditointia ja laadunvalvontaa koskeva järjestelmä, kuten jatkuva ammatillinen kehittyminen),
 - d) ammatin virallinen tunnustaminen;
2. toteaa, että laadukkaiden viittomakielen tulkkaukspalveluiden toteuttaminen
 - a) riippuu objektiivisesta laadunarvioinnista, johon kaikki sidosryhmät osallistuvat,
 - b) perustuu ammattipätevyyteen,
 - c) sisältää kuurojen yhteisön asiantuntijaedustajia,
 - d) riippuu viittomakielen tulkkien kouluttamista ja työllistämistä koskevista riittävästä resurssista;
3. toteaa, että viittomakielen tulkkaukset on asiantuntijapalvelu, joka edellyttää asianmukaista korvausta;

Esteettömyyden ja kohtuullisen mukauttamisen ero ⁽²⁾

4. ottaa huomioon, että esteettömyys hyödyttää tiettyjä ryhmiä ja perustuu asteittain täytäntöön pantaviin vaatimuksiin;
5. painottaa, että esteettömyyden toteuttamatta jättämistä ei voida perustella suhteettomalla tai kohtuuttomalla rasitteella;
6. toteaa, että kohtuullinen mukauttaminen koskee yksittäistä henkilöä ja sillä täydennetään esteettömyysvelvoitetta;
7. toteaa myös, että yksilö voi pyytää kohtuullista mukauttamista koskevia toimenpiteitä myös silloin, kun esteettömyysvelvoitetta on noudatettu;
8. hyväksyy sen, että viittomakielen tulkkauksen tarjoamisessa voi olla tilanteesta riippuen kyse joko esteettömyyttä tai kohtuullista mukauttamista koskevasta toimenpiteestä;

Esteettömyys

9. korostaa, että kuurojen, kuurosokeiden ja huonokuuloisten kansalaisten on voitava tutustua samoihin tietoihin ja viesteihin kuin muidenkin viittomakielen tulkkauksen, tekstityksen, puheentunnistuksen ja/tai vaihtoehtoisten viestintäkeinojen avulla, myös huulitaluvun avulla;

⁽¹⁾ Efsli (2013), Learning Outcomes for Graduates of a Three Year Interpreting Training Programme.

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, 28 kohta.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

10. korostaa, että julkisten ja valtiollisten viranomaispalveluiden, myös niiden verkkosisältöjen, käyttö on mahdollistettava välihenkilöiden, kuten paikalla olevien viittomakielen tulkkien, avulla mutta tarpeen mukaan myös vaihtoehtoisten internet-pohjaisten tai etäpalveluiden avulla;
11. toistaa olevansa sitoutunut tekemään poliittisesta prosessista mahdollisimman esteettömän, myös tarjoamalla koulutettujen viittomakielen tulkkien palveluja; toteaa, että tämä koskee myös vaaleja, julkisia kuulemistilaisuuksia ja tarvittaessa muita tapahtumia;
12. korostaa kieliteknologian kasvavaa merkitystä, kun on kyse kaikille tasapuolisen pääsyn tarjoamisesta digitaaliseen ympäristöön;
13. panee merkille vähimmäisvaatimusten merkityksen esteettömyyden varmistamisessa erityisesti, kun on kyse uusista ja kehitteillä olevista teknologioista, kuten viittomakielen tulkkausta sekä tekstitystä koskevien internet-pohjaisten palvelujen tarjoamisesta;
14. toteaa, että koska terveydenhoidon tarjoaminen kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan, sen olisi huolehdittava kuurojen, kuurosokeiden ja huonokuuloisten potilaiden tarpeista esimerkiksi tarjoamalla koulutettujen viittomakielen tulkkien palveluja ja järjestämällä henkilöstön tietoisuutta lisäävää koulutusta kiinnittäen erityistä huomiota naisiin ja lapsiin;
15. toteaa, että oikeussuojan yhtäläisen saatavuuden varmistaminen kuuroille, kuurosokeille ja huonokuuloisille kansalaisille edellyttää riittävän pätevien ja koulutettujen viittomakielen tulkkien palveluiden tarjoamista;
16. on tietoinen tarkkojen ja täsmällisten tulkkaus- ja käännöspalveluiden tärkeydestä erityisesti tuomioistuimissa ja muissa oikeudellisissa yhteyksissä; toistaa siksi, että on tärkeää turvautua erikoistuneisiin ja erittäin päteviin koulutettuihin viittomakielen tulkkeihin erityisesti tuollaisissa ympäristöissä;
17. painottaa, että aseellisten konfliktien, humanitaaristen hätätilanteiden ja luonnonkatastrofien yhteydessä vammaisille henkilöille on annettava enemmän tukea ja on otettava käyttöön erityisjärjestelyjä, kuten viittomakielen tulkkaus ja esteettömien tekstipohjaisten katastrofietiedotteiden tarjoaminen reaaliaikaisesti ⁽¹⁾;

Työllisyys ja koulutus

18. toteaa, että on toteutettava kohtuullista mukauttamista koskevia toimenpiteitä, joihin kuuluu koulutettujen viittomakielen tulkkien palveluiden tarjoaminen ja joilla varmistetaan yhtäläiset mahdollisuudet työhön ja koulutukseen;
19. korostaa, että on annettava tasapuolista ja kokonaisvaltaista tietoa viittomakielestä ja siitä, millaista on elää kuurona, jotta vanhemmat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja lastensa etu mielessä pitäen;
20. korostaa, että ohjelmat, joilla ongelmiin puututaan varhaisessa vaiheessa, ovat keskeisen tärkeitä lapsille elämäntaitojen, myös kielitaidon, kehittymisen kannalta; toteaa myös, että tällaisten ohjelmien olisi parhaassa tapauksessa sisällettävä kuuroja roolimalleja;
21. korostaa, että kuuroille, kuurosokeille ja huonokuuloisille oppilaille ja heidän vanhemmilleen on tarjottava mahdollisuus oppia heidän ympäristössään käytetty kansallinen tai alueellinen viittomakieli esiopetuksen yhteydessä ja koulussa ⁽²⁾;

⁽¹⁾ YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, 11 artikla.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

22. korostaa, että viittomakieli olisi sisällytettävä opetussuunnitelmaan viittomakieltä koskevan tiedon ja sen käytön lisäämiseksi;
23. korostaa, että on toteutettava toimenpiteitä kuurojen yhteisöjen kielellisen identiteetin tunnustamiseksi ja vaalimiseksi ⁽¹⁾;
24. kehottaa jäsenvaltioita rohkaisemaan viittomakielen opiskeluun samoin kuin vieraiden kielten opiskeluun;
25. korostaa, että kuurojen lasten ja nuorten aikuisten akateeminen menestys pohjautuu olennaisesti päteviin viittomakielen tulkkeihin ja opettajiin, jotka osaavat viittomakieltä ja kykenevät työskentelemään tuloksellisesti kaksikielisissä osallistavissa oppimisympäristöissä ja joiden työn ansiosta edellä mainittujen kuurojen oppimistulokset paranevat ja työttömyysaste laskee pitkällä aikavälillä;
26. tähdentää, että esteettömässä muodossa olevien viittomakielisten kaksikielisten oppikirjojen ja opetusmateriaalien puute on yleistä kaikissa kielissä;
27. vaatii, että vapaan liikkuvuuden periaatteen noudattaminen kuurojen, kuurosokeiden ja huonokuuloisten kansalaisten kohdalla taataan EU:ssa erityisesti Erasmus+ -ohjelman ja muiden liikkuvuuteen liittyvien ohjelmien yhteydessä varmistamalla, että osallistujien kannettavaksi ei anneta kohtuutonta taakkaa jättämällä tulkkausjärjestelyt heidän itsensä hoidettaviksi;
28. on tyytyväinen eurooppalaista vammaiskorttia koskevaan pilottihankkeeseen; pitää valittavana viittomakielen tulkkauksen jättämistä hankkeen ulkopuolelle, sillä se rajoittaa merkittävästi kuurojen, kuurosokeiden ja huonokuuloisten työntekijöiden ja opiskelijoiden vapaata liikkuvuutta EU:ssa;

Euroopan unionin toimielimet

29. toteaa, että EU:n toimielinten on sovellettava kohtuullista mukauttamista ja esteettömyyttä koskevia parhaita käytäntöjä, viittomakielen tulkkaus mukaan luettuna, esimerkkinä henkilöstölleen, luottamushenkilöilleen ja harjoittelijoilleen sekä unionin kansalaisille;
30. pitää myönteisenä, että EU:n toimielimet huolehtivat jo nyt tilapäisjärjestelyin julkisten tapahtumien ja valiokuntien kokousten esteettömyydestä; katsoo, että tekstittämistä ja puheentunnistusta olisi harkittava vaihtoehtoisena mutta samalla tasavahvana ja tarpeellisenä toimenpiteenä niitä huonokuuloisia henkilöitä varten, jotka eivät käytä viittomakieltä, ja pitää niitä merkityksellisinä myös EU:n toimielinten työntekijöiden kannalta, kun on kyse yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY 5 artiklassa tarkoitettujen kohtuullista mukauttamista koskevien toimenpiteiden tarjoamisesta;
31. toteaa, että EU:n toimielimillä on esteettömyyden varmistamiseksi käytössä järjestelmä, jonka avulla niiden tulkkausyksiköt tarjoavat viittomakielen tulkkausta; kehottaa toimielimiä hyödyntämään näitä jo olemassa olevia järjestelmiä kohtuullista mukauttamista koskevien toimenpiteiden tarjoamiseksi henkilöstölleen ja/tai luottamushenkilöilleen ja minimoimaan siten tehokkaasti yksittäisille henkilöille ja toimielimille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen;
32. kehottaa painokkaasti toimielimiä myöntämään tulkkauspalveluja toimielimille ja/tai niiden henkilöstölle ja nimitetyille virkamiehille tarjoaville viittomakielen tulkeille saman aseman kuin puhuttujen kielten tulkeille, mukaan lukien mahdollisuus saada teknistä tukea ja tutustua valmisteluaineistoihin ja tausta-asiakirjoihin;
33. kehottaa Eurostatia varmistamaan, että kuuroja, kuurosokeita ja huonokuuloisia viittomakielen käyttäjiä koskevat tilastot toimitetaan EU:n toimielimille, jotta ne voivat paremmin määritellä ja panna täytäntöön vammais- ja kielipolitiikkansa ja analysoida sitä;
34. kehottaa parlamentin vierailupalvelua vastaamaan kuurojen, kuurosokeiden ja huonokuuloisten vierailijoiden tarpeisiin tarjoamalla heille suoraan mahdollisuuden käyttää kansallisia ja alueellisia viittomakieliä ja puheentunnistusta koskevia palveluja;

⁽¹⁾ Yleishuomautus nro 4, CRPD-komitea, CRPD/C/GC/4, saatavilla osoitteessa: <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

35. pyytää toimielimiä panemaan täysimääräisesti täytäntöön EU:n INSIGN-pilottihankkeen, jolla vastataan tosiaikaisen viittomakielen sovelluksen ja palvelun toteuttamisesta 12. joulukuuta 2012 annettuun parlamentin päätökseen ja jolla pyritään tehostamaan kuurojen ja huonokuuloisten henkilöiden ja EU:n toimielinten välistä viestintää ⁽¹⁾;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>

Keski viikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0443

Tehoaineen bentatsoni hyväksynnän uusiminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen bentatsoni hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D047341/00 – 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen bentatsoni hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D047341/00,
- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmät bentatsoni-tehoainetta sisältävien torjunta-aineiden riskinarviointia koskevasta vertaisarvioinnista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että tehoaine bentatsoni toimii valikoivana leveälehtisten rikkakasvien torjunta-aineena kasvun alkamisen jälkeen useilla viljelykasveilla ja sitä käytetään yleisesti maataloudessa;
- B. ottaa huomioon, että ominaisuuksiensa vuoksi bentatsoni-tehoainetta huuhtoutuu helposti suoraan pohjaveteen;
- C. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristöviraston tietojen mukaan tehoaine bentatsoni on maan pohjavesissä useimmin havaittu hyväksytty kasvinsuojeluaine ja sitä esiintyy myös pintavesissä; ottaa huomioon, että tilanne on samankaltainen koko Euroopassa;
- D. ottaa huomioon, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta 8. huhtikuuta 2016 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/549 pidennettiin tehoaineen bentatsoni hyväksynnän voimassaoloaikaa 30. kesäkuuta 2017 asti, koska aineen arviointi oli viivästynyt;
- E. ottaa huomioon, että ehdotuksessa komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen bentatsoni hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (jäljempänä ”ehdotus täytäntöönpanoasetukseksi”) säädetään Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) laatiman tieteellisen arvioinnin perusteella bentatsonin hyväksymisestä 31. tammikuuta 2032 asti eli niin pitkään kuin mahdollista;

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EFSA Journal 2015; 13(4):4077.

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- F. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja nykyisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella ehdotukseen täytäntöönpanoasetukseksi on sisällytetty tiettyjä ehtoja ja rajoituksia, erityisesti vaatimus toimittaa lisää vahvistavia tietoja;
- G. ottaa huomioon, että uusimista koskevasta arviointikertomuksesta saatujen kommenttien käsittelyn jälkeen tultiin siihen tulokseen, että hakijoilta olisi vaadittava lisätietoja;
- H. ottaa huomioon, että uusimista koskevasta arviointikertomuksesta saatujen kommenttien käsittelyn jälkeen tultiin siihen tulokseen, että elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi järjestettävä asiantuntijoiden kuuleminen nisäkästoksiologian, jäämien, aineen ympäristössä käyttäytymisen ja ekotoksikologian alalla ja hyväksyttävä päätelmät siitä, voidaanko tehoaine bentatsonin odottaa täyttävän asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa vahvistetut edellytykset;
- I. ottaa huomioon, että hakijoiden on toimitettava vahvistavat tiedot OECD:n teoreettisessa viitekehysessä vahvistetuista tason 2 ja 3 testeistä, jotta voidaan tarkastella mahdollista hormonivälitteistä vaikutusmekanismia rotilla suoritetuissa kehitysmyrkyllisyystutkimuksissa havaittujen kehitykseen liittyvien vaikutusten yhteydessä (lisääntyneet alkion menetykset kiinnittymisen jälkeen, elävien sikiöiden määrän väheneminen ja sikiön kehityksen viivästyminen ilman selvää emomyrkyllisyyttä, mikä viittaa siihen, että aine olisi asianmukaista luokitella lisääntymiselle vaaralliseksi kategoriaan 2 kuuluvaksi aineeksi);
- J. ottaa huomioon, että kuluttajiin kohdistuvien riskien arviointia ei saatettu päätökseen, koska kasveja koskevaa riskinarviointia varten ja karjassa käyttöä varten laadittuja jäämien määritelmiä pidettiin tilapäisinä havaittujen tietovajeiden vuoksi;
- K. ottaa huomioon, että pohjaveden altistusta koskevaa arviointia ei saatettu päätökseen bentatsonin lähtöaineen ja sen metaboliitin N-metyyli-bentatsonin osalta; ottaa huomioon, että tiedot mahdollisesta pohjaveden altistuksesta, kun tehoaineen vuotuiset käyttömäärät ylittävät 960 g/ha (lupaa haettiin edustavalle käyttötarkoitukselle, joka oli enintään 1 440 g/ha);
- L. ottaa huomioon, että komission päätös hyväksyä tehoaine ja pyytää samalla vahvistavia tietoja sen turvallisuudesta (vahvistavia tietoja koskeva menettely) antaisi mahdollisuuden saattaa tehoaine markkinoille, ennen kuin komissio on saanut kaikki päätöksen tueksi tarvittavat tiedot;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamies antoi 18. helmikuuta 2016 päätöksen asiassa 12/2013/MDC, joka koskee kasvinsuojeluaineiden (torjunta-aineet) hyväksyntään ja markkinoille saattamiseen liittyviä komission käytäntöjä, ja kehotti siinä komissiota käyttämään vahvistavia tietoja koskevaa menettelyä rajoittavasti ja ehdottomasti sovellettavan lainsäädännön mukaisesti sekä antamaan kahden vuoden kuluessa oikeusasiamiehen päätöksestä kertomuksen, josta käy ilmi, että sellaisten päätösten määrä, joissa on käytetty vahvistavia tietoja, on vähentynyt huomattavasti nykyiseen toimintatapaan verrattuna;
- N. ottaa huomioon, että komission ehdotuksella täytäntöönpanoasetukseksi ei panna täytäntöön oikeusasiamiehen ehdotuksia sellaisen ratkaisun löytämiseksi, jolla voitaisiin parantaa komission torjunta-aineiden hyväksyntäjärjestelmää;
- O. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaan tehoaineiden hyväksynnän olisi oltava uusittavissa enintään viideksitoista vuodeksi; toteaa, että hyväksynnän voimassaoloajan olisi oltava suhteessa asianomaisten aineiden käyttöön liittyviin mahdollisiin riskeihin; ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaan on sovellettava varovaisuusperiaatetta ja että periaatteen mukaan komission on varmistettava, ettei se hyväksy tehoaineita, jos kansanterveys tai ympäristö saattaisi vaarantua;
- P. ottaa huomioon, että elintarviketurvallisuusviranomaisen vertaisarvioinnissa esitettiin, että tehoaine bentatsoni luokitellaan lisääntymiselle vaaralliseksi kategoriaan 2 asetuksen (EY) N:o 1272/2008 säännösten mukaisesti;

Keskiviikko 23. marraskuuta 2016

- Q. ottaa huomioon, että kysymys otetaan kriittisten ongelma-alueiden luetteloon, jos käytettävissä on riittävästi tietoa arvioinnin suorittamiseksi edustavia käyttötarkoituksia varten asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen ja komission asetuksessa (EU) N:o 546/2011 vahvistettujen yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti; ottaa huomioon, että arvioinnin perusteella ei voi päätellä, että ainakin yhden edustavan käyttötarkoituksen osalta voitaisiin odottaa, että tehoainetta sisältävällä kasvinsuojeluaineella ei ole haitallista vaikutusta ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen taikka kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön;
- R. ottaa huomioon, että elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmien mukaan on havaittu kriittisiä ongelma-alueita, erityisesti se, että kummallekin hakijalle ehdotettu teknisen materiaalin spesifikaatio ei ollut verrattavissa materiaaliin, jota käytettiin testauksessa toksikologisten vertailuarvojen johtamiseksi, sekä se, että ei ole voitu osoittaa, että ekotoksisuustutkimuksissa käytetty tekninen materiaali olisi kummankin hakijan teknisten spesifikaatioiden kannalta asianmukaisella tavalla edustava;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanoasetukseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 säädetyt täytäntöönpanovallan;
 2. katsoo, että bentatsoni-tehoaineen edustavia käyttötarkoituksia koskeva arviointi ei riitä päättämään, että ainakin yhden edustavan käyttötarkoituksen osalta voitaisiin odottaa, että bentatsoni-tehoainetta sisältävällä kasvinsuojeluaineella ei ole haitallista vaikutusta ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen taikka kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön;
 3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rahoittamaan tutkimusta ja innovointia kestävien ja kustannustehokkaiden vaihtoehtojen löytämiseksi torjunta-aineille, jotta voidaan varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso;
 4. katsoo, että noudattamalla vahvistavia tietoja koskevaa menettelyä bentatsoni-tehoaineen hyväksynnässä komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 säännöksiä ja toimi vastoin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa tarkoitettua ennalta varautumisen periaatetta;
 5. kehottaa komissiota pyytämään ja arvioimaan ensisijaisesti mahdolliset puuttuvat merkitykselliset tiedot ennen hyväksyntäpäätöksen tekemistä;
 6. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksen täytäntöönpanoasetukseksi ja toimittamaan valiokunnalle uuden ehdotuksen;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0444

Kiinassa vangitun kustantajan Gui Minhain tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Kiinassa vangitun kustantajan Gui Minhain tapauksesta (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kiinan tilanteesta ja erityisesti 4. helmikuuta 2016 kadonneiden kirjankustantajien tapauksesta Hongkongissa ⁽¹⁾, 16. joulukuuta 2015 EU:n ja Kiinan suhteista ⁽²⁾ ja 13. maaliskuuta 2014 EU:n painopisteistä YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa antamansa päätöslauselmat ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 7. tammikuuta 2016 antaman julkilausuman Hongkongissa sijaitsevaa Mighty Current -kirjankustantamoa lähellä olevien henkilöiden katoamisesta,
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2016 annetun komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon 18. vuosikertomuksen Hongkongin erityishallintoalueesta,
 - ottaa huomioon EU:n ja Kiinan ihmisoikeusvuoropuhelun, joka käynnistettiin vuonna 1995 ja jonka 34. kierros käytiin Pekingissä 30. marraskuuta–1. joulukuuta 2015,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun 16. helmikuuta 2016 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2016 annetun komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat”,
 - ottaa huomioon Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Hongkongin perustuslain ja erityisesti sen henkilökohtaisia vapauksia ja lehdistönvapautta koskevat pykälät sekä Hongkongin Bill of Rights -asetuksen,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon Kiinan kansankongressin pysyvän komitean 1. heinäkuuta 2015 hyväksymän uuden kansallista turvallisuutta koskevan lain, Kiinan kansankongressin 28. huhtikuuta 2016 hyväksymän uuden ulkomaisia kansalaisjärjestöjä koskevan hallintolain ja 7. marraskuuta 2016 hyväksytyyn uuden kyberturvallisuutta koskevan lain,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kirjankustantaja Gui Minhain, joka on Kiinan hallintoa arvostelevia kirjallisia teoksia myyvän kustantamon ja kirjakaupan osakkeenomistaja, katosi Pattayalla, Thaimaassa, 17. lokakuuta 2015 jäljettömiin;
- B. ottaa huomioon, että lokakuun ja joulukuun 2015 välillä katosi myös neljä muuta Hongkongissa asunutta henkilöä (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee ja Lee Po), jotka työskentelivät samassa kirjakaupassa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0252.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että Gui Minhai on kiinalaista alkuperää oleva Ruotsin kansalainen ja näin ollen EU:n kansalainen;
- D. ottaa huomioon, että 17. tammikuuta 2016 Gui Minhai esiintyi kiinalaisessa tv-lähetyksessä ja ilmeisesti myönsi palanneensa vapaaehtoisesti Manner-Kiinaan, jotta tuomioistuimessa voitaisiin käsitellä oletettu rikos, joka koskee hänen osallisuuttaan auto-onnettomuuteen vuonna 2003; toteaa, että on vakavia syitä epäillä, että hänen esiintymisensä televisiossa oli lavastettu ja että hänelle oli annettu luettavaksi käsikirjoitus;
- E. ottaa huomioon, että Gui Minhai on ollut pidätettynä ja eristettynä yli vuoden ja että hänen olinpaikastaan ei ole tietoa; ottaa huomioon, että Gui Minhai on kirjakauppiaiden ryhmästä ainoa vielä vankilassa oleva;
- F. ottaa huomioon, että Ruotsin viranomaiset ovat pyytäneet Kiinan viranomaisten varauksetonta tukea Ruotsin kansalaisen ja muiden ”kadonneiden henkilöiden” oikeuksien suojelemiseksi; ottaa huomioon, ettei Gui Minhain perheelle eikä Ruotsin hallitukselle ole annettu tietoa häntä vastaan nostetuista virallisista syytteistä eikä hänen virallisesta pidätyspaikastaan;
- G. ottaa huomioon, että Lui Bo ja Zhang Zhiping saivat palata Hongkongiin 4. maaliskuuta ja 8. maaliskuuta 2016 sen jälkeen, kun he olivat olleet pidätettyinä Manner-Kiinassa; ottaa huomioon, että he pyysivät poliisia lopettamaan tapaustensa tutkinnan ja palasivat Manner-Kiinaan samana päivänä, jona he olivat saapuneet; ottaa huomioon, että Lee Po palasi Hongkongiin 24. maaliskuuta 2016 ja kiistää olleensa siepattuna; ottaa huomioon, että Lam Wing-Kee palasi Hongkongiin 16. kesäkuuta 2016;
- H. ottaa huomioon, että yksi kustantajista, Lam Wing-Kee, palasi kesäkuussa 2016 Hongkongiin lopettaakseen katoamistaan koskevan tutkinnan ja kertoi tiedotusvälineille, että sen sijaan, että hän olisi palannut mantereelle, Kiinan turvallisuuspalvelu oli kaapannut hänet, pitänyt häntä eristyksissä ja pakottanut hänet tunnustamaan tv-kameroiden edessä rikoksia, joita hän ei ollut tehnyt;
- I. ottaa huomioon, että Hongkongissa vallitsee sanan-, ilmaisun- ja julkaisemisen vapaus, joita myös suojellaan; ottaa huomioon, että kaikenlaisen Kiinan johtoa arvostelevan aineiston julkaiseminen on Hongkongissa laillista mutta kiellettyä Manner-Kiinassa; ottaa huomioon, että ”yksi maa, kaksi järjestelmää” -periaate takaa Hongkongille tällaisia perustuslain 27 pykälään kirjattuja vapauksia koskevan riippumattomuuden Pekingistä;
- J. ottaa huomioon, että Hongkongin erityishallintoaluetta koskevassa vuosikertomuksessa 2015 EUH ja komissio katsovat, että viiden kirjankustantajan tapaus on kaikkein vakavin haaste Hongkongin perustuslailla ja ”yksi maa, kaksi järjestelmää” -periaatteelle sen jälkeen, kun Hongkong luovutettiin takaisin Kiinalle vuonna 1997; ottaa huomioon, että ainoastaan Hongkongin lainvalvontaviranomaisilla on lailliset valtuudet valvoa lain noudattamista Hongkongissa;
- K. ottaa huomioon, että kidutuksen vastainen YK:n komitea on ilmoittanut olevansa erittäin huolissaan useista lähteistä saaduista yhtäpitävistä tiedoista, joissa kerrotaan jatkuvasta laittomasta vankien säilyttämisestä salaisissa ja epävirallisissa pidätyspaikoissa, joita kutsutaan nimellä mustat tyrmät; ottaa huomioon, että kyseinen komitea on ilmaissut olevansa erittäin huolissaan myös toistuvista tiedoista, joiden mukaan kidutus ja huono kohtelu ovat edelleen syvään juurtuneita rikosoikeusjärjestelmässä, joka nojaa liiallisesti tunnustuksiin tuomioiden perusteina;
- L. ottaa huomioon, että Kiina on allekirjoittanut kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen muttei ole vielä ratifioinut sitä; ottaa huomioon, ettei Kiina ole allekirjoittanut eikä ratifioinut kansainvälistä yleissopimusta kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta;
- M. ottaa huomioon, että 29. kesäkuuta 2015 pidetyssä EU:n ja Kiinan 17. huippukokouksessa nostettiin kahdenväliset suhteet uudelle tasolle ja että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa strategiakehyksessään EU lupaa asettaa ihmisoikeudet keskiöön suhteissaan kaikkiin kolmansiin maihin, myös strategiaan kumppaneihin; ottaa huomioon, että 12. ja 13. heinäkuuta 2016 pidetyn EU:n ja Kiinan 18. huippukokouksen päätteeksi annettussa julkilausumassa todetaan, että EU ja Kiina pitävät ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun uuden kierroksen ennen vuoden 2016 loppua;

Torstai 24. marraskuuta 2016

1. on erittäin huolissaan siitä, ettei Gui Minhain olinpaikasta ole tietoa; kehottaa julkaisemaan välittömästi yksityiskohtaisia tietoja hänen olinpaikastaan ja vaatii vapauttamaan hänet välittömästi ja turvallisesti ja antamaan hänelle oikeuden viestintään;
2. panee huolestuneena merkille väitteet, joiden mukaan Manner-Kiinan lainvalvontaviranomaiset toimivat Hongkongissa; muistuttaa Kiinan viranomaisia siitä, että kaikki Kiinan lainvalvontaviranomaisten toiminta Hongkongissa olisi ristiriidassa ”yksi maa, kaksi järjestelmää” -periaatteen kanssa;
3. kehottaa asianomaisia viranomaisia Thaimaassa, Kiinassa ja Hongkongissa selventämään katoamisten olosuhteet ja noudattamaan siinä oikeusvaltioperiaatetta;
4. tuomitsee jyrkästi kaikki ihmisoikeusloukkaukset, erityisesti mielivaltaiset pidätykset, poikkeukselliset luovutukset, pakotetut tunnustukset, salaisen säilöönoton, eristettynä pitämisen ja julkaisemis- ja ilmaisunvapauden loukkaukset; muistuttaa, että kirjankustantajien, toimittajien ja bloggaajien riippumattomuus on turvattava; kehottaa välittömästi lopettamaan ihmisoikeusloukkaukset ja poliittisen uhkailun;
5. tuomitsee ilmaisunvapauden rajoittamisen ja kriminalisoinnin ja pitää valitettavana ilmaisunvapauden rajoitusten kiristämistä; kehottaa Kiinan hallitusta lopettamaan vapaan tiedonkulun estämisen, kuten internetin käytön rajoittamisen;
6. on huolissaan 7. marraskuuta 2016 hyväksytystä uudesta kyberturvallisuutta koskevasta laista, joka voimistaisi verkkosensuuria ja -valvontaa ja vakiinnuttaisi nämä käytännöt, ja on huolissaan myös hyväksytystä kansallista turvallisuutta koskevasta laista ja terrorismin vastaisen lain luonnoksesta; ottaa huomioon, että Kiinan uudistusmieliset asianajajat ja kansalaisoikeusaktivistit pelkäävät kyseisten lakien rajoittavan entisestään ilmaisunvapautta ja voimistavan itsensensuuria;
7. kehottaa Kiinaa luopumaan kaikista syytteistä, joita on esitetty rauhanomaisesti hallitusta arvostelevia henkilöitä sekä korruptionvastaisia toimijoita, lakimiehiä ja toimittajia vastaan;
8. ilmaisee huolensa siitä, että uusi ulkomaisia kansalaisjärjestöjä koskeva hallintolaki tulee voimaan 1. tammikuuta 2017, koska se häittäisi vakavasti Kiinan kansalaisyhteiskunnan toimintaa ja rajoittaisi tuntuvasti yhdistymis- ja ilmaisunvapautta Kiinassa ja siinä kiellettäisiin myös merentakaiset kansalaisjärjestöt, jotka eivät ole rekisteröityneet Kiinan yleisen turvallisuuden ministeriössä, ja kiellettäisiin maakuntien yleisen turvallisuuden virastoja rahoittamasta kiinalaisia yksityishenkilöitä tai järjestöjä sekä kiellettäisiin kiinalaisryhmiä toimimasta rekisteröitymättömien merentakaisen kansalaisjärjestöjen puolesta tai niiden luvalla ja kielto koskisi myös Hongkongista ja Macaosta käsin toimivia kansalaisjärjestöjä; kehottaa Kiinan viranomaisia takaamaan turvallisen ja oikeudenmukaisen ympäristön ja avoimia menettelyjä, joiden avulla kansalaisjärjestöt voivat toimia vapaasti ja tehokkaasti Kiinassa;
9. korostaa, että EU on sitoutunut demokratian lujittamiseen Hongkongissa, mukaan lukien oikeusvaltioperiaate, oikeuslaitoksen riippumattomuus, perusvapaudet ja -oikeudet, avoimuus sekä tiedon- ja ilmaisunvapaus;
10. kehottaa Kiinaa viipymättä ratifioimaan kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä allekirjoittamaan ja ratifioimaan kansainvälisen yleissopimuksen kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta;
11. korostaa, että EU on sitoutunut oikeusvaltioperiaatteen, oikeuslaitoksen riippumattomuuden, perusvapauksien ja -oikeuksien, erityisesti avoimuuden sekä sanan- ja ilmaisunvapauden lujittamiseen kaikissa maissa, joiden kanssa sillä on kahdenvälisiä suhteita; katsoo, että on vakiinnutettava merkityksellinen ja avoin ihmisoikeusvuoropuhelu, joka perustuu keskinäiseen kunnioitukseen; katsoo, että vahvojen ja jatkuvien EU:n ja Kiinan suhteiden on tarjottava tehokas foorumi kypsalle, merkitykselliselle ja avoimelle ihmisoikeusvuoropuhelulle, joka perustuu keskinäiseen kunnioitukseen;
12. korostaa, että kauppaa- ja taloussuhteet ovat tärkeitä, jotta voidaan parantaa kummankin osapuolen hyvinvointia; muistuttaa, että tällaiset suhteet voivat kehittyä ainoastaan, jos toimitaan vilpittömässä mielessä ja toisiinsa luottaen; korostaa, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja avoimuus ovat osa nykyaikaisia kauppasopimuksia;
13. kehottaa asiaankuuluvia EU:n toimielimiä toimimaan nopeasti ja ottamaan Gui Minhain tapauksen seuraavan EU:n ja Kiinan ihmisoikeusvuoropuhelun asialistalle;

Torstai 24. marraskuuta 2016

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Kiinan kansantasavallan hallitukselle ja parlamentille sekä Hongkongin erityishallintoalueen ylimmän toimeenpanovallan käyttäjälle ja lainsäädäntöneuvostolle.

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0445

Guarani-kaiowá-alkuperäiskansan tilanne Mato Grosso Do Sulin osavaltiossa Brasiliassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 guarani-kaiowá-alkuperäiskansan tilanteesta Mato Grosso Do Sulin osavaltiossa Brasiliassa (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa tarpeesta suojella Brasilian alkuperäiskansojen oikeuksia, erityisesti alkuperäiskansojen perustuslaillisten oikeuksien loukkaamisesta Brasiliassa 15. helmikuuta 1996 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. lokakuuta 1995 antamansa päätöslauselman Brasilian alkuperäiskansojen tilanteesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 13. syyskuuta 2007 hyväksytyn alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (UNDRIP),
 - ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon syyskuussa 2015 annetut YK:n kestävän kehityksen tavoitteet,
 - ottaa huomioon liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat ja YK:n Global Compact -aloitteen,
 - ottaa huomioon 27. kesäkuuta 1989 tehdyn Kansainvälisen työjärjestön alkuperäis- ja heimokansoja koskevan yleissopimuksen (yleissopimus nro 169), jonka Brasilia on allekirjoittanut,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin kansainvälisenä maailman alkuperäiskansojen päivänä 9. elokuuta 2016 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n vuonna 1998 antaman julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista, ihmisoikeuksien puolustajia koskevat Euroopan unionin suuntaviivat ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR),
 - ottaa huomioon YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien erityisraportoijan Victoria Tauli Corpuzin vierailustaan Brasiliaan 7. – 17. maaliskuuta 2016 laatiman raportin (A/HRC/33/42/Add.1),
 - ottaa huomioon Brasilian katolisen kirkon alkuperäiskansojen lähetysneuvoston (CIMI) vuoden 2016 raportin,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan EU:n ja Brasilian ihmisoikeusvuoropuhelun aikana antamat julkilausumat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että 1988 tehdyssä Brasilian nykyisessä perustuslaissa, josta neuvoteltiin alkuperäiskansojen kanssa, tunnustetaan alkuperäiskansojen oikeudet kulttuuriperinteensä säilyttämiseen ja todetaan alkuperäiskansojen alkuperäinen oikeus esi-isiensä alueeseen; katsoo, että valtion velvollisuus on säännellä ja suojella tätä oikeutta;

⁽¹⁾ EYVL C 65, 4.3.1996, s. 164.

⁽²⁾ EYVL C 287, 30.10.1995, s. 202.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien erityisedustajan mukaan viimeksi kuluneiden kahdeksan vuoden aikana YK:n suositusten täytäntöönpanossa ja Brasilian alkuperäiskansojen pitkään jatkuneiden keskeisten ongelmien, esimerkiksi heidän alueidensa vahvistamisen, ratkaisemisessa on edistytty sietämättömän vähän ja alkuperäiskansojen oikeuksien suojelussa on taannuttu huolestuttavasti;
- C. ottaa huomioon, että alkuperäiskansojen terveysviraston (SESAI) ja Mato Grosso do Sulin alkuperäisväestön sairaanhoitopiiriin (DSEI-MS) julkaisemien Mato Grosso do Sulin osavaltion guarani-kaiowá-alkuperäiskansaan kuuluvien ihmisten murhia koskevien virallisten tietojen mukaan 14 viime vuoden aikana ainakin 400 alkuperäiskansoihin kuuluvaa ihmistä ja 14 alkuperäisväestön johtohahmoa, mukaan lukien Simiao Vilharva ja Clodiodi de Souza, on murhattu heidän vaadittuaan rauhanomaisissa mielenosoituksissa esi-isiensä asuinsijoja takaisin;
- D. ottaa huomioon, että Brasilian alkuperäisväestön terveydestä ja ravitsemuksesta vuonna 2009 tehdyn kansallisen tutkimuksen mukaan kroonisen aliravitsemuksen taso on alkuperäiskansojen lasten keskuudessa 26 prosenttia verrattuna keskimäärin 5,9 prosenttiin muiden lasten keskuudessa; ottaa huomioon, että Brasilian FIAN-ihmisöikeusjärjestön ja katolisen kirkon alkuperäiskansojen lähetysneuvoston (CIMI) viimeaikaisten tutkimusten mukaan guarani-kaiowá-yhteisössä kroonista aliravitsemusta on 42 prosentilla;
- E. ottaa huomioon, että asianmukaisen terveydenhoidon, koulutuksen ja sosiaalipalvelujen puute sekä alkuperäiskansojen maiden rajan merkitsemättä jättäminen on yhdistetty nuorten itsemurhiin ja lapsikuolleisuuteen; ottaa huomioon, että viimeisten 15 vuoden aikana vähintään 750 enimmäkseen nuorta ihmistä on tehnyt itsemurhan ja yli 600 alle viisivuotiasta lasta on kuollut ehkäistävissä ja helposti hoidettavissa oleviin sairauksiin;
- F. ottaa huomioon, että 98,33 % Brasilian alkuperäiskansojen maista sijaitsee Amazonin alueella, jossa alkuperäiskansat osallistuvat luonnon monimuotoisuuden suojeluun ja siten auttavat ehkäisemään ilmastonmuutosta; ottaa huomioon, että 1. marraskuuta 2016 julkaistun Rights and Resources Initiativen, Woods Hole Research Centerin ja World Resources Institutin tutkimuksen ”Toward a Global Baseline of Carbon Storage in Collective Lands: An Updated Analysis of Indigenous Peoples’ and Local Communities’ Contributions to Climate Change Mitigation” mukaan alkuperäiskansojen maa-alueiden laajentaminen voi olla merkittävä osa metsien, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua;
- G. ottaa huomioon, että liittovaltion syyttäjälaitos ja kansallinen alkuperäiskansojen tukisäätiö (FUNAI) allekirjoittivat vuonna 2007 ohjeet toiminnan mukauttamiseksi (TAC), jotta voidaan määrittää ja rajata 36 guarani-kaiowá-yhteisön aluetta Mato Grosso do Sulissa vuoteen 2009 mennessä;
- H. ottaa huomioon, että useita aloitteita Brasilian liittotasavallan perustuslain uudistamiseksi, tulkitsemiseksi ja soveltamiseksi on käynnissä ja että mahdolliset muutokset voivat vaarantaa Brasilian liittovaltion perustuslaissa tunnustetut alkuperäiskansojen oikeudet;
1. ottaa huomioon EU:n ja Brasilian välisen pitkään jatkuneen kumppanuuden, joka perustuu keskinäiseen luottamukseen ja demokratian periaatteiden ja arvojen kunnioittamiseen; antaa tunnustusta Brasilian hallitukselle edistymisestä useissa asioissa, joita ovat esimerkiksi FUNAI:n rakentava rooli, monet korkeimman oikeuden päätökset, joilla on estetty häätöjä, useat toimet, joilla on pyritty ottamaan käyttöön eriytettyjä palveluja terveydenhuollossa ja koulutuksessa, merkittävät saavutukset kysymyksessä maan rajaamisesta Amazonin alueella, ensimmäinen kansallinen konferenssi alkuperäiskansoja koskevasta politiikasta ja kansallisen alkuperäiskansoja koskevan politiikan neuvoston perustaminen;
 2. tuomitsee jyrkästi Brasilian alkuperäisyhteisöihin kohdistetut väkivaltaisuuDET; pitää valitettavana Mato Grosso do Sulin guarani-kaiowá-yhteisön köyhyyttä ja ihmisöikeustilannetta;
 3. kehottaa Brasilian viranomaisia ryhtymään välittömästi toimiin alkuperäiskansojen turvallisuuden puolustamiseksi ja varmistamaan, että omia ihmisöikeuksiaan ja alueellisia oikeuksiaan puolustaneiden alkuperäiskansojen jäsenten murhista ja pahoinpitelyistä tehdään riippumattomat tutkimukset, jotta rikoksentehtäjät saadaan oikeuden eteen;

Torstai 24. marraskuuta 2016

4. muistuttaa Brasilian viranomaisia heidän velvollisuudestaan pitää yllä ja soveltaa täysimääräisesti Brasilian perustuslain määräyksiä yksilön oikeuksista ja vähemmistöjen ja puolustuskyvyttömiä etnisten ryhmien oikeuksista guarani-kaiowá-väestön osalta;
5. muistuttaa Brasilian viranomaisia heidän velvollisuudestaan noudattaa alkuperäiskansoja koskevia kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja, kuten Brasilian liittotasavallan perustuslaissa ja laissa nro. 6.001/73 (ns. intiaanilaki) vaaditaan;
6. toteaa Brasilian liittotasavallan korkeimman oikeuden roolin alkuperäiskansojen alkuperäisten ja perustuslaillisten oikeuksien suojelemisessa ja kehottaa kansallista neuvostoa kehittämään mekanismeja ja toimia, joilla voidaan suojella paremmin heikossa asemassa olevien väestöryhmien tarpeita;
7. kehottaa Brasilian viranomaisia panemaan täysimääräisesti täytäntöön YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien erityisraportoijan Brasiliaan maaliskuussa 2016 tekemän vierailun jälkeen antamat suositukset;
8. kehottaa Brasilian viranomaisia laatimaan työsuunnitelman, jolla asetetaan etusijalle kaikkien guarani-kaiowá-yhteisön vaatimien alueiden rajankäynnin päätökseen saattaminen ja luodaan tekniset toimintaedellytykset tätä varten, kun otetaan huomioon, että monet murhat ovat kosta esi-isiltä perittyjen maiden takaisin ottamisesta;
9. suosittelee, että Brasilian viranomaiset varmistavat riittävän rahoituksen FUNA:n työlle ja vahvistavat sitä resursseilla, joita vaaditaan alkuperäiskansoille välttämättömien peruspalvelujen turvaamiseksi;
10. on huolissaan ehdotetusta perustuslain muutoksesta 215/2000 (PEC 215), jota Brasilian alkuperäiskansat vastustavat voimakkaasti, sillä jos se hyväksytään, se uhkasi alkuperäiskansojen maa-oikeuksia mahdollistamalla sen, että maatalousteollisuuteen ja puu-, kaivos- ja energiateollisuuteen kytköksissä olevat intiaanien vastaiset eturyhmät voivat estää uusien alkuperäiskansojen alueiden tunnustamisen; uskoo vahvasti, että yritysten olisi vastattava mahdollisesti aiheuttamistaan ympäristövahingoista ja tekemistään ihmisoikeusloukkauksista ja että unionin ja jäsenvaltioiden olisi pidettävä tätä peruseräiteenään tekemällä siitä sitovan säännöksen kaikessa kauppapolitiikassa;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, Brasilian presidentille ja hallitukselle, Brasilian kansalliskongressin puhemiehelle, EU:n ja Latalaisen Amerikan parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille ja YK:n alkuperäiskansojen pysyvälle foorumille.

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0446

Venäläisen mielipidevangan Ildar Dadinin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 venäläisen mielipidevangan Ildar Dadinin tapauksesta (2016/2992(RSP))

(2018/C 224/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat mietintönsä, suosituksensa ja päätöslauselmansa Venäjästä ja etenkin 23. lokakuuta 2012 antamansa suosituksen neuvostolle Sergei Magnitskin tapauksessa osallisia Venäjän viranomaisia koskevien yhteisten viisumirajoitusten käyttöönnotosta ⁽¹⁾, 13. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselmat oikeusvaltiosta Venäjällä ⁽²⁾ ja 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Venäjästä: Bolotnaja-aukion tapahtumiin osallistuneiden mielenosoittajien tuomitseminen ⁽³⁾; ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2014 neuvostolle esittämänsä suosituksen Sergei Magnitskin tapaukseen osallistuneita Venäjän viranomaisia koskevien yhteisten viisumirajoitusten käyttöönnotosta ⁽⁴⁾; ottaa huomioon 23. lokakuuta 2014 antamansa päätöslauselman Memorial-kansalaisjärjestön (vuoden 2009 Saharov-palkinnon saaja) lakkauttamisesta Venäjällä ⁽⁵⁾, 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman venäläisen oppositiojohtajan Boris Nemtsovin murhasta ja demokratian tilasta Venäjällä ⁽⁶⁾, 10. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän suhteiden tilasta ⁽⁷⁾ sekä 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman Venäjästä ja erityisesti Eston Kohverin, Oleg Sentsovin ja Oleksandr Koltšenkon tapauksista ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon 3.–4. kesäkuuta 2013 pidetyn EU:n ja Venäjän huippukokouksen tulokset ja 19. toukokuuta 2013 käydyt ihmisoikeuksia koskeneet neuvottelut,
 - ottaa huomioon Venäjän perustuslain ja etenkin sen 29 pykälän, joka suojaa sananvapautta, sekä 31 pykälän, joka käsittää oikeuden rauhanomaiseen kokoontumiseen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. panee merkille, että joulukuun 2015 alussa venäläinen oppositioaktivisti Ildar Dadin tuomittiin kolmen vuoden vankeuteen hänen järjestettyään joukon rauhanomaisia sodanvastaisia mielenosoituksia ja kokoontumisia ja hän oli ensimmäinen henkilö, joka Venäjällä tuomittiin vuonna 2014 hyväksytyin ankaran julkista kokoontumista koskevan lain nojalla;
- B. panee merkille, että Ildar Dadin tuomittiin kolmen vuoden vankeuteen, mikä oli enemmän kuin syyttäjän suosittelema kahden vuoden tuomio; panee merkille, että tuomio lyhennettiin kahteen ja puoleen vuoteen vetoomuksen seurauksena;
- C. toteaa, että Dadinin ollessa vangittuna Karjalassa rangaistus siirtola 7:ssä Venäjän viranomaiset ovat tietyvästi toistuvasti kiduttaneet ja pahoinpidelleet häntä, kohdelleet häntä epäinhimillisesti ja uhanneet murhata hänet;
- D. toteaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on hyväksynyt Dadinin lakimiehen pyynnön ja velvoittanut Venäjän federaation takaamaan tehokkaan tutkinnan, siirtämään Dadinin toiseen rangaistuslaitokseen ja takaamaan hänelle mahdollisuuden olla yhteydessä oikeudelliseen edustajaansa;

⁽¹⁾ EUVL C 68 E, 7.3.2014, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 150.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0253.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0258.

⁽⁵⁾ EUVL C 274, 27.7.2016, s. 21.

⁽⁶⁾ EUVL C 316, 30.8.2016, s. 126.

⁽⁷⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 35.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0314.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- E. toteaa, ettei Ildar Dadinin tapaus ole yksittäistapaus, vaan uskottavat ihmisoikeusraportit viittaavat kidutuksen sekä huonon ja epäinhimillisen kohtelun järjestelmälliseen käyttöön Venäjän rangaistusjärjestelmässä; toteaa, että rangaistuslaitoksissa ja vankiloissa olevien henkilöiden kidutusta ja huonoa kohtelua harjoittavat ja siitä vastuussa olevat tahot jäävät usein rangaistuksetta;
- F. toteaa, että Euroopan neuvoston pääsihteeri Thorbjørn Jagland esitti 3. marraskuuta 2016 huolensa Dadinin huonoa kohtelua koskevista väitteistä Venäjän federaation oikeusministerille, Aleksander Konovaloville;
- G. toteaa, että Venäjän poliittisten vankien määrä on kasvanut merkittävästi viime vuosina, poliittisia vankeja on tällä hetkellä Memorial-ihmisoikeuskeskuksen mukaan 102 ja heitä ovat esimerkiksi Aleksander Kostenko Fjodorovitš, Ivan Nepomnjaštših, Dmitri Bušenkov, Vladimir Ionov ja Maksim Panfilov; toteaa, että vuonna 2015 Venäjän havaittiin rikkoneen Euroopan ihmisoikeussopimusta 109 kertaa, toisin sanoen useammin kuin mikään muu maa;
- H. toteaa, että vuonna 2015 kirjattiin 197 poliisin pidättämänä olleen henkilön kuolemaa ja 109 kuolemaa aiheutui ”terveydentilan äkillisestä huononemisesta” ja 62 itsemurhasta, mikä viittaa vankien laajamittaiseen pahoinpitelyyn, kidutukseen ja huonoon kohteluun Venäjän federaation rangaistusjärjestelmässä;
- I. panee merkille, että 26. lokakuuta 2016 moskovalainen tuomioistuin määräsi 300 000 ruplan sakon Juri Levada-tutkimuskeskukselle (Levada-keskus), joka on yksi kolmesta tärkeimmästä Venäjän julkista mielipidettä kartoittavasta laitoksesta, koska se ei ollut rekisteröitynyt ”ulkomaiseksi agentiksi”;
- J. toteaa presidentti Putinin allekirjoittaneen hiljattain määräyksen, jonka nojalla Venäjä kieltäytyy vastedes osallistumasta Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntöön; toteaa, että Venäjän ulkoministeriö kuvaili julkilausumassaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen työtä ”tehottomaksi ja yksipuoliseksi” ja oli huolissaan sen suorittamasta tutkimuksesta, joka koski Etelä-Ossetian vuoden 2008 tapahtumia; panee merkille, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjät ovat lisänneet tuomioistuimen verkkosivuille raportin, joka mukaan Venäjän miehitykseen on liittynyt Krimin tataarien ahdistelua ja uhkailua;
- K. toteaa, että lokakuussa 2016 Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvosto päätti olla valitsematta Venäjää jäseneksi sen jälkeen, kun yli 80 ihmisoikeusjärjestöä ja kansainvälistä avustusjärjestöä oli allekirjoittanut kirjeen, jossa kehoitettiin YK:n jäseniä estämään Venäjän valinta tähän elimeen;
- kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta Ildar Dadinin sekä kaikki henkilöt, jotka on vangittu tekaistujen tai perusteettomien syytteiden nojalla tai siksi, että he ovat käyttäneet oikeuttaan sananvapauteen ja kokoontumisvapauteen;
 - on erittäin huolissaan siitä, että Venäjän federaation rikoslakiin on lisätty pykälä, jolla asetetaan uusia rajoituksia julkisille kokoontumisille ja jonka mukaan tällaiset kokoontumiset katsotaan rikollisiksi;
 - kehottaa Venäjän viranomaisia suorittamaan riippumattomien ihmisoikeusasiantuntijoiden avustuksella perinpohjaisen ja avoimen tutkinnan Ildar Dadinin esittämistä kidutusta ja huonoa kohtelua koskevista väitteistä; kehottaa järjestämään riippumattoman tutkinnan väitteistä, joiden mukaan valtion palveluksessa olevat henkilöt ovat syyllistyneet kidutukseen, huonoon, alentavaan ja epäinhimilliseen kohteluun Venäjän pidätyskeskuksissa, työleireillä ja vankiloissa;
 - kehottaa Venäjän federaatiota suorittamaan tähän liittyen rangaistusjärjestelmänsä perinpohjaisen tarkastelun, jotta järjestelmää voitaisiin uudistaa perinpohjaisesti; kehottaa myös panemaan täysin täytäntöön vastaavien kansainvälisen yleissopimusten mukaiset normit;
 - ilmaisee myötätuntonsa Venäjällä ja väliaikaisesti miehitettyillä Ukrainan alueilla tekaistujen tai perusteettomien syytteiden nojalla pidätettyinä oleville henkilöille, Krimin tataarit mukaan lukien, ja kehottaa vapauttamaan nämä henkilöt välittömästi;

Torstai 24. marraskuuta 2016

6. muistuttaa Venäjää, että sen on tärkeää noudattaa täysin kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteita, jotka sille kuuluvat Euroopan neuvoston ja Etyjin jäsenenä, ja että sen on kunnioitettava perustavia ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta, sillä ne perustuvat useisiin kansainvälisiin sopimuksiin, jotka Venäjä on allekirjoittanut ja joihin se on liittynyt; korostaa, että Venäjän federaatiota voidaan pitää luotettavana kumppanina kansainvälisessä yhteistyössä vain, jos se noudattaa kansainvälisen oikeuden mukaisia velvoitteitaan; on siksi huolissaan presidentin määräyksestä, jolla Venäjä vetäytyy Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännöstä;
 7. kehottaa Venäjän hallitusta toteuttamaan konkreettisia ja välittömiä toimia, jotta maa noudattaisi kaikkia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamia Venäjää koskevia tuomioita; pitää siksi valitettavana, että Venäjän federaatio on uudella joulukuussa 2015 hyväksytyllä lainsäädännöllä antanut perustuslakituomioistuimelleen toimivallan kumota Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiot;
 8. kehottaa neuvostoa kehittämään yhtenäisen Venäjän-politiikan, joka velvoittaa kaikkia 28 EU:n jäsenvaltiota ja EU:n toimielimiä antamaan vahvan yhteisen viestin ihmisoikeuksien asemasta EU:n ja Venäjän suhteissa ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamisesta; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa yhdessä EUH:n ja komission kanssa kehittämään vahvan ja konkreettisen strategian Venäjän kansalaisyhteiskunnan ja järjestöjen tukemiseksi ja käyttämään tässä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä;
 9. kehottaa neuvostoa hyväksymään joukon kohdennettuja pakotteita niiden tahojen rankaisemiseksi, jotka ovat vastuussa Ildar Dadinin ja muiden ihmisoikeusaktivistien huonosta kohtelusta;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman EUH:lle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, Euroopan neuvostolle, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle sekä Venäjän federaation presidentille, hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0449

Syyrian tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Syyrian tilanteesta (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta, myös 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon YK:n peruskirjan periaatteet,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1949 tehdyt Geneven sopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Da'eshista ja al-Nusran rintamasta sekä sen päätöslauselmat konfliktista Syyrian arabitasavallassa, erityisesti päätöslauselmat 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) ja 2268 (2016),
 - ottaa huomioon 17. lokakuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät ja 18.–19. helmikuuta 2016 sekä 20. ja 21. lokakuuta 2016 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin ja humanitaarisesta avusta ja pelastuspalveluasioista vastaavan komission jäsenen Christos Stylianidisin 16. syyskuuta 2016 antaman julkilausuman Syyriasta, 20. syyskuuta 2016 antaman julkilausuman ilmaiskuista YK:n ja Syyrian Punaisen Puolikuun humanitaarista saattuetta vastaan, 24. syyskuuta 2016 antaman julkilausuman Aleppon tilanteesta, 2. lokakuuta 2016 antaman julkilausuman humanitaarisesta hätäavusta Aleppoon ja 25. lokakuuta 2016 antaman julkilausuman humanitaarisen avun kiireellisestä saannista Aleppoon,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston perustaman Syyrian arabitasavallan tilannetta käsittelevän riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission raportit ja YK:n ihmisoikeusneuvoston 27. syyskuuta 2016 ja 21. lokakuuta 2016 antamat päätöslauselmat Syyrian arabitasavallasta,
 - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Federica Mogherinin 17. marraskuuta 2016 antaman julkilausuman Venäjistä ja kansainvälisestä rikostuomioistuimesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kuusi vuotta kestänyt konflikti, äärimmäinen väkivalta ja julmuudet Syyriassa ovat johtaneet yli 400 000 ihmisen kuolemaan ja että yli 13 miljoonaa ihmistä on humanitaarisen avun tarpeessa; toteaa, että 8,7 miljoonan ihmisen ennustetaan joutuvan pakenemaan kodistaan Syyrian sisällä vuonna 2016 ja 4,8 miljoonaa ihmistä on paennut maasta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0382.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- B. toteaa, että taistelut ja pommitukset jatkuvat kiivaina Syyriassa ja humanitaarinen tilanne on heikentynyt entisestään; toteaa, että Syyrian konflikti kulminoituu Aleppossa ja tämän lisäksi taistelut jatkuvat Hamassa, Idlibissä, Koillis-Syyriassa, Damaskoksen esikaupunkialueilla ja Deir ez-Zorissa; ottaa huomioon, että yli neljä miljoonaa ihmistä elää piiritetyissä kaupungeissa ja vaikeapääsyisillä alueilla, joissa elintärkeät vesi- ja sähköinfrastruktuurit ovat tuhoutuneet; ottaa huomioon, että Assadin hallinnon ja Venäjän julistamista yksipuolisista humanitaarisista tauoista huolimatta vakava pula peruselintarvikkeista ja lääkintätarvikkeista koettelee väestöä Aleppon itäosissa ja muissa piiritetyissä kaupungeissa, kuten kapinallisten hallinnassa olevassa Zabadanin kaupungissa ja hallituksen valvonnassa olevissa Kafriyan ja al-Fu'an kylissä Idlibin maakunnassa; toteaa, että Aleppon piiritettyihin itäosiin ei ole heinäkuun 2016 jälkeen voitu toimittaa humanitaarista apua;
- C. ottaa huomioon, että Aleppossa ja koko Syyriassa vallitsee pysyvä terveydenhuoltokriisi; ottaa huomioon, että Unicefin mukaan yli kahdella kolmasosalla syyrialaisista ei ole mahdollisuutta saada säännöllisesti vettä ja lähes kuusi miljoonaa lasta tarvitsee kiireesti ihmishenkkiä pelastavaa apua;
- D. huomauttaa, että konfliktin kaikki osapuolet, pahiten tosin Venäjän ja Iranin tukema Assadin hallinto, ovat syyllistyneet ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vakaviin loukkauksiin, kuten vaikutuksiltaan umpimähkäisten aseiden, polttoaseiden, tynnyripommien ja bunkkeripommien käyttöön siviilialueilla sekä sellaisten aineiden käyttöön, jotka määritellään kemiallisiksi aseiksi kemiallisten aseiden kehittämisen, tuotannon, varastoinnin ja käytön kieltämistä sekä niiden hävittämistä koskevassa yleissopimuksessa; ottaa huomioon, että varovaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita ei ole noudatettu lainkaan; huomauttaa, että siviilialueet, koulut, sairaalat, humanitaariset avustustyöntekijät ja pakolaisleirit ovat olleet tarkoituksellisesti iskujen kohteena; toteaa, että sotarikokset ja rikokset ihmisyyttä vastaan eivät saa jäädä rankaisematta;
- E. huomauttaa, että YK:n valtuuttama Syyrian arabitasavallan tilannetta käsittelevä riippumaton kansainvälinen tutkintakomissio ja ihmisoikeusryhmät ovat keränneet todisteita siitä, että Syyrian hallitus on pitänyt vähintään 200 000:ta ihmistä vankina epäinhimillisissä vankiloiloissa; huomauttaa, että tuhansia syyrialaisia on kuollut viime vuosina kidutukseen ja tauteihin Syyrian hallituksen vankiloissa; huomauttaa, että tahdonvastaiset katoamiset ja vankien julma hyväksikäyttö ovat erittäin yleisiä; huomauttaa, että Syyrian viranomaiset ovat yrittäneet salata vankiloolosuhteita koskevia tietoja ja kieltäneet tunnustetuilta kansainvälisiltä pidätysoloja tarkkailevilta henkilöiltä pääsyn vankiloihinsa; huomauttaa, että Punaisen Ristin kansainvälinen komitea on vuoden 2011 jälkeen päässyt ainoastaan harvoihin vankiloihin;
- F. toteaa, että maailmaa ovat toistuvasti järkyttäneet Da'eshin ja muiden jihadistiryhmien julmuudet, raa'at teloitukset ja silmitön seksuaalinen väkivalta, sieppaukset, kidutus, pakkokäännytykset sekä naisten ja tyttöjen orjuuttaminen; ottaa huomioon, että lapsia on värvätty ja käytetty terrori-iskuihin; ottaa huomioon, että Da'esh pitää yhä hallussaan suuria osia Syyriasta ja Irakista; toteaa, että Da'esh syyllistyy uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen joukkotuhontaan, harjoittaa julmaa kidutusta ja tuhoaa kulttuuriperintöä; toteaa, että nykyisin Da'eshin hallinnassa olevien alueiden väestön hyvinvointi ja sen mahdollinen käyttö ihmiskilpenä alueiden vapauttamiseksi käytävien taistelujen aikana ovat vakavia huolenaiheita;
- G. ottaa huomioon, että aiemmin al-Nusran rintamana tunnettu Jabhat Fateh al-Sham, al-Qaidan sisarjärjestö Syyriassa, on terroristijärjestö, joka vastustaa neuvotteluratkaisuaan perustuvaa poliittista muutosta ja osallistavaa demokraattista tulevaisuutta Syyriassa;
- H. huomauttaa, että Syyria on allekirjoittanut Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön, muttei ole ratifioinut sitä; ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon on toistuvasti kehottanut YK:n turvallisuusneuvostoa antamaan Syyrian tilanteen Kansainvälisen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi; toteaa, että Venäjä ja Kiina ovat estäneet yritykset saattaa Syyria vastaamaan teoistaan käyttämällä veto-oikeuttaan turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin, joilla tuomioistuimelle olisi annettu valtuudet tutkia Syyrian konfliktiin aikana tehtyjä hirvittäviä rikoksia; ottaa huomioon, että Venäjä päätti 16. marraskuuta 2016 vetäytyä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännöstä; huomauttaa, että tällainen vastuuvellollisuuden puuttuminen ruokkii julmuuksia ja pahentaa uhrien kärsimystä;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että konfliktiin osallistuvia maita ja osapuolia on muistutettava niiden YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2254 (2015) mukaisista sitoumuksista ja etenkin velvollisuudesta lopettaa kaikki hyökkäykset siviilejä ja siviili-infrastruktuureja vastaan sekä velvollisuudesta taata humanitaarisen avun pääsy kaikkialle maahan; ottaa huomioon, että Euroopan unionin on käytettävä kaikkia välineitään, myös pakotteita, jotta se voi varmistaa kaikkien osapuolten noudattavan tätä päätöslauselmaa;
- J. ottaa huomioon, että EU on suurimpia humanitaarisen avun antajia Syyrian ennennäkemätöntä väkivaltaa ja hävitystä pakeneville ihmisille; toteaa, että kansainvälisen yhteisymmärryksen puuttuminen vaikeuttaa neuvotteluratkaisun aikaansaamista Syyrian sotaan;
 1. tuo jälleen julki erittäin vakavan huolensa taistelujen ja pommitusten jatkumisesta ja humanitaarisen tilanteen heikkenemisestä Syyriassa; tuomitsee ankarasti kaikki hyökkäykset siviilejä ja siviili-infrastruktuuria vastaan, kaikkien piiritysten jatkamisen Syyriassa sekä humanitaarisen avun epäämisen sitä tarvitsevalta Syyrian kansalta; vaatii kaikkia osapuolia sallimaan humanitaarisen avun ja hätäaputarviketoimitusten esteettömän ja jatkuvan pääsyn erityisesti piiritetyille ja vaikeapääsyisille alueille; korostaa, että kansainvälinen humanitaarinen oikeus kieltää väestöryhmien tahallisen nälänhättämisen, ja kehottaa kaikkia osapuolia sallimaan välittömät lääkinnälliset evakuoinnit Itä-Alepposta ja kaikilta muilta piiritetyiltä alueilta;
 2. tuomitsee mitä jyrkimmin julmuudet sekä laajalle levinneet ihmisoikeusloukkaukset ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset, joihin Venäjän ja Iranin tukemat Assadin joukot ovat syyllistyneet, samoin kuin muiden kuin valtiollisten aseistettujen ryhmittymien, erityisesti Da'eshin, Jabhat Fateh al-Shamin / al-Nusran rintaman ja muiden jihadistiryhmiä, tekemät ihmisoikeusloukkaukset ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset;
 3. vaatii pommitusten ja siviilejä vastaan tehtyjen summittaisten hyökkäysten välitöntä lopettamista; korostaa, että kaikkien osapuolten on kiinnitettävä mahdollisimman paljon huomiota siviilien suojeluun ja toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet siviilien suojelemiseksi riippumatta heidän etnisestä alkuperästään, uskonnostaan tai vakaumuksestaan; tuomitsee ankarasti sen, että aseistetut oppositioryhmät ovat ampuneet summittaisesti suuren määrän ohjuksia siviilien asuttamiin Aleppon länsiosien esikaupunkeihin; korostaa, että monet siviilit, myös lapset, ovat raporttien mukaan haavoittuneet ja kuolleet; kehottaa konfliktin kaikkia osapuolia toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet suojellakseen siviilejä kansainvälisen oikeuden mukaisesti; edellyttää myös, että lopetetaan iskut siviilikohteisiin, kuten sairaaloihin, kouluihin ja vesitorneihin, että tällaiset siviilikohdet demilitarisoidaan välittömästi, että pyritään välttämään sotilasasemien perustamista tiheään asutuille alueille ja että mahdollistetaan haavoittuneiden ja kaikkien piiritetyiltä alueilta pakenemaan pyrkivien siviilien evakuointi; korostaa, että Syyrian hallinnolla on pääasiallinen vastuu Syyrian väestön suojelemisesta;
 4. kiittää suuresti humanitaaristen avustustyöntekijöiden ponnisteluja kipeästi kaivatun hätäavun, ruoan, veden ja lääkkeiden kuljettamiseksi konfliktialueille saarroksiin jääneille ihmisille, ja kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia varmistamaan avustusjärjestöille turvallisen ja esteettömän pääsyn sodasta kärsivien siviilien luokse;
 5. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita antamaan täyden tukensa YK:lle ja Kemiallisten aseiden kieltojärjestölle (OPCW), jotta voidaan jatkaa kaikkien Syyrian osapuolten kemiallisten aseiden käytön ja hävittämisen tutkimista; vaatii ehdottomasti saattamaan kemiallisten aseiden käyttöön syyllistyneet vastuuseen teoistaan; tukee OPCW:n yhteisen tutkintamekanismin toimeksiannon laajentamista siten, että se voi selvittää, ketkä ovat vastuussa kemiallisten aseiden käytöstä Syyriassa;
 6. on huolestunut laittomista pidätyksistä sekä pidätettyjen kidutuksesta, huonosta kohtelusta, tahdonvastaisesta katoamisesta ja tappamisesta hallituksen vankiloissa ja ulkomaiden tukemien puolisoitaallisten joukkojen ylläpitämissä salaisissa säilöönottokeskuksissa; vaatii näistä säilöönottokeskuksista vastaavia Syyrian viranomaisia lopettamaan teloitukset ja epäinhimillisen kohtelun;
 7. kehottaa vapauttamaan välittömästi kaikki mielivaltaisesti vangitut henkilöt ja lopettamaan YK:n turvallisuusneuvoston 22. helmikuuta 2014 antaman päätöslauselman 2139 mukaisesti kidutuksen ja muunlaisen pahoinpitelyn sekä tahdonvastaisien katoamisten käyttämisen; vaatii, että kansainväliset pidätettyjen oloja tarkkailevat tahot, kuten Punaisen Ristin kansainvälinen komitea, pääsevät välittömästi ja esteettä seuraamaan kaikkien Syyriassa pidätettyinä olevien tilannetta sekä antamaan tietoja pidätettyjen perheenjäsenille ja tukemaan näitä;

Torstai 24. marraskuuta 2016

8. tuomitsee jyrkästi kaikki Assadin hallinnon, Da'eshin, Jabhat Fateh al-Shamin /al-Nusran rintaman ja muiden terroristijärjestöjen julmuudet, joita voidaan pitää vakavina sotarikoksina ja rikoksina ihmisyyttä vastaan; tukee viiden kansakunnan (Ranskan, Italian, Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen) ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan kaikille Syyriassa taisteleville ryhmille suuntaamaa kehotusta lopettaa kaikki yhteistyö Jabhat Fateh al-Shamin kanssa; korostaa, että on tärkeää estää tehokkaasti Da'eshin toiminnan rahoitus, ottaa kiinni vierastaistelijat ja katkaista asetoimitukset jihadistiryhmille; kehottaa Syyrian oppositiota tekemään selvän pesäeron tällaisiin ääriaineiksi ja tällaiseen ideologiaan; toteaa jälleen, että toimet olisi keskitettävä Da'eshin ja muiden YK:n nimeämien terroristiryhmien kukistamiseen; kehottaa ryhtymään toimiin, joilla estetään aineellisen ja rahallisen avun joutuminen YK:n terroristeiksi luokittelemiin ryhmittymiin kytköksissä oleville yksilöille, ryhmille, yrityksille ja yhteisöille;

9. kehottaa jälleen määräämään seuraamuksia sotarikoksiin ja rikoksiin ihmisyyttä vastaan syyllistyneille henkilöille ja vaatii saattamaan heidät vastuuseen; korostaa, että rikoksiin uskonnollisia, etnisiä ja muita ryhmiä ja vähemmistöjä vastaan syyllistyvät olisi saatava oikeuden eteen; on edelleen vakuuttunut siitä, että konfliktia ei saada ratkaistua eikä Syyriassa saada sovitusti kestävästä rauhaa ilman, että rikoksia tehneet joutuvat vastuuseen; katsoo, että kysymystä siitä, kuka on vastuussa sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan, ei saa politisoida; katsoo, että velvoite noudattaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta kaikissa olosuhteissa koskee kaikkia konfliktin osapuolia ja että kyseisiä rikoksia tehneiden on tajuttava joutuvansa oikeuteen ennemmin tai myöhemmin;

10. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksiin syyllistyneet joutuvat oikeuden eteen asianmukaisissa, puolueettomissa kansainvälisen rikosoikeuden mekanismeissa tai kansallisissa tuomioistuimissa ja soveltamalla tuomioistuimen yleistoimivallan periaatetta; toistaa tukevana Syyrian tapauksen antamista kansainvälisen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi mutta – turvallisuusneuvoston ollessa kykenemätön päättämään asiasta – vetoaa jälleen EU:hun ja sen jäsenvaltioihin, jotta ne johtaisivat YK:n yleiskokouksen puitteissa toteutettavia toimia ja harkitsisivat Syyrian sotarikoksia käsittelevän tuomioistuimen perustamista odoteltaessa, että asia viedään Kansainväliseen rikostuomioistuimeen; korostaa, että konfliktin päätyttyä on tärkeää sitouttaa Syyria prosessiin sovinnonteon edistämiseksi;

11. pitää myönteisenä paikallisten ja kansainvälisten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työtä sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan koskevien todisteiden ja muiden väärinkäytösten, myös kulttuuriperinnön tuhoamisen, dokumentoimiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita antamaan näille toimijoille lisäapua;

12. pitää valitettavana Venäjän presidentin Vladimir Putinin päätöstä vetäytyä Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta, vaikka Venäjän federaatio ei itse asiassa ikinä ratifioinutkaan Rooman perussääntöä, ja katsoo, että päätöksen ajankohta heikentää maan uskottavuutta ja herättää kysymyksiä siitä, miten sitoutunut se on kansainväliseen oikeuteen;

13. suhtautuu myönteisesti 17. lokakuuta 2016 annettuihin neuvoston päätelmiin Syyriasta ja 20. ja 21. lokakuuta 2016 annettuihin Eurooppa-neuvoston päätelmiin Syyriasta; tukee EU:n kehotuksia lopettaa kaikki sotilaslennot Aleppon yllä, lopettaa vihamielisyydet välittömästi ja luoda tehokas ja avoin mekanismi tulitauon valvomiseksi sekä lopettaa piiritykset ja saada aikaan kaikkien osapuolien hyväksymä humanitaarisen avun täysin esteetön ja kestävä pääsy koko maahan;

14. pitää myönteisenä Syyriaan ja siviiliväestön sortamisesta maassa vastuussa oleviin henkilöihin kohdistettujen rajoittavien EU:n toimenpiteiden uudelleentarkastelua; korostaa, että EU:n olisi harkittava kaikkia käytävissä olevia vaihtoehtoja, mukaan lukien lentokieltoalueen perustaminen Aleppon ylle, jotta kaikille mitä hirvittävimpiin ihmisoikeusloukkauksiin ja väärinkäytöksiin syyllistyneille voitaisiin langettaa seuraamuksia, jos julmuudet ja humanitaarisen oikeuden raikeat loukkaukset jatkuvat;

15. vaatii kaikkia kunnioittamaan Syyrian etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia jatkaa elämäänsä historiallisilla ja perinteisillä kotiseuduillaan arvokkaasti, tasa-arvoisesti ja turvallisesti ja harjoittaa täysimääräisesti ja vapaasti uskontoaan ilman minkäänlaista pakkoa, väkivaltaa tai syrjintää; tukee uskontojen välistä vuoropuhelua keskinäisen ymmärryksen edistämiseksi ja fundamentalismin torjumiseksi;

Torstai 24. marraskuuta 2016

16. kehottaa kaikkia kansainvälisen Syyrian tukiryhmän jäseniä käynnistämään neuvottelut uudelleen, jotta voidaan helpottaa pysyvän aselevon aikaansaamista ja vauhdittaa työtä kestävästi poliittisen sovintoratkaisun löytämiseksi Syyriaan; korostaa, että alueellisilla toimijoilla, erityisesti naapurimailla, on erityinen vastuu;

17. kehottaa jälleen korkea edustajaa / komission varapuheenjohtajaa tehostamaan toimia unionin yhteisen Syyriaa koskevan strategian laatimiseksi; pitää myönteisinä ja tukee täysin viimeaikaisia diplomaattisia aloitteita, joita varapuheenjohtaja / korkea edustaja Federica Mogherini on käynnistänyt Eurooppa-neuvostolta saadun toimeksiannon mukaisesti ja joiden tavoitteena on saada konfliktin osapuolet takaisin neuvottelupöytään ja käynnistää uudelleen poliittinen prosessi Genevessä; panee kiinnostuneena merkille alueelliset keskustelut, joita hän on käynyt Iranin ja Saudi-Arabian kanssa, ja pitää hänen toimintaansa arvokkaana ja hyödyllisenä lisänä YK:n erityislähettilään Staffan de Misturan työhön; kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia jatkamaan ja tehostamaan mahdollisimman pian poliittisia neuvotteluja, kunnes saadaan aikaan uusi ja pysyvä aselepo, johon olisi sisällytettävä säännökset siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen varmistamiseksi konfliktin jälkeisessä Syyriassa; korostaa, että rauhanneuvottelujen olisi johdettava vihamielisyyksien päättymiseen ja Syyrian johdolla ja vastuulla toteutettavaan poliittiseen muutokseen; korostaa, että EU voi tehdä oman osuutensa konfliktin jälkeisessä jälleenrakentamisessa ja sovinnonteossa;

18. toteaa jälleen tukevansa täysin EU:n tämänhetkistä humanitaarista aloitetta Aleppossa ja kehottaa kaikkia osapuolia helpottamaan sen täytäntöönpanoa;

19. panee tyytyväisenä merkille kumppanuuden prioriteetit ja sopimukset Jordanian kanssa vuosiksi 2016–2018 ja Libanonin kanssa vuosiksi 2016–2020; toteaa, että sopimukset muodostavat puitteet, joiden avulla Lontoossa 4. helmikuuta 2016 järjestetyssä Syyrian ja sen lähialueiden avunantajien konferenssissa tehdyt sitoumukset muutetaan teoiksi; ottaa huomioon Syyrian naapurimaiden kasvavat rahoitustarpeet sekä niille annettavaa humanitaarista apua koskevan pysyvän rahoitusvajeen; kehottaa unionin jäsenvaltioita pitämään kiinni lupauksistaan ja antamaan YK:lle, sen erityisvirastoille ja muille humanitaarisen alan toimijoille niiden kipeästi kaipaamaa tukea, jotta miljoonille Syyriassa maan sisäisesti siirtymään joutuneille sekä vastaanottaviin maihin ja yhteisöihin paenneille syyrialaisille saadaan toimitettua humanitaarista apua;

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, kansainvälisen Syyrian tukiryhmän jäsenille ja kaikille konfliktin osapuolille.

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0450

EU:n ja Turkin väliset suhteet**Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n ja Turkin välisistä suhteista (2016/2993(RSP))**
(2018/C 224/15)*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 27. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman toimittajien tilanteesta Turkissa ⁽¹⁾ ja 14. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman Turkia koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Turkia koskevan vuoden 2016 kertomuksen, jonka komissio julkaisi 9. marraskuuta 2016 (SWD(2016)0366),
 - ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 hyväksytyyn Turkia koskevan EU:n neuvottelukehyksen,
 - ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät Turkista,
 - ottaa huomioon liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) perustamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 231/2014 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon ilmaisunvapautta koskevan oikeuden, joka on vahvistettu Euroopan ihmisoikeussopimuksessa sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, joiden sopimusvaltio Turkki on,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun muistiot,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun 26. heinäkuuta 2016 antaman lausunnon poikkeustilan aikana toteutetuista toimista Turkissa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni ja parlamentti ovat tuominneet jyrkästi Turkin epäonnistuneen sotilasvallankaappausyrityksen ja tunnustaneet Turkin viranomaisten legitimiin vastuun asettaa syytteeseen tästä yrityksestä vastuussa olevat ja siihen osallistuneet;
- B. toteaa, että Turkki on tärkeä kumppani ja ehdokasmaana sen odotetaan kunnioittavan erittäin korkeita demokratianormeja, kuten ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, perusvapauksia ja kaikkien oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin; ottaa huomioon, että Turkki on ollut Euroopan neuvoston jäsen vuodesta 1950 ja näin ollen Euroopan ihmisoikeussopimus sitoo sitä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0133.

⁽³⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- C. katsoo, että poikkeustilan nojalla toteutetut Turkin hallituksen sortotoimet ovat suhteettomia ja loukkaavat Turkin perustuslaissa suojattuja perusoikeuksia ja -vapauksia ja Euroopan unionin perustana olevia demokraattisia arvoja sekä rikkovat kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta; toteaa, että vallankaappauksen jälkeen viranomaiset ovat pidättäneet kymmenen oppositiopuolue HDP:hen kuuluvaa Turkin suuren kansalliskokouksen jäsentä ja noin 150 toimittajaa (eniten maailmassa); toteaa, että 2 386 tuomaria ja syyttäjää ja 40 000 muuta ihmistä on pidätetty ja heistä yli 31 000 on edelleen pidätettyinä; toteaa, että 129 000 julkishallinnon työntekijää on joko erotettu määrääjäksi (66 000) tai irtisanottu (63 000) komission Turkkiä koskevan vuoden 2016 kertomuksen mukaan ja heistä useimpia vastaan ei ole tähän mennessä nostettu mitään syytteitä;
- D. toteaa, että presidentti Erdoğan ja Turkin hallituksen jäsenet ovat antaneet toistuvasti julkilausumia kuolemanrangaistuksen palauttamisesta; toteaa, että 18. heinäkuuta 2016 Turkista antamissaan päätelmissä neuvosto muistutti, että kuolemanrangaistuksen yksiselitteinen kieltäminen on olennainen osa unionin säännöstöä;
- E. toteaa, että vallankaappausyrityksen jälkeen pidätettyjen ja vangittujen olot sekä ilmaisunvapautteen samoin kuin lehdistöön ja tiedotusvälineisiin kohdistuneet ankarat rajoitukset Turkissa ovat herättäneet vakavaa huolta;
- F. ottaa huomioon, että neuvottelukehityksen 5 kohdassa todetaan, että jos Turkki loukkaa vakavasti ja toistuvasti vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, perusvapauksien ja oikeusvaltion periaatteita, joille unioni perustuu, komissio suosittaa omasta aloitteestaan tai jäsenvaltioiden yhden kolmasosan pyynnöstä neuvottelujen keskeyttämistä ja esittää ehdot niiden mahdolliselle jatkamiselle;
- G. toteaa, että neuvottelujen väliaikainen keskeyttäminen merkitsisi sitä, että nykyiset keskustelut jäädyttäisiin, uusia lukuja ei avattaisi eikä uusia aloitteita tehtäisi Turkkiä koskevan EU:n neuvottelukehityksen yhteydessä;
1. tuomitsee ankarasti heinäkuun 2016 epäonnistuneen sotilasvallankaappauksen jälkeen Turkissa toteutetut suhteettomat sortotoimet; on edelleen sitoutunut pitämään Turkin ankkuroituneena EU:hun; kehottaa kuitenkin komissiota ja jäsenvaltioita keskeyttämään väliaikaisesti Turkin kanssa käynnissä olevat liittymisneuvottelut;
 2. sitoutuu tarkistamaan kantaansa, kun Turkin poikkeustilan nojalla toteutettavat suhteettomat toimenpiteet lopetetaan; perustaa kantansa tarkistuksen siihen, onko oikeusvaltion periaate ja ihmisoikeudet palautettu koko maahan; katsoo, että sopiva aika aloittaa tällainen tarkistus koittaa sitten, kun poikkeustila lakkautetaan;
 3. toteaa, että jos Turkin hallitus palauttaa kuolemanrangaistuksen, seurauksena on oltava liittymisprosessin virallinen keskeyttäminen;
 4. panee merkille, että Turkki ei ole tähän mennessä täyttänyt viisumivapautta koskevan etenemissuunnitelman 72 kriteeristä seitsemää, joista osa on erityisen tärkeitä;
 5. panee merkille, että tulliliiton kehittäminen on tärkeää Turkille; korostaa, että tulliliiton kehittämistä koskevien toimien keskeyttämisestä aiheutuisi vakavia taloudellisia seurauksia maalle;
 6. on vakavasti huolissaan lausunnoista, joissa kyseenalaistetaan Lausannen sopimus, jossa määritellään nyky-Turkin rajat ja joka on osaltaan turvannut alueen rauhan ja vakauden jo lähes sadan vuoden ajan;
 7. kehottaa komissiota pohtimaan Turkin viimeaikaisia tapahtumia liittymistä valmistelevan tukivälineen väliarviointia koskevassa kertomuksessa, joka on määrä julkaista vuonna 2017; pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta lisätä tukea Turkin kansalaisyhteiskunnalle demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä;

Torstai 24. marraskuuta 2016

8. kannustaa komissiota, Euroopan neuvostoa ja Venetsian komissiota tarjoamaan Turkin viranomaisille lisää oikeudellista apua;
 9. korostaa EU:n ja Turkin välisten suhteiden strategista merkitystä molemmille osapuolille; on tietoinen siitä, että Turkki on unionin merkittävä kumppani, mutta katsoo, että kumppanuuden molemmilla osapuolilla on oltava poliittista tahtoa yhteistyöhön; katsoo, että Turkki ei osoita tätä poliittista tahtoa, sillä hallituksen toimet loitontavat Turkia unionista;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Turkin hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0451

EU:n liittyminen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevaan Istanbulin sopimukseen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehtyyn Istanbulin yleissopimukseen (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 19, 157 ja 216 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21, 23, 24 ja 25 artiklan,
- ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005), Peking + 15 (2010) ja Peking + 20 (2015) hyväksytyt asiakirjat, joissa arvioidaan konferenssien tuloksia,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat YK:n oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötyamisen tukahduttamista koskevan yleissopimuksen, kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuonna 1951 tehdyn yleissopimuksen ja palauttamiskiellon periaatteen sekä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 päätöslauselmalla 34/180 hyväksymän kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta ⁽²⁾, 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä ⁽³⁾ sekä 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston maaliskuussa 2011 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020),

⁽¹⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁴⁾ EUVL C 24, 22.1.2016, s. 8.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0126.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,
 - ottaa huomioon Euroopan tason lisäarvon arvioinnin ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman kaudelle 2014–2020,
 - ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Strategic engagement for gender equality 2016–2019”, joka sisältää strategisen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019 (SWD(2015)0278),
 - ottaa huomioon Alankomaiden, Slovakian ja Maltan 7. joulukuuta 2015 antaman EU:n puheenjohtajakolmikron julistuksen sukupuolten tasa-arvosta,
 - ottaa huomioon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän Euroopan unionin perusoikeusviraston kertomuksen ”Violence against women: an EU-wide survey”, joka julkaistiin maaliskuussa 2014,
 - ottaa huomioon rikoksen uhrin oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2012/29/EU ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon eurooppalaisesta suojelumääräyksestä annetun direktiivin 2011/99/EU ⁽³⁾ sekä yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 606/2013 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU ⁽⁵⁾ sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta annetun direktiivin 2011/92/EU ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen (Istanbulin sopimus),
 - ottaa huomioon lokakuussa 2015 julkaistun komission etenemissuunnitelman EU:n mahdollisesta liittymisestä Istanbulin sopimukseen,
 - ottaa huomioon komission ehdotukset neuvoston päätökseksi naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen tekemisestä ja allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta (COM(2016)0109) ja COM(2016)0111),
 - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehtyyn Istanbulin yleissopimukseen (O-000121/2016 – B8-1805/2016 ja O-000122/2016 – B8-1806/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo – sellaisena kuin se on tunnustettu perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa – on yksi EU:n perusarvoista, jonka EU on sitoutunut sisällyttämään kaikkeen toimintaansa ja joka on olennaisen tärkeä strategisena tavoitteena, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevat yleistavoitteet;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

⁽³⁾ EUVL L 338, 21.12.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 4.

⁽⁵⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- B. toteaa, että oikeus yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen on Euroopan unionin perussopimuksissa tunnustettu keskeinen perusoikeus, joka on juurtunut syvälle eurooppalaiseen yhteiskuntaan, ja katsoo, että tämä oikeus on yhteiskunnan kehittämisen kannalta välttämätön ja sitä olisi sovellettava lainsäädännössä, käytännössä, oikeuskäytännössä ja jokapäiväisessä elämässä;
- C. ottaa huomioon, että rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetussa direktiivissä 2012/29/EU sukupuoleen perustuva väkivalta määritellään väkivallaksi, joka kohdistuu henkilöön hänen sukupuolensa, sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuolen ilmaisunsa vuoksi tai joka vaikuttaa tiettyä sukupuolta edustaviin henkilöihin suhteettomasti; ottaa huomioon, että tämä voi aiheuttaa uhreille fyysistä, seksuaalista, emotionaalista tai psykologista vahinkoa tai taloudellisia menetyksiä sekä vaikuttaa heidän perheisiinsä ja sukulaisiinsa ja koko yhteiskuntaan; toteaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta on syrjinnän äärimmäinen muoto ja uhrin perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaus; katsoo, että nämä ovat sukupuolten välisen epätasa-arvon syy ja seuraus; toteaa, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaan väkivaltaan kuuluu väkivalta läheisissä ihmissuhteissa, seksuaalinen väkivalta (myös raiskaus, seksuaalinen hyökkäys ja häirintä), ihmiskauppa, orjuuttaminen, myös uudet naisten ja tyttöjen hyväksikäytön muodot internetissä, ja erilaiset vahingolliset käytännöt, kuten pakkoavioliitot, naisten sukuelinten silpominen ja niin kutsutut kunniarikokset;
- D. toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva väkivalta ovat edelleen laajalle levinneitä ilmiötä EU:ssa; toteaa, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevassa perusoikeusviraston tutkimuksessa vuodelta 2014 arvioidaan, kuten muissakin tutkimuksissa, että kolmasosa kaikista Euroopan naisista on kokenut fyysisiä tai seksuaalisia väkivallantekoja ainakin kerran aikuisikänsä aikana, 20 prosenttia nuorista naisista (18–29 vuotiaista) on kokenut seksuaalista häirintää internetissä, yhtä viidestä naisesta (18:aa prosenttia) on väijytty, yksi 20 naisesta on raiskattu ja enemmän kuin yksi kymmenestä on kärsinyt seksuaalisesta väkivallasta, joka on tehty vastoin tahtoa tai johon on liittynyt voimankäyttöä; panee merkille, että tässä tutkimuksessa selvitetään myös, että useimpia väkivallantapauksia ei ilmoiteta millekään viranomaiselle, mikä osoittaa, että rikosuhritutkimukset ovat välttämättömiä hallinnollisten tilastojen lisäksi, jotta saadaan kokonaiskuva naisiin kohdistuvan väkivallan eri muodoista; katsoo, että tarvitaan lisätoimenpiteitä, jotta voidaan kannustaa väkivallan uhriksi joutuneita naisia ilmoittamaan kokemastaan ja hakemaan apua sekä varmistaa, että palveluntarjoajat voivat vastata uhrien tarpeisiin ja tiedottaa heille heidän oikeuksistaan ja olemassa olevista tukimuodoista;
- E. ottaa huomioon, että eurooppalaisen lisäarvon arvioinnin mukaan naisiin kohdistuneesta väkivallasta ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta unionille aiheutuvien kustannusten arvioidaan vuonna 2011 olleen 228 miljardia euroa (1,8 prosenttia unionin BKT:sta), josta julkisten palvelujen osuus on 45 miljardia euroa ja toteutumattoman taloudellisen tuoton osuus 24 miljardia euroa;
- F. toteaa komission korostaneen strategisessa toimintaohjelmassaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019, että naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva väkivalta, jotka vahingoittavat naisten terveyttä ja hyvinvointia, työelämää, taloudellista riippumattomuutta ja taloutta, on yksi tärkeimmistä ongelmista, johon on puututtava todellisen sukupuolten välisen tasa-arvon saavuttamiseksi;
- G. toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta katsotaan liian usein yksityisasiaksi ja sitä siedetään liian helposti; katsoo, että se on todellisuudessa perusoikeuksien loukkaus ja vakava rikos, josta on rangaistava; katsoo, että syyllisten rankaisematta jättämisen on loputtava, jotta väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten ja tyttöjen hiljaisuuden ja yksinäisyyden noidankehä voidaan rikkoa;
- H. katsoo, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ei voida poistaa millään yksittäisellä toimella, mutta tietoisuutta siitä voidaan lisätä ja väkivaltaa ja sen seurauksia voidaan vähentää merkittävästi yhdistämällä rakenteellisia, oikeudellisia sekä lain täytäntöönpanoon, kulttuuriin, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, terveydenhuoltoon ja muihin palveluihin liittyviä toimia;
- I. katsoo, että etnisyyden, uskonnon tai vakaumuksen, terveyden, siviilisäädyn, asumistilanteen, maahanmuuttajastatuksen, iän, vamman, yhteiskuntaluokan, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin ja sukupuolen ilmaisun kaltaisten seikkojen vuoksi naisilla voi olla erityistarpeita ja he voivat olla alttiimpia moninkertaiselle syrjinnälle, ja siksi heille olisi annettava erityissuojelua;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- J. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa ja kaikkien naisiin ja tyttöihin kohdistuvien syrjintämuotojen torjuntaa koskevat unionin uudet suuntaviivat sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa unionin strategiakehyksessä ja toimintasuunnitelmassa oleva naisten suojelua sukupuoleen perustuvalla väkivallalla koskeva erityinen luku ovat osoitus unionin selkeästä poliittisesta tahdosta käsitellä naisten oikeuksia ensisijaisena asiana ja toteuttaa alalla pitkän aikavälin toimia; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksia koskevien toimien sisäisten ja ulkoisten näkökohtien yhdenmukaisuus saattaa joissakin tapauksissa paljastaa kauniiden puheiden ja käytännön toimien välisen eron;
- K. katsoo, että unionin kansalaisia ja asukkaita ei suojella yhdenvertaisesti sukupuoleen perustuvalla väkivallalla, mikä johtuu muun muassa rikosten määrittelyä ja lainsäädännön soveltamisalaa koskevan johdonmukaisen kehyksen puutteesta sekä jäsenvaltioiden erilaisista toimintapolitiikoista ja säädöksistä, mikä vähentää väkivallalla suojelua;
- L. toteaa, että komissio ehdotti 4. maaliskuuta 2016 EU:n liittymistä Istanbulin sopimukseen, joka on ensimmäinen oikeudellisesti sitova asiakirja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta kansainvälisesti;
- M. toteaa, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen, mutta vain 14 on ratifioinut sen;
- N. toteaa, että yleissopimuksen ratifioiminen ei tuota tuloksia, ellei varmisteta asianmukaista täytäntöönpanoa ja myönnetä riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;
- O. toteaa, että Istanbulin sopimuksessa noudatetaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja käsitellään naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ongelmaa laajasta näkökulmasta, joista mainittakoon ennaltaehkäisy, syrjinnän torjunta, rikosoikeudelliset toimenpiteet rankaisematta jättämisen torjumiseksi, uhrien suojelu ja tukeminen, lastensuojelu, naispuolisten turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten suojelu ja parempi tiedonkeruu; toteaa, että tämä lähestymistapa tarkoittaa yhdenneittyjen toimintapolitiikkojen hyväksymistä, toiminnan yhdistämistä monilla aloilla, joita johtavat monet eri sidosryhmät (oikeus-, poliisi- ja sosiaaliviranomaiset, kansalaisjärjestöt, paikallis- ja aluejärjestöt, hallitukset jne.) hallinnon kaikilla tasoilla;
- P. toteaa, että Istanbulin sopimus on sekasopimus, johon EU voi liittyä samaan aikaan jäsenvaltioiden kanssa, sillä EU on toimivaltainen aloilla, joista mainittakoon uhrien oikeudet ja suojelumääräykset, turvapaikat ja muuttoliike sekä oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa;
1. muistuttaa, että komissio on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja perusoikeuskirjan mukaisesti velvollinen takaamaan sukupuolten tasa-arvon ja toimimaan sen edistämiseksi;
 2. pitää myönteisenä komission ehdotusta allekirjoittaa Istanbulin sopimus ja saattaa päätökseen EU:n liittyminen siihen, mutta pitää valitettavana, etteivät neuvottelut etene neuvostossa samaa tahtia;
 3. korostaa, että EU:n liittyminen takaa yhdenmukaisen eurooppalaisen oikeuskehyksen, jolla ehkäistään ja torjutaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja suojellaan väkivallan uhreja; korostaa, että se yhdenmukaistaa ja tehostaa EU:n sisäisiä ja ulkoisia toimia, varmistaa yleissopimukseen liittyvän EU:n lainsäädännön, ohjelmien ja rahastojen paremman valvonnan, tulkinnan ja täytäntöönpanon sekä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien vertailukelpoisten ja eriytettyjen tietojen paremman keruun EU:n tasolla ja vahvistaa EU:n vastuullisuutta kansainvälisesti; korostaa lisäksi, että EU:n liittyminen lisäisi poliittista painostusta siihen, että jäsenvaltiot ratifioivat sopimuksen;
 4. kehottaa neuvostoa ja komissiota vauhdittamaan Istanbulin sopimuksen allekirjoittamista ja siihen liittymistä koskevia neuvotteluja;
 5. kannattaa EU:n liittymistä Istanbulin sopimukseen laaja-alaisesti ja varauksetta;
 6. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että parlamentti osallistuu täysimääräisesti yleissopimuksen valvontaprosessiin sen jälkeen, kun EU on liittynyt sopimukseen SEUT:n 218 artiklan mukaisesti;

Torstai 24. marraskuuta 2016

7. muistuttaa, että EU:n liittyminen Istanbulin sopimukseen ei vapauta jäsenvaltioita sen ratifioinnista; kehottaa siksi kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, ratifioimaan nopeasti Istanbulin sopimuksen;
 8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan yleissopimuksen asianmukaisen täytäntöönpanon ja myöntämään riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;
 9. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevien EU:n toimien on sisällyttävä kattavaan suunnitelmaan, jolla torjutaan kaikkia sukupuolten eriarvoisuuden muotoja; kehottaa laatimaan unionin strategian naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi;
 10. muistuttaa suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta 25. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa komissiolle antamastaan kehotuksesta laatia ehdotus säädökseksi yhdenmukaisesta järjestelmästä, jonka avulla kerätään tilastotietoja, sekä jäsenvaltioiden lujitetusta menettelystä kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja lopettamiseksi sekä oikeussuojan helpon saatavuuden mahdollistamiseksi;
 11. pyytää neuvostoa käyttämään ”yhdyskäytäväusekettä” päättämällä yksimielisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan (ja muun sukupuoleen perustuvan väkivallan) sisällyttämisestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa lueteltujen rikosten joukkoon;
 12. on tietoinen kansalaisjärjestöjen tekemästä valtavasta työstä naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä uhrien suojelemiseksi ja auttamiseksi;
 13. kehottaa jäsenvaltioita edistämään yhteistyössä komission, naisjärjestöjen ja kansalaisjärjestöjen kanssa tietojen levittämistä yleissopimuksesta, unionin ohjelmista ja niiden välityksellä tarjolla olevista rahoitusmahdollisuuksista naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;
 14. kehottaa komissiota ja neuvostoa tekemään yhteistyötä parlamentin kanssa selvittääkseen, kuinka sukupuolten tasa-arvossa on edistytty, ja pyytää puheenjohtajakolmikkoa ryhtymään mittaviin toimenpiteisiin täyttääkseen tätä koskevat sitoumuksensa; kehottaa järjestämään sukupuolten tasa-arvoa ja naisten ja tyttöjen oikeuksia käsittelevän EU-huippukokouksen, jotta voidaan tehdä uusia sitoumuksia;
 15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille sekä Euroopan neuvoston parlamentaarille yleiskokoukselle.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0452

Euroopan oikeusasiamiehen toiminta vuonna 2015**Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2015 (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2015,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 43 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
 - ottaa huomioon oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista 9. maaliskuuta 1994 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin 6. syyskuuta 2001 hyväksymän Euroopan hyvän hallintotavan säännösten ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen yhteistyötä koskevan puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006,
 - ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n antamat avoimen ja rehellisen edunvalvonnan periaatteet,
 - ottaa huomioon aikaisemmat Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 220 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen,
 - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A8-0331/2016),
- A. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen vuosikertomus 2015 luovutettiin virallisesti Euroopan parlamentin puhemiehelle 3. toukokuuta 2016 ja että oikeusasiamies Emily O'Reilly esitteli kertomuksen vetoamusvaliokunnalle Brysselissä 20. kesäkuuta 2016;
- B. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 15 artiklassa määrätään, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset toimivat mahdollisimman avoimesti edistääkseen hyvää hallintotapaa ja varmistaakseen kansalaisyhteiskunnan osallistumisen;

⁽¹⁾ EYVL L 113, 4.5.1994, s. 15.⁽²⁾ EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 331.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 24 artiklassa määrätään periaatteesta, jonka mukaan jokainen unionin kansalainen voi kääntyä 228 artiklan mukaisesti asetettavan oikeusasiamiehen puoleen;
- D. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 228 artiklalla Euroopan oikeusasiamiehelle annetaan valtuudet ottaa vastaan kanteluja unionin toimielinten, elinten ja laitosten toiminnassa ilmenneistä epäkohdista, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä;
- E. toteaa, että SEUT-sopimuksen 258 artiklassa vahvistetaan komission tehtävä perussopimusten valvojana; katsoo, että tällaisen tehtävän hoitamatta jättämistä tai laiminlyöntiä voitaisiin pitää hallinnollisena epäkohtana;
- F. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 298 artiklan mukaan EU:n toimielimet, elimet ja laitokset "tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon" ja että samassa artiklassa annetaan mahdollisuus sisällyttää asetuksilla sekundaarioikeuteen tähän tarkoitukseen tarkoitettuja konkreettisia säännöksiä, joita voidaan soveltaa koko EU:n hallintoon;
- G. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan "jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa";
- H. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 43 artiklan mukaan "kaikilla unionin kansalaisilla ja kaikilla luonnollisilla henkilöllä ja oikeushenkilöllä, joiden asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa, on oikeus tehdä unionin oikeusasiamiehelle kantelu, joka koskee yhteisön toimielinten ja laitosten toiminnassa ilmenneitä epäkohtia, lukuun ottamatta yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöeliminä";
- I. ottaa huomioon, että Maastrichtin sopimuksella perustettu Euroopan oikeusasiamiehen toimisto täytti 20 vuotta vuonna 2015 ja on vuodesta 2005 lähtien käsitellyt 48 840 kantelua;
- J. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisuutta koskevista oikeuksista lokakuussa 2015 tehdyn Flash-eurobarometri-kyselyn mukaan Euroopan kansalaisista 83 prosenttia on tietoisia siitä, että EU:n kansalaisilla on oikeus tehdä kantelu komissiolle, Euroopan parlamentille tai Euroopan oikeusasiamiehelle;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamies määrittelee hallinnollisen epäkohdan huonoksi tai puutteelliseksi hallinnoksi, josta on kyse, kun toimielin tai julkinen elin ei toimi lain taikka sitä sitovan määräyksen tai periaatteen mukaisesti, kun se laiminlyö hyvän hallinnon periaatteita tai kun se rikkoo ihmisoikeuksia;
- L. toteaa, että Euroopan hyvän hallintotavan säännöstön tavoitteena on estää hallinnolliset epäkohdat; huomauttaa, että tästä välineestä saatava hyöty on rajallinen, koska se ei ole luonteeltaan sitova;
- M. pitää suurta avoimuutta välttämättömänä, jotta voidaan varmistaa legitimitetti ja luottaa siihen, että päätökset perustuvat kaikkien etuun;
- N. katsoo, että salamyhkäisyys asiakirjoissa, jotka vaikuttavat suuresti EU:n sosioekonomiseen malliin ja joilla on usein myös huomattavia seurauksia kansanterveyden ja ympäristön alalla, on omiaan synnyttämään epäluottamusta kansalaisten ja yleensä suuren yleisön keskuudessa;
- O. katsoo, että väärinkäytösten paljastajilla on keskeinen tehtävä hallinnollisten epäkohtien ja joissakin tapauksissa jopa poliittisen korruption paljastamisessa; toteaa, että nämä tapaukset heikentävät vakavasti demokratiamme laatua; huomauttaa, että väärinkäytösten paljastajat joutuvat usein vakaviin vaikeuksiin paljastusten jälkeen ja heihin kohdistuu liian usein kielteisiä henkilökohtaisia seurauksia monilla tasoilla, ei vain ammatillisesti vaan myös rikosoikeusjärjestelmässä; katsoo, että uusien suojakeinojen puuttuessa tällaiset tiedossa olevat aiemmat kokemukset ovat omiaan estämään henkilöitä toimimasta eettisesti ja ryhtymästä vastaisuudessa paljastamaan väärinkäytöksiä;
- P. ottaa huomioon, että vuonna 2014 Euroopan oikeusasiamiehen päätösten ja/tai suositusten noudattamisaste oli 90 prosenttia, mikä on kymmenen prosenttiyksikköä enemmän kuin vuonna 2013;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- Q. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen vuonna 2015 käynnistämässä tutkimuksissa käsiteltiin seuraavia keskeisiä aiheita: avoimuus EU:n toimielimissä, eettiset kysymykset, julkinen osallistuminen EU:n päätöksentekoon, EU:n kilpailusäännöt ja perusoikeudet;
- R. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunta on Euroopan oikeusasiamiesten verkoston aktiivinen jäsen; ottaa huomioon, että tässä asemassaan valiokunta vastaanotti Euroopan oikeusasiamieheltä 42 kantelua, jotka luokiteltiin käsiteltäviksi jatkossa vetoamuksina;
1. hyväksyy Euroopan oikeusasiamiehen antaman vuoden 2015 vuosikertomuksen;
 2. onnittelee Emily O'Reillyä erinomaisesta työstä ja väsymättömistä ponnistuksista EU:n hallinnon kansalaisille tarjoaman palvelun laadun parantamiseksi; toteaa avoimuuden merkityksen luottamuksen saavuttamisen ja hyvän hallinnon ydintekijänä, mitä korostaa myös avoimuutta koskevien kantelujen suuri osuus (22,4 prosenttia), jonka perusteella tämä aihe on tärkeysjärjestyksessä ensimmäisenä; antaa tunnustusta strategisille tutkimuksille hyvän hallinnon varmistamisessa ja tukee Euroopan oikeusasiamiehen toimiston tällä alalla tähän mennessä suorittamia tutkimuksia;
 3. suhtautuu myönteisesti Euroopan oikeusasiamiehen jatkuviin ponnistuksiin lisätä TTIP-neuvottelujen avoimuutta komissiolle annettavien ehdotusten avulla; antaa kiitosta siitä, että näiden ponnistusten tuloksena komissio on julkaissut monia TTIP-asiakirjoja ja siten edistänyt avoimuutta yhtenä kolmesta pilarista komission uudessa kauppastrategiassa; korostaa jälleen tarvetta tehostettuun avoimuuteen kansainvälisissä neuvotteluissa, kuten esimerkiksi TTIP- ja CETA-neuvotteluissa, ja toteaa, että lukuisat huolestuneet kansalaiset ovat vaatineet tätä vetoamusvaliokunnalle esittämässään vetoamuksissa; vaatii tehostamaan ja laajentamaan tämänsuuntaisia toimia EU:n kansalaisten luottamuksen turvaamiseksi;
 4. kehottaa Euroopan oikeusasiamiestä tutkimaan, missä määrin turvallisten lukusalien perustaminen on asiakirjojen saatavuutta koskevan oikeuden ja hyvää hallintoa koskevan periaatteen mukainen;
 5. toteaa jälleen, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 perustana on mahdollisimman laajaa oikeutta tutustua asiakirjoihin koskeva periaate; tähdentääkin, että avoimuuden ja täysimääräisen oikeuden tutustua EU:n toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin on oltava sääntö, jotta voidaan varmistaa, että kansalaiset voivat käyttää täysimääräisesti demokraattisia oikeuksiaan; korostaa, että, kuten Euroopan unionin tuomioistuin on jo todennut, tätä sääntöä koskevia poikkeuksia on tulkittava oikein siten, että otetaan huomioon ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää tietojen ilmaisemista, sekä vaatimukset, jotka koskevat demokratiaa, kansalaisten parempia mahdollisuuksia osallistua päätöksentekomenettelyyn ja hallinnon legitimitettiin, tehokkuutta ja vastuullisuutta suhteessa kansalaisiin;
 6. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan Euroopan oikeusasiamiehelle valtuudet antaa julkilausuma tapauksissa, joissa EU:n eri toimielimet eivät noudata asetusta (EY) N:o 1049/2001, edellyttäen, että kyseiset asiakirjat eivät kuulu asetuksen 4 artiklan ja 9 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan; tukee ajatusta, että oikeusasiamiehelle olisi annettava valtuudet tehdä päätös asiaa koskevien asiakirjojen luovuttamisesta, kun tutkimus asetuksen noudattamatta jättämisestä on tehty;
 7. pitää valitettavana, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisessa ei ole edistytty; katsoo, että asiassa olisi edistyttävä viipymättä, sillä asetus ei enää vastaa nykyistä oikeudellista tilannetta tai institutionaalisia käytäntöjä;
 8. toteaa, että EU:n päätöksenteon on oltava avointa, ja tukee Euroopan oikeusasiamiehen tutkimusta kolmen tärkeimmän EU:n toimielimen välisistä epävirallisista neuvotteluista ("kolmikantakokoukset") ja julkisen kuulemisen käynnistämistä aiheesta; tukee kolmikantakokousten asiakirjojen julkaisemista ottaen kuitenkin huomioon asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 ja 9 artiklan;
 9. pitää valitettavana, että autoalan päästömittauksia käsittelevä parlamentin tutkintavaliokunta (EMIS) sai komissiolta vain osan asiakirja-aineistosta, joka oli laadittu siten, että komission tarpeettomina pitämät tiedot puuttuivat; kehottaa komissiota huolehtimaan työskentelynsä mahdollisimman suuresta tarkkuudesta ja toimitettua asiakirja-aineistoa koskevasta täydestä avoimuudesta vilpittömän yhteistyön periaatetta täysin noudattaen, jotta voidaan taata, että EMIS-valiokunta voi käyttää tutkintavaltuuksiaan täysimääräisesti ja tehokkaasti;

Torstai 24. marraskuuta 2016

10. tukee Euroopan oikeusasiamiehen tavoitetta tehdä Euroopan keskuspankin työskentelystä aiempaa avoimempaa niin, että se täyttää korkeatasoisen hallinnon vaatimukset, erityisesti julkisen talouden tervehdyttämishoelmia EU:n jäsenvaltioissa valvovan troikan/nelikon jäsenenä; on ilahtunut EKP:n päätöksestä julkaista luettelot johtokuntansa jäsenten kokouksista; tukee puhetilaisuuksia koskevia uusia ohjaavia periaatteita sekä sitä, että on otettu käyttöön ns. hiljainen kausi, joka koskee markkinoihin vaikuttavien tietojen antamista ennen EKP:n neuvoston kokouksia;
11. panee merkille EKP:n aseman sekä rahapoliittisena viranomaisena että troikan/nelikon neuvoa-antavana jäsenenä ja kehottaa Euroopan oikeusasiamiestä turvaamaan tämän Euroopan tärkeimpiin kuuluvan rahoitusalan viranomaisen hyvän hallinnon;
12. kehottaa lisäämään euroryhmän kokousten avoimuutta niiden toimenpiteiden lisäksi, joita ryhmän puheenjohtaja jo toteutti Euroopan oikeusasiamiehen puuttuessa asiaan;
13. hyväksyy oikeusasiamiehen tutkimuksen komission asiantuntijaryhmien kokoamisesta ja niiden työskentelyn avoimuudesta; panee merkille komission toimenpiteet näiden ryhmien avaamiseksi yleisölle ja korostaa, että täyden avoimuuden varmistamiseksi tarvitaan lisätoimenpiteitä; toistaa neuvostolle ja sen valmisteluelimille esittämänsä kutsun osallistua edunvalvontarekisteriin mahdollisimman pian ja parantaa työnsä avoimuutta;
14. tukee oikeusasiamiehen toimenpiteitä eturyhmätoiminnan avoimuuden lisäämiseksi; pitää valitettavana komission haluttomuutta julkaista yksityiskohtaista tietoa tapaamisista tupakka-alan eturyhmien kanssa; kehottaa komissiota tekemään työskentelystään täysin avointa lisätäkseen yleisön luottamusta työhönsä;
15. kehottaa komissiota asettamaan kaikki edunvalvojien vaikutusvaltaa koskevat tiedot saataville maksutta siten, että ne ovat yleisölle täysin ymmärrettäviä ja vaivatta sen käytössä yhdessä keskitetyssä verkkotietokannassa;
16. kehottaa komissiota esittämään vuoden 2017 kuluessa ehdotuksen täysin pakollisesta ja oikeudellisesti sitovasta edunvalvontarekisteristä, jotta voidaan poistaa kaikki porsaanreiät ja saada aikaan täysin pakollinen rekisteri kaikille edunvalvojille;
17. tukee pyrkimyksiä ottaa käyttöön edunvalvonnan avoimuutta koskevia suuntaviivoja, joita sovellettaisiin EU:n toimielinten lisäksi kansallisiin hallintoihin;
18. tuo esille kansalaisten huolen rikkomusmenettelyjen käsittelystä komissiossa ja EU:n tuomioistuimessa sekä avoimuuden puutteen menettelyn asianmukaisissa vaiheissa; korostaa, että perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon sisältää velvoitteen esittää riittävät perusteet tapauksissa, joissa komissio päättää olla panematta vireille rikkomusmenettelyä Euroopan unionin tuomioistuimessa; suhtautuu myönteisesti Euroopan oikeusasiamiehen strategiseen tutkimukseen EU Pilot -hankkeessa havaituista järjestelmätason ongelmista;
19. on ilahtunut siitä, että oikeusasiamies on käynnistänyt tutkimuksen (tapaus OI/5/2016/AB) komission tavasta käsitellä rikkomuksia koskevia kanteluita EU Pilot -menettelyissä roolissaan perussopimusten valvojana; muistuttaa vetoamusvaliokunnan aiemmista pyynnöistä saada käyttöönsä EU Pilot- ja rikkomusmenettelyjä koskevia asiakirjoja, koska vetoamukset johtavat usein kyseisten menettelyjen käynnistämiseen;
20. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan oikeusasiamies jatkaa "pyörövi-ilmiotä" koskevien tapausten tutkimista komissiossa; antaa tunnustusta siitä, että näiden tutkimusten tuloksena komissio on antanut lisää tietoa niiden ylempien virkamiesten nimistä, jotka ovat lähteneet komissiosta töihin yksityiselle sektorille; kannustaa julkaisemaan vielä useammin tällaisten henkilöiden nimiä ja muita tietoja; ilmaisee toiveensa, että muut EU:n toimielimet ja virastot toimisivat samoin; suhtautuu myönteisesti komission halukkuuteen julkaista entisten komission jäsenten toimikauden jälkeistä työtä koskevia tietoja; ilmaisee olevansa erittäin huolissaan siitä, että entinen komission puheenjohtaja Barroso nimitettiin Goldman Sachs Internationalin neuvonantajaksi ja liikkeenjohtoon osallistumattomaksi johtajaksi; kehottaa oikeusasiamiestä käynnistämään strategisen tutkimuksen siitä, miten komissio on käsitellyt Barrosen pyörövitapausta, mukaan luettuna menettelysääntöjen uudistamista koskevien suosittelujen muotoilu hyvän hallinnon periaatteiden ja 245 artiklassa määriteltyjen SEUT-sopimuksen vaatimusten mukaisesti;

Torstai 24. marraskuuta 2016

21. toteaa jälleen, että eturistiriidat eivät rajoitu ainoastaan ”pyörövitapauksiin”; korostaa, että on välttämätöntä puuttua tehokkaasti kaikkiin eturistiriitojen syihin, jotta voidaan saavuttaa hyvä hallinto ja varmistaa poliittisen ja teknisen päätöksenteon uskottavuus; katsoo, että EU:n tasolla on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, miten ehdokkaat nimitetään tehtäviin unionin toimielimissä, elimissä ja laitoksissa, ottamalla käyttöön tiukkoja vaatimuksia ja konkreettisia toimenpiteitä, jotka eivät jätä eturistiriidoille minkäänlaista sijaa;
22. pitää myönteisenä, että vuonna 2015 kaikki EU:n toimielimet ottivat käyttöön sisäiset säännöt väärinkäytösten paljastajien suojelusta henkilöstösääntöjen 22 artiklan a–c alakohdan mukaisesti, jolloin tietynlaiseen väärinkäytösten paljastamiseen kannustetaan; toteaa, että väärinkäytösten paljastajien suojeleminen kustotoimilta voisi olla tehokkaampaa; kehottaa tätä varten hyväksymään yhteiset säännöt väärinkäytösten paljastamiseen kannustamisesta ja ottamaan käyttöön väärinkäytösten paljastajia koskevat vähimmäistason takeet ja suojakeinot;
23. kehottaa laatimaan väärinkäytösten paljastamista koskevan direktiivin, jossa säädetään asianmukaisista kanavista ja menettelyistä kaikenlaisten väärinkäytösten ilmoittamiseksi sekä riittävästä vähimmäistason takeista ja oikeudellisista suojakeinoista väärinkäytösten paljastajille julkisella ja yksityisellä sektorilla;
24. suhtautuu myönteisesti Frontexin mahdollisia perusoikeusrikkomuksia koskevan kantelumekanismiin käyttöön-ottoon, joka perustuu oikeusasiamiehen käynnissä olevaan tutkimukseen Frontexin ja jäsenvaltioiden luvattomien siirtolaisten pakkoon perustuvissa yhteispalautuksissa käyttämistä käytännöistä; antaa kiitosta kyseisen mekanismin sisällyttämisestä uuteen eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevaan asetukseen;
25. antaa kiitosta Euroopan oikeusasiamiehen tutkimuksesta perusoikeuskirjan noudattamisesta jäsenvaltioissa silloin, kun pannaan täytäntöön EU:n rahastoista rahoitettavia toimia, joissa esimerkiksi vammaisia henkilöitä sijoitetaan laitoksiin sen sijaan, että heitä integroitaisiin yhteiskuntaan; kehottaa oikeusasiamiestä jatkamaan kyseisiä tutkimuksia hankkeiden avoimuuden ja lisäarvon varmistamiseksi;
26. pitää myönteisenä, että oikeusasiamies ja Euroopan parlamentti ovat tehneet yhteistyötä vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen EU-kehityksen puitteissa etenkin vaatimalla yleissopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa EU:n tasolla ja riittävien resurssien kohdentamista tähän; toteaa jälleen tukevansa täysin yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan yleissopimuksen täysimääräisen täytäntöönpanon EU:n tasolla;
27. tukee oikeusasiamiehen pyrkimyksiä käsitellä syrjintätapauksia, vähemmistöryhmien oikeuksia ja ikääntyneiden ihmisten oikeuksia Euroopan oikeusasiamiesten verkoston syrjinnänvastaisessa seminaarissa;
28. tukee oikeusasiamiehen pyrkimyksiä taata puolueettomuus kilpailuasioita koskevassa komission päätöksenteossa;
29. toteaa, että kansalaisten oikeus vaikuttaa EU:n päätöksentekoon on nyt tärkeämpi kuin koskaan; suhtautuu myönteisesti ohjaisiin, joita oikeusasiamies on ehdottanut eurooppalaisen kansalaisaloitteen toiminnan parantamiseksi, erityisesti kansalaisaloitteiden hylkäämistä koskevien komission kattavien perustelujen osalta; myöntää kuitenkin, että kansalaisaloitteeseen liittyy huomattavia puutteita, joita on käsiteltävä ja jotka on ratkaistava, jotta kansalaisaloitteesta tulee tehokkaampi; katsoo, että unionin toimielinten uskottavuutta voidaan lisätä ottamalla kansalaiset entistä enemmän mukaan EU:n toimintapolitiikkojen määrittelyyn;
30. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen jatkuvaan vuoropuheluun ja läheisiin suhteisiin monien EU:n toimielinten, myös Euroopan parlamentin, kanssa samoin kuin muiden virastojen kanssa, jotta voidaan varmistaa hallinnollinen yhteistyö ja yhteenkuuluvuus; antaa oikeusasiamiehelle tunnustusta tämän pyrkimyksistä varmistaa jatkuva ja avoin viestintä vetoomusvaliokunnan kanssa;
31. toteaa, että EU:n virastojen on noudatettava samoja avoimuutta, vastuuvellollisuutta ja etiikkaa koskevia tiukkoja vaatimuksia kuin muidenkin toimielinten; panee arvostaen merkille Euroopan oikeusasiamiehen monissa virastoissa koko EU:ssa suorittaman merkittävän työn; tukee Euroopan kemikaalivirastolle tehtyä ehdotusta, että rekisteröijien on osoitettava tehneensä kaikkensa välttääkseen eläinkokeet ja annettava tietoa siitä, miten eläinkokeet voidaan välttää;

Torstai 24. marraskuuta 2016

32. tukee oikeusasiamiehen suosituksia, joiden mukaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi tarkistettava eturistiriitoja koskevia sääntöjään ja menettelyjään niin, että voidaan varmistaa asianmukainen julkinen kuuleminen ja osallistuminen;
 33. toteaa jälleen, että oikeusasiamiehellä on myös valmius ja siten velvollisuus valvoa, että parlamentti toteuttaa pyrkimystään EU:n kansalaisten kannalta hyvästä hallinnosta;
 34. vaatii Euroopan hyvän hallintotavan säännösten saattamista ajan tasalle siten, että asiasta annetaan sitova asetus tämän vaalikauden aikana;
 35. kehottaa Euroopan oikeusasiamiestä sisällyttämään tuleviin vuosikertomuksiin kuvauksen oikeusasiamiehen viraston toimeksiannon ulkopuolelle jäävistä kanteluista, jotta Euroopan parlamentin jäsenet saisivat käsityksen EU:n kansalaisiin vaikuttavista ongelmista;
 36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja niiden oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0453

Kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 aiheesta ”kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen” (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2016 annetun arvonlisäveroa koskevan komission toimintasuunnitelman (COM(2016)0148),
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2016 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 24/2015 ”EU:n sisäisten arvonlisäveropetosten torjuminen: lisätoimia tarvitaan”,
 - ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY,
 - ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman alv:n tulevaisuudesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ehdotuksen direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363),
 - ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534),
 - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon ehdotuksen asetukseksi Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0307/2016),
- A. toteaa, että 1. tammikuuta 1993 käyttöön otetuilla sisämarkkinoilla lakkautettiin rajatarkastukset yhteisön sisäisessä kaupassa, ja ottaa huomioon, että vuodesta 1993 lähtien voimassa ollut Euroopan unionin arvonlisäverojärjestelmä on voimassa olevan arvonlisäverodirektiivin 402–404 artiklan mukaan luonteeltaan vain väliaikainen siirtymäkauden järjestely;
- B. ottaa huomioon, että neuvosto antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 artiklan mukaisesti yksimielisesti aiheelliset direktiivit yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämiseksi ja erityisesti järjestelmää koskevien poikkeusten asteittaiseksi rajoittamiseksi tai poistamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että komission on esitettävä joka neljäs vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus nykyisen arvonlisäverojärjestelmän toiminnasta ja erityisesti siirtymäjärjestelmän toiminnasta;

⁽¹⁾ EUVL C 94 E, 3.4.2013, s. 5.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ EUVL C 346, 21.9.2016, s. 27.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- D. toteaa, että arvonlisäveron tuotto oli vuonna 2014 lähes biljoona euroa, joten se on jäsenvaltioille merkittävä ja kasvava tulonlähde ja siitä saadaan unionille omia varoja ja että vuonna 2014 alv-pohjaisista omista varoista saadut unionin kokonaistulot olivat 17 667 miljoonaa euroa ja ne muodostivat 12,27 prosenttia unionin kaikista tuloista ⁽¹⁾;
- E. ottaa huomioon, että nykyinen arvonlisäverojärjestelmä on etenkin suuryritysten rajatylittäviin liiketoimiin sovellettaessa altis petoksille ja veronkiertoa koskeville strategioille ja sille, että alv jää perimättä maksukyvyttömyyden tai virheellisten laskelmien vuoksi; ottaa huomioon, että arvioitu arvonlisäverovaje on vuosittain noin 170 miljardia euroa ja että jatkossa on saatavilla parempia digitaalisia teknologioita, joilla voidaan supistaa tätä vajetta;
- F. toteaa, että komission tutkimuksen ⁽²⁾ mukaan jo pelkät Missing Trader -petokset (MTIC-petokset, joita kutsutaan yleisesti karusellipetoksiksi) aiheuttavat vuosittain noin 45–53 miljardin euron arvonlisäverotulojen menetykset;
- G. toteaa, että arvonlisäveropetosten ja arvonlisäveron kiertämisen käsittelyn tehokkuus vaihtelee jäsenvaltioittain, sillä arvioitu arvonlisäverovaje vaihtelee asianomaisesta jäsenvaltiosta riippuen alle 5 prosentista yli 40 prosenttiin;
- H. ottaa huomioon, että Europolin arvioiden mukaan järjestäytyneet rikollisryhmät aiheuttavat 40–60 miljardin euron vuotuiset arvonlisäverotulon menetykset jäsenvaltioille ja että kaksi prosenttia kyseisistä ryhmistä on vastuussa 80 prosentista MTIC-petoksista;
- I. toteaa, että rajatylittävistä arvonlisäveropetoksista aiheutuvien tulonmenetysten mittaaminen on erittäin vaikea tehtävä, koska ainoastaan kaksi jäsenvaltiota (Yhdistynyt kuningaskunta ja Belgia) kerää asiaa koskevia tilastoja ja levittää niitä;
- J. ottaa huomioon, että useat jäsenvaltiot ovat Eurojustin ja Europolin koordinoimina hiljan toteuttaneet menestyksekkäästi kolme peräkkäistä Vertigo-operaatiota, joiden avulla paljastettiin yhteensä 320 miljoonan euron karusellipetos;
- K. ottaa huomioon, että nykyinen arvonlisäverojärjestelmä aiheuttaa erityisesti rajatylittävässä kaupassa suuria hallinnollisia kustannuksia ja että niitä voitaisiin alentaa tuntuvasti erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta, myös toteuttamalla yksinkertaistamistoimia digitaalisten raportointivälineiden ja yhteisten tietokantojen avulla;
- L. katsoo, että etenkin rajat ylittäviä yhteistyöhankkeita koskevien hallinnollisten ja veroesteiden vähentämisessä on paljon parantamisen varaa;
- M. toteaa, että alv on kulutusvero, joka perustuu jaoteltujen maksujen ja verovelvollisten henkilöiden omaehtoisen valvonnan mahdollistavaan järjestelmään, ja toteaa, että ainoastaan loppukuluttajan on suoritettava vero, jotta varmistetaan järjestelmän neutraalius yritysten kannalta; toteaa, että arvonlisäveron perimisen järjestäminen käytännössä kuuluu jäsenvaltioille, jotta varmistetaan, että vero peritään loppukuluttajalta;
- N. ottaa huomioon, että kun arvonlisäverodirektiivin voimaantulosta on kulunut 23 vuotta, niin kutsutut standstill-poikkeusjärjestelyt eivät ole enää ajanmukaisia, etenkin nykyaikaisen digitaalisen talouden osalta;
- O. ottaa huomioon, että viimeisten 20 vuoden aikana komissio on käynnistänyt yli 40 rikkomismenettelyä, joiden osapuolina on ollut yli kaksi kolmasosaa jäsenvaltioista, koska ne eivät ole noudattaneet direktiivin säännöksiä;
- P. ottaa huomioon, että alkuperämaan periaatteeseen perustuvaa lopullista arvonlisäverojärjestelmää koskeva vaatimus ei saa taakseen enemmistöä, koska silloin verokantoja olisi yhdenmukaistettava enemmän pajojen kilpailun vääristymien estämiseksi;
- Q. ottaa huomioon, että veropetosten torjuminen on yksi pääasiallisista jäsenvaltioiden verotuksen alalla kohtaamista haasteista;

⁽¹⁾ Komission rahoituskertomus 2014.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

Torstai 24. marraskuuta 2016

- R. ottaa huomioon, että arvonlisäveropetokset ovat erittäin vahingollisia ja ne vievät jäsenvaltioilta huomattavan määrän budjettituloja heikentäen näin niiden ponnisteluja julkisen taloutensa vakauttamiseksi;
- S. ottaa huomioon, että rajat ylittävien alv-petosten vuoksi jäsenvaltiot ja unionin veronmaksajat menettävät vuosittain liki 50 miljardia euroa;
- T. ottaa huomioon, että alv-petostyyppinä on monenlaisia ja ne kehittyvät koko ajan ja koskevat lukuisia talouden toimialoja ja että siksi asiaan liittyvää lainsäädäntöä on mukautettava nopeasti, jotta voidaan edetä kohti sellaista kestäväää ja selkeää alv-järjestelmää, jolla petoksia ja mahdollisia verotulojen menetyksiä voidaan ehkäistä;
- U. katsoo, että käänteistä verovelvollisuutta koskevat pilottihankkeet eivät saa aiheuttaa sitä tai johtaa siihen, että komission toimintasuunnitelmaan sisältyvässä etenemissuunnitelmassa ehdotetun lopullisen alv-järjestelmän luominen viivästyy;
- V. toteaa, että alv-petostekniikoista suosituin on niin kutsuttu karusellipetos; toteaa, että tässä petostyyppissä, joka on hyvin yleinen sähköisessä kaupassa, matkapuhelinpalveluissa ja tekstiili- ja tekstiilikäytännössä, tavaroita siirrellään eri yritysten ja eri jäsenvaltioiden välillä käyttäen hyväksi sitä tosiseikkaa, että EU:n sisäisistä tavaraluovutuksista ei kanneta veroja;
- W. katsoo, että kattavien ja yhdenmukaisten petostentorjuntastrategioiden laatiminen edellyttää, että jäsenvaltiot toteuttavat yhteistyötä edistäviä tehostettuja ja pysyviä toimia kiireesti, erityisesti kun otetaan huomioon EU:n nykyiset talousarviorajoitukset sekä sähköisen kaupan ja verkkokaupan lisääntyminen, joka on heikentänyt arvonlisäveron kantamisen alueellista valvontaa;
- X. ottaa huomioon, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaaminen kuuluu tärkeimpiin asioihin unionin poliittisella asialistalla ja että se auttaa lujittamaan ja lisäämään kansalaisten luottamusta sekä takaamaan veronmaksajien varojen moitteettoman käytön;
- Y. ottaa huomioon, että alv-petoksista aiheutuu tulonmenetyksiä jäsenvaltioille ja sitä kautta myös EU:lle, ne luovat vääristyneen verotusympäristön, joka on erityisen haitallinen pk-yrityksille, ja niitä käyttävät rikollisjärjestöt, jotka hyödyntävät nykyisiä lainsäädännöllisiä aukkoja jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten välillä;
- Z. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan nro 24/2015, että alv-petokset luokitellaan ennen kaikkea rikolliseksi toiminnaksi, joka on saatava loppumaan;
- AA. ottaa huomioon, että asiassa ”Taricco ja muut”(C-105/14) unionin tuomioistuin totesi, että käsite ”petos”, sellaisena kuin se määritellään Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen 1 artiklassa, kattaa myös alv-tulot;
1. suhtautuu myönteisesti komission aikeeseen ehdottaa vuoteen 2017 mennessä lopullista arvonlisäverojärjestelmää, joka on yksinkertainen, oikeudenmukainen, vankka, tehokas ja vähemmän altis petoksille;
 2. korostaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden asianmukainen toimivuus edellyttää yksinkertaista arvonlisäverojärjestelmää, jossa vaaditaan vapautuksia nykyistä vähemmän;
 3. katsoo, että komission toimintasuunnitelmaa koskevien ehdotusten perustana oleva tieteellinen lausunto sisältää tärkeitä suosituksia; korostaa, että vankkaan, yksinkertaiseen ja petoksille vähemmän alttiiseen arvonlisäverojärjestelmään tähtäävä komission ehdotusluettelo ei ole tyhjentävä;
 4. pitää myönteisenä 7. huhtikuuta 2016 annettua komission tiedonantoa sekä aikomusta ryhtyä lisätoimiin petosmahdollisuuksien estämiseksi ja nykyisen arvonlisäverojärjestelmän kehittämiseksi edelleen;
 5. pitää myös nykyisen järjestelmän parantamista tärkeänä ja vaatii perustavanlaisia uudistuksia, jolla voidaan poistaa nykyisen järjestelmän ongelmat, etenkin arvonlisäveron perimistä koskeva eurooppalainen ongelma, tai ainakin vähentää niitä tuntuvasti;

Torstai 24. marraskuuta 2016

6. katsoo, että komission olisi tarkasteltava kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja tasavertaisina olettamatta tuloksia etukäteen ja sisällytettävä ne lainsäädäntömenettelyyn;
7. toteaa, että tarvitaan jäsenvaltioiden keskinäisiä ponnisteluja, jotta lopullisesta arvonlisäverojärjestelmästä päästään sopimukseen;
8. toteaa, että paremmin toimivasta arvonlisäverojärjestelmästä sopiminen edellyttää yksimielisyyttä, ja edellyttää siksi selkeää visiota, jossa yksinkertaisuus ja vapautuksien määrän vähentäminen yhdistyvät pragmaattiseen lähestymistapaan, jossa otetaan huomioon nopeasti kehittyvän digitaalisen talouden edut;
9. pitää jäsenvaltioiden koordinoitua veropolitiikkaa sekä unionin sisäistä kauppaa koskevan tietojenvaihdon nopeuttamista ja tiheyden lisäämistä välttämättömänä, jotta veropetoksia ja veronkiertoa voidaan torjua tehokkaammin ja paikata viimein nykyinen arvonlisäverovaje;
10. kannustaa komissiota ja viranomaisia tarkastelemaan ja testaamaan uusia teknologioita, kuten hajautetun tilikirjan teknologiaa ja reaaliaikaista valvontaa osana sääntelyteknologiaa koskevaa toimintasuunnitelmaa, jotta unionin nykyistä ja huomattavaa arvonlisäverovajetta voidaan vähentää merkittävästi;
11. korostaa yksittäisten jäsenvaltioiden veroviranomaisten olevan vastuussa siitä, että arvonlisäveron maksaminen on yksinkertaista ja pk-yritysten tarpeet huomioon ottavaa, mitä voidaan edistää lisäämällä kansallisten viranomaisten yhteistyötä;
12. katsoo, että jäsenvaltioiden verohallintojen välinen yhteistyö ja tietojenvaihto ovat aiemmin olleet riittämättömiä eikä myöskään Eurofiscin toiminta ole vielä tuottanut tyydyttäviä tuloksia; katsoo, että Eurofiscin avulla suoritettavassa tietojenvaihdossa olisi keskityttävä suuremmissa määrin petoksiin; odottaa kiinnostuneena komission ehdotusta Eurofiscin toimivuuden parantamiseksi;
13. toteaa, että arvonlisäverotietojen vaihtojärjestelmä (VIES) on osoittautunut hyödylliseksi välineeksi petostentorjunnassa, sillä veroviranomaiset voivat sovittaa sen avulla yhteen elinkeinonharjoittajia koskevia tietoja eri maista; toteaa kuitenkin, että täytäntöönpanossa ilmenee edelleen puutteita, jotka liittyvät toimitettujen tietojen oikea-aikaisuuteen, vastausten antamisnopeuteen ja havaittuja virheitä koskevaan reaktionopeuteen; suosittelee siksi, että jäsenvaltiot harkitsevat huolellisesti, miten nämä puutteet korjataan;
14. toteaa, että kansallisten viranomaisten Eurofiscille toimittamia tietoja ei suodateta niin, että siirrettäisiin pelkästään epäilyksenalaisia tapauksia koskevia tietoja, mikä haittaa ryhmän optimaalista toimintaa; kannattaa useiden jäsenvaltioiden esittämää aloitetta, jossa ehdotetaan, että otetaan käyttöön kansallisen riskianalyysin välineitä, jotka mahdollistavat tietojen suodattamisen siten, että epäilyttävien tapausten pois sulkemisen vaaraa ei ole missään jäsenvaltiossa, ja jotka antavat Eurofiscille tilaisuuden reagoida nopeasti arvonlisäveropetoksia koskeviin rajatylittäviin tapauksiin;
15. korostaa yksittäisten jäsenvaltioiden veroviranomaisten olevan vastuussa sen varmistamisesta, että arvonlisävero maksetaan asianmukaisesti ja yksinkertaisesti;
16. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat pitkälti riippuvaisia muiden jäsenvaltioiden toimittamista unionin sisäistä kauppaa koskevista tiedoista, jotta ne voivat periä arvonlisäveroa alueellaan; vaatii, että asiasta vastaavat viranomaiset vaihtavat automaattisesti keskenään erityisesti arvonlisävero- ja tullitietoja ja käyttävät luotettavia ja käyttäjäystävällisiä tietotekniikan keinoja, kuten sähköisiä vakiolomakkeita, rekisteröidäkseen kaikki tavaroiden ja palveluiden rajat ylittävät toimitukset loppukuluttajalle; katsoo tässä yhteydessä, että saattaisi olla hyödyllistä käyttää arvonlisäverotunnuksia siten, että asiakkaat eivät voi ilman voimassa olevaa arvonlisäverotunnusta tehdä ostoon liittyviä vähennyksiä, jos arvonlisävero mainitaan laskussa;
17. katsoo, että vertailukelpoisten tietojen sekä jäsenvaltioiden suorituskykyä mittaavien asianmukaisten indikaattoreiden puuttuminen vaikuttaa unionin järjestelmän tehokkuuteen sen reagoidessa unionin sisäisiin arvonlisäveropetoksiin; kehottaakin veroviranomaisia ottamaan yhteistyössä komission kanssa käyttöön yhteisen järjestelmän, jolla arvioidaan unionin sisäisten petosten määrää, ja asettamaan tämän jälkeen niiden vähentämistä koskevia tavoitteita, koska näin voidaan arvioida jäsenvaltioiden tuloksia kyseisen ongelman ratkaisemisessa;

Torstai 24. marraskuuta 2016

18. kehottaa jäsenvaltioita myös helpottamaan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten, kuten Europolin ja OLAFin, välistä tietojenvaihtoa;
19. toteaa, että tullimenettely 42, jossa määrätään arvonlisäverovapautuksesta tavaroille, jotka on tuotu yhteen jäsenvaltioon ja jotka sen jälkeen lähetetään toiseen jäsenvaltioon, on osoittautunut alttiiksi väärinkäytöksille; toteaa, että veroviranomaisten säilyttämiä tietoja ja tulliviranomaisten säilyttämiä tietoja koskevat tehokkaat ristiintarkastukset ovat ratkaisevia, jotta tällaiset petokset kyetään havaitsemaan ja lopettamaan; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti toimia, joilla helpotetaan vero- ja tulliviranomaisten välistä tietojenvaihtoa tullimenettelyn 42 piiriin kuuluvasta maahantuonnista;
20. kannattaa toimintasuunnitelman tavoitetta ottaa käyttöön yhtenäinen eurooppalainen arvonlisäveroalue, koska se tukisi sisämarkkinoiden syventämistä ja oikeudenmukaisuutta ja auttaisi edistämään oikeudenmukaista verotusta, kestäväää kulutusta, työpaikkojen luomista, kasvua, investointeja ja kilpailukykyä, samalla kun rajoitetaan arvonlisäveropetosten mahdollisuutta;
21. edellyttää tässä yhteydessä, että palvelut otetaan uuden järjestelmän piiriin mahdollisimman pian, ja vaatii erityisesti, että rahoituspalveluihin sovelletaan arvonlisäveroa;
22. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että lopullisen arvonlisäverojärjestelmän on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan verotus tapahtuu tavaroiden ja palveluiden määrämaassa, koska alkuperämaan periaatetta ei kyetty toteuttamaan;
23. kannattaa määräämään periaatteen soveltamista yleisenä sääntönä, kun kyseessä on etämyynti yksityishenkilöille, sekä yhdenmukaistettujen toimenpiteiden käyttöön ottamista pienyrityksiä varten;
24. vaatii, että lopullisen arvonlisäverojärjestelmän käyttöönoton yhteydessä nykyisiin veromalleihin sisällytetään digitaalisessa maailmassa tapahtunut teknologian kehitys, jotta arvonlisäverojärjestelmästä tulee 2000-luvulle sopiva;
25. toteaa, että nykyinen tilanne, jossa on useita erilaisia arvonlisäverojärjestelmiä, aiheuttaa paljon epävarmuutta kansainvälistä kauppaa käyville yrityksille etenkin palvelualalla ja pk-yrityksille; toteaa, että epävarmuutta aiheuttavat myös kysymys siitä, kuka on arvonlisäverovelvollinen, unionin sisäistä toimitusta koskeva näyttö, riski joutumisesta mukaan MITC-petokseen, kassavirtaa koskevat kysymykset sekä erilaisten arvonlisäverokantojen soveltaminen eri tuoteluokkiin samassa maassa; kehottaa siksi komissiota teettämään vuoden 2017 puoleenväliin mennessä tutkimuksen MITC-petosten vaikutuksista; kehottaa jäsenvaltioita sopimaan alv-kantojen lähentämisestä entisestään;
26. kehottaa komissiota arvioimaan, miten verokantojen unionin tasolla yhdenmukaistamisen epäonnistuminen vaikuttaisi etenkin rajatylittävään toimintaan, sekä kartoittamaan mahdollisuuksia kyseisten esteiden poistamiseen;
27. kannattaa komission ehdottamaa vaihtoehtoa, jossa neuvoston vahvistamaa alennettua verokannan piriin kuuluvien tavaroiden ja palvelujen luetteloa arvioidaan säännöllisesti uudelleen; pyytää ottamaan tässä luettelossa huomioon poliittiset painopisteet, kuten sosiaaliset, ravitsemukselliset ja kulttuuriset näkökohdat sekä sukupuoli-, terveys- ja ympäristönäkökohdat;
28. katsoo, että komission vaihtoehdoksi ehdottama vähimmäisverokantojen täydellinen poistaminen voi aiheuttaa sisämarkkinoilla huomattavia kilpailun vääristymiä ja ongelmia; katsoo, että sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta edellyttää yhdenmukaistamista, mikä olisi otettava huomioon;
29. kehottaa tarkastelemaan, voidaanko tuotteista ja palveluista, joihin sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa, laatia yhtenäinen unionin luettelo, joka tarjoaisi vaihtoehdon nykyiselle alennettujen arvonlisäverokantojen järjestelmälle ja jolla voitaisiin merkittävästi parantaa arvonlisäverojärjestelmän tehokkuutta ja joka mahdollistaisi siirtymisen nykyistä jäsennellympään järjestelmään;
30. katsoo, että vapautuksien vähentäminen on tärkeää arvonlisäveropetosten torjumiseksi ja että paras ja tehokkain tapa torjua petoksia on soveltaa yksinkertaista arvonlisäverojärjestelmää, jonka kanta on mahdollisimman alhainen;

Torstai 24. marraskuuta 2016

31. katsoo, että nykyistä monimutkaista järjestelmää voidaan yksinkertaistaa huomattavasti, jos tavaroita ja palveluita, joihin on mahdollista soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja, vähennetään ja jäsenvaltiot vahvistavat yhteiset unionin tason perusteet joillekin tavaroille ja palveluille, joihin on mahdollista soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja, mutta jäsenvaltioille annetaan samalla mahdollisuus päättää verokannoista, kunhan ne ovat arvonlisäverodirektiivissä vahvistettujen vähimmäiskantojen mukaiset ja ne eivät aiheuta epäoikeudenmukaisen kilpailun vaaraa;
32. vaatii, että tuotteita verotetaan määräämaan periaatteen mukaisesti samalla tavoin riippumatta siitä, millä tavoin tai miltä foorumilta ne on ostettu ja onko ne toimitettu digitaalisessa muodossa vai fyysisesti;
33. toteaa, että pk-yritysten merkittävänä ongelmana on nykyään se, että jäsenvaltiot soveltavat erilaisia tulkintoja siitä, mitä voidaan pitää tuotteena tai palveluna; kehottaa siksi komissiota olemaan määritelmässään selkeämpi ja erittelevämpi;
34. kehottaa jäsenvaltioita kohtelemaan yksityisiä ja julkisia yrityksiä arvonlisäveron suhteen tasa-arvoisesti aloilla, joilla ne kilpailevat keskenään;
35. korostaa, että veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa OECD:n hankkeessa (toimi nro 1) valittiin välillisen verotuksen viitekohdaksi järjestelmä, jossa arvonlisäverot maksetaan jaotellusti, koska näin mahdollistetaan tehokas verojen kerääminen ja varmistetaan luonnostaan toimijoiden omaehtoinen valvonta;
36. toteaa, että arvonlisäverodirektiivin 199 ja 199 a artiklan mukaisesti käänteisen verovelvollisuuden mekanismia voidaan soveltaa kohdennetusti ja tilapäisesti rajat ylittäviin liiketoimiin sekä jäsenvaltioiden tietyillä kotimaisilla suuririskisillä aloilla;
37. kehottaa komissiota tarkastelemaan huolellisesti käänteisen verovelvollisuuden seurauksia ja tutkimaan, yksinkertaistaako tämä menettely pk-yritysten tilannetta ja vähentääkö se arvonlisäveropetoksia;
38. kehottaa komissiota arvioimaan pilottihankkeiden avulla käänteistä verovelvollisuutta koskevan menettelyn vaikutuksia – muidenkin kuin yksittäisten petoksille alttiiden alojen osalta – etuihin, sääntöjen noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin, petoksiin, vaikuttavuuteen, täytäntöönpano-ongelmiin sekä pitkän aikavälin etuihin ja haittoihin, kuten eräät jäsenvaltiot ovat pyytäneet ja kuten komissio on tällä välin yksiselitteisesti vahvistanut tekevänsä, vaikka sitä ei toistaiseksi vielä olekaan sisällytetty sen toimintasuunnitelmaan; korostaa, että tällaisten pilottihankkeiden käynnistäminen ei kuitenkaan saa missään tapauksessa aiheuttaa sitä tai johtaa siihen, että komission toimintasuunnitelmaan sisältyvässä etenemissuunnitelmassa ehdotetun alv-järjestelmän suunnitteleminen ja täytäntöönpano viivästyvät;
39. katsoo, että kun sovelletaan yleisesti määräämaan periaatetta, kansallisten verohallintojen on otettava enemmän vastuuta verovelvollisuuden noudattamisesta ja veropetosmahdollisuuksien vähentämisestä; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että on vielä runsaasti mahdollisuuksia parantaa arvonlisäveropetosten torjuntaa perinteisten hallinnollisten toimenpiteiden avulla ja parantamalla verojen keräämistä ja tarkastusten tekemistä koskevia jäsenvaltioiden virkamiesten valmiuksia ja taitoja; korostaa tarvetta tiukentaa sekä verotarkastuksia että suurimmille veron kiertäjille määrättäviä seuraamuksia; kehottaa komissiota tarjoamaan tässä asiassa riittävää taloudellista ja teknistä tukea;
40. katsoo, että komission olisi seurattava tarkasti kansallisten veroviranomaisten suorituksia ja parannettava niiden välistä koordinaatiota;
41. pitää myönteisenä, että komissio on ilmoittanut laajentavansa keskitettyä pienimuotoista yhteyspistettä täysimääräiseksi keskitetyksi yhteyspisteeksi; pitää erittäin tärkeänä, että uusi järjestelmä on käyttäjäystävällinen ja että se toimii yhtä tehokkaasti kaikissa 28 jäsenvaltiossa; toteaa, että uuden keskitetyn yhteyspisteen käyttöön ottaminen keventäisi hallinnollista raskautta, joka estää yrityksiä toimimasta rajojen yli, ja karsisi pk-yritysten kustannuksia (COM(2016)0148);

Torstai 24. marraskuuta 2016

42. pitää keskitettyä yhteyspistettä välttämättömänä, jotta määrämään periaate voidaan toteuttaa ja tehdä vähemmän alttiiksi petoksille; kehottaa parantamaan keskitettyä yhteyspistettä digitaalisia tuotteita koskevasta pienimuotoisesta keskitetystä yhteyspisteestä tähän mennessä saatujen kokemusten perusteella; toteaa, että keskitetystä pienimuotoisesta yhteyspisteestä huolimatta pien- ja mikroyrityksiin saattaa kohdistua merkittävää hallinnollista rasitusta uutta määrämään periaatetta sovellettaessa; pitää siksi myönteisenä, että arvonlisäveroa koskevassa komission toimintasuunnitelmassa ehdotetaan, että otetaan käyttöön koko unionissa sovellettava yhteinen yksinkertaistamistoimenpide (arvonlisäveron alaraja); vaatii määrittelemään selvästi, mikä jäsenvaltio vastaa rajatylittävien liiketoimien verotarkastuksesta; pitää myönteisenä, että komissio aikoo lakkauttaa arvoltaan vähäisiä eria koskevan huojennuksen osana arvonlisäveroa koskevaa toimintasuunnitelmaansa;

43. toteaa, että unionissa sovellettavia erilaisia arvonlisäverojärjestelyjä voidaan myös pitää tullien ulkopuolisena kaupan esteenä sisämarkkinoilla; korostaa, että keskitetty arvonlisäveroa koskeva pienimuotoinen yhteyspiste on hyvä tapa tukea tämän esteen poistamista ja erityisesti tukea pk-yrityksiä, jotka harjoittavat liiketoimintaa rajojen yli; toteaa, että keskitettyyn arvonlisäveroa koskevaan pienimuotoiseen yhteyspisteeseen liittyy vielä joitakin vähäisempiä ongelmia; kehottaa komissiota jatkamaan yritysten arvonlisäveron maksuvelvoitteiden helpottamista kaikkialla EU:ssa;

44. ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-97/09 (Ingrid Schmelz vastaan Finanzamt Waldviertel) antaman ratkaisun; ottaa huomioon, että arvonlisäverosta vapauttamiseen sovelletaan 28:aa erilaista alarajaa; toteaa, että tästä aiheutuu taloudellisia vaikeuksia pk-yrityksille ja mikroyrityksille, joille myönnettäisiin kansallisten järjestelmien mukaisesti vapautus; kehottaa komissiota teettämään lisää selvityksiä alarajan käyttöön ottamisesta mikroyrityksille myönnettävää arvonlisäverovapautusta varten;

45. kehottaa tutkimaan kaikki ehdotukset, joilla pyritään minimoimaan arvonlisäverosta mikroyrityksille ja pk-yrityksille aiheutuva hallinnollinen rasite; kannustaa tässä yhteydessä komissiota myös tarkastelemaan kansainvälisiä parhaita käytänteitä, kuten Singaporessa ja Australiassa sovellettavia kultaisen kortin järjestelmiä, joissa otetaan huomioon, että petosriski on eräiden toimittajien kohdalla hyvin vähäinen;

46. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen esittää vuonna 2017 pk-yrityksiä koskeva arvonlisäpaketti; suosittelee kuitenkin, että uusi järjestelmä olisi otettava käyttöön vaiheittain, koska siitä aiheutuu hallinnollisia lisäkustannuksia (kuten tietotekniikan infrastruktuuriin tai arvonlisäveroa koskeviin prosesseihin liittyvät kustannukset);

47. panee merkille monimutkaisen rekisterin, joka merkitsee suurta rasitetta pk-yrityksille eikä siten kannusta käymään kauppaa rajojen yli; kehottaa komissiota sisällyttämään pk-yrityksiä koskevaan pakettiin ehdotuksen alv-ilmoitusten yhtenäistämistä sekä raportointia koskevista yhdenmukaisista vaatimuksista ja määräajoista;

48. korostaa, että yritysten välistä etämyyntiä ja yrityksen ja kuluttajan välistä etämyyntiä varten tarvitaan yhdenmukaistettu arvonlisäveroympäristö; toteaa, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole soveltaneet arvonlisäveron alarajaa yhtä menestyksekkäästi, mikä johtuu koordinoitujen puutteista;

49. korostaa, että uusi yksinkertaistettu arvonlisäverojärjestelmä on suunniteltava siten, että pk-yritykset voivat helposti noudattaa rajatylittävää kaupankäyntiä koskevia sääntöjä ja voivat saada kussakin jäsenvaltiossa apua sekä sääntöihin mukautumisessa että arvonlisäveromenettelyjen hallinnassa;

50. kehottaa luomaan lyhyellä aikavälillä kattavan internetportaalin, johon on yleinen pääsy ja jonka kautta yritykset ja loppukuluttajat saavat helposti selkeää ja yksityiskohtaista tietoa jäsenvaltioissa voimassa olevista yksittäisten tuotteiden ja palvelujen arvonlisäverokannoista; korostaa, että portaalin kielen ja ulkoasun on oltava helppotajuisia ja -käyttöisiä; toteaa jälleen kerran uskovansa, että auttamalla yrityksiä saamaan selkeä käsitys jäsenvaltioissa sovellettavista arvonlisäverosäännöistä tehostetaan entisestään arvonlisäveropetosten vastaisia toimenpiteitä; toteaa myös, että sertifioitu vero-ohjelmisto saattaisi auttaa tietyn tyyppisiä petoksia ja muita säännönvastaisuuksia koskevien riskien vähentämisessä ja luoda varmuutta rehellisesti toimiville yrityksille, joilla on sekä kotimaisia että rajatylittäviä liiketoimia; kehottaa lisäksi komissiota antamaan kansallisille veroviranomaisille ohjeita liiketoimien luokittelemisesta niihin sovellettavan arvonlisäverokannan osalta, jotta voidaan vähentää noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia sekä oikeudellisia kiistoja; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön julkisia tiedottamisjärjestelmiä, kuten arvonlisäveroa koskevan portaalin, asettaakseen saataville luotettavia tietoja;

51. kehottaa komissiota laatimaan luettelon, jossa on ajantasaiset tiedot kussakin jäsenvaltiossa sovellettavista arvonlisäverosäännöistä; korostaa samalla jäsenvaltioiden olevan vastuussa siitä, että ne ilmoittavat säännöistään ja verokannoistaan komissiolle;

Torstai 24. marraskuuta 2016

52. toteaa, että arvonlisäveroa koskevan alarajan yhdenmukaistamisen puute aiheuttaa sähköisen kaupankäynnin saralla suuria liiketoimikustannuksia sähköistä kauppaa käyville pk-yrityksille, jotka ylittävät alarajan vahingossa tai tahattomasti,
53. kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan pikaisesti komissiolle tiedot arvonlisäverokannoistaan, erityisvaatimuksistaan sekä soveltamistaan vapautuksista; kehottaa komissiota keräämään nämä tiedot ja asettamaan ne yritysten ja kuluttajien saataville;
54. katsoo, että komission toimintaohjelmassa esittämät arvonlisäveroa koskevat uudistus suunnitelmat edellyttävät kattavaa ja laadultaan luotettavaa vaikutustenarviointia, johon osallistuu unionin tiedemaailman, unionin jäsenvaltioiden verohallintojen, pk-yritysten ja yritysten edustajia;
55. korostaa verolainsäädännön kuuluvan jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan; painottaa, että vähintään yhdeksän jäsenvaltion ryhmä voi ryhtyä tehostettuun yhteistyöhön SEUT:n 329 artiklan 1 kohdan nojalla; kehottaa komissiota tukemaan tehostettua yhteistyötä koskevia ehdotuksia, joilla pyritään torjumaan arvonlisäveropetoksia ja vähentämään arvonlisäveroon liittyvää hallinnollista rasitetta;
56. pitää OECD:n piirissä kehitettyä ratkaisua parempana vaihtoehtona kuin yksittäisiä toimenpiteitä, jotka on yhdenmukaistettava OECD:n suositusten ja veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämistä koskevan toimintasuunnitelman kanssa;
57. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelma 2016–2020: Hallinnon digitalisaatiokehityksen vauhdittaminen”(COM(2016)0179);
58. toteaa, että uuteen toimintasuunnitelmaan sisältyy lisätoimia sellaisen aiempaa tehokkaamman ja petoksilta suojatun lopullisen järjestelmän aikaansaamiseksi, joka on yritysystävällisempi digitaalitalouden ja sähköisen kaupankäynnin aikakaudella;
59. kannattaa komission ehdotusta, jossa alkuperämaan veroviranomainen kantaa arvonlisäveron rajat ylittävän (tavara- tai palvelu)kaupan yhteydessä soveltaen kulutusmaan verokantaa ja jossa verosumma siirretään maahan, jossa tavara tai palvelu viime kädessä kulutetaan;
60. korostaa, että on tärkeää antaa lainsäädäntöehdotus, jolla arvonlisäveron sähköinen rekisteröinti- ja maksujärjestelmä ulotetaan koskemaan myös yritysten ja kuluttajien välistä fyysisten tavaroiden rajatylittävää verkkokauppaa, jotta hallinnollista rasitusta – yhtä isoimmista yritysten rajat ylittävää toimintaa haittaavista esteistä – voidaan keventää;
61. kehottaa komissiota puuttumaan yrityksille alv-järjestelmien hajanaisuudesta aiheutuvaan hallinnolliseen rasitukseen antamalla lainsäädäntöehdotuksia, joilla nykyisen keskitetyn pienimuotoisen yhteyspisteen piiriin otetaan myös verkossa myydyt tavarat, jolloin yritykset voisivat selvittää yhdellä alv-ilmoituksella ja -maksulla omassa jäsenvaltiossaan;
62. kehottaa jäsenvaltioita selkeyttämään kansallisia verojärjestelmiään ja tekemään niistä entistä johdonmukaisempia ja vankempia, jotta helpotetaan vaatimusten noudattamista, estetään ja ehkäistään veropetoksia ja verovilppiä ja rangaistaan niistä sekä tehostetaan arvonlisäveron kantoa;
63. pitää huolestuttavana, että arvonlisäveroa omien varojen lähteenä koskevan vastuujärjestelmän yksinkertaistamista-voitetta ei ole täysin saavutettu; palauttaa mielin tarpeen selkeyttää entisestään omiin varoihin liittyvää hallinnointi-järjestelmää virhe- ja petosmahdollisuuksien pienentämiseksi; pitää valitettavana, että uudessa toimintasuunnitelmassa ei tarkastella vaikutuksia arvonlisäveroon omien varojen lähteenä;
64. huomauttaa, että jäsenvaltioiden arvonlisäverovajeet ja arvonlisäveron kantamatta jäämisestä unionissa aiheutunut arvioitu tappio olivat yhteensä 170 miljardia euroa vuonna 2015, ja korostaa, että vuonna 2014 tutkimuksen kohteena olleista 26:sta EU:n jäsenvaltiosta 13:ssa arvonlisäverotuloja arvioitiin menetetyksi keskimäärin yli 15,2 prosenttia; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia täytäntöönpanovaltuuksiaan valvoakseen ja auttaakseen jäsenvaltioita; huomauttaa, että tehokkaat toimet arvonlisäverovajeen supistamiseksi edellyttävät yhteisen ja monialaisen lähestymistavan soveltamista, sillä vaje ei johdu pelkästään petoksista vaan usean tekijän (konkurssi, maksukyvyttömyys, tilastovirheet, maksujen viivästyminen, verovilppi ja veron välttely) yhdistelmästä; kehottaa uudelleen komissiota edistämään pikaisesti lainsäädäntöä, jolla säädetään väärinkäytösten paljastajille EU:ssa tarjottavasta vähimmäissuojelusta, jotta tehostetaan petosten tutkintaa ja ehkäisemistä, ja pyytää komissiota ottamaan käyttöön rajatylittäviä tapauksia tutkiville toimittajille myönnettävän taloudellisen tuen, sillä he osoittivat selvästi työnsä tuloksellisuuden Luxleaks-, dieselgate- ja Panaman papereiden skandaaleissa;

Torstai 24. marraskuuta 2016

65. pitää valitettavana, että alv-petokset ja erityisesti niin sanotut karusellipetokset tai valeyrietykset vääristävät kilpailua ja nielevät kansallisista talousarvioista huomattavia varoja sekä aiheuttavat vahinkoa unionin talousarviolle; panee huolestuneena merkille, että komissiolla ei ole luotettavia tietoja arvonlisäveroa koskevista karusellipetoksista; kehottaaakin komissiota pyrkimään siihen, että jäsenvaltiot toteuttavat koordinoituituja toimia perustaakseen yhteisen järjestelmän alv-karusellipetoksia koskevien tilastotietojen keräämiseksi; huomauttaa, että kyseinen järjestelmä voisi pohjautua käytäntöihin, joita jo sovelletaan joissakin jäsenvaltioissa;

66. kehottaa komissiota panemaan alulle yhteisen järjestelmän, jolla mahdollistetaan EU:n sisäisten alv-petosten suuruutta koskevien arvioiden täsmentäminen laatimalla kyseisiä petoksia koskevia tilastoja, joiden avulla yksittäisten jäsenvaltioiden olisi mahdollista arvioida tuloksellisuuttaan tältä osin sellaisten tarkkojen ja luotettavien indikaattoreiden avulla, jotka liittyvät EU:n sisäisten alv-petosten vähenemiseen ja petoshavaintojen lisääntymiseen ja sen seurauksena perittävän veromäärän kasvuun; katsoo, että tarkastuksessa sovellettavia uusia toimintatapoja, kuten yhtenäinen tarkastusmalli tai yhteinen tarkastus, olisi otettava käyttöön myös rajat ylittävän toiminnan osalta;

67. korostaa uusien strategioiden käyttöönoton ja EU:n olemassa olevien rakenteiden tehokkaamman hyödyntämisen tärkeyttä alv-petosten torjunnan tehostamiseksi; painottaa, että asianmukaisen valvonnan mahdollistava entistä laajempi avoimuus sekä aiempaa jäsenllymmän ja riskiperusteisemmän lähestymistavan käyttöönotto ovat avaintekijöitä petosjärjestelmien ja korruption havaitsemisessa ja ehkäisemisessä;

68. pitää valitettavana, että alv-petosten torjuntaan liittyvä jäsenvaltioiden hallinnollinen yhteistyö on edelleen liian tehotonta unionin sisäisen alv-verovilpin ja -petosjärjestelyjen torjumiseksi ja rajat ylittävien liike- tai kauppatomien hallinnoimiseksi; korostaa tarvetta luoda selkeä, vaikuttava ja kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla oleva alv-järjestelmä, jonka avulla kaikki jäsenvaltiot voivat keventää alv-rasitustaan ja torjua alv-petoksia; pyytää siksi komissiota lisäämään valvontakäyntejään jäsenvaltioissa, jotka on valittu hallinnollista yhteistyötä koskevien sopimusten arviointien yhteydessä todettujen riskien perusteella; pyytää lisäksi komissiota hallinnollisia järjestelyjä arvioidessaan keskittymään sellaisten oikeudellisten esteiden poistamiseen, jotka häiritsevät hallinto-, oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa kansallisella ja EU:n tasolla; kehottaa komissiota myös suosittelemaan jäsenvaltioille, että ne ottavat käyttöön yhteisen riskianalyysin, mukaan luettuna sosiaalisten verkostojen analyysin, sen varmistamiseksi, että Eurofiscin kautta vaihdettu tieto on kohdistettu petoksiin; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön vaikuttavia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia sekä parantamaan tällä hetkellä käytössä olevaa tietojenvaihtojärjestelmää;

69. korostaa tarvetta vahvistaa Eurofisciä tietojenvaihdon nopeuttamiseksi; huomauttaa, että tietojen tarkkuuteen, kattavuuteen ja oikea-aikaisuuteen liittyy edelleen ongelmia; katsoo, että jäsenvaltioiden vero-, oikeus- ja poliisiviranomaisten sekä petosten, järjestäytyneen rikollisuuden ja rahanpesun torjunnasta vastaavien unionin elinten, kuten Europolin, Eurojust-yksikön ja OLAFin, toimet ja strategiat on yhdistettävä; kannustaa kaikkia sidosryhmiä pohtimaan edelleen yksinkertaisia ja helposti ymmärrettäviä malleja tietojen jakamiseksi reaaliajassa, jotta nykyisiin tai esiin nouseviin uusiin petosjärjestelmiin voidaan vastata nopeasti tai niiden vaikutusten lieventämiseksi voidaan toteuttaa toimia;

70. pitää keskeisen tärkeänä, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat Eurofisciin sen kaikilla toiminta-aloilla, jotta mahdollistetaan vaikuttavien toimien toteuttaminen alv-petosten torjumiseksi;

71. pyytää komissiota antamaan ehdotuksia, joiden avulla voidaan tehdä tehokkaita ristiintarkastuksia tulli- ja veroviranomaisten tiedoista, ja keskittymään jäsenvaltioiden valvonnassaan toimiin, jotka osoittavat, onko jäsenvaltioiden tietopyyntöihin antamien vastausten oikea-aikaisuus ja alv-tietojen vaihtojärjestelmän luotettavuus parantunut;

72. pyytää komissiota kannustamaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole niin tehneet, ottamaan käyttöön kaksitasoisen arvonlisäverotunnisteen (unionin sisäiseen kaupankäyntiin osallistuville elinkeinonharjoittajille osoitettu arvonlisäverotunniste on eri kuin heidän kansallinen tunnisteensa) ja suorittamaan asetuksen (EU) N:o 904/2010 22 artiklassa vahvistetut tarkistukset sekä antamaan ilmaista neuvontaa elinkeinonharjoittajille;

Torstai 24. marraskuuta 2016

73. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltioiden sähköiset tulliselvitysjärjestelmät kykenevät tarkistamaan arvonlisäverotunnisteet automaattisesti ja että ne myös tarkistavat ne;
74. kehottaa komissiota ehdottamaan alv-direktiiviin muutosta, jolla pyritään edistämään unionin sisäisiä tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskevien alv-raportointivaatimusten yhdenmukaistamista jäsenvaltioissa;
75. pitää valitettavana, että neuvosto ei ole hyväksynyt komission ehdotusta yhteisvastuullisuudesta rajat ylittävässä kaupassa; huomauttaa, että tämä vähentää liiketoimien aloittamiseen petollisten kaupan alan toimijoiden kanssa kohdistuvaa pelotevaikutusta; katsoo, että arvonlisäverodirektiiviä ei panna jäsenvaltioissa täytäntöön samalla tavoin alv-yhteenveitoilmoitusten jättöaikojen osalta, mikä lisää useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivien kaupan alan toimijoiden hallinnollista raskautta; kehottaakin neuvostoa hyväksymään komission ehdotuksen yhteisvastuullisuudesta;
76. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisemmin kansainvälisellä tasolla ja tiivistämään yhteistyötään EU:n ulkopuolisten maiden kanssa sekä varmistamaan arvonlisäveron tehokkaan kantamisen, jotta saadaan laadittua ennen muuta avoimuuteen, hyvään hallintotapaan ja tietojenvaihtoon perustuvat yhteistyönormit ja -strategiat; kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään unionin ulkopuolisista maista saatuja tietoja arvonlisäveron kantamisen varmistamisen helpottamiseksi erityisesti sähköisessä kaupankäynnissä;
77. kehottaa neuvostoa sisällyttämään arvonlisäveron unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjuntaa rikosoikeudellisin keinoin koskevan direktiivin (niin kutsuttu PIF-direktiivi) soveltamisalaan, jotta asiaa koskeva sopimus saadaan aikaan mahdollisimman pian;
78. kehottaa komissiota arvioimaan jatkossakin tuloja, jotka rikollisjärjestöt hankkivat alv-petoksilla, ja esittämään kokonaisvaltaisen, yhteisen ja monialaisen strategian alv-petoksiin perustuvan rikollisjärjestöjen liiketoimintamallin torjumiseksi, tarvittaessa myös yhteisten tutkintaryhmien avulla;
79. pitää välttämättömänä perustaa yksi ainoa vahva ja riippumaton Euroopan syyttäjänvirasto, joka pystyy tutkimaan, asettamaan syytteeseen ja saattamaan oikeuden eteen henkilöitä, jotka ovat syyllistyneet edellä mainitussa PIF-direktiivissä määriteltyihin unionin taloudellisiin etuihin vaikuttaviin rikoksiin, alv-petokset mukaan lukien, ja katsoo, että vesitetty ratkaisu toisi kustannuksia unionin talousarvioon; korostaa myös tarvetta varmistaa, että toimivallan jakaminen Euroopan syyttäjänviraston ja jäsenvaltioiden välillä ei johda siihen, että rikokset, joilla on merkittävä vaikutus EU:n talousarvioon, jätetään syyttäjänviraston toimivallan ulkopuolelle;
80. kehottaa jäsenvaltioita julkistamaan arvioita EU:n sisäisistä alv-petoksista aiheutuvista tappioista, korjaamaan Eurofiscin puutteet ja parantamaan tavaroista ja palveluista kannettavaan arvonlisäveroon sovellettavaa käänteistä verovelvollisuutta koskevien toimintapolitiikkojensa koordinoitua;
81. pitää keskeisenä tärkeänä, että jäsenvaltiot harjoittavat monenvälistä valvontaa – tällä tarkoitetaan, että vähintään kaksi jäsenvaltiota tarkastaa koordinoitusti yhden tai useamman toisiinsa yhteydessä olevan verovelvollisen verotuksen – käyttökelpoisena keinona alv-petosten torjumiseksi;
82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0454

EU:n toimintasuunnitelma luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 EU:n toimintasuunnitelmasta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n toimintasuunnitelma luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi” (COM(2016)0087),
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvästä rikollisuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan CITES-yleissopimuksen, jonka EU pani täytäntöön luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 338/97 ja asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetulla komission asetuksella (EY) N:o 865/2006,
- ottaa huomioon 6. maaliskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/451 Euroopan unionin liittymisestä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaan yleissopimukseen (CITES) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen vuodelta 2003,
- ottaa huomioon vuoden 2000 Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja yleissopimuksen Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta (Bernin yleissopimus),
- ottaa huomioon YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön vuonna 2016 laatiman raportin maailman luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvästä rikollisuudesta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 30. heinäkuuta 2015 antaman päätöslauselman nro 69/314 luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjunnasta,
- ottaa huomioon YK:n ympäristökokouksen päätöslauselman nro 2/14 luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomasta kaupasta,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet vuosiksi 2015–2030,
- ottaa huomioon luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvän rikollisuuden kansainvälisen torjuntayhteistyön, johon osallistuvat CITES, Interpol, UNODOC, Maailmanpankki ja Maailman tullijärjestö,
- ottaa huomioon luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa käsitelleessä konferenssissa Lontoossa 2014 allekirjoitetun julkilausuman,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0031.

⁽²⁾ EUVL L 75, 19.3.2015, s. 1.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjuntaa kuljetusalalla koskevan vuonna 2016 annetun Buckinghamin palatsin julkilausuman,
- ottaa huomioon puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010⁽¹⁾ ja asiaa koskevan vuonna 2016 julkaistun komission täytäntöönpanokertomuksen,
- ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008⁽²⁾,
- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1185/2003 hainevien irrottamisesta aluksella, sellaisena kuin se on muutettuna 12. kesäkuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 605/2013⁽³⁾, sekä 5. maaliskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 206/2009⁽⁴⁾, joka mahdollistaa sen, että 20 kilogrammaa kalatuotteita voidaan tuoda henkilökohtaiseen käyttöön,
- ottaa huomioon neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston merkityksen vedessä elävien lajien laittoman pyynnin ja myynnin torjunnassa,
- ottaa huomioon ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa 29. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/22/EY⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon parlamentin politiikkayksikön maaliskuussa 2016 ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta julkaiseman tutkimuksen luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvästä rikollisuudesta,
- ottaa huomioon Natura 2000 -verkoston, joka kattaa harvinaisten ja uhanalaisten lajien keskeiset lisääntymis- ja lepopaikat sekä tiettyjä harvinaisia luontotyyppejä, jotka suojellaan niiden itsensä vuoksi,
- ottaa huomioon EU:n toimia ympäristörikosten torjumiseksi (EFFACE) koskevasta vuonna 2014 toteutetusta tutkimushankkeesta laaditun raportin,
- ottaa huomioon terrorismin rahoituksen torjunnasta 12. helmikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n rikosentorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan 4. maaliskuuta 2003 antaman raportin YK:n pääsihteerille: ”Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna and illicit access to genetic resources”,
- ottaa huomioon EU:n toimintasuunnitelmasta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupan torjumiseksi 20. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 77, 24.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽⁶⁾ EYVL L 94, 9.4.1999, s. 24.

⁽⁷⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁽⁸⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon YK:n ympäristöohjelman (UNEP) ja Interpolin vuonna 2016 laatiman nopean toiminnan arvion ympäristörikosten kasvusta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, kalatalousvaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A8-0303/2016),
- A. toteaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitton kauppa on järjestäytyneitä kansainvälistä rikollisuutta, jonka vuosittaisen arvon arvioidaan olevan 20 miljardia euroa ja joka on lisääntynyt viime vuosina, joten se on yksi kaikkein suurimmista ja tuottoisimmista rajat ylittävistä rikollisuuden muodoista maailmassa; toteaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitton kauppa liittyy läheisesti muuhun vakavaan ja järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja rahoittaa sitä;
- B. ottaa huomioon, että biologisen monimuotoisuuden maailmanlaajuinen väheneminen on vakava asia ja merkitsee lajien kuudetta laajamittaista sukupuuttoaaltoa;
- C. ottaa huomioon, että maailman biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelut ovat uhattuina maankäytön muutosten, luonnonvarojen kestäättömän käytön, saastumisen ja ilmastonmuutoksen seurauksena; ottaa huomioon, että erityisesti monet uhanalaiset lajit ovat entistä suuremman haasteen edessä nopean kaupungistumisen, elinympäristöjen katoamisen ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan takia;
- D. toteaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomalla kaupalla on kielteisiä vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen, nykyisiin ekosysteemeihin, alkuperämaiden luonnonperintöön, luonnonvaroihin ja lajien suojeluun;
- E. toteaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitton kauppa on vakava ja kasvava uhka maailmanlaajuiselle turvallisuudelle, poliittiselle vakaudelle, talouden kehitykselle, paikallisille elinkeinoille ja oikeusvaltion periaatteelle, minkä vuoksi se edellyttää strategista ja koordinoitua unionin tason lähestymistapaa, johon osallistuvat kaikki asiaankuuluvat toimijat;
- F. katsoo, että uhanalaisten eläin- ja kasvilajien ja niistä saatavien tuotteiden laittoman kaupan pysäyttäminen on tärkeää, jotta saavutetaan kestävä kasvua koskevat YK:n tavoitteet;
- G. ottaa huomioon, että CITES on vuodesta 1975 voimassa ollut merkittävä kansainvälinen sopimus, joka kattaa 35 000 eläin- ja kasvilajia ja johon kuuluu 183 osapuolta (mukaan luettuina kaikki EU:n jäsenvaltiot ja heinäkuusta 2015 alkaen myös EU itse);
- H. katsoo, että kauppa- ja kehityspolitiikan olisi muun muassa toimittava keinona parantaa ihmisoikeuksien kunnioittamista, eläinten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua;
- I. ottaa huomioon, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppaa koskevan tietojenvaihtovälineen (EU-TWIX) avulla on seurattu luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa luomalla takavarikointitietokanta ja viestintäkanavia Euroopan maiden viranomaisille vuodesta 2005 alkaen;
- J. toteaa, että tietoisuuden ja poliittisen sitoutuneisuuden puute ovat huomattavia esteitä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan tehokkaalle torjumiselle;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuusagendassa 2015–2020 määritellään luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvät rikokset järjestäytyneen rikollisuuden muodoksi, jota on torjuttava unionin tasolla harkitsemalla rikos-oikeudellisten lisäsanktioiden asettamista kaikkialla EU:ssa ympäristörikollisuutta koskevan nykyisen lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä;
- L. ottaa huomioon, että toukokuussa 2015 toteutettu COBRA III -operaatio oli kaikkien aikojen suurin koordinoitu kansainvälinen uhanalaisten lajien laittomaan kauppaan kohdistuva lainvalvonta-operaatio ja että sen seurauksena pidätettiin 139 henkilöä ja suoritettiin yli 247 takavarikkoa, joissa takavarikoitiin norsunluuta, lääkekasveja, sarvikuonon sarvia, muurahaiskäpyjä, ruusuapuuta, kilpikonnia ja monia muita kasveja ja eläimiä;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- M. katsoo, että luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien laittomien tuotteiden kysyntä kohdemarkkinoilla edistää korruputiota luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan toimitusketjussa;
- N. toteaa, että Eurooppa on luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan merkittävä kohdemarkkina-alue ja kauttakulkureitti, mutta myös alue, jolta tiettyjä eurooppalaisia eläin- ja kasvilajeja hankitaan laitonta kauppaa varten;
- O. ottaa huomioon, että YK:n rikoksentorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan huhtikuussa 2013 antamassa päätöslauselmassa, jota YK:n talous- ja sosiaalineuvosto kannatti 25. heinäkuuta 2013, rohkaistaan jäsenvaltioita luokittelemaan suojeltavien luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien laitton kauppaa, johon osallistuu järjestäytyneitä rikollisryhmiä, vakavaksi rikokseksi, joka rinnastetaan ihmiskauppaan ja huumekauppaan;

Yleiset huomautukset

1. pitää myönteisenä komission toimintasuunnitelmaa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi, koska siinä korostetaan tarvetta koordinoituihin toimiin luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan syiden selvittämiseksi, nykyisten sääntöjen täytäntöön panemiseksi ja täytäntöönpanon valvomiseksi tehokkaasti sekä alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaiden välisen maailmanlaajuisen yhteistyön lujittamiseksi;
2. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n virastoja Europolia ja Eurojustia tunnustamaan, että luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuva rikollisuus on vakava ja kasvava uhka, ja puuttumaan asiaan niin nopeasti kuin poliittisesti on mahdollista; korostaa, että tarvitaan kattavia ja koordinoitua lähestymistapoja politiikan kaikilla toimialoilla, kuten kauppaa- ja kehityspolitiikassa, ulkoasioissa, liikenteessä ja matkailussa sekä oikeus- että sisäasioissa;
3. korostaa, että asianmukaisten määrärahojen ja henkilöresurssien määrittäminen ja jakaminen on keskeisen tärkeää, jotta toimintasuunnitelma voidaan panna täytäntöön; painottaa, että EU:n talousarviosta ja jäsenvaltioiden kansallisista talousarvioista on myönnettävä riittävä rahoitus tämän suunnitelman tehokkaaseen täytäntöönpanoon;
4. toteaa, että toimintasuunnitelma on tärkeä, mutta korostaa, että siinä on otettu puutteellisesti huomioon vedessä elävät lajit;
5. vaatii toimintasuunnitelman kaikkien osien täysimääräistä ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa, joka ilmentää tarvetta pysäyttää laittomat ja kestävämmät käytännöt ja estää lajien hupeneminen; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kirjalliset täytäntöönpanokatsaukset sekä laatimaan yksityiskohtaisen seuranta- ja arviointimekanismin edistymisen mittaamiseksi myös jäsenvaltioiden toteuttamien toimien osalta;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan kohdelajien luontotyyppien suojelua ja korostaa, että parempi suojelu olisi varmistettava aloilla, jotka on määritelty haavoittuviksi meriekosysteemeiksi, ekologisesti tai biologisesti merkittäviksi merialueiksi ja Natura 2000 -verkostoon kuuluviksi alueiksi;
7. kehottaa komissiota perustamaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan koordinaattorin toimiston, jonka esikuvana käytettäisiin ihmiskaupan torjuntatoimia, jotta varmistetaan komission eri yksiköiden ja jäsenvaltioiden välinen yhteistoiminta;
8. muistuttaa komissiota, että monet vedessä elävät lajit ovat myös vaarassa kuolla sukupuuttoon, mikä vaikuttaa monien ekosysteemien kestävyYTEEN;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen tieteellisiä tutkimuksia pyydyksiä koskevista teknisistä sovelluksista, joilla vältettäisiin sivusaaliit, kun otetaan huomioon, että niin sivusaaliit kuin luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitton kauppaa uhkaavat useita lajeja, muun muassa kilpikonnia;

Torstai 24. marraskuuta 2016

Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan estäminen ja sen perimmäisiin syihin puuttuminen

10. kehottaa EU:ta, kolmansia maita, sidosryhmiä ja kansalaisyhteiskuntaa käynnistämään kohdennettuja ja koordinoituja tiedotuskampanjasarjoja, joilla pyritään vähentämään luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden laittomia kauppaa koskevaa kysyntää todellisilla ja pitkäaikaisilla yksityisten ja yhteiskunnallisten asenteiden muutoksilla; tunnustaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen keskeisen potentiaalisen roolin toimintasuunnitelman tukemisessa;

11. kehottaa EU:ta tukemaan aloitteita, joilla edistetään luonnonvaraisten eläinten ja kasvien lähistöllä asuvien paikallisyhteisöjen vaihtoehtoisten kestävien elinkeinojen kehittämistä, jotka lisäävät säilyttämistoimien paikallisia hyötyjä, minimoivat ihmisen ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien välistä konfliktia ja edistävät näistä eläimistä ja kasveista saatuja arvokkaita yhteisötuloja; katsoo, että kyseiset aloitteet yhdessä asianomaisten yhteisöjen kuulemisen jälkeen lisäävät tukea luonnonvaraisten eläin- ja kasvipopulaatioiden ja niiden elinympäristöjen toipumiseen, säilymiseen ja kestävään hallintointiin;

12. korostaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelun on oltava keskeinen osa EU:n yleisissä köyhyden torjuntaa koskevissa strategioissa, ja kehottaa toteuttamaan toimia, joiden avulla paikallisyhteisöt voivat hyötyä suoraan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta osana kolmansien maiden kanssa tehtäviä erilaisia yhteistyösopimuksia;

13. muistuttaa komissiota, että vedessä elävien lajien laitton kauppa vaikuttaa myös rannikkoyhteisöjen taloudelliseen kehitykseen ja vesiemme ympäristön kestävyteen;

14. kehottaa EU:ta puuttumaan kiireellisesti luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan ketjussa esiintyvään korruptioon ja kansainvälisten hallintotoimien puutteisiin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita yhteistyöhön kumppanivaltioiden kanssa YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen puitteissa ja muilla foorumeilla, jotta ongelmaa torjuttaisiin lähtö-, kauttakulku- ja kohdemarkkinoilla; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan täysimääräisesti YK:n korruption vastaista yleissopimusta ja panemaan sen tosiasiallisesti täytäntöön; pitää myönteisenä YK:n yleiskokouksen heinäkuussa 2015 hyväksymään päätöslauselmaan 69/314 sisältyvän 10 artiklan mukaista kansainvälistä sitoutumista korruption torjuntaan;

15. toteaa, että lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden viranomaisille on tarjottava apua, neuvontaa ja koulutusta tutkinnan, lainvalvonnan ja oikeudellisten menettelyjen suhteen paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla; painottaa, että nämä toimet on koordinoitava tehokkaasti kaikkien tässä työssä mukana olevien virastojen kesken; kehottaa EU:ta tukemaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja mahdollistamaan tarvittaessa koulutuksen, erityisvarusteiden ja asiantunteuksen tarjoamisen;

16. panee merkille neuvoston 20. kesäkuuta 2016 EU:n toimintasuunnitelmasta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi antamat päätelmät, joissa todetaan, että luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuva rikollisuus on vakava ja kasvava uhka biologiselle monimuotoisuudelle ja ympäristölle kuin myös globaalille turvallisuudelle, oikeusvaltion periaatteelle, ihmisoikeuksille ja kestäväälle kehitykselle; pitää erittäin valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole esittäneet selkeitä sitoumuksia; korostaa jäsenvaltioiden ratkaisevaa roolia toimintasuunnitelman täysimääräisessä ja yhtenäisessä täytäntöönpanossa kansallisella tasolla, jotta suunnitelmaan sisältyvät tavoitteet täyttyvät;

17. kehottaa toimittajavaltioiden hallituksia (i) noudattamaan entistä paremmin oikeusvaltioperiaatetta ja luomaan tehokkaita pelotteita vahvistamalla rikosten tutkintaa, syytteenpanoa ja tuomioiden antamista, (ii) antamaan tiukempia lakeja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomasta kaupasta "vakavana rikoksena", joka ansaitsee saman huomion ja vakavuuden kuin muut kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden muodot, (iii) osoittamaan lisää resursseja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseen erityisesti vahvistamalla lainvalvontaa, kaupan valvontaa, seurantaa sekä tullitarkastuksia ja takavarikoitajia, (iv) sitoutumaan korruptiota koskevaan nollatoleranssipolitiikkaan;

Täytäntöönpanon ja sen valvonnan tehostaminen

18. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomia kauppaa koskevat toimintasuunnitelmat, joissa esitetään yksityiskohtaiset tiedot täytäntöönpanosta ja rangaistuksista, sekä julkaisemaan ja vaihtamaan tietoja luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyviin rikoksiin kohdistuvista takavarikoista ja pidätyksistä, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja yhdenmukaiset lähestymistavat jäsenvaltioiden välillä; tukee sellaisen mekanismin perustamista, jolla toimitetaan komissiolle säännöllisesti tietoja ja päivityksiä jäsenvaltioissa tapahtuneista takavarikoista ja pidätyksistä sekä edistetään parhaiden käytäntöjen vaihtamista;

Torstai 24. marraskuuta 2016

19. pitää erittäin tärkeänä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppaa koskevien EU-säännösten täysimääräistä täytäntöönpanoa ja sen valvontaa;
20. ehdottaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomasta kaupasta annettavien rangaistusten olisi oltava riittävän ankaria mahdollisten lainrikkojien toiminnan estämiseksi erityisesti alueilla, joilla meren ekosysteemit ovat haavoittuvia tai jotka kuuluvat Natura 2000 -verkostoon;
21. vaatii jäsenvaltioita varmistamaan, että täytäntöönpanon valvonnasta vastaavilla elimillä, syyttäjänvirastoilla ja kansallisilla oikeuslaitoksilla on tarvittavat rahoitus- ja henkilöstöresurssit luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvän rikollisuuden torjuntaan sekä asianmukainen asiantuntemus; kehottaa voimakkaasti komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään pyrkimyksiään kaikkien asianomaisten virastojen ja toimielinten kouluttamiseksi ja niiden tietoisuuden lisäämiseksi;
22. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin verkko ympäristölainsäädännön voimaansaattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi (IMPEL), ympäristöoikeuteen erikoistuneiden syyttäjien eurooppalainen verkosto (ENPE), ympäristöoikeuteen erikoistuneiden tuomareiden eurooppalainen foorumi (EUFE) ja ympäristörikollisuutta käsittelevä eurooppalainen verkosto (EnviCrimeNet) toimivat tämän asian hyväksi;
23. panee merkille, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitton kauppa on sisällytetty EU:n turvallisuusagendaan 2015–2020, jossa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan todetaan uhkaavan biologista monimuotoisuutta lähtöalueilla sekä kestävää kehitystä ja alueellista vakautta;
24. ehdottaa, että jäsenvaltiot investoivat laittomasta kaupasta saamansa sakkotulot luonnonvaraisten kasvien ja eläinten suojeluun ja säilyttämiseen;
25. kehottaa tehostamaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa koskevaa tiedonkeruuta, lainsäädäntöä, lainvalvontaa ja korruption torjuntaa EU:n jäsenvaltioissa sekä muissa kohde- ja kauttakuljetusmaissa; kehottaa näin ollen komissiota kiinnittämään erityistä huomiota luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa koskevien kansainvälisten normien soveltamisen hallinto- ja valvontanäkökohtiin;
26. korostaa, että alan rikollisverkostojen ”muuttoliikkeen” välttämiseksi politiikkojen ja lainsäädäntökehysten yhdenmukaistaminen on erityisen tärkeää luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan rikollisuuden torjunnassa;
27. korostaa tarvetta parantaa elinten välistä yhteistyötä sekä saada aikaan toimiva ja ajoissa toteutettu tietojenvaihto täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta vastaavien kansallisten ja EU-tason viranomaisten kesken; kehottaa luomaan strategisia täytäntöönpanon valvontaverkostoja sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa, jotta voidaan helpottaa ja parantaa tätä yhteistyötä; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvaa rikollisuutta tutkivia yksiköitä eri virastoihin helpottamaan täytäntöönpanoa;
28. kehottaa jäsenvaltioita antamaan Europolille jatkuvaa ja asiaankuuluvaa tiedustelutietoa ja muuta tietoa; vaatii Europolia käsittelemään luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvaa rikollisuutta seuraavassa vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevassa EU:n uhkakuva-arvioinnissa; kehottaa perustamaan Europoliin erityisen luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvaa rikollisuutta tutkivan yksikön, jolla on ylikansalliset valtuudet ja velvollisuudet sekä riittävästi rahoitusta ja henkilöstöä mahdollistamaan tietojen ja analyysien keskittäminen sekä koordinoitujen valvontastrategioiden ja tutkimusten;
29. kehottaa komissiota edistämään EU-TWIX-järjestelmää hyväksi osoittautuneena ja hyvin toimivana välineenä, jonka kautta jäsenvaltiot voivat jakaa tietoja, ja sitoutumaan sen pitkän aikavälin rahoitukseen; katsoo, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt voivat olla tärkeässä osassa luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan rikollisuuden valvonnassa ja siitä raportoinnissa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötään kyseisen kansalaisjärjestötyön tukemiseksi;
30. toteaa, että luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan rikollisuuden sekä muun järjestäytyneen rikollisuuden välillä on rahanpesun ja terroristiryhmien ja puolisoitaallisten joukkojen rahoittamisen kaltaisia yhteyksiä ja että laittomien rahavirtojen torjunta kansainvälisellä yhteistyöllä on ensisijainen tehtävä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita käyttämään kaikkia asiaankuuluvia välineitä, rahoitusalan yhteistyö mukaan luettuna, sekä tarkkailemaan ja tutkimaan tässä toiminnassa mukana olevien uusien rahoitustuotteiden ja -käytäntöjen vaikutuksia;

Torstai 24. marraskuuta 2016

31. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin annetun direktiivin 2008/99/EY säännökset ja määrittämään seuraamusten asianmukaisen tason luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan rikollisuuden osalta; on huolestunut, että jotkut jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet täytäntöön direktiiviä kokonaisuudessaan, ja kehottaa komissiota arvioimaan täytäntöönpanon tilannetta kussakin jäsenvaltiossa erityisesti rangaistusten suhteen ja antamaan ohjeita; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen direktiiviä 2008/99/EY erityisesti sen suhteen, kuinka tehokkaasti direktiivillä torjutaan luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvaa rikollisuutta EU:n turvallisuusagendassa määritellyllä ajanjaksolla, ja tekemään ehdotuksen sen tarkistamiseksi asiaankuuluvalla tavalla; kehottaa komissiota SEUT-sopimuksen erityisen vakavaa ja rajatylittävää rikollisuutta koskevan 83 artiklan 1 kohdan mukaisesti ryhtymään toimiin luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomaan kauppaan liittyviä rikoksia ja rangaistuksia koskevien yhteisten vähimmäissääntöjen vahvistamiseksi ja täytäntöön panemiseksi;

32. katsoo, että toimintasuunnitelmassa tulisi korostaa entisestään tulliluottuvuutta sekä kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön että unionissa toteutetun täytäntöönpanon parantamisen ja tehostamisen osalta; odottaakin komission vuoden 2016 uudelleentarkastelua, joka koskee EU:n nykyisen oikeudellisen kehyksen täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa, ja pyytää, että tämä tarkastelu sisältäisi tullimenettelyjen arvioinnin;

33. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tehokkaasti täytäntöön ja noudattamaan sitä perustana kansainvälisille toimille ja vastavuoroiselle oikeudelliselle avulle sekä tärkeänä askeleena kohti luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden torjumisen yhteistä lähestymistapaa; pitää tässä yhteydessä erittäin valitettavana, että 11 jäsenvaltiota ei vielä ole ratifioinut järjestäytyneen rikollisuuden vastaista YK:n yleissopimusta; vaatii kyseisiä jäsenvaltioita panemaan yleissopimuksen täytäntöön mahdollisimman pian;

34. toteaa, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden torjunta edellyttää johdonmukaisia, vaikuttavia ja varoittavia rikosoikeudellisia rangaistuksia; kehottaa jäsenvaltioita määrittelemään luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan vakavaksi rikokseksi järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen YK:n yleissopimuksen 2 artiklan b kohdan mukaisesti;

35. ymmärtää, että jäsenvaltioiden oikeuslaitokset ja syyttäjälaitokset tarvitsevat opastusta syytteiden nostamiseen ja tuomioihin liittyvissä kysymyksissä ja että tullilaitokset ja -virkaillijat tarvitsevat koulutusta EU:n ulkorajoilla; toteaa, että UNEP:n Global Judges -ohjelma ja vihreä tullialoitteumppanuus ovat hyviä malleja seurattavaksi;

36. kehottaa komissiota, asiaankuuluvia EU:n virastoja ja jäsenvaltioita havahtumaan verkossa tapahtuvan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan suuruuteen ja kehittämään ympäristörikos- ja tulliyksiköissään, kyberrikollisuusyksiköiden kanssa tehtävässä koordinoinnissa ja kansalaisjärjestöjen mukaan toimintaan ottamisessa valmiuksia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on kanavat valmiina avun saamiseksi rajojen yli toimivilta kyberrikollisuuteen erikoistuneilta yksiköiltä;

37. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toimimaan yhdessä sosiaalisen median, hakukoneiden ja verkkokaupan järjestelmälustojen operaattoreiden kanssa ratkaistakseen luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kauppaa verkossa koskevan ongelman; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan valvontatoimia ja kehittämään toimintalinjoja, jotta voidaan puuttua potentiaaliseen laittomaan toimintaan internetissä; kehottaa tähän liittyen komissiota laatimaan suuntaviivoja luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan verkossa tapahtuvan rikollisuuden aiheuttaman ongelman käsittelemiseksi EU-tasolla;

38. kehottaa täytäntöönpanon valvonnasta vastaavia EU:n ja jäsenvaltioiden elimiä yksilöimään ja seuraamaan muuntyyppisen vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden muotoja, kuten ihmiskauppaa, ehkäisemistoimia ja toimitusketjun säännönvastaisuuksia koskevan tutkinnan auttamiseksi torjuttaessa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kauppaa (muun muassa epäilyttävät kuljetukset ja rahaliikenne);

39. pitää myönteisenä, että EU osallistui COP17-kokoukseen ensimmäistä kertaa CITES-sopimuksen sopimuspuolena ja että EU ja jäsenvaltiot osoittavat voimakasta sitoutumista CITES-sopimukseen ja rahoittavat sitä merkittävästi;

40. panee tyytyväisenä merkille YK:n ympäristöohjelman asiantuntijoiden suorittaman tarkasteluprosessin, jossa pyritään luomaan yleisesti tunnustettu määritelmä ympäristörikokselle; panee tältä osin merkille, että erilaisten ympäristörikostyyppien väliset oikeudelliset rajat ovat usein epäselvät, mikä voi vähentää tosiasiallisia syytteenpano- ja rangaistamismahdollisuuksia;

Torstai 24. marraskuuta 2016

Globaalin kumppanuuden vahvistaminen

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan toimitusketjun lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa käytävää vuoropuhelua ja yhteistyötä sekä antamaan niille teknistä ja diplomaattista tukea; katsoo, että EU:n on autettava kolmansia maita kansainvälisellä tasolla luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjunnassa ja tuettava välttämättömien lainsäädäntökehysten kehittämistä kahden- ja monenvälisillä sopimuksilla;

42. korostaa, että laajalle levinnyt korruptio, institutionaaliset heikkoudet, valtion rapautuminen, hallinnolliset virheet ja lievät rangaistukset luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvista rikoksista ovat suuria haasteita, joihin on vastattava, jotta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kansainvälistä kauppaa voidaan torjua tehokkaasti; kehottaa EU:ta tukemaan kehitysmaita, kun nämä yrittävät vähentää salametsästyksen kannustimia parantamalla taloudellisia mahdollisuuksia ja edistämällä hyvää hallintotapaa ja oikeusvaltion periaatetta;

43. kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja kaikkia asianomaisia valtioita tutkimaan entistä järjestelmällisemmin luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan sekä alueellisten konfliktien tai terrorismin välisiä yhteyksiä;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan tarkistetun varainhoitoasetuksen 187 artiklan mukaisesti erityisrahaston tai vastaavan mekanismin tavoitteena turvata suojelualueet ja torjua luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa ja salametsästystä osana luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjuntaa koskevaa toimintasuunnitelmaa;

45. kehottaa EU:ta lisäämään kehitysyhteistyövälineen ja Euroopan kehitysrahaston kautta annettavaa rahallista ja teknistä apua, jotta kehitysmaat ja erityisesti maat, joilla ei ole riittäviä resursseja lainvalvontaan ja syytteiden nostamiseen salakuljettajia vastaan, voivat panna täytäntöön luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevat kansalliset asetukset CITES-suositusten mukaisesti;

46. kehottaa komissiota toimintasuunnitelman prioriteetti 1:n mukaisesti harkitsemaan kumppanuusvälineen puitteissa rahoituksen osoittamista aloitteille, jotka tähtäävät luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien laittomien tuotteiden kysynnän vähentämiseen keskeisillä markkinoilla; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan osallistumisella EU:n vapaakauppasopimusten kauppaa ja kestävä kehitystä koskevassa luvussa esitettyihin seurantarakenteisiin voi olla merkittävä rooli tässä yhteydessä;

47. korostaa, että EU:n ja Kiinan strategisen kumppanuuden yhteydessä olisi nostettava esille arkaluontoinen kysymys luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden, kuten norsunluun, sarvikuonon sarvien ja tiikerinluiden, kasvavasta kysynnästä, joka on todellinen uhka näiden lajien ja yleisesti biologisen monimuotoisuuden säilymiselle;

48. kehottaa komissiota sisällyttämään kaikkiin EU:n kauppasopimuksiin ja -neuvotteluihin pakolliset ja valvottavissa olevat kestävä kehityksen luvut, joissa mainitaan erityisesti luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan pysäyttäminen kaikilla talouden aloilla; kehottaa komissiota sisällyttämään täytäntöönpanokertomuksiin analyysit näistä säännöksistä; kehottaa komissiota korostamaan GSP+-järjestelmän yhteydessä CITES-sopimuksen täytäntöönpanoa ja luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvan rikollisuuden torjuntatoimia;

49. toteaa, että korruptio on yksi keskeinen luonnonvaraisilla eläimillä ja kasveilla ja näistä saaduilla tuotteilla käytävän laittoman kaupan mahdollistaja ja osatekijä; pitää myönteisenä komission "Kaikkien kauppa" -strategiaa, jossa sitoudutaan sisällyttämään kaikkiin tuleviin kauppasopimuksiin kunnianhimoisia määräyksiä korruption ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan suorien ja epäsuorien vaikutusten torjumiseksi; kehottaa näin ollen komissiota kiinnittämään erityistä huomiota luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa koskevien kansainvälisten sääntöjen soveltamisen hallinto- ja valvontatekijöihin;

50. kehottaa EU:ta tutkimaan WTO:n puitteissa, miten maailmanlaajuisia kauppaa ja ympäristöä koskevat järjestelmät voisivat tukea toisiaan paremmin, etenkin WTO:n ja monenvälisen ympäristösopimusten välisen yhdenmukaisuuden vahvistamista koskevan meneillään olevan työn yhteydessä, sekä kun otetaan huomioon kaupan helpottamista koskeva sopimus, joka avaa uusia väyliä tulliviranomaisten, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta vastaavien viranomaisten ja kauppaviranomaisten väliselle yhteistyölle erityisesti kehitysmaissa; katsoo, että olisi tutkittava uusia mahdollisuuksia WTO:n ja CITESin väliselle yhteistyölle erityisesti tarjoamalla kehitysmaiden viranomaisille kauppaan ja ympäristöön liittyvää teknistä apua ja auttamalla niihin liittyvien valmiuksien kehittämisessä;

Torstai 24. marraskuuta 2016

51. korostaa täytäntöönpanon valvontaketjun organisaatioiden kansainvälisen yhteistyön merkitystä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tukemaan edelleen luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden kansainvälistä torjuntayhteistyötä (ICCWC); pitää myönteisenä kaikkea tällaisen tuen lisäämistä muun muassa tarjoamalla rahoitusta ja erityisasiantuntemusta, joilla mahdollistetaan valmiuksien kehittäminen sekä edistetään tietojen ja tiedustelutietojen vaihtoa ja tuetaan täytäntöönpanon valvontaa ja noudattamista; kehottaa komissiota käyttämään ICCWC-indikaattoreita arvioidakseen kolmansille maille myönnettävän EU-rahoituksen tehokkuutta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjunnassa, jotta voidaan helpottaa kehitysrahoituksen yhdenmukaista ja luotettavaa arviointia;

52. panee tyytyväisenä merkille kansainväliset lainvalvontaoperaatiot, kuten COBRA III, jonka ansiosta suuri määrä luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavia laittomia tuotteita takavarikoitiin, niillä kauppaa tekeviä pidätettiin ja annettiin lisää näkyvyyttä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomalle kaupalle vakavan järjestäytyneen rikollisuuden muotona;

53. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään CITES-rahoitusta, jotta järjestö voi laajentaa seurantatehtävänsä ja lajien nimeämistä; pitää tältä osin valitettavana, että kuudella jäsenvaltiolla on vuosilta 1992–2015 rästissä maksuja CITESille;

54. pitää myönteisenä myös sitä, että toimintasuunnitelma on merkittävä askel kohti niiden kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista, jotka kuuluvat kestävä kehityksen toimintaohjelmaan 2030, jonka valtionpäämiehet hyväksyivät YK:n huippukokouksessa syyskuussa 2015;

EU kohdemarkkinana, lähtömaana ja kauttakulkupaikkana

55. toteaa, että CITES, EU:n puutavara-asetus ja laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskeva EU:n sääntelykehys ovat tärkeitä välineitä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kansainvälisen kaupan sääntelyssä; on kuitenkin huolestunut asianmukaisen täytäntöönpanon ja sen valvonnan puutteesta ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteisiä ja koordinoituja pyrkimyksiään tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi; on myös huolissaan eri lajeja ja toimijoita koskevista aukoista nykyisessä sääntelyssä; kehottaa EU:ta siksi tarkastelemaan uudelleen nykyistä lainsäädäntökehystä, jotta sitä täydennettäisiin kiellolla kolmansissa maissa laittomasti korjattujen tai hankittujen luonnonvaraisten eläinten ja kasvien asettamisesta saataville, asettamisesta markkinoille, kuljetuksesta, hankkimisesta ja omistamisesta; katsoo, että kyseisellä lainsäädännöllä voitaisiin yhdenmukaistaa EU:n nykyistä kehystä ja että lainsäädännön ylikansallisilla vaikutuksilla voi olla merkittävä rooli luonnonvaraisten eläinten ja kasvien maailmanlaajuisen laittoman kaupan vähentämisessä; korostaa tältä osin, että kyseisen lainsäädännön on oltava täysin avoin kolmannessa maassa laittomaksi määritellyn lajin kauppakieltojen suhteen, jotta laillista kauppaa tekevillä tahoilla on oikeusvarmuus;

56. korostaa, että metsästysmuistojen keräämiseen perustuva metsästäminen on vaikuttanut osaltaan CITESin liitteissä I ja II lueteltujen uhanalaisten lajien laajamittaiseen heikkenemiseen, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ennalta varautuvan lähestymistavan metsästysmuistojen tuonnin osalta, kun kyseessä on luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppaa koskevissa EU:n asetuksissa suojellut lajit, ja tukemaan metsästysmuistojen tuontia jäsenvaltioihin koskevien EU:n säännösten lujittamista edelleen sekä edellyttämään lupaa kaikkien asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä B luetelluista lajeista peräisin olevien metsästysmuistojen tuonnille;

57. panee tyytyväisenä merkille vuonna 2016 annetun Buckinghamin palatsin julkilausuman, jossa sen allekirjoittaneet lentoyhtiöt, kuljetusliikkeet, satamaoperaattorit, tullivirastot, hallitustenväliset järjestöt ja suojelujärjestöt sitoutuvat nostamaan kuljetusalan normeja keskittyen tietojen vaihtoon, henkilöstön koulutukseen, teknologisiin parannuksiin ja resurssien jakamiseen yritysten ja järjestöjen välillä koko maailmassa; kehottaa kaikkia osapuolia täyttämään nämä sitoumukset kokonaisuudessaan; kannustaa jäsenvaltioita edistämään Buckinghamin palatsin julkilausumaa vastaavia vapaaehtoisia sitoumuksia muilla aloilla ja etenkin rahoitus- ja verkkokauppa-aloilla;

58. kehottaa kieltämään EU:n laajuisesti norsunluun (yleissopimuksen voimaantuloa edeltävältä ajalta peräisin oleva norsunluu mukaan luettuna) ja sarvikuonon sarvien kaupan, viennin tai uudelleenviennin Euroopan unionista tai unionissa kokonaan ja välittömästi; kehottaa luomaan mekanismin, jolla arvioidaan tarvetta toteuttaa vastaavia rajoituksia muiden uhanalaisten lajien osalta;

Torstai 24. marraskuuta 2016

59. panee merkille, että laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemisestä, estämisestä ja poistamisesta annetulla unionin asetuksella on ollut vaikutusta; toteaa kuitenkin, että asetuksen täytäntöönpanon olisi oltava määrätietoisempaa, jotta varmistetaan, ettei unionin markkinoille pääse laittomasti pyydettyä kalaa; ehdottaa, että unionin jäsenvaltioiden olisi oltava johdonmukaisempia ja tehokkaampia (varsinkin korkean riskin maina pidetyistä maista peräisin olevien) saaliiden dokumentoinnin (saalistodistusten) ja lähetysten tarkastuksissa sen varmistamiseksi, että kala on pyydetty laillisesti;

60. korostaa, että on tärkeää varmistaa yksityisen sektorin osallistuminen luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjuntaan itsesääntelyn ja yritysten yhteiskuntavastuun kautta; pitää toimitusketjun jäljitettävyyttä keskeisenä laillisen ja kestävä kaupan kannalta riippumatta siitä, onko se kaupallista vai ei-kaupallista; korostaa, että yhteistyötä ja koordinoitua tarvitaan kansainvälisellä tasolla sekä julkisen ja yksityisen sektorin välillä, ja kehottaa EU:ta lujittamaan olemassa olevia valvontavälineitä, jäljitettävyyssmekanismien käyttäminen mukaan luettuna; katsoo, että kuljetusalan olisi oltava keskeisessä roolissa esimerkiksi ennakkovaroitusjärjestelmän täytäntöönpanon myötä; panee merkille julkisten ja yksityisten kumppanuuksien merkittävän potentiaalisen roolin tässä yhteydessä;

61. kehottaa asetuksessa (EY) N:o 338/97 edellytettyjen rajatarkastusten lisäksi jäsenvaltioita ottamaan käyttöön maakohtaisen vaatimustenmukaisuuden valvonnan, jonka puitteissa tarkastetaan säännöllisesti kauppiaat ja luvanhaltijat, kuten lemmikkieläinkaupat, kasvattajat, tutkimuskeskukset ja taimitarhat, ja johon sisältyy valvontaa muodin, taiteen, lääketieteen ja pitopalvelujen kaltaisilla aloilla, joilla saatetaan käyttää laittomia kasvien ja eläinten osia;

62. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että haltuun saadut kasvit ja eläimet takavarikoidaan välittömästi ja että elävien yksilöiden hoito ja luontoon palauttaminen tapahtuu lajille ominaisissa vastaanottokeskuksissa; kehottaa komissiota antamaan ohjeita, joilla huolehditaan siitä, että jäsenvaltioiden käyttämät luonnonvaraisten eläinten ja kasvien vastaanottokeskukset täyttävät tarvittavat normit; kehottaa edelleen EU:ta ja jäsenvaltioita antamaan eläinten vastaanottokeskuksille riittävästi määrärahoja;

63. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään kansallisia suunnitelmia takavarikoitujen elävien yksilöiden käsittelemiseksi CITES-päätöslauselman 10.7 (Rev. CoP15) liitteen 3 mukaisesti; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi raportoitava kaikista takavarikoituista elävistä yksilöistä EU-TWIX-tietokantaan ja että vuotuiset yhteenvedot olisi julkaistava; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että täytäntöönpanon valvontaviranomaisten koulutukseen sisällytetään elävien eläinten käsittelyyn liittyvät hyvinvointia ja turvallisuutta koskevat näkökohdat; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita antamaan eläinten vastaanottokeskuksille riittävästi määrärahoja;

64. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan ns. positiiviluetteloon perustuvaa lajijärjestelmää, jossa eksoottisten lajien turvallisuus ja soveltuvuus kaupan kohteeksi ja lemmikkieläimeksi arvioidaan objektiivisesti ja tieteellisten kriteerien perusteella;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0455

Pienten liikennealan yritysten uudet mahdollisuudet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 pienten liikennealan yritysten uusista mahdollisuuksista ja yhteistyöhön perustuvista liiketoimintamalleista (2015/2349(INI))

(2018/C 224/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman Liikennepolitiikan vuoden 2011 valkoisen kirjan täytäntöönpanosta: tilannekatsaus ja kohti kestävää liikkuvuutta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission suosituksen 2003/361/EY mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä,
- ottaa huomioon eurooppalaisia pk-yrityksiä koskevan vuosikertomuksen 2014/2015,
- ottaa huomioon komission tiedonannot ”Pienet ensin’ Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (‘Small Business Act’)” (COM(2008)0394) ja ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu” (COM(2011)0078),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yhteistyötaloutta koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma” (COM(2016)0356),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vähäpäästöistä liikkuvuutta koskeva eurooppalainen strategia” (COM(2016)0501),
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saannin parantamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman vihreään kasvuun liittyvistä mahdollisuuksista pk-yrityksille ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Horisontti 2020 -ohjelman pk-yrityksiä koskevan välineen ja INNOSUP-haut, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME), Sinun Eurooppasi -yritysportaalin, nopeutetun innovoinnin pilottiohjelman ja verkostointimahdollisuudet,
- ottaa huomioon sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin (2000/31/EY) ja palveludirektiivin (2006/123/EY),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0310.

⁽²⁾ EUVL C 24, 22.1.2016, s. 2.

⁽³⁾ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 27.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1316/2013⁽¹⁾ perustetun Verkkojen Eurooppa -välineen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0304/2016),
- A. ottaa huomioon, että pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat merkittävin Euroopan taloutta vauhdittava voima ja että vuonna 2014 niiden osuus kaikista muiden alojen kuin rahoitusalan yrityksistä oli 99,8 prosenttia ja niiden osuus kaikista työpaikoista oli kaksi kolmannesta;
- B. ottaa huomioon, että viime vuosina pk-yritykset ovat luoneet työpaikkoja lähinnä palvelualalla;
- C. ottaa huomioon, että pienillä liikennealan yrityksillä on ratkaiseva asema toimivan liikkuvuuden varmistamisessa Euroopassa mutta niillä on usein vaikeuksia päästä markkinoille tai säilyttää asemansa niillä, mikä johtuu etenkin liikennealan markkinoiden monopoleista;
- D. ottaa huomioon, että pienet yritykset tuovat lisäarvoa erityisesti syrjäseuduilla ja tiheään asutuilla alueilla, sillä ne tuntevat paikalliset markkinat erinomaisesti, ne ovat lähellä asiakasta ja/tai ne ovat joustavia ja innovatiivisia; ottaa huomioon, että ne kykenevät lisäksi tarjoamaan räätälöityjä palveluja ja niiden avulla voidaan torjua sosiaalista syrjäytymistä, luoda työpaikkoja, synnyttää taloudellista toimintaa, parantaa liikkuvuuden hallintaa ja kehittää matkailua (jossa liikkuvuuspalvelut ovat suoraan kytköksissä vierailijoiden haluun saada uusia tuotteita ja kokemuksia);
- E. ottaa huomioon, että henkilö- ja tavaraliikenteessä sekä liikennepalvelujen kysyntä että palveluehdot vaihtelevat huomattavasti ja että liikkuvuuden vähentäminen ei ole vaihtoehto;
- F. ottaa huomioon, että isojen kaupunkien sekä niihin johtavien väylien liikennejärjestelyt aiheuttavat liikenneuhkia, jotka rasittavat taloutta merkittävästi; ottaa huomioon, että liikennealan pk-yritykset tarjoavat merkittävän täydennyksen kaupunkisolmukohtien julkiselle liikenneverkolle, erityisesti niinä vuorokaudenaikoina, jolloin julkista liikennettä ei juurikaan ole, sekä syrjäisillä alueilla, joilla ei ole riittävästi kehittyneitä esikaupunkiliikenteen palveluja;
- G. ottaa huomioon, että komission äskettäisen tutkimuksen mukaan 17 prosenttia eurooppalaisista kuluttajista on käyttänyt jakamistalouden palveluja ja 52 prosenttia on tietoisia tällaisten palvelujen tarjonnasta; ottaa huomioon, että kuluttajat odottavat liikennepalveluja, joiden käyttö on helppoa ja joustavaa ja joissa palveluiden hinta pysyy lähellä tosiasiallisia kustannuksia, ja sitä, että matkavarauksen voi tehdä vaivatta ja maksaminen palveluista on turvallista;
- H. katsoo, että yhteistyötalous liikenteen alalla voi edistää aktiivisesti kestävien liikkuvuuden muotojen kehittämistä; katsoo, että itsesääntely ei aina ole oikea ratkaisu ja että tarvitaan asianmukaista sääntelykehystä;
- I. katsoo, että kestävä kehityksen välttämättömyys ja tieto- ja viestintätekniikan alan vallankumous ovat luoneet kaikenkokoisille yrityksille ennennäkemättömiä mahdollisuuksia ja haasteita niiden pyrkiessä vastaamaan kestävä liikkuvuuden kasvavaan kysyntään rajallisen infrastruktuurin asettamissa rajoissa;
- J. ottaa huomioon, että älypuhelinlaitteiden markkinaosuuden räjähdysmäinen kasvu ja nopeiden laajakaistayhteyksien kattavuus ovat luoneet uusia digitaalisia välineitä sekä liikennepalvelujen tarjoajille että asiakkaille, mikä on vähentänyt transaktiokustannuksia ja myös sen merkitystä, missä palveluntarjoajat fyysisesti sijaitsevat, sillä laajojen yhteyksien ansiosta ne voivat tarjota palveluja digitaalisten verkostojen avulla myös maailmanlaajuisesti eikä pelkästään rajatulla alueella sekä myös syrjäisiltä alueilta käsin;

⁽¹⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129.

Torstai 24. marraskuuta 2016

- K. toteaa, että tekninen kehitys, uudet liiketoimintamallit ja digitalisaatio ovat muuttaneet liikennealaa merkittävästi viime vuosina, millä on ollut suuria vaikutuksia perinteisiin liiketoimintamalleihin sekä alan työoloihin ja -ehtoihin ja työllisyyteen; panee merkille, että samalla, kun liikenneala on vapautunut, työolot ja -ehdot ovat monissa tapauksissa huonontuneet taluskriisin vuoksi ja joissakin tapauksissa nykyisten sääntöjen puutteellisen täytäntöönpanon seurauksena;
- L. toteaa, että liikenneala kattaa suoraan liikennepalvelujen tarjoajien ohella myös pk-yritykset, jotka esimerkiksi tarjoavat kuljetuskaluston huoltopalveluja, myyvät varaosia, kouluttavat henkilöstöä ja vuokraavat ajoneuvoja ja välineitä; toteaa, että tällaiseen toimintaan sisältyy valtavia mahdollisuuksia työpaikkojen luomiseen ja myös korkeasti koulutettujen työntekijöiden työllistämiseen; toteaa, että liikennealaa koskevassa politiikassa olisi otettava huomioon koko arvoketjun edut;
- M. toteaa, että vain 1,7 prosenttia EU:n yrityksistä hyödyntää kehittyntä digitaalitekniikkaa täysimääräisesti ja 41 prosenttia ei käytä sitä lainkaan; toteaa, että kaikkien alojen digitalisoituminen on ratkaisevan tärkeää EU:n kilpailukyvyä säilyttämiseksi ja parantamiseksi;
- N. ottaa huomioon, että yhteistyötaloudelle ominaiset joustavuus ja toiminnan aloittamisen helppous voivat luoda työllistymismahdollisuuksia ryhmille, jotka ovat perinteisesti jääneet työmarkkinoiden ulkopuolelle, erityisesti naisille, nuorille ja maahanmuuttajille;
- O. toteaa, että liikennepalvelut voivat tarjota hyvän lähtökohdan itsenäiseen ammatinharjoittamiseen ja edistää yrittäjyyskulttuuria;
- P. toteaa, että liikennepalvelujen verkkoalustat voivat tarjota mahdollisuuden sovittaa nopeasti yhteen yhtäältä asiakkaiden palvelupyynnöt ja toisaalta rekisteröityjen yritysten tai työntekijöiden tarjoama työvoima;
- Q. ottaa huomioon, että OECD pitää laadukkaita työpaikkoja keskeisenä tekijänä toimissa, joilla torjutaan merkittävää eriarvoisuutta ja edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

I. Pienten liikennealan yritysten haasteet

1. katsoo, että liikennealan yrityksillä on huomattavia vaikeuksia vastata liikkuvuuteen liittyvään kasvavaan kysyntään rajallisen infrastruktuurin sekä tiukentuvien ympäristövaatimusten asettamissa rajoissa; huomauttaa, että kaikkiin liikennealan yrityksiin kohdistuu paineita tarjota turvallisia, kestäviä ja erittäin kilpailukykyisiä ratkaisuja, jotka sekä säästävät ympäristöä COP21-kokouksessa tehdyn sopimuksen mukaisesti että vähentävät ruuhkia, mutta pienten yritysten on vaikeampi selviytyä näistä haasteista ja se aiheuttaa niille myös enemmän kustannuksia;
2. painottaa, että ajoneuvojen päästönormien muuttaminen liian usein voi aiheuttaa erityisiä ongelmia pienille liikennealan yrityksille, kun otetaan huomioon ajoneuvokantaan sovellettavat poistoajat;
3. korostaa, että liikenneala on monimutkainen sektori, jolle on ominaista monitasoinen (paikallinen, kansallinen, unionin ja maailmanlaajuinen taso) ja edelleen suurelta osin liikennemuodoittain lokeroitunut hallinto; toteaa, että ala on voimakkaasti säännelty, erityisesti mitä tulee ammattiin pääsyyn, alan toimintoihin sekä liikennepalvelujen kehittämiseen, käyttöön ja markkinointiin (yksinoikeudet, lupien määrän rajaaminen) sekä tukiin; painottaa, että turvallisuus on liikenteen alalle ensiarvoisen tärkeää, mutta pitää valitettavana, että sitä käytetään muiden tekijöiden ohella joskus tekosyynä keinotekoisten esteiden asettamiselle;
4. pyytää jäsenvaltioita lopettamaan liiallisen sääntelyn, joka liittyy usein protektionistiseen ja korporatistiseen ajatteluun, joka johtaa sisämarkkinoiden pirstoutumiseen, monimutkaisuuteen ja jäykkyyteen ja lisää näin eriarvoisuutta; katsoo, että jäsenvaltioiden kannattaa välttää verkkoalustojen laillisuutta koskevia toisistaan poikkeavia ratkaisuja ja niistä johtuvia perusteettomia ja rajoittavia yksipuolisia toimenpiteitä; pyytää jäsenvaltioita noudattamaan sähköisestä kaupankäynnistä annettua direktiiviä 2000/31/EY ja palveludirektiiviä 2006/123/EY ja panemaan ne täysimääräisesti täytäntöön; korostaa, että SEUT-sopimuksen 56 artiklassa määrätty palveluntarjoajien vapaa liikkuvuus ja 49 artiklassa määrätty sijoittautumisvapaus ovat ratkaisevan tärkeitä palvelujen eurooppalaisen ulottuvuuden ja sitä kautta sisämarkkinoiden toteutumiseksi;

Torstai 24. marraskuuta 2016

5. korostaa, että palveluntarjoajien määrittelyä liikenteen alalla koskeva nykyinen oikeudellinen epävarmuus estää tasapuolisen kilpailun, ja pitää valitettavana, että monien pienten yritysten on vaikea päästä kotimaanmarkkinoille ja kansainvälisille markkinoille ja kehittää tai tarjota uusia palveluja; korostaa, että edellä mainitut asiat vaikeuttavat pk-yritysten pääsyä tälle alalle;
6. katsoo, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1072/2009 on parannettava, jotta voidaan selviytyä sen käyttöönoton jälkeen ilmenneistä vakavista häiriöistä useiden jäsenvaltioiden kansallisilla liikennemarkkinoilla;
7. on tyytyväinen pienten liikennealan yritysten ja uusien yhteistyöhön perustuvien liiketoimintamallien tarjoamiin uusiin mahdollisuuksiin mutta pitää samalla valitettavana kilpailua rajoittavia käytäntöjä, joita aiheutuu siitä, että EU:n sääntöjä ja varsinkin palkkoja ja sosiaaliturvajärjestelmiä koskevia sääntöjä sovelletaan epäyhtenäisesti eri jäsenvaltioissa, mikä voi johtaa vakaviin vääristymiin, esimerkiksi sosiaaliseen polkumyyntiin, sekä turvallisuushaasteisiin;
8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan lainvalvontaa; katsoo, että kaikissa sosiaali- ja työoloja koskevaan lainsäädäntöön tehtävissä muutoksissa on noudatettava kaikkia EU:n perusvapauksia eivätkä ne saa rajoittaa objektiivisiin kilpailuetuihin perustuvaa tasapuolista kilpailua eivätkä lisätä hallinnollista raskautta tai aiheuttaa lisäkustannuksia pienille liikennealan yrityksille;
9. toteaa, että pienten liikennealan yritysten on tehtävä investointeja noudattaakseen sovellettavaa lainsäädäntöä mutta myös pysyäkseen kilpailukykyisinä (esimerkiksi keskittymällä uusiin teknologioihin); pitää valitettavana, että toisin kuin suurten yritysten kohdalla pienten liikennealan yritysten mahdollisuudet saada luottoa ja markkinarahoitusta ovat edelleen rajalliset huolimatta rahan määrään vaikuttavista elvytystoimista ja toisaalta julkista taloudellista tukea, varsinkin unionin tukea, on harvoin käytössä, koska hallinnolliset menettelyt ovat liian monimutkaisia ja pitkäkestoisia; painottaa, että Euroopan investointirahaston puitteissa on tärkeää tarjota tukea hakeville pienille yrityksille tietoa ja apua;
10. toteaa, että lisääntyvän kaupungistumisen vuoksi liikenne on järjestettävä yhä integroituneemmalla, digitalisoidummalla ja multimodaalisemmalla tavalla ja että kaupunkisolualueilla on yhä keskeisempi rooli kestävän liikkuvuuden järjestämisessä; korostaa multimodaalisten matkansuunnittelusovellusten kasvavaa vaikutusta ja painottaa, että pienten yritysten on tärkeää päästä tarjolla olevien liikennepalvelusovellusten ja -kokonaisuuksien joukkoon; korostaa, että internetyhteyksien yleinen saatavuus kannustaisi liikennevälineiden yhteiskäyttöön ja parempaan matkansuunnitteluun;
11. toteaa, että talousvaikeuksien ja tiheän liikenneverkon ylläpitämistä varten tarvittavien resurssien puutteen vuoksi lukuisia toissijaisia yhteyksiä ollaan lakkauttamassa monilla alueilla ja varsinkin alueilla, joille on heikoimmat yhteydet ja joilla asuu vähiten ihmisiä; katsoo, että yhteistyöhön perustuvien liiketoimintamallien nousu ei voi toimia missään tapauksessa perusteena näiden alueiden julkisista liikennepalveluista luopumiselle;
12. korostaa kevyiden ajoneuvojen, kuten polkupyörien ja skoottereiden, vuokrauspalvelujen merkitystä kaupunkiliikenteelle; toteaa, että valtaosa näistä toimijoista on pk-yrityksiä; kannustaa ottamaan useammin huomioon tällaisten toimijoiden potentiaalin pyrittäessä lisäämään liikkuvuutta kaupungeissa sekä kehitettäessä energia- ja resurssitehokasta kaupunkiliikennettä;
13. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan pienten liikennealan yritysten resurssien yhdistämistä, mikä helpottaisi niiden välisten kumppanuuksien luomista ja auttaisi asiakkaita paikantamaan tarpeidensa mukaiset pienten liikennealan yritysten palvelut;
14. pyytää komissiota ottamaan asiaan liittyviä suuntaviivoja laatiessaan huomioon vaikeudet, joita liittyy yhteistyöhön perustuvien uusien liiketoimintamallien yleistymiseen maaseudulla ja muilla kuin kaupunkialueilla;

Torstai 24. marraskuuta 2016

15. toteaa, että yhteistyöhön perustuvia liiketoimintamalleja kehittämällä voidaan optimoida ajoneuvojen ja infrastruktuurin käyttöä ja auttaa näin vastaamaan kestävämmällä tavalla liikkuvuuden kysyntään; panee merkille, että käyttäjien tuottaman tiedon kasvava hyödyntäminen saattaa lopulta luoda lisäarvoa liikennealan ketjuun; korostaa kuitenkin, että tiedon keskittyminen vain muutaman välitysförumin käsiin saattaa vaarantaa sekä tulojen tasapuolisen jakautumisen että tasapainoisen osallistumisen infrastruktuuri-investointeihin ja muihin asiaan liittyviin kustannuksiin ja että tällä kaikella on suora vaikutus pk-yrityksiin;

16. suhtautuu myönteisesti siihen, että välitysförumit ovat haastaneet toisensa, vakiintuneet toimijat ja korporatistiset rakenteet sekä murentaneet olemassa olevia monopoleja ja estäneet uusien syntymistä; korostaa, että tämä kannustaa siirtymään kohti markkinoita, joissa kulutus kysyntä painottuu nykyistä huomattavasti enemmän, ja saa jäsenvaltiot tarkastelemaan uudelleen markkinoiden rakennetta; toteaa kuitenkin, että ilman asianmukaista ja selkeää oikeudellista kehystä välitysförumit, joille on ominaista voittaja saa kaiken -ajattelu, synnyttävät määrääviä markkina-asemia, jotka heikentävät elinkeinoelämän monimuotoisuutta;

17. pyytää kiinnittämään huomiota mahdollisuuksiin ja haasteisiin, joita verkkoyhteydellä varustettujen ja itseohjautuvien ajoneuvojen (autot, laivat, miehittämättömät ilma-alukset, saattueajo) kehittäminen on luomassa, esimerkiksi siihen, että myös näille uusille aloille saattaa syntyä pieniä yrityksiä; kehottaa komissiota laatimaan verkkoyhteydellä varustettuja ja itseohjautuvia ajoneuvoja koskevan etenemissuunnitelman ja arvioimaan kyseisen teknologian laajan käytön mahdolliset vaikutukset Euroopan liikennealaan ja erityisesti pk-yrityksiin;

II. Suositukset: miten haasteet voidaan muuttaa mahdollisuuksiksi

18. kehottaa jatkamaan toimia yhtenäisen Euroopan liikennealueen toteuttamiseksi; katsoo, että mahdollisen lainsäädännön, jolla asetetaan pienille yrityksille uusia vaatimuksia ja säädetään erityisesti verotus-, sosiaali- ja ympäristöalan toimenpiteistä, on oltava oikeasuhteista, yksinkertaista ja selkeää, se ei saa haitata niiden kehitystä ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon eri jäsenvaltioiden alueelliset ja kansalliset erityispiirteet; katsoo, että tällaiseen lainsäädäntöön on liitettävä tarvittavat (säätelyllä luodut ja/tai taloudelliset) kannustimet;

19. katsoo, että yhdenmetyt ja koordinoitun eurooppalaisen liikkuvuusjärjestelmän edistäminen on paras tapa tuoda kaikkien eri liikennemuotojen kaikki yritykset asianmukaisesti yhteen dynaamisessa prosessissa, jonka yhteydessä digitalisaatio ja liikennealan sisältä käsin tapahtuvan innovoinnin edistäminen ovat tehokkain keino taata asiakkaille yksi ja yhdenmukainen järjestelmä ja ammattilaisille parhaat mahdollisuudet lisäarvon luomiseen;

20. toteaa, ettei pk-yritysten liikennealalla tarjoamissa palveluissa aina huomioida riittävästi vammaisten henkilöiden ja ikääntyneiden tarpeita; kehottaa ottamaan kaikissa tällaisissa toimijoita tukevilla välineillä ja ohjelmissa huomioon tarve mukauttaa liikennepalveluja mahdollisimman pitkälle liikuntaesteisten henkilöiden tarpeisiin;

21. toteaa, että infrastruktuureihin liittyvän investointivajeen vuoksi kaikkien toimijoiden, jotka hyötyvät liikenneinfrastruktuurin käytöstä, on osallistuttava kustannuksiin siten, että kaikki jo käytössä olevat liikenteeseen liittyvät verot ja maksut sekä kielteiset ympäristö- ja terveysvaikutukset otetaan täysimääräisesti huomioon; korostaa pitävänsä tärkeänä, että tieliikenteen kielteiset ulkoisvaikutukset sisällytetään hintoihin ja tuloja korvamerkitään käytettäväksi liikenneinfrastruktuuriin, myös rajojen yli; on kuitenkin tietoinen siitä, että tämä saattaa aiheuttaa muun muassa syrjäisimpien alueiden pienille yrityksille erityisiä ongelmia, jotka on otettava ensisijaisesti huomioon;

22. palauttaa mieliin, että ESIR perustettiin erittäin innovatiivisiin markkinapohjaisiin hankkeisiin osallistumista varten, ja pitää sitä siksi erittäin tärkeänä välineenä, jolla autetaan liikennealan pk-yrityksiä kehittämään uusia liikkuvuusratkaisuja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vauhdittamaan rahaston täytäntöönpanoa ja lisäämään tällaisten hankkeiden valmistelussa tarjottavaa tukea pk-yrityksille ja startup-yrityksille;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimia suurten integroitujen ryhmien kilpailua rajoittavia käytäntöjä vastaan, jotta voidaan puuttua syrjintään ja markkinoille pääsyä koskeviin rajoituksiin yrityksen koosta tai tyypistä riippumatta, erityisesti kun on kyse uusista liiketoimintamalleista; kehottaa liikenteenharjoittajia ja toimeksiantajia vuoropuheluun ja kannustaa niitä parantamaan suhteitaan etenkin uusilla ja potentiaalisilla markkinoilla ja kehottaa löytämään ratkaisun näennäisesti itsenäisten ammatinharjoittajien ongelmaan;

Torstai 24. marraskuuta 2016

24. kannustaa ottamaan pk-yritykset mukaan integroitua eurooppalaista lipunmyyntijärjestelmää koskeviin suunnitelmiin; katsoo, että tällaisen järjestelmän tehokkuus on riippuvainen siitä, että siinä on mukana mahdollisimman paljon liikennepalveluyrityksiä ja liikenteenharjoittajia; toteaa, että suurten toimijoiden ja pk-yritysten välinen tiedon- ja kokemustenvaihto voi tuoda synergiaetuja, joista voi olla erittäin paljon hyötyä tehokkaan eurooppalaisen liikenneverkoston suunnittelussa;

25. kehottaa avoimuuden lisäämiseksi tarkastelemaan ja yhdenmukaistamaan sääntöjä, jotka koskevat pääsyä säännelyihin ammatteihin ja toimintaan Euroopassa ja näihin ammatteihin liittyviä tarkastuksia, jotta uudet toimijat ja palvelut, jotka liittyvät digitaalisiin alustoihin ja yhteistyöalouteen, voivat kehittyä yritystoiminnalle suotuisassa ympäristössä, jossa muun muassa lainsäädäntömuutokset toteutetaan entistä avoimemmin, sekä toimia vakiintuneiden toimijoiden rinnalla terveen kilpailun olosuhteissa; panee merkille jakamistalouden toimijoiden myönteiset vaikutukset uusien työpaikkojen luomiseen työmarkkinoille tuleville nuorille sekä itsenäisille ammatinharjoittajille;

26. kehottaa komissiota julkaisemaan viipymättä etenemissuunnitelman julkisesti rahoitettua liikennettä koskevan tiedon vapauttamista sekä liikennetietoja ja ohjelmointirajapintoja koskevien yhdenmukaistettujen standardien käyttöön-ottoa varten, jotta voidaan edistää dataintensiivisiä innovaatioita ja uusien liikennepalvelujen tarjoamista;

27. katsoo, että yhteistyöalouden kehityksen vuoksi ratkaisuna ei ole alakohtainen sääntely eikä ainoastaan alustoja ja foorumeja koskeva sääntely ja että liikkuvuusjärjestelmää on tästä lähtien tarkasteltava kokonaisuutena; kehottaa laatimaan uudenaikaistetun multimodaalisen sääntelykehityksen, joka edistää innovointia ja kilpailukykyä sekä kuluttajien ja heidän tietojensa suojelua ja jolla turvataan työntekijöiden oikeudet ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri toimijoille; pyytää tätä ajatellen kiinnittämään huomiota liikennealan yhteentoimivuuden tärkeyteen, sillä se mahdollistaa yksittäiset ratkaisut pienissä yrityksissä;

28. pyytää jäsenvaltioita arvioimaan, onko niiden kansallista työläinsäädäntöä päivitettävä digitaalisen aikakauden tarpeiden mukaan ottaen huomioon yhteistyöalouden mallit ja kunkin maan oma työläinsäädäntö;

29. katsoo, että tällainen tavoite edellyttää mallien lähentymistä, joka perustuu välittäjien ja palveluntarjoajien selkeään ja johdonmukaiseen määrittelyyn, jossa käsitteet eivät mene päällekkäin; kehottaa tekemään eron välitysfoorumien, jotka eivät tuota käyttäjilleen voittoa, ja niiden voittoa tavoittelevien foorumien välillä, joiden avulla palveluntarjoajat ja asiakkaat saavat yhteyden toisiinsa, riippumatta siitä, onko palveluntarjoajan ja foorumin välillä alaisuussuhdetta; ehdottaa, että sen helpottamiseksi, että kaikki osapuolet voivat täyttää verotukseen ja sosiaaliturvaan liittyvät velvoitteensa, sekä sen takaamiseksi, että foorumeja käyttävillä palveluntarjoajilla on asianmukainen pätevyys (kuluttajansuojan varmistamiseksi), kansallisille viranomaisille olisi annettava mahdollisuus pyytää tarpeelliseksi katsomiaan tietoja välitysfoorumeilta; painottaa, että myös jo käytössä olevat palaute- ja luokitusjärjestelmät auttavat välittäjiä luomaan luottamussuhteen kuluttajiin ja että tuotettuja tietoja olisi käsiteltävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti;

30. katsoo, että yhteistyöalouden hyvät mahdollisuudet avoimuuteen mahdollistavat liikennepalvelutoimintojen hyvän jäljitettävyyden, mikä puolestaan mahdollistaa tavoitteena olevan voimassa olevan lainsäädännön valvonnan; kehottaa komissiota julkistamaan suuntaviivoja, jotka koskevat unionin oikeuden soveltamista erilaisiin yhteistyöhön perustuviin liiketoimintamalleihin, jotta tarvittaessa voidaan poistaa sääntelyn puutteita työllisyyden ja sosiaaliturvan alalla niin, että samalla kunnioitetaan kansallista toimivaltaa;

31. korostaa, että liikennealan yrityksiin lasketaan kuuluviksi myös sellaisia toimijoita, jotka eivät suoranaisesti tarjoa liikennepalveluita, kuten koulutuspalvelujen tarjoajia, kulkuneuvojen vuokraamoita, korjaamoita sekä palvelukeskuksia; toteaa, että valtaosa näistä toimijoista on pk-yrityksiä; kehottaa ottamaan näiden toimijoiden tarpeet huomioon pk-yritysten kehittämistä tukevien oikeudellisten toimenpiteiden ja investointiohjelmien suunnittelussa;

32. kannustaa komissiota tukemaan liikennealan pk-yrityksiä, jotta ne voivat perustaa tälle alalle klustereita, joihin voivat liittyä niin kuluttajat kuin muut sidosryhmätkin;

Torstai 24. marraskuuta 2016

33. panee merkille, että suurin osa yhteistyötalouden palveluntarjoajista on EU:n ulkopuolelta; katsoo, että EU:n on kehitettävä innovatiivisempia startup-yrityksiä liikennealalle, ja kannustaa lisäämään tukea tällaisille yrityksille ja erityisesti nuorten yrittäjien kouluttamiseen tälle alalle;

34. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ovat tähän asti reagoineet yhteistyöhön perustuvien liiketoimintamallien kehittämiseen hyvin eri tavoin ja joissakin tapauksissa täysin epäjohdonmukaisesti alan potentiaaliin ja etuihin nähden sekä vastoin kuluttajien odotuksia, ja pitää toivottavana koordinoitua ja kattavaa unionin tason toimintaa, joka kattaa yhteistyöhön perustuvaan kestävään liiketoimintamalliin liittyvät kysymykset; panee merkille komission järkevän suhtautumisen tähän ”uuteen liiketoimintamalliin” sen äskettäisessä tiedonannossa, jossa korostetaan yhteistyötalouden merkitystä tulevan kasvun kannalta (COM(2016)0356);

35. toteaa, että uudet teknologiat tarjoavat valtavasti potentiaalia tavaraliikenteen alan palveluntarjonnan uusien muotojen syntymiselle; korostaa erityisesti jo tällä hetkellä vaikeissa olosuhteissa tärkeäksi työvälineeksi osoittautuneiden miehittämättömien ilma-alusten tarjoamia valtavia mahdollisuuksia; korostaa, että EU:n olisi tuettava miehittämättömien ilma-alusten suunnitteluun, valmistukseen ja käyttöön osallistuvien pk-yritysten potentiaalia;

36. katsoo, että yhteistyöhön perustuvat liiketoimintamallit ovat tärkeä voimavara syrjäisten sekä vuoristo- ja maaseutualueiden yhteyksien kestäväälle kehittämiselle ja niistä on myös välillistä hyötyä matkailualalle;

37. katsoo, että lainsäädännöllisten vaatimusten on oltava oikeassa suhteessa harjoitettuun liiketoimintaan ja yrityksen kokoon nähden; ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, onko edelleen perusteltua jättää kevyet hyötyajoneuvot eräiden unionin sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, sillä niitä käytetään yhä enemmän kansainvälisessä tavaraliikenteessä, ja pyytää komissiota esittämään selvityksen tästä seuraavista taloudellisista vaikutuksista sekä ympäristö- ja turvallisuusvaikutuksista;

38. kehottaa ottamaan käyttöön pienten liikennealan yritysten, tieteellisten tutkimuslaitosten ja paikallis- ja alueviranomaisten välisiä yhteistyörakenteita kestäväen kaupunkiliikenteen ja kaupunkien välisen liikenteen organisoinnin parantamiseksi, jotta voidaan reagoida tehokkaasti muun muassa pk-yritysten tarjoamien uusien palvelujen ja tuotteiden tulon (esimerkiksi ovelta ovelle -liikennepalvelujen ensimmäinen ja viimeinen vaihe) ja sovittaa olemassa olevat julkiset liikenneverkot paremmin matkustajien tarpeisiin ja odotuksiin; kehottaa sisällyttämään tiedot pienten yritysten tarjoamista liikkuvuuspalveluista matkustustieto- ja matkansuunnittelupalveluihin;

39. kehottaa perustamaan innovointiryhmiä, joiden avulla voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön ”jaettavien kaupunkien” käsite ja jotka auttavat paikallisia, alueellisia ja kansallisia instituutioita reagoimaan tehokkaasti uusien palvelujen ja tuotteiden tulon;

40. korostaa (esimerkiksi massadataa ja integroituja palveluja koskevan) kohdennetun koulutuksen merkitystä liikennealan yritysten auttamisessa luomaan lisäarvoa digitaalialalla; kehottaa siksi mukauttamaan ammattilaisten koulutusta uusien liiketoimintamallien vaatimien taitojen ja osaamisalojen mukaisesti erityisesti, jotta voidaan täyttää henkilöstövaje ja varsinkin päästä eroon kuljettajapulasta;

41. korostaa, että liikennealan pk-yritykset jättävät usein laajentamatta toimintaansa sen vuoksi, että riskit ovat suuremmat rajatylittävissä liiketoiminnassa eri (jäsen)valtioiden toisistaan poikkeavien oikeusjärjestelmien seurauksena; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaisten kanssa yhteistyö- ja viestintäfoorumia, joiden välityksellä pk-yrityksille voidaan tarjota erilaisia rahoitusjärjestelyjä, tukia ja kansainvälistymistä koskevaa neuvontaa ja koulutusta; pyytää komissiota hyödyntämään edelleen nykyisiä pk-yritysten tukiohjelmia ja lisäämään niiden näkyvyyttä liikennealan toimijoiden keskuudessa ottaen huomioon EU:n eri rahastojen yhteisvaikutuksen;

42. kannustaa paikallisviranomaisia sitoutumaan aktiivisesti kaupunkiliikenteen hiilestä irtautumista koskeviin periaatteisiin, jotka on esitetty liikennepolitiikan valkoisessa kirjassa, ja kehottaa markkinatoimijoita hankkimaan asemia uudessa kilpailu- ja toimintakehyksessä ja hyödyntämään näin kilpailuetuja, joita syntyy päästöttömien palvelujen tarjoamisesta ja niiden hallinnointi-, toiminta- ja markkinointirakenteiden vaihteellisesta digitalisoinnista;

Torstai 24. marraskuuta 2016

43. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia edistämään jakamistalouden innovaatioita, joita puolestaan edistää yhteistyöhön perustuvien liiketoimintamallien tulo, kuten autojen ja polkupyörien yhteiskäyttö, yhteiset rahdinkuljetukset, taksien jakaminen, yhteiskyydit ja tilausbussit, sekä näiden liikennemuotojen yhteenliittäminen julkiseen liikenteeseen;
44. kehottaa komissiota valvomaan pääosastojensa välisen yhteistyön tehostamisen avulla tarkasti digitaalitalouden kehittymistä ja digitaalistrategiaan kuuluvien lainsäädäntöaloitteiden vaikutuksia liikennealaan;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa arvioimaan säännöllisesti digitalisaation vaikutusta liikennealan työpaikkojen määrään ja tyyppeihin sekä varmistamaan, että työllisyys- ja sosiaalipolitiikka pysyy liikennealan työmarkkinoiden digitalisaation vauhdissa;
46. suosittelee, että yhteistyötalouden yritykset sekä liikennealan työntekijät etsivät yhteistyömalleja yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi esimerkiksi vakuutusten alalla;
47. pitää myönteisinä liikennealan työmarkkinaosapuolten neuvottelemia joustavia työaikamalleja, joiden ansioista työntekijät voivat entistä paremmin sovittaa yhteen työn ja yksityiselämän; korostaa kuitenkin, että on tärkeää valvoa työ-, ajo- ja lepoaikoja koskevien pakollisten sääntöjen noudattamista, mitä liikennealan digitalisointi helpottaisi;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0456

Valko-Venäjän tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 Valko-Venäjän tilanteesta (2016/2934(RSP))

(2018/C 224/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja suosituksensa Valko-Venäjistä,
 - ottaa huomioon maassa 11. syyskuuta 2016 pidetyt parlamenttivaalit sekä 11. lokakuuta 2015 pidetyt presidentinvaalit,
 - ottaa huomioon suhteista Valko-Venäjään vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajan 13. syyskuuta 2016 antaman julkilausuman Valko-Venäjän äskettäisistä parlamenttivaaleista,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 12. syyskuuta 2016 antaman lausunnon Valko-Venäjän parlamenttivaaleista,
 - ottaa huomioon Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR), Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen sekä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 12. syyskuuta 2016 antaman alustavan julkilausuman Valko-Venäjän parlamenttivaaleista,
 - ottaa huomioon neuvoston päätelmät Valko-Venäjistä ja erityisesti 16. helmikuuta 2016 hyväksytyt päätelmät, joilla purettiin 170 henkilön ja kolmen valkovenäläisen yrityksen vastaiset rajoitukset,
 - ottaa huomioon Etyjin 28. tammikuuta 2016 antaman lopullisen raportin Valko-Venäjällä 11. lokakuuta 2015 pidetyistä presidentinvaaleista,
 - ottaa huomioon Valko-Venäjän viranomaisten lukuisat ilmoitukset siitä, että eräät Etyjin/ODIHR:n vuoden 2015 presidentinvaalien perusteella antamista suosituksista pannaan täytäntöön ennen vuoden 2016 parlamenttivaaleja,
 - ottaa huomioon, että Valko-Venäjän viranomaiset vapauttivat 22. elokuuta 2015 kuusi poliittista vankia, ja ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin ja Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavan komission jäsenen Johannes Hahnin 22. elokuuta 2015 antaman julkilausuman poliittisten vankien vapauttamisesta Valko-Venäjällä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Etyj/ODIHR antoi Valko-Venäjän vuoden 2015 presidentinvaaleja koskevassa lopullisessa raportissaan yhdessä Euroopan neuvoston Venetsian komission kanssa laatimiaan suosituksia, jotka Valko-Venäjän oli määrä panna täytäntöön ennen vuoden 2016 parlamenttivaaleja;
- B. toteaa, että Valko-Venäjän viranomaiset ovat maan länsisuhteiden parantamiseksi ottaneet vastahakoisesti askeleita eteenpäin ja sallineet demokraattisten oppositio puolueiden rekisteröityä helpommin kuin aiemmissa vaaleissa ja päästäneet ulkomaiset tarkkailijat paremmin seuraamaan ääntenlaskua;
- C. ottaa huomioon, että 6. kesäkuuta 2016 Valko-Venäjän presidentti määräsi pidettäväksi edustajainhuoneen vaalit; toteaa, että nämä vaalit pidettiin 11. syyskuuta 2016; toteaa, että vaaleja varten akkreditoitiin yli 827 kansainvälistä tarkkailijaa ja 32 100 kansallista tarkkailijaa; panee merkille, että kuten Etyj/ODIHR päätelmissään totesi, useimmat kansalaistarkkailijat edustivat valtion tukemia julkisia yhdistyksiä, jotka olivat myös kampanjoineet aktiivisesti hallitusta tukevien ehdokkaiden puolesta; toteaa, että Etyjin/ODIHR:n vaalitarkkailuvaltuuskunta lähetettiin tarkkailemaan vaaleja Valko-Venäjän ulkoministeriön kutsusta;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- D. panee merkille, että Etyjin/ODIHR:n arvion mukaan vuoden 2016 parlamenttivaalit oli järjestetty tehokkaasti mutta joitakin pitkäaikaisia järjestelmäpuutteita ilmeni edelleen, mukaan luettuina poliittisia oikeuksia ja perusvapauksia koskevat rajoitukset lainsäädännössä; toteaa, että ääntenlaskussa ja taulukoinnissa ilmeni huomattavan paljon menettelyjä koskevia säännönvastaisuuksia ja avoimuuden puutetta;
- E. toteaa, että demokraattinen oppositio on pitkää aikaa edustettuna Valko-Venäjän parlamentissa; toteaa, että Valko-Venäjän ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n erityisedustajan mukaan maan ihmisoikeusrajoitusten taustalla olevat oikeus- ja hallintojärjestelmät eivät ole muuttuneet; toteaa, että parlamentin kahden riippumattoman jäsenen odotetaan toimivan todellisena oppositioina;
- F. toteaa, ettei Valko-Venäjällä ole vuoden 1994 jälkeen pidetty Etyjin/ODIHR:n kansainvälisesti tunnustettuja normeja vastaavan vaalilainsäädännön mukaisia vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja;
- G. toteaa, että EU purki helmikuussa 2016 useimmat Valko-Venäjän viranomaisten ja oikeushenkilöiden vastaiset pakotteensa hyvän tahdon eleenä kannustaakseen Valko-Venäjää parantamaan ihmisoikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamista; ottaa huomioon, että neuvosto korosti 15. helmikuuta 2016 antamissaan Valko-Venäjää koskevista päätelmissä, että EU:n ja Valko-Venäjän välistä yhteistyötä useilla talouden, kaupan ja avunannon aloilla on tehostettava ja että tämä avaisi Valko-Venäjälle mahdollisuuden hakea rahoitusta Euroopan investointipankilta ja Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankilta; toteaa, että muutamia toimia tiettyjen pitkäaikaisten kysymysten ratkaisemiseksi ennen vuoden 2016 vaaleja pantiin merkille, mutta oikeudellisessa järjestelmässä ja vaalimenettelyissä ilmeni samaan aikaan monia ratkaisemattomia kysymyksiä;
- H. panee merkille, että kaksi valkovenäläistä vaalitarkkailuryhmää, Human Rights Defenders for Free Elections ja Right to Choose 2016, tuomitsi viimeisimmät vaalit, koska ne eivät täyttäneet joitakin tärkeitä kansainvälisiä normeja eivätkä ilmentäneet uskottavasti Valko-Venäjän kansalaisten tahtoa;
- I. toteaa, että valkovenäläiset tarkkailijaryhmät keräsivät konkreettista näyttöä massiivisesta koko maan kattavasta toiminnasta, jolla pyrittiin paisuttamaan äänestysprosenttia sekä viiden päivän ennakoäänestyksessä (6.–10. syyskuuta 2016) että itse vaalipäivänä (11. syyskuuta 2016); toteaa, että Valko-Venäjän ainoa riippumaton mielipidekysely-yritys (NISEPI) lopetti toimintansa hallituksen painostuksen takia, minkä vuoksi on erittäin vaikea arvioida, millaisia valkovenäläisten todelliset poliittiset prioriteetit ovat;
- J. toteaa, että osa Valko-Venäjän oppositiovoimista teki 18. marraskuuta 2015 ensimmäistä kertaa yhteistyösopimuksen yhteisestä ehdolle asettumisesta vuoden 2016 parlamenttivaaleissa;
- K. ottaa huomioon, että suhteista Valko-Venäjään vastaava Euroopan parlamentin valtuuskunta teki 18. ja 19. kesäkuuta 2015 ensimmäisen vierailunsa Minskiin sitten vuoden 2002; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentilla ei ole tällä hetkellä virallisia suhteita Valko-Venäjän parlamenttiin;
- L. katsoo, että Valko-Venäjällä oli rakentava rooli Ukrainan tulitaukosopimuksen välittäjänä;
- M. toteaa, että Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja laitton Krimin niemimaan liittäminen Venäjään ovat lisänneet valkovenäläisten pelkoa siitä, että maan sisäinen tilanne muuttuu epävakammaksi vallanvaihdon vuoksi; toteaa, ettei Valko-Venäjän kansa ole kuitenkaan hylännyt toivoaan maansa merkittävien uudistusten ja rauhanomaisen muutoksen suhteen;
- N. toteaa, että Valko-Venäjän kansantalous on ollut pysähtyneisyyden tilassa yli 20 vuoden ajan, sillä suuret osat toimialoista ovat edelleen valtion omistuksessa ja hallinnollisen komento- ja valvontajärjestelmän piirissä; toteaa, että Valko-Venäjän talouden riippuvuus Venäjän taloudellisesta tuesta lisääntyy jatkuvasti ja että Valko-Venäjän talouden suorituskyky on Euraasian talousunionin kehnoimpia ja esimerkiksi sen BKT putosi vuosina 2015–2016 yli 30 miljardia Yhdysvaltojen dollaria;
- O. huomauttaa, että Valko-Venäjä on ainoa Euroopan maa, jossa vielä langetetaan kuolemanrangaistuksia; toteaa, että 4. lokakuuta 2016 Valko-Venäjän korkein oikeus piti voimassa Siarhei Vostrykaun kuolemanrangaistuksen, joka oli neljäs korkeimman oikeuden vuonna 2016 vahvistama kuolemanrangaistus;

Torstai 24. marraskuuta 2016

- P. toteaa ihmisoikeusjärjestöjen raportoineen uusista menetelmistä opposition vainoamiseksi; toteaa, etteivät Valko-Venäjän viranomaiset ole lakanneet kohdistamasta painostusta poliittisiin vastustajiinsa; toteaa, että rauhanomaiset mielenosoittajat asetetaan edelleen hallinnollisesti vastuuseen, muita kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia rajoitetaan, ja maassa on uusia poliittisia vankeja; toteaa, etteivät Valko-Venäjän viranomaiset ole toteuttaneet mitään toimia tehdäkseen systemaattisia ja laadullisia muutoksia ihmisoikeuksien alalla etenkin lainsäädännöllisesti;
- Q. katsoo, että unionin ja Valko-Venäjän suhteiden parantamisen edellytyksiä ovat sananvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden merkittävä parantaminen, tavallisten kansalaisten ja oppositioaktivistien poliittisten oikeuksien kunnioittaminen sekä oikeusvaltion ja perusoikeuksien kunnioittaminen; ottaa huomioon, että unioni on edelleen vahvasti sitoutunut puolustamaan ihmisoikeuksia Valko-Venäjällä, sananvapaus ja tiedotusvälineiden vapaus mukaan luettuina;
- R. toteaa, että 25. lokakuuta 2016 Valko-Venäjä hyväksyi ensimmäisen kansallisen ihmisoikeuksia koskevan toimintasuunnitelman, joka hyväksyttiin ministerineuvoston päätöslauselmalla; toteaa, että Valko-Venäjän viranomaisten mukaan tässä suunnitelmassa määritetään keskeiset toimintaperiaatteet maan ihmisoikeusittoumusten toteuttamiselle;
- S. toteaa, että yksi Valko-Venäjän itäiseen kumppanuuteen ja sen parlamentaariseen edustajakokoukseen (Euronest) osallistumisen tavoitteista on Valko-Venäjän ja EU:n välisen yhteistyön tehostaminen; toteaa, että Valko-Venäjän parlamentilla ei ole virallista asemaa Euronestin parlamentaarisessa edustajakokouksessa;
- T. toteaa, että Valko-Venäjä rakentaa parhaillaan ensimmäistä ydinvoimalaansa Astravetsiin EU:n rajalle; toteaa, että jokaisen ydinvoimaa kehittävän maan on noudatettava tiukasti kansainvälisiä ydin- ja ympäristöturvaan liittyviä vaatimuksia ja normeja; toteaa, että Valko-Venäjän hallituksen, joka kantaa yksin vastuun maan alueella olevien ydinlaitosten turvallisuudesta, on täytettävä veloitteensa sekä omia kansalaisiaan että naapurimaitaan kohtaan; toteaa, että avoimuuden ja seurattavuuden periaatteiden on oltava perustana kaikelle ydinlaitosten kehittämiselle, käytölle ja käytöstäpoistolle;
- U. toteaa, että Valko-Venäjä on osa kollektiivisen turvallisuuden sopimusjärjestöä (CSTO) ja se osallistuu Venäjän kanssa yhteisiin Zapad-sotaharjoituksiin, joissa skenaarioihin kuuluvat esimerkiksi maan läntisiin naapureihin kohdistetut hyökkäykset ja simuloitu ydinaseiden käyttö Puolaa vastaan; panee merkille, että Valko-Venäjän on määrä osallistua ensi vuonna Zapad-2017-sotaharjoitukseen, jossa mahdollisesti käytetään muita aggressiivisia skenaarioita;
- on edelleen erittäin huolissaan puutteista, joita riippumattomat kansainväliset vaalitarkkailijat havaitsivat vuoden 2015 presidentinvaaleissa ja vuoden 2016 parlamenttivaaleissa; antaa tunnustusta edistymispyrkimyksille, mutta pitää niitä riittämättöminä; toteaa, että vastavalitussa parlamentissa on yksi oppositio puolueen edustaja ja yksi valtiollisen sektorin ulkopuolinen edustaja; katsoo kuitenkin, että kyse on pikemminkin poliittisista nimityksistä kuin vaalituloksesta; katsoo, että näiden kahden parlamentaarikon tulevaisuudessa jättämien lainsäädäntöehdotusten käsittely osoittaa, millaiset poliittiset tarkoitusperät viranomaisilla oli heidät nimittäessään;
 - kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia jatkamaan viipymättä ja yhteistyössä kansainvälisten kumppaneiden kanssa työtä kattavan vaaliuudistuksen toteuttamiseksi osana laajempaa demokratisointiprosessia; korostaa, että Etyjin/ODIHR:n suositukset on pantava täytäntöön hyvissä ajoin ennen maaliskuussa 2018 pidettäviä kunnallisvaaleja ja sekä maan omien että kansainvälisten tarkkailijoiden on seurattava niitä; pitää tätä ratkaisevana edellytyksenä unionin ja Valko-Venäjän suhteiden edistymiselle toivotulla tavalla;
 - pyytää uudelleen Valko-Venäjän viranomaisia varmistamaan, että demokratian periaatteita, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kunnioitetaan kaikissa olosuhteissa ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja Valko-Venäjän ratifioimien kansainvälisten ja alueellisten ihmisoikeussäädösten mukaisesti;
 - kehottaa Valko-Venäjän hallitusta puhdistamaan vapautettujen poliittisten vankien maineen ja palauttamaan heille täydet kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet;

Torstai 24. marraskuuta 2016

5. on huolissaan siitä, että Valko-Venäjällä ei ole sitten vuoden 2000 rekisteröity yhtään uutta poliittista puoluetta; kehottaa poistamaan kaikki tähän liittyvät rajoitukset; korostaa, että kaikkien poliittisten puolueiden on voitava harjoittaa poliittista toimintaa rajoituksitta erityisesti vaalikampanjan aikana;
6. odottaa viranomaisten lopettavan poliittisista syistä tapahtuvan riippumattomien tiedotusvälineiden häirinnän; kehottaa luopumaan hallinnollisten syytteiden nostamisesta ja lopettamaan hallintolain 22 pykälän 9 momentin osan 2 mielivaltaisen soveltamisen freelance-toimittajiin, jotka työskentelevät ulkomaisille tiedotusvälineille ilman akkreditoitua, koska tämä rajoittaa ilmaisunvapautta ja tiedon levittämistä;
7. kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia kumoamaan Valko-Venäjän rikoslain 193 pykälän 1 momentin, jolla estetään rekisteröimättömien julkisten yhdistysten ja järjestöjen järjestäytyminen ja niiden toimintaan osallistuminen, ja sallimaan julkisten yhdistysten ja järjestöjen täysimittainen, vapaa ja esteetön toiminta; kiinnittää komission huomiota erityisesti siihen, että 193 pykälän 1 momentin ja muiden rajoittavien toimien soveltamisen tuloksena yli 150 valkovenäläistä kansalaisjärjestöä on rekisteröity Liettuaan, Puolaan, Tšekin tasavaltaan ja muualle;
8. kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia tarkastelemaan käytäntöä, jossa kansainvälistä rahoitustukea Valko-Venäjän valtiosta riippumattomalle sektorille verotetaan edelleen ankarasti;
9. tuomitsee voimakkaasti Valko-Venäjän hallituksen politiikan, jossa erikoisjoukkoja käytetään kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja myös kansallisia vähemmistöjä edustavien järjestöjen, kuten Valko-Venäjän puolalaisten riippumattoman liiton kaltaisten kansalaisjärjestöjen, sisäisiin asioihin puuttumiseen;
10. toteaa Valko-Venäjän olevan ainoa kuolemanrangaistusta vielä käyttävä Euroopan maa, joka on äskettäin jatkanut teloituksia, ja kehottaa sitä liittymään kuolemanrangaistuksen yleismaailmalliseen lykkäämiseen ensimmäisenä toimenpiteenä kohti sen pysyvää poistamista; muistuttaa, että kuolemanrangaistus on epäinhimillinen ja halventava rangaistus, että sen ei ole voitu osoittaa toimivan pidäkkeenä ja että kuolemanrangaistusta sovellettaessa oikeuslaitoksen tekemiä virheitä ei voi peruuttaa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota asettamaan edellä mainitut huolenaiheet etusijalle käynnissä olevassa EU:n ja Valko-Venäjän ihmisoikeusvuoropuhelussa; pitää tähän liittyen myönteisenä, että Valko-Venäjän ministerineuvosto on hyväksynyt toimintasuunnitelman YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisessä määräaika-arvioinnissa antamien suositusten panemiseksi täytäntöön, ja odottaa niiden täyttämistä täytäntöönpanoa;
11. kehottaa EU:ta säilyttämään tämän prosessin liikevoiman unionin Valko-Venäjän-suhteiden normalisoimiseksi; toteaa jälleen olevansa sitä mieltä, että nykyisiä erimielisyyksiä voidaan parhaiten käsitellä tehostettujen viestintäkanavien kautta ja että EU:n ja varsinkin Euroopan parlamentin tiiviimpi sitoutuminen vuoropuheluun Valko-Venäjän ja erityisesti sen kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, unohtamatta myöskään sen parlamenttia ja moninaisia poliittisia puolueita, voi tuottaa konkreettisia tuloksia ja edistää Valko-Venäjän riippumattomuutta, suvereniteettia ja vaurautta;
12. kehottaa EUH:ta ja komissiota jatkamaan ja vahvistamaan tukeaan kansalaisyhteiskunnan järjestöille Valko-Venäjällä sekä maan ulkopuolella; korostaa tässä yhteydessä tarvetta tukea kaikkia Valko-Venäjän yhteiskuntaa palvelevia riippumattomia tietolähteitä, mukaan luettuina valkovenäjän kielellä ja ulkomailta ohjelmasisältöä lähettävät tiedotusvälineet;
13. panee merkille, että tammikuussa 2014 käynnistettiin viisumien saannin helpottamista koskevat neuvottelut, joilla pyrittiin parantamaan ihmisten välisiä yhteyksiä ja kannustamaan kansalaisyhteiskunnan kehittämiseen; korostaa, että komission ja EUH:n olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet vauhdittaakseen edistymistä tässä asiassa;
14. tukee unionia sen ”kriittisessä lähentymispolitiikassa” suhteissa Valko-Venäjän viranomaisiin ja ilmaisee valmiutensa edistää kyseistä politiikkaa myös suhteista Valko-Venäjään vastaavan valtuuskuntansa välityksellä; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti Valko-Venäjän lainsäädäntöaloitteita ja valvomaan myös niiden täytäntöönpanoa; muistuttaa, että EU:n on varmistettava, että sen resurssit ei käytetä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, ihmisoikeuksien puolustajien, freelance-toimittajien ja oppositiojohtajien tukahduttamiseen;

Torstai 24. marraskuuta 2016

15. on erityisen huolissaan Valko-Venäjälle alle 50 kilometrin päähän Liettuan pääkaupungista Vilnasta ja lähelle Puolan rajaa rakennettavan Astravetsin ydinvoimalan aiheuttamista turvallisuusongelmista; korostaa tarvetta tämän hankkeen toteutuksen kattavaan kansainväliseen valvontaan sen varmistamiseksi, että noudatetaan kansainvälisiä ydin- ja ympäristöturvallisuusvaatimuksia ja -normeja, YK:n Espoon ja Århusin yleissopimukset mukaan lukien; kehottaa komissiota ottamaan tämän rakenteilla olevan ydinvoimalan turvallisuuden ja avoimuuden esille sen Valko-Venäjän ja Venäjän kanssa käymässä vuoropuhelussa, koska ydinvoimala on Venäjän rahoittama ja se perustuu Rosatomin teknologiaan; kehottaa esittämään parlamentille ja jäsenvaltioille ja etenkin Valko-Venäjän naapureina oleville jäsenvaltioille säännöllisesti kertomuksia asiasta; kehottaa neuvostoa ja komissiota käyttämään vaikutusvaltaansa, kuten EU:n makrotaloudellisen tuen tekemistä ehdolliseksi, sen varmistamiseksi, että Valko-Venäjä noudattaa Astravetsin ydinvoimalassa kansainvälisiä turvallisuusnormeja ja etenkin suorittaa komission 23. kesäkuuta 2011 hyväksymän stressitestin;
16. pitää hyvin tärkeänä ja odottaa Valko-Venäjän liittymistä Euronestin parlamentaariseen edustajakokoukseen sen perustamisasiakirjan mukaisesti heti, kun poliittiset ehdot täyttyvät, koska liittyminen olisi luonnollista jatkoa Valko-Venäjän osallistumiselle itäisen kumppanuuden monenväliseen yhteistyöverkkoon;
17. toistaa sitoutuneensa toimimaan Valko-Venäjän kansan edun mukaisesti, tukemaan sen demokratiaa edistäviä pyrkimyksiä ja aloitteita ja edistämään maan vakaata, demokraattista ja vaurasta tulevaisuutta;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, Etyjille/ODIHR:lle, Euroopan neuvostolle sekä Valko-Venäjän viranomaisille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0464

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arviointi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista (2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 175 artiklan ja 212 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 661/2014 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta” (COM(2013)0522) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission kertomuksen ”Euroopan unionin solidaarisuusrahaston vuosikertomus 2014” (COM(2015)0502),
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2002 antamansa päätöslauselman tulvista Euroopassa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman tämän kesän luonnononnettomuuksista (tulipaloista ja tulvista) Euroopassa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tulevaisuus” (COM(2011)0613),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Euroopan unionin solidaarisuusrahasto” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

⁽¹⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143.

⁽⁴⁾ EUVL C 170, 5.6.2014, s. 45.

⁽⁵⁾ EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 471.

⁽⁶⁾ EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 322.

⁽⁷⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 48.

⁽⁸⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan lausunnot (A8-0341/2016),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto (EUSR) perustettiin asetuksella (EY) N:o 2012/2002 vastauksena Keski-Euroopassa kesällä 2002 esiintyneisiin tuhoisiin tulviin; toteaa, että EUSR on arvokas väline, joka avulla unioni voi vastata suuriin luonnonkatastrofeihin ja poikkeuksellisiin alueellisiin katastrofeihin unionissa ja unionin kanssa liittymisneuvotteluja käyvissä maissa sekä osoittaa solidaarisuutta tukikelpoisille alueille ja valtioille; toteaa, että EUSR:stä tuetaan vain viranomaisten toteuttamia hätä- ja pelastustoimia sellaisten luonnonkatastrofien jälkeen, jotka vaikuttavat suoraan ihmisten elämään, luonnonympäristöön tai talouteen tietyllä katastrofialueella (vaikka olisi pantava merkille, että komissio esitti vuonna 2005 ehdotuksen, jolla pyrittiin laajentamaan alkuperäistä soveltamisalaa);
- B. ottaa huomioon, että EUSR:stä on perustamisensa jälkeen ollut paljon hyötyä, sillä yhteensä käyttöön on otettu 3,8 miljardia euroa yli 70 katastrofin yhteydessä 24 edunsaajavaltiossa ja liittymisneuvotteluja käyvässä maassa; toteaa, että sitä on käytetty selviytymään monista luonnonilmiöistä, kuten maanjäristyksistä, tulvista, metsäpaloista, myrskyistä ja hiljattain kuivuudesta; toteaa, että EUSR on yksi unionin vahvimista solidaarisuuden symboleista vaikeina aikoina;
- C. ottaa huomioon, että välinettä muutettiin huomattavasti vuonna 2014 sen menettelyjen parantamiseksi ja yksinkertaistamiseksi, nopeamman toiminnan varmistamiseksi kuuden viikon kuluessa hakemuksesta, sen soveltamisalan uudelleen määrittämiseksi sekä alueellista katastrofia koskevien selkeiden kriteerien vahvistamiseksi; toteaa, että muutoksessa myös vahvistettiin katastrofien ennaltaehkäisyä ja riskinhallintaa koskevia strategioita, millä tehostettiin hätärahoitusta parlamentin sekä paikallis- ja alueviranomaisten useina vuosina esittämien lukuisten pyyntöjen mukaisesti; ottaa huomioon, että 14. syyskuuta 2016 esitetystä komission koontiasetuksessa (COM(2016)0605 – 2016/0282(COD)) on ehdotettu EUSR:ää koskevaa uutta muutosta, jonka tarkoituksena on parantaa hätäapurahan valmiutta ja tehokkuutta;
- D. toteaa, että parlamentti on tukenut vahvasti ehdotettuja muutoksia, joista useimpia se on jo pyytänyt aikaisemmissa päätöslauselmissaan;
- E. ottaa huomioon, että ennen vuoden 2014 kesäkuuta (muutetun asetuksen voimaantuloajankohta) vastaanotetut hakemukset arvioitiin alkuperäisen asetuksen mukaisesti, kun taas sen jälkeen saatujen hakemusten arvioinnissa noudatettiin muutettua asetusta;
- F. toteaa, että luonnonkatastrofien ehkäisyyn tehtävät investoinnit ovat äärimmäisen tärkeitä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; toteaa, että luonnonkatastrofien ehkäisyyn ja riskinhallintastrategioihin tehtäviin investointeihin on myönnetty merkittävästi unionin rahoitusta etenkin Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI-rahastot);
- G. toteaa, että jos jonakin vuonna ei ole käytettävissä riittävästi määrärahoja, poikkeustapauksissa voidaan ottaa käyttöön seuraavan vuoden määrärahoja, kun otetaan huomioon rahaston määrärahojen vuotuinen enimmäismäärä katastrofin tapahtumisvuonna ja sitä seuraavana vuonna;
1. muistuttaa, että vuonna 2002 perustettu EUSR on perustamisestaan lähtien ollut paikallis- ja alueviranomaisten merkittävä rahoituslähde eri puolilla Eurooppaa tapahtuneiden luonnonkatastrofien, kuten tulvien, maanjäristysten ja metsäpalojen, seurausten lievittämisessä, ja sen avulla on osoitettu unionin solidaarisuutta katastrofeista kärsineille alueille; korostaa, että EUSR on yksi konkreettisimmista ja todellisimmista osoituksista kansalaisille tuesta, jota unioni voi antaa paikallisyhteisöille;
 2. korostaa, että EUSR:n perustamisen jälkeen unionissa tapahtuneiden luonnonkatastrofien määrä, vakavuus ja rajuus ovat lisääntyneet ilmastonmuutoksen seurauksena; painottaa siksi vakaan ja joustavan rahoitusvälineen tuomaa lisäarvoa keinona osoittaa solidaarisuutta ja tarjota nopeasti todellista tukea suurista luonnonkatastrofeista kärsiville ihmisille;
 3. huomauttaa, että EUSR:ää ei rahoiteta unionin talousarviosta ja että siihen osoitetaan enintään 500 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina); toteaa, että säännösten joustavuudesta (määrärahasiirrot N+1) huolimatta on olemassa riski, että huomattava määrä varoista jää käyttämättä joka vuosi; panee tässä yhteydessä merkille, että ehdotetussa koontiasetuksessa esitetään vuotuisten määrärahojen osittaista sisällyttämistä unionin talousarvioon, jotta varojen käyttöönottonenettely olisi nopeampi ja katastrofista kärsiviä kansalaisia autettaisiin nopeammin ja tehokkaammin;

Torstai 1. joulukuuta 2016

4. toteaa, että vuotuisen kynnyksarvon käyttöönotto osoittaa, että määrärahojen vuotuinen määrä on monivuotisen rahoituskehityksen uuden ohjelmakauden jälkeen ollut riittävä;

5. painottaa vuonna 2014 tehdyn muutoksen merkitystä, koska sillä onnistuttiin lakkauttamaan käsittelyn juuttuminen neuvostoon; toteaa, että muutoksella vastattiin loppujen lopuksi parlamentin toistuvasti esittämiin pyyntöihin tuen valmiuden ja tehokkuuden parantamisesta, jotta varmistetaan nopea ja avoin toiminta luonnonkatastrofeista kärsivien kansalaisten tukemiseksi; on lisäksi ilahtunut tuoreesta koontiasetuksesta, jossa otetaan käyttöön rahoituksen yksinkertaistamista ja helpompaa käyttöönottoa koskevia uusia säännöksiä;

6. painottaa muutoksen keskeisiä osatekijöitä, kuten ennakkomaksuja, joiden määrä voi olla enintään 10 prosenttia suunnitellun rahoitustuen määrästä ja jotka voidaan antaa käyttöön pyynnöstä pian sen jälkeen, kun komissiolle on toimitettu hakemus rahastosta maksettavasta rahoitusosuudesta (enimmäismäärä 30 miljoonaa euroa), hätä- ja pelastustoimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvien menojen tukikelpoisuutta (parlamentin keskeinen pyyntö), jäsenvaltioiden hakemusten jättämiselle asetetun määräajan pidentämistä (12 viikkoa ensimmäisestä vahingosta) ja hankkeen toteutusajan pidentämistä (18 kuukautta) sekä hakemuksiin vastaamista koskevan kuuden kuukauden pituisen määräajan asettamista komissiolle, luonnonkatastrofien ennaltaehkäisyä koskevia uusia säännöksiä ja parannuksia moitteetonta varainhoitoa koskeviin menettelyihin;

7. korostaa kuitenkin, että vaikka ennakkomaksuja voidaan saada käyttöön tavanomaista menettelyä nopeammin, tuensaajat kärsivät yhä pitkästä kokonaisenmenettelystä, joka alkaa hakemuksen esittämisestä ja päättyy rahoitustuen viimeisen erän maksamiseen; painottaa tässä yhteydessä tarvetta esittää hakemus mahdollisimman pian katastrofin jälkeen sekä tarvetta lisäparannuksiin arviointivaiheessa ja seuraavissa vaiheissa, jotta maksujen suorittamista helpotetaan; katsoo, että äskettäin ehdotetut EUSR:ää koskevat koontisäännökset voivat tukea varojen nopeampaa käyttöönottoa siten, että paikan päällä paljastuvat todelliset tarpeet voidaan täyttää; korostaa myös, että jäsenvaltioiden on tarkasteltava omia hallinnollisia menettelyjään tuen käyttöönoton nopeuttamiseksi katastrofialueilla ja -maissa; ehdottaa lisäksi tulevan muutoksen mahdollista parantamista varten, että siihen sisällytetään pyyntö saada katastrofihallinnan pakolliset ja ajantasaistetut kansalliset suunnitelmat sekä vaatimus hätätilasopimuksia koskevien sopimusten valmisteluun liittyvien tietojen välittämisestä;

8. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan omia viestintä- ja yhteistyökeinojaan paikallis- ja alueviranomaisien kanssa arvioitaessa tukikelpoisia vahinkoja, joita varten on haettu EUSR:n rahoitustukea, sekä valmisteltaessa hakemuksia ja pantaessa täytäntöön hankkeita luonnonkatastrofien vaikutuksiin vastaamiseksi; katsoo, että näin varmistettaisiin unionin tehokas tuki paikan päällä ja kestävien ratkaisujen edistäminen; katsoo lisäksi, että EUSR:n tuesta olisi tiedotettava julkisesti; kehottaa asianomaisia viranomaisia parantamaan viestintää ja tarjoamaan tietoja EUSR:n tuesta hallinnollista rasiitta lisäämättä;

9. pitää tärkeänä varmistaa, että jäsenvaltiot soveltavat luonnonkatastrofien yhteydessä julkisia hankintamenettelyjä, jotta voidaan kartoittaa ja levittää hätätilanteissa tehtäviä sopimuksia koskevia hyviä käytäntöjä ja saatuja oppeja;

10. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on selkeyttänyt alueellisia luonnonkatastrofeja koskevia tukikelpoisuussäännöksiä, mutta huomauttaa, että parlamentin ja neuvoston välisessä lopullisessa sopimuksessa niiden tukikelpoisuusraja on yhä komission ehdotuksen mukaisesti 1,5 prosenttia alueellisesta BKT:stä huolimatta parlamentin pyrkimyksistä alentaa se yhteen prosenttiin; panee merkille, että syrjäisimpien alueiden haavoittuvuus on otettu huomioon, sillä niiden tukikelpoisuusraja on laskettu yhteen prosenttiin;

11. toteaa, että rahaston varoilla ei korvata vakuutuksen kattamia vahinkoja eikä yksityisiä menetyksiä; korostaa, että pitkän aikavälin toimenpiteille, kuten kestäville jälleenrakentamiselle tai talouskehitystoimille ja ehkäiseville toimille, voidaan myöntää rahoitusta muista unionin välineistä, erityisesti ERI-rahastoista;

12. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaasti nykyistä unionin rahoitusta ja etenkin viittä ERI-rahastoa investointeihin, joilla ehkäistään luonnonkatastrofeja; huomauttaa, että on tärkeää kehittää unionin eri rahastojen ja toimintapolitiikkojen välistä synergiaa, jotta voidaan ehkäistä luonnonkatastrofien vaikutuksia ja varmistaa jälleenrakennushankkeiden vakauttaminen ja pitkän aikavälin kestävä kehittäminen EUSR:n varoja käytettäessä; katsoo, että asianomaisten jäsenvaltioiden olisi sitouduttava virallisesti kaikkiin toimiin, joita tarvitaan katastrofien ennaltaehkäisemiseen ja katastrofialueiden kestäväan jälleenrakentamiseen, aina kun EUSR:n varoja käytetään; kehottaa yksinkertaistamaan mahdollisimman laajalti yhdistettyjen varojen käyttöön liittyvää hallintoa, kun yhteisvaikutusta on tarkoitus soveltaa;

Torstai 1. joulukuuta 2016

13. korostaa siksi, että on lisättävä pyrkimyksiä investoida ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen niin, että otetaan huomioon ehkäisevät toimet tuettaessa EUSR:n varoilla jälleenrakennusta ja uudelleenmetsittämistä; katsoo, että ennaltaehkäisemisestä olisi tultava horisontaalinen tehtävä, ja ehdottaa toteuttamaan ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan mukaisia ennaltaehkäiseviä toimia, kun katastrofin vaikutuksia lievennetään EUSR:n avulla; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita vahvistamaan riskinehkäisy- ja -hallintastrategioita ja ottamaan huomioon, että monet nykypäivän luonnonkatastrofeista ovat suora seuraus ihmisen toiminnasta;

14. korostaa, että on tärkeää varmistaa mahdollisimman suuri avoimuus EUSR:n varojen myöntämisessä, hallinnoinnissa ja täytäntöönpanossa; pitää tärkeänä määrittää, onko EUSR:n tukien käytössä noudatettu moitteettoman varainhoidon periaatteita, jotta voidaan kartoittaa, kehittää ja jakaa hyviä käytäntöjä ja saatuja oppeja; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan avoimuutta ja varmistamaan, että tiedot ovat julkisesti saatavilla koko tuen käyttöönottonnettelyn ajan hakemuksen jättämisestä lähtien hankkeen päättymiseen saakka; kehottaa myös Euroopan tilintarkastustuomioistuinta laatimaan erityiskertomuksen EUSR:n toiminnasta varsinkin siksi, että viimeisin saatavilla oleva kertomus on ajalta ennen EUSR-asetuksen vuoden 2014 muutosta;

15. toteaa, että vuonna 2014 vastaanotettiin 13 uutta hakemusta, ja kiinnittää huomiota kyseisen vuoden erityistilanteeseen, sillä kuusi hakemusta arvioitiin vanhan asetuksen perusteella, kun taas jäljellä olevat seitsemän hakemusta arvioitiin muutetun asetuksen mukaisesti;

16. muistuttaa, että aiemman EUSR-asetuksen nojalla vuonna 2014 hylättiin kaksi hakemusta, koska kyseisiä katastrofeja ei voitu pitää "poikkeuksellisina" huolimatta siitä, että ne aiheuttivat vakavia vahinkoja ja niillä oli suoria jälkivaikutuksia asianomaisten alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen; pitää siksi tervetulleina muutetussa EUSR-asetuksessa tähän asiaan tehtyjä selvennyksiä; ehdottaa kuitenkin, että tulevaisuudessa sallitaan usean tukikelpoisen maan yhteisen hakemuksen esittäminen silloin, kun ne kärsivät samasta syystä aiheutuneesta ja samaan aikaan vahinkoja aiheuttavasta rajat ylittävästä luonnonkatastrofista; ehdottaa myös, että epäsuorat vahingot otetaan huomioon hakemusten arvioinnissa; ottaa kuitenkin samalla huomioon mahdollisuuden, että alueelliset luonnonkatastrofit määritellään uudelleen;

17. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tulevien muutosten valossa mahdollisuuden lisätä ennakkomaksujen kynnysarvoa 10 prosentista 15 prosenttiin sekä lyhentää hakemusten käsittelyn määräaikaa kuudesta viikosta neljään viikkoon; kehottaa komissiota myös harkitsemaan mahdollisuutta asettaa alueellisten luonnonkatastrofien tukikelpoisuuden kynnysarvoksi yksi prosentti alueellisesta BKT:stä ja ottamaan huomioon hakemuksia arvioidessaan asianomaisten alueiden sosioekonomisen kehityksen tason;

18. huomauttaa tarpeesta harkita, voidaanko käyttää BKT:tä pidemmälle meneviä uusia indikaattoreita, kuten inhimillisen kehityksen indeksiä ja alueellisen sosiaalisen edistyksen indeksiä (Regional Social Progress Index);

19. pitää myönteisenä, että komissio on hyväksynyt uusien säännösten voimaantulon jälkeen vastaanotetut seitsemän tukihakemusta; on tyytyväinen, että se hyväksyi myös vuoden 2014 lopussa neljä tukihakemusta, joiden määrärahat oli EUSR:n vuosikertomuksen 2015 mukaan siirrettävä vuodelle 2015; muistuttaa tässä yhteydessä, että 2015 oli muutettujen säännösten ensimmäinen täysi soveltamisvuosi ja että analyysi osoittaa, että muutokseen sisällytetyillä oikeudellisilla selvennyksillä varmistettiin hakemusten hyväksyminen; toteaa, että vanhoja säännöksiä sovellettaessa näin ei käynyt, sillä noin kaksi kolmasosaa alueellista katastrofitukea koskevista hakemuksista arvioitiin tukeen oikeuttamattomiksi;

20. pitää valitettavana, että vanhan asetuksen mukaiset täytäntöönpano- ja päättymisraporttien arviointimenettelyt kestivät pitkään, ja odottaa, että muutetun asetuksen nojalla hankkeet päätetään tehokkaammin ja avoimemmin sekä tavalla, jolla varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojeleminen;

21. korostaa lisäksi, että muutetun asetuksen 11 artikla antaa komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle tilintarkastusvaltuudet ja unionin petostentorjuntavirastolle (OLAF) mahdollisuuden suorittaa tutkimuksia tarvittaessa;

Torstai 1. joulukuuta 2016

22. kehottaa komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta arviomaan EUSR:n toimintaa ennen nykyisen monivuotisen rahoituskauden päättymistä;
 23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioille ja niiden alueviranomaisille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0476

Tilanne Italiassa maanjäristysten jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 tilanteesta Italiassa maanjäristysten jälkeen (2016/2988(RSP))

(2018/C 224/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan, 175 artiklan kolmannen kohdan ja 212 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon hätätilanteen tuen antamisesta unionin sisällä 15. maaliskuuta 2016 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2016/369 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽³⁾ ja tämän asetuksen muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 661/2014 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite") 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 375/2014 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. huhtikuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät katastrofinhallintaan liittyvän riskinarvioinnin edelleenkehittämisestä Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2008 annetut neuvoston päätelmät pelastuspalveluvalmiuksien vahvistamisesta pelastuspalveluyksikkömalliin perustuvalla Euroopan keskinäisen avun järjestelmällä (16474/08),
- ottaa huomioon komission kertomuksen "Euroopan unionin solidaarisuusrahaston vuosikertomus 2014" (COM(2015)0502),
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman maanjäristysten alueellisista vaikutuksista ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUVL L 70, 16.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143.

⁽⁵⁾ EUVL L 122, 24.4.2014, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 269.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 8. lokakuuta 2009 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta: Italia, Abruzzon maanjäristys,
 - ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyt kysymykset tilanteesta Italiassa maanjäristysten jälkeen (O-000139/2016 – B8-1812/2016, O-000140/2016 – B8-1813/2016 ja O-000141/2016 – B8-1814/2016),
 - ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 24/2012 aiheesta ”Euroopan unionin solidaarisuusrahaston toiminta Abruzzossa vuonna 2009 tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen: Toiminnan hyödyllisyys ja kulut”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Keski-Italiaa 24. elokuuta 2016 koetelleen tuhoisan maanjäristyksen jälkeen maan keskiosaa ravisteli lukuisten jälkijäristysten ohella vielä kolme suurta järistystä, joiden voimakkuudet olivat 26. lokakuuta 2016 5,5 ja 6,1 ja 30. lokakuuta 2016 6,5;
- B. toteaa, että maanjäristykset ja jälkijäristykset ovat koetelleet Keski-Italiaa viime kuukausina; toteaa, että viimeisin, 30. lokakuuta 2016 tapahtunut maanjäristys oli voimakkain Italiassa yli kolmeen vuosikymmeneen ja tuhosi maan tasalle kokonaisia kyliä, saattoi monet järistysalueiden asukkaat epätoivon partaalle ja aiheutti monenlaista epäsuoraa vahinkoa ympäröivillä alueilla;
- C. toteaa, että saatujen tietojen mukaan uusimmissa maanjäristyksissä loukkaantui yli 400 ihmistä ja kuolonuhreja oli 290;
- D. ottaa huomioon, että tuhoisat maanjäristykset saavat aikaan ketjureaktion ja ovat johtaneet siihen, että 100 000 ihmistä on joutunut siirtymään asuinseuduiltaan;
- E. toteaa, että viimeisimmät järistykset ovat tuhonneet kaupunkeja, vahingoittaneet vakavasti paikallista ja alueellista infrastruktuuria, raunioittaneet historiallisia ja kulttuuriperinnön kannalta arvokkaita kohteita ja aiheuttaneet vahinkoa taloudelliselle toiminnalle, erityisesti pk-yritysten taloudelliselle toiminnalle, maataloudelle, maisemalle sekä matkailu- ja majoitusalueille;
- F. toteaa, että kyseiset alueet kärsivät muodonmuutoksesta, joka kattaa noin 130 neliökilometrin suuruisen alueen ja jonka enimmäissiirtymä on vähintään 70 senttimetriä; toteaa, että arvaamattomat hydrogeologiset vaikutukset voisivat talven ankarissa sääoloissa johtaa muihinkin luonnonkatastrofeihin, kuten tulviin ja maanvyörymiin sekä kumulatiivisiin vahinkoihin;
- G. toteaa, että jotkin Euroopan unionin alueet ovat muita haavoittuvampia ja niillä seisminen riski on korkea; toteaa, että ne saattavat jopa olla alttiita erilaisille toistuville luonnonkatastrofeille, joita voi aiheutua alle vuoden aikana, kuten äskettäin on tapahtunut Italiassa, Portugalissa, Kreikassa ja Kyproksessa;

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 230 E, 26.8.2010, s. 13.

⁽³⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 48.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- H. toteaa, että kestävän jälleenrakentamiseen toimia on koordinoitava asianmukaisesti, jotta taloudelliset ja sosiaaliset menetykset voidaan korvata; katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myös Italian mittaamattoman arvokkaaseen kulttuuriperintöön edistettäessä historiallisten rakennusten ja kohteiden suojelemiseen kohdennettuja kansainvälisiä ja eurooppalaisia hankkeita;
- I. toteaa, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto (EUSR) perustettiin asetuksella (EY) N:o 2012/2002 vastauksena Keski-Eurooppaa kesällä 2002 koetelleisiin tuhoisiin tulviin;
- J. toteaa, että unionin eri välineitä, kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastoja (ERI-rahastot) tai pelastuspalvelumekanismeja ja pelastuspalvelun rahoitusvälinettä, voidaan käyttää tehostamaan maanjäristystä koskevia ehkäiseviä toimenpiteitä ja kunnostustoimenpiteitä;
- K. toteaa, että vuonna 2014 toteutetussa solidaarisuusrahaston uudistuksessa jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus pyytää ennakkomaksua, jonka myöntämisestä komissio päättää, jos varoja on käytettävissä riittävästi; ottaa kuitenkin huomioon, että ennakkomaksun määrä saa olla enintään 10 prosenttia solidaarisuusrahaston ennakoidun rahoitusosuuden kokonaismäärästä, ja sen enimmäismäärä on 30 miljoonaa euroa;
- L. toteaa, että asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava solidaarisuusrahaston tukea koskeva hakemus komissiolle viimeistään 12 viikon kuluttua katastrofin aiheuttaman vahingon havaitsemisesta; toteaa, että edunsaajavaltio on vastuussa tuen käytöstä ja käytön tarkastamisesta mutta komissio voi kuitenkin tehdä solidaarisuusrahastosta rahoitettujen toimien tarkastuksia paikan päällä;
- M. katsoo, että jälleenrakentamisessa on otettava huomioon aiemmat kokemukset ja kestävä jälleenrakentaminen olisi toteutettava äärimmäisen nopeasti, asianmukaisin resurssein, byrokratiaa yksinkertaistamalla ja avoimesti ja sen olisi perustuttava tarpeeseen tarjota turvaa ja vakautta kärsimään joutuneille asukkaille, jotta voidaan varmistaa, että he voivat edelleen asua kyseisillä alueilla;
- N. katsoo, että ennaltaehkäisyn olisi oltava yhä tärkeämpi osa katastrofihallintaa, sille olisi annettava keskeisempi asema yhteiskunnassa ja se edellyttää myös tiedonjakelua, valistusta ja koulutusta koskevaa tarkkaa toimintaohjelmaa;
- O. katsoo, että käytössä olevia katastrofien ehkäisytöimiä on tehostettava parlamentin aiempien ehdotusten mukaisesti, jotta voidaan lujittaa luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisemistä koskevaa unionin strategiaa;
1. ilmaisee mitä suurimman solidaarisuutensa ja myötätuntonsa kaikille maanjäristyksistä kärsineille ihmisille ja heidän perheilleen sekä Italian kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille, jotka osallistuvat katastrofin jälkeisiin avustustoimiin;
 2. on huolissaan siitä, että suuri joukko asuinseuduiltaan siirtymään joutuneita jää tulevan talvikauden ankarien sääolojen armoille; kehottaa siksi komissiota kartoittamaan kaikki mahdollisuudet auttaa Italian viranomaisia, jotta kotinsa menettäneille voidaan taata ihmisarvoiset elinolot;
 3. arvostaa pelastusyksiköiden, pelastuspalvelun työntekijöiden, vapaaehtoisten, kansalaisjärjestöjen sekä alueellisten, paikallisten ja kansallisten viranomaisten keskeytymätöntä uurastusta tuhoutuneilla alueilla ihmishenkien pelastamiseksi, vahinkojen rajaamiseksi ja kohtuullisen elintason säilyttämiseen tarvittavien yhteisten perustoimintojen takaamiseksi;
 4. painottaa perättäisten maanjäristysten vakavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia ja niiden jälkeensä jättämää tuhoa;
 5. painottaa, että tilanne maanjäristysalueella on vaikea, mikä aiheuttaa huomattavaa ja voimakasta taloudellista painetta Italian kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille;

Torstai 1. joulukuuta 2016

6. pitää myönteisenä, että Italialle on myönnetty perussopimusten mukaisesti lisää joustovaraa maanjäristyksiin liittyviä menoja koskevan alijäämän laskemiseen, jotta nykyiseen hätätilanteeseen voidaan puuttua tehokkaasti ja nopeasti ja tulevat toimet maanjäristysalueen turvaamiseksi voidaan toteuttaa; kehottaa lisäksi Italian hallitusta varmistamaan, että kaikki myönnetty lisäresurssit tosiasiallisesti käytetään tähän nimenomaiseen tarkoitukseen;
7. kehottaa komissiota harkitsemaan tässä poikkeuksellisessa ja erittäin vakavassa tilanteessa, voidaanko kestävää jälleenrakentamista ja kaikki maanjäristyksiin varautumista koskevat investoinnit, myös ERI-rahastojen kautta yhteisrahoitetut ja temaattisen tavoitteen 5 ("ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen") edistämiseen osoitetut investoinnit, jättää vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti tehtävien kansallisia alijäämiä koskevien laskelmien ulkopuolelle;
8. pitää myönteisenä unionin toimielinten, muiden jäsenvaltioiden, Euroopan alueiden ja kansainvälisten toimijoiden osoittamaa solidaarisuutta, joka ilmenee vastavuoroisena apuna hätätilanteissa;
9. kehottaa komissiota harkitsemaan tällä hetkellä yksittäisestä katastrofista aiheutuneen vahingon vaikutuksiin perustuvien solidaarisuusrahaston laskelmien laajentamista kumulatiiviseen laskentamalliin, jossa otetaan huomioon useista luonnonkatastrofeista samalla alueella vuoden aikana aiheutuneet vahingot;
10. korostaa ongelmia, jotka liittyvät maanjäristysten ennustamiseen käytettyihin järjestelmiin, sekä Välimeren alueen ja Kaakkois-Euroopan suurta seismistä aktiivisuutta; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään Horisontti 2020 -puiteohjelman toimien yhteydessä tutkimustoimia vahinkojen ennaltaehkäisemiseksi, kriisien saamiseksi hallintaan ja katastrofien vaikutusten laajuuden minimoimiseksi; panee huolestuneena merkille, että Eurooppaa koetelleissa tuhoisissa maanjäristyksissä on viidentoista viime vuoden aikana kuollut tuhansia ihmisiä ja sadat tuhannet ovat menettäneet kotinsa;
11. muistuttaa, että on tärkeää noudattaa maanjäristyksiä kestävien rakennusten ja infrastruktuurin rakennusmääräyksiä; kehottaa kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia tehostamaan toimia, jotta rakenteet vastaisivat voimassa olevia maanjäristystilanteita koskevia kestävyysvaatimuksia, ja kiinnittämään tähän asianmukaista huomiota rakennuslupia myöntäessään;
12. korostaa unionin pelastuspalvelumekanismien merkitystä edistettäessä Euroopan maiden pelastuspalveluviranomaisten välistä yhteistyötä vaikeissa tilanteissa ja pyrittäessä pitämään poikkeuksellisten tapahtumien vaikutukset mahdollisimman vähäisinä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yksinkertaistamaan edelleen mekanismin käyttöönottonettelyä, jotta se olisi käytettävissä nopeasti ja tehokkaasti välittömästi katastrofien jälkeen;
13. panee merkille Italian hallituksen esittämän solidaarisuusrahastosta myönnettävää tukea koskevan hakemuksen ja kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, jotta solidaarisuusrahastosta myönnettävää tukea koskevat hakemukset voidaan käsitellä ripeästi varojen saamiseksi nopeasti käyttöön; korostaa tässä yhteydessä, että ennakkomaksut olisi saatava kansallisille viranomaisille mahdollisimman pian, jotta ne voivat reagoida tilanteesta aiheutuviin kiireellisiin tarpeisiin;
14. katsoo, että ehdotetussa koontiasetuksessa esitetty solidaarisuusrahaston vuotuisten määrärahojen osittainen sisällyttäminen unionin talousarvioon voisi nopeuttaa tulevaisuudessa varojen käyttöönottonettelyä, jotta katastrofista kärsiviä ihmisiä voitaisiin auttaa nopeammin ja tehokkaammin; pyytää lisäksi komissiota analysoimaan mahdollisissa tulevissa uudistuksissa, voidaanko ennakkomaksuja koskevaa kynnyksiarvoa korottaa ja hakemusten käsittelyn määräaikoja lyhentää;
15. korostaa, että on tärkeää luoda kaikkien käytettävissä olevien välineiden, myös ERI-rahastojen, välisiä synergioita ja varmistaa, että resursseja käytetään tehokkaasti jälleenrakentamiseen ja kaikkiin muihin tarvittaviin toimiin yhteistyössä Italian kansallisten ja alueellisten viranomaisten kanssa; kehottaa komissiota valmistautumaan ohjelmien ja toimenpideohjelmien tarkistamiseen mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jokin jäsenvaltio on esittänyt tarkistuspyynnön; korostaa vastaavasti mahdollisuutta käyttää Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa maaseutualueiden ja maataloustoiminnan tukemiseen maanjäristysten koettelemilla alueilla;

Torstai 1. joulukuuta 2016

16. korostaa lisäksi, että on tärkeää optimoida unionin nykyisen rahoituksen käyttö investointeihin, jotka kohdennetaan luonnonkatastrofien ehkäisemiseen ja jälleenrakennushankkeiden yhdistämisen ja pitkäaikaisen kestäväen kehittämisen takaamiseen; muistuttaa, että rahastojen koordinoitua koskevia hallintomenettelyjä on yksinkertaistettava; tähdentää, että solidaarisuusrahastosta tukea saaneiden jäsenvaltioiden olisi tehostettava toimiaan asianmukaisten riskinhallintastrategioiden kehittämiseksi ja hätätilanteiden ehkäisymekanismien vahvistamiseksi;
17. panee merkille, että Italian hallituksen pyynnöstä EU:n Copernicus-ohjelman hätätilanteiden hallintapalvelu on otettu käyttöön katastrofialueiden vahinkojen satelliittipohjaisen arvioimisen mahdollistamiseksi; kannustaa kansainvälisiä tutkimuskeskuksia tekemään yhteistyötä ja pitää myönteisenä synteettisen apertuurin tutkan (SAR-tutka) käyttöä, koska se mahdollistaa maanpinnan liikkeiden arvioimisen ja mittaamisen senttimetrin tarkkuudella pilvipeitteen läpi päivä- ja yöaikaan, myös ennaltaehkäisemistä ja riskinhallintaa varten;
18. painottaa julkisen tutkimuksen ja kehittämisen merkitystä katastrofien ehkäisemisessä ja hallinnassa ja kehottaa lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä etenkin samankaltaisille riskeille altistuvien jäsenvaltioiden tutkimus- ja kehittämislaitosten välillä; kehottaa vahvistamaan varhaisvaroitusjärjestelmiä jäsenvaltioissa sekä luomaan uusia ja vahvistamaan olemassa olevia yhteyksiä eri varhaisvaroitusjärjestelmien välillä;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Italian hallitukselle ja maanjärjestysalueiden alue- ja paikallisviranomaisille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0477

Komission jäsenten sidonnaisuusilmoitukset – suuntaviivoja

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 komission jäsenten sidonnaisuusilmoituksista – suuntaviivoja (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 245 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteen XVI (komission hyväksymistä koskevat suuntaviivat) ja erityisesti sen 1 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan,
 - ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 tekemänsä päätöksen tulkinnasta, joka koskee komission jäsenehdokkaan taloudellisten sidonnaisuuksien tutkimista (työjärjestyksen liitteessä XVI olevan 1 kohdan a alakohdan tulkinta) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ⁽²⁾ ja erityisesti sen asiaa koskevat kohdat II osassa – Poliittinen vastuu,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman komission jäsenten kuulemista koskevista menettelyistä ja käytännöistä, vuoden 2014 kokemuksista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2011 hyväksytyt Euroopan komission jäsenten toimintasäännöt ⁽⁴⁾ ja erityisesti niiden 1.3–1.6 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0315/2016),
- A. ottaa huomioon, että työjärjestyksen liitteessä XVI (komission hyväksymistä koskevat suuntaviivat) olevan 1 kohdan a alakohdassa todetaan, että parlamentti voi ilmaista näkemyksensä komission puheenjohtajaksi valitun esittämästä vastuualueiden jaosta ja pyytää mitä tahansa tietoa, jolla on merkitystä sen tehdessä päätöksen jäsenehdokkaiden sopivuudesta; odottaa saavansa kaikki merkitykselliset tiedot komission jäsenehdokkaiden taloudellisista sidonnaisuuksista ja odottaa, että asiaa koskevat ilmoitukset lähetetään valvontaa varten asiasta vastaavalle oikeudellisten asioiden valiokunnalle;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen II osan (Poliittinen vastuu) 3 kohdan mukaisesti valitut komission jäsenet varmistavat, että he antavat kaikki asiaankuuluvat tiedot heitä koskevan perussopimuksissa määrätyn riippumattomuusvelvoitteen mukaisesti; ottaa huomioon, että näiden tietojen antamista koskevat menettelyt suunnitellaan siten, että niiden avulla voidaan varmistaa, että koko komission jäsenten nimeämistä arvioidaan avoimesti, oikeudenmukaisesti ja yhtenäisesti;
- C. ottaa huomioon, että edellä mainitussa parlamentin 28. huhtikuuta 2015 tekemässä päätöksessä todetaan, että tutkiessaan komission jäsenehdokkaan taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen oikeudellisista asioista vastaava valiokunta ei pelkäänsä tarkista, että ilmoitus on täytetty asianmukaisesti, vaan se myös arvioi, onko ilmoituksen sisältö luotettava ja voidaanko sen perusteella todeta eturistiriita;

⁽¹⁾ EUVL C 346, 21.9.2016, s. 110.

⁽²⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- D. ottaa huomioon, että työjärjestyksen liitteessä XVI olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti parlamentti arvioi tällä perusteella muun muassa jäsen ehdokkaiden henkilökohtaista riippumattomuutta; ottaa erityisesti huomioon Euroopan komissiolle perussopimuksissa annetun erityisen tehtävän unionin edun takaajana;
- E. ottaa tämän osalta huomioon, että 8. syyskuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti totesi, että oikeudellisten asioiden valiokunnan taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen sisällöllisen analyysin perusteella antama vahvistus siitä, että eturistiriitoja ei ole, on olennainen edellytys sille, että vastaava valiokunta järjestää kuulemisen, erityisesti kun otetaan huomioon komission poliittisen mandaatin vahvistuminen Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen;
- F. ottaa huomioon, että edellä mainitussa 8. syyskuuta 2015 annetussa päätöslauselmassaan parlamentti katsoi tärkeäksi, että oikeudellisten asioiden valiokunta laatii suuntaviivoja suosituksen tai valiokunta-aloitteisen mietinnön muodossa, jotta voidaan helpottaa komission jäsenten sidonnaisuusilmoituksia koskevien menetelmien uudistusta, ja kehotti samalla Euroopan komissiota toimimaan komission jäsenten sidonnaisuusilmoituksia koskevien sääntöjen tarkistamiseksi;
- G. muistuttaa, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.3 kohdan, joka koskee pyyteettömyyttä, nuhteettomuutta, avoimuutta, huolellisuutta, rehellisyyttä, vastuullisuutta ja parlamentin maineen varjelemista, mukaisesti komission jäsenten on ilmoitettava kaikki taloudelliset sidonnaisuudet sekä varat ja vastuut, joista saattaisi aiheutua heidän tehtäviensä hoitamiseen liittyvä eturistiriitä, ja että ilmoituksessa on mainittava myös komission jäsenen puolison tai kumppanin – sellaisina kuin ne ovat määriteltynä voimassa olevissa säännöissä⁽¹⁾ – osakkuudet, jotka saattavat aiheuttaa eturistiriidan;
- H. ottaa huomioon, että taloudelliset edut, joista ilmoitusta vaaditaan, sisältävät kaikenlaiset erilliset rahoitusosuudet yrityksen pääomassa;
- I. ottaa huomioon, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.4 kohdan mukaisesti kaikenlaisten eturistiriitojen riskin välttämiseksi komission jäsenen on tehtävä ilmoitus myös puolisonsa tai kumppaninsa ammattitoiminnasta ja että ilmoituksessa on mainittava toiminnan luonne, tehtävänimike ja tarvittaessa työnantajan nimi;
- J. ottaa huomioon, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.5 kohdan nojalla taloudellisia sidonnaisuuksia koskeva ilmoitus on annettava toimintasääntöjen liitteenä olevalla lomakkeella; ottaa huomioon, että lomake on täytettävä ja toimitettava saataville ennen kuin komission jäsen ehdokasta kuullaan Euroopan parlamentissa ja sitä on tarvittaessa tarkistettava toimikauden aikana, jos tiedot muuttuvat, ja ainakin kerran vuodessa;
- K. katsoo, että kyseiseen lomakkeeseen sisältyvät tiedot ovat rajattuja ja riittämättömiä, niihin ei sisälly yksityiskohtaista määritelmää siitä, mikä muodostaa eturistiriidan, eikä parlamentti pysty niiden avulla arvioimaan asianmukaisesti, oikeudenmukaisesti eikä johdonmukaisesti, onko komission jäsen ehdokkaalla sillä hetkellä tai tulevaisuudessa eturistiriitoja, eikä tämän kykyä suorittaa toimeksiantoan komission jäsenten toimintasääntöjen mukaisesti;
- L. ottaa huomioon, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.6 kohdan mukaisesti komission jäsen ei saa osallistua sellaisten tehtäviinsä liittyvien kysymysten käsittelyyn, joissa hänellä on erityisesti perhesuhteisiin liittyvä tai taloudellinen henkilökohtainen etu, joka voi vaikuttaa hänen riippumattomuuteensa;
- M. ottaa huomioon, että komissio on lopullisessa vastuussa niiden tietojen luonteen ja laajuuden valinnasta, jotka on sisällytettävä sen jäsenten sidonnaisuusilmoitukseen; katsoo siksi, että komission on varmistettava huolellisesti komission jäsen ehdokkaiden nimittämismenettelyn moitteettomassa sujumisessa tarvittava avoimuuden taso;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen 5 kohdan mukaisesti parlamentti voi pyytää komission puheenjohtajaa peruuttamaan yksittäistä komission jäsentä kohtaan tunnetun luottamuksen; ottaa huomioon, että kyseisen sopimuksen 7 kohdan mukaisesti komission puheenjohtajan on ilmoitettava parlamentille, jos hän aikoo jakaa komission jäsenten vastuualueita uudelleen toimikauden aikana, asiaankuuluvaa parlamentin kuulemista varten;

⁽¹⁾ Muun vakiintuneen parisuhteen kuin avioliiton osapuoli, katso määritelmä asetuksessa (Euratom, EHTY, ETY) N:o 2278/69 (EYVL L 289, 17.11.1969, s. 1) ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- O. toteaa, että komission jäsenten sidonnaisuusilmoitukset ovat nykyisin parempia verrattuna siihen, miten ilmoitukset hoidettiin vuosina 2008–2009, mutta tiettyjä sidonnaisuusilmoituksia on useinkin jouduttu selventämään myöhemmin;
- P. pitää valitettavana, että vuonna 2011 hyväksytyissä komission jäsenten toimintasäännöissä ei oteta riittävästi huomioon monia parlamentin parannusuosituksia eikä etenkin komission jäsenten ilmoituksia taloudellisista sidonnaisuuksista, toimikauden jälkeisten työtehtävien rajoituksia ja eturistiriitojen arvioinnista vastaavan tilapäisen eettisen toimikunnan aseman vahvistamista koskevia suosituksia; katsoo, että tässä yhteydessä olisi pidettävä mielessä myös parlamentin hyväksymät kannat, jotka koskevat komission jäsen ehdokkaiden kuulemismenettelyyn tehtäviä muutoksia ja parannuksia;
- Q. toteaa, että yksi eurooppalaisen hallintotavan pilareista on se, että keskitytään erityisesti unionin toimielinten etiikan ja avoimuuden parantamiseen, jotta voidaan vahvistaa unionin kansalaisten luottamusta toimielimiin erityisesti kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksessa vahvistettu komission laajempi poliittinen mandaatti;

Yleisiä huomautuksia

1. muistuttaa, että komission jäsenten taloudellisia sidonnaisuuksia koskevia ilmoituksia käsittelevän tutkimuksen tavoitteena on varmistaa, että komission jäsen ehdokkaat pystyvät suorittamaan tehtävänsä täysin riippumattomasti, että avoimuus on mahdollisimman hyvä ja että komissio on vastuuvollinen SEU:n 17 artiklan 3 kohdan, SEUT:n 245 artiklan ja komission jäsenten toimintasääntöjen mukaisesti; katsoo siksi, että tätä menettelyä ei pitäisi rajoittaa uuden komission nimittämiseen, vaan se olisi suoritettava myös, jos täytetään eroamisen, erottamisen tai kuolemantapauksen johdosta avoimeksi tullut tehtävä, jos unioniin liittyy uusi jäsenvaltio tai jos komission jäsenten vastuualueet tai taloudelliset sidonnaisuudet muuttuvat merkittävästi;
2. katsoo, että mahdollisten eturistiriitojen arvioinnin on perustuttava ratkaiseviin, puolueettomiin ja relevantteihin tietoihin ja liityttävä jäsen ehdokkaan vastuualueeseen;
3. muistuttaa, että eturistiriidan määritelmään kuuluvat ”kaikki yleisen edun ja yleisten ja yksityisten etujen välillä olevat häiriötilanteet, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne vaikuttavat, tai jotka näyttävät olevan sellaisia, että ne vaikuttavat toiminnan riippumattomaan, puolueettomaan ja objektiiviseen toteutukseen”;
4. vahvistaa, että oikeudellisten asioiden valiokunta on toimivaltainen ja vastuullinen tekemään kattavan analyysin taloudellisia sidonnaisuuksia koskevasta ilmoituksesta sellaisen perusteellisen tutkimuksen avulla, jonka tarkoituksena on arvioida, onko komission jäsen ehdokkaan sidonnaisuusilmoituksen sisältö luotettava, noudattaako se perussopimuksissa ja toimintasäännöissä määrättyjä kriteerejä ja periaatteita ja voidaan sen perusteella todeta eturistiriita; toteaa, että valiokunnan on voitava ehdottaa komission puheenjohtajalle asianomaisen komission jäsenen korvaamista; pyytää näin ollen komissiota toimittamaan oikeudellisten asioiden valiokunnalle kaikki tosiseikat ja tiedot, jotta se voi tehdä kattavan ja objektiivisen analyysin;
5. pitää erittäin tärkeänä, että oikeudellisten asioiden valiokunnalle taataan riittävästi aikaa, jotta perusteellinen tutkimus olisi vaikuttava;
6. muistuttaa, että oikeudellisten asioiden valiokunta tutkii komission jäsen ehdokkaiden sidonnaisuusilmoituksiin liittyviä kysymyksiä erittäin suurta luottamuksellisuutta noudattaen ja takaa samalla julkaisevansa päätelmänsä avoimuusperiaatteen mukaisesti heti, kun ne on annettu;
7. muistuttaa, että komission jäsen ehdokkaille esitettäviin kysymyksiin varatun ajan lisäksi oikeudellisten asioiden valiokunnan olisi saatava oikeus jatkotoimiin, jos se toteaa mahdollisen eturistiriidan, jotta se voi jatkaa kuulemista ja saada tarvittavat selvennykset;

Torstai 1. joulukuuta 2016

Jäsen ehdokkaiden kuulemista edeltävä taloudellisia sidonnaisuuksia koskevien ilmoitusten tutkiminen

8. muistuttaa, että oikeudellisten asioiden valiokunnan taloudellisia sidonnaisuuksia koskevasta ilmoituksesta tekemän kattavan analyysin perusteella antama vahvistus siitä, että eturistiriitoja ei ole, on olennainen edellytys sille, että asiasta vastaava valiokunta järjestää kuulemisen ⁽¹⁾;

9. katsoo siksi, että jos tällaista vahvistusta ei saada tai jos oikeudellisten asioiden valiokunta toteaa eturistiriidan, komission jäsen ehdokkaan nimitysmenettely keskeytetään;

10. katsoo, että oikeudellisten asioiden valiokunnan tekemässä taloudellisia sidonnaisuuksia koskevien ilmoitusten tutkinnassa on sovellettava seuraavia suuntaviivoja:

a) jos oikeudellisten asioiden valiokunta katsoo taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen tutkinnassa, että taloudellisia sidonnaisuuksia koskeva ilmoitus on esitettyjen asiakirjojen perusteella luotettava ja täydellinen ja että se ei sisällä tietoja, joiden perusteella voidaan todeta olemassa oleva tai mahdollinen eturistiriita, joka liittyy komission jäsen ehdokkaan vastuualueeseen, valiokunnan puheenjohtaja toimittaa kuulemisesta vastaaville valiokunnille tai toimikauden aikana toteutettavassa menettelyssä asiaankuuluville valiokunnille vahvistuskirjeen siitä, että eturistiriitaa ei ole;

b) jos oikeudellisten asioiden valiokunta katsoo, että komission jäsen ehdokkaan taloudellisia sidonnaisuuksia koskevassa ilmoituksessa on epätäydellisiä tai ristiriitaisia tietoja tai että tietojen tutkiminen edellyttää lisäselvityksiä, valiokunta pyytää Euroopan parlamentin työjärjestyksen ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen ⁽³⁾ perusteella komission jäsen ehdokasta täydentämään vaadittuja tietoja ilman aiheetonta viivytystä ja tekee päätöksen tietojen vastaanottamisen ja asianmukaisen analyysin jälkeen; oikeudellisten asioiden valiokunta voi tarvittaessa pyytää komission jäsen ehdokasta kuultavaksi;

c) jos oikeudellisten asioiden valiokunta toteaa eturistiriidan komission jäsen ehdokkaan toimittaman taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen tai lisätietojen nojalla, valiokunta antaa suosituksia, joiden tarkoituksena on saada eturistiriita loppumaan; nämä suositukset voivat sisältää kyseisestä sidonnaisuudesta luopumisen ja komission puheenjohtajan tekemiä muutoksia komission jäsen ehdokkaan vastuualueeseen; vakavammassa tapauksissa ja kun eturistiriitaa ei kyetä ratkaisemaan millään muulla suosituksella, oikeudellisten asioiden valiokunta voi viimeisenä keinonaan esittää päätelmänään, että komission jäsen ehdokas ei kykene hoitamaan tehtäviään perussopimusten eikä toimintasääntöjen mukaisesti; parlamentin puhemies kysyy komission puheenjohtajalta, mitä jatkotoimia tämä aikoo toteuttaa;

Taloudellisia sidonnaisuuksia koskevien ilmoitusten tutkiminen toimikauden aikana

11. korostaa, että jokaisen komission jäsenen on huolehdittava siitä, että hänen sidonnaisuusilmoituksensa saatetaan viipymättä ajan tasalle aina kun jäsenen taloudellisissa sidonnaisuuksissa tapahtuu muutoksia; kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille viipymättä kaikista muutoksista tai muista seikoista, jotka aiheuttavat tai saattavat aiheuttaa eturistiriidan;

12. katsoo siksi, että taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen on katettava nykyiset tai kuluneen kahden vuoden ajalta menneet omaisuuteen, ammattiin, henkilöön tai perheeseen liittyvät sidonnaisuudet tai toimet suhteessa esitettyyn salkkuun; toteaa, että ilmoituksessa on myös otettava huomioon, että sidonnaisuudesta voi hyötyä joko henkilö itse tai toinen henkilö ja että sidonnaisuus voi luonteeltaan olla myös moraalinen, materiaallinen tai taloudellinen;

13. katsoo, että kaikki komission jäsenten taloudellisissa sidonnaisuuksissa toimikauden aikana tapahtuvat muutokset ja kaikki komission jäsenten vastuualueiden uudelleen jakamiset ovat uusi tilanne mahdollisen eturistiriidan kannalta; katsoo siksi, että tästä tilanteesta pitäisi järjestää parlamentin tutkinta tämän päätöslauselman 10 kohdassa ja Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteen XVI (komission hyväksymistä koskevat suuntaviivat) 2 kohdassa tarkoitettuun ehdoin;

⁽¹⁾ Katso Euroopan parlamentin 8. syyskuuta 2015 antama päätöslauselma komission jäsenten kuulemista koskevista menettelyistä ja käytännöistä, vuoden 2014 kokemuksista.

⁽²⁾ Katso Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä XVI olevan 1 kohdan a alakohta.

⁽³⁾ Katso Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen II osan 3 kohta.

Torstai 1. joulukuuta 2016

14. muistuttaa, että parlamenttia on SEUT:n 246 artiklan toisen kohdan nojalla kuultava, jos komission jäsen vaihtuu toiseen toimikauden aikana; katsoo, että tässä kuulemisessa on muun muassa ehdottomasti tarkastettava tämän päätöslauselman 10 kohdan mukaisesti, että eturistiriitaa ei ole, noudattaen samalla Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä XVI⁽¹⁾ (komission hyväksymistä koskevat suuntaviivat) annettuja määräyksiä, jotka koskevat parlamentin toimivaltuuksia siinä tapauksessa, että komission jäsenten kollegion kokoonpano tai heidän vastuualueensa muuttuvat merkittävästi toimikauden aikana;

15. katsoo, että jos toimikauden aikana todetaan eturistiriita ja jos tämän päätöslauselman 10 kohdassa tarkoitetun menettelyn jälkeen komission puheenjohtaja ei noudata parlamentin suosituksia eturistiriidan lopettamisesta, oikeudellisten asioiden valiokunta voi suositella, että parlamentti pyytää komission puheenjohtajaa peruuttamaan kyseistä komission jäsentä kohtaan tunnettu luottamus SEU:n 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja että parlamentti pyytää tarvittaessa komission puheenjohtajaa toimimaan SEUT:n 245 artiklan mukaisesti, jotta asianomaisen komission jäsenen oikeus eläkkeeseen tai muihin vastaaviin etuuksiin lakkaa;

Komission jäsenten toimintasäännöt

16. toteaa, että 20. huhtikuuta 2011 hyväksytyissä komission jäsenten toimintasäännöissä, jotka koskivat puolueettomuutta, kunniallisuutta, avoimuutta, huolellisuutta, nuhteettomuutta, vastuullisuutta ja pidättyvyyttä, esitettiin parannuksia vuonna 2004 hyväksytyihin edellisiin toimintasääntöihin taloudellisista sidonnaisuuksista annettavan ilmoituksen osalta, koska ilmoitusvaatimus laajennettiin koskemaan komission jäsenten puolisoita ja koska sidonnaisuusilmoitusta on tarkistettava aina, kun tiedot muuttuvat, tai ainakin kerran vuodessa;

17. korostaa, että taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen uskottavuus perustuu komission jäsen ehdokkaille laaditun lomakkeen tarkkuuteen; katsoo, että komission jäsenten taloudellisia sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset ovat nykyisellään liian kapea-alaisia ja niiden sisältämät selitykset epäselviä; kehottaa siksi komissiota tarkistamaan toimintasääntöjä mahdollisimman pian, jotta voidaan varmistaa, että taloudellisia sidonnaisuuksia koskevilla ilmoituksilla annetaan oikeudellisten asioiden valiokunnalle tarkat tiedot ja tuetaan näin yksiselitteisesti sen päätöksentekoa;

18. katsoo, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.3–1.5 kohdassa tarkoitetuissa taloudellisia sidonnaisuuksia koskevilla ilmoituksissa olisi oltava komission jäsen ehdokkaan ja hänen puolisonsa/kumppaninsa kaikki taloudelliset sidonnaisuudet ja ammattitoiminta eikä vain niitä, ”joista saattaa aiheutua eturistiriitoja”, jotta saadaan täydellisempi käsitys ilmoituksen tehneen komission jäsenen taloudellisesta tilanteesta;

19. katsoo, että komission jäsenten toimintasääntöjen 1.6 kohdassa tarkoitetut perhesuhteisiin liittyvät edut olisi sisällytettävä taloudellisia sidonnaisuuksia koskeviin ilmoituksiin; kehottaa tältä osin yksilöimään tasapuolisia keinoja sellaisten ”perhesuhteisiin liittyvien etujen” määrittämiseksi, jotka aiheuttavat mahdollisen eturistiriidan;

20. katsoo eturistiriitoja koskevien sääntöjen laajentamiseksi ja parantamiseksi, että jäsenten sidonnaisuusilmoituksiin olisi sisällytettävä myös yksityiskohdat kaikista komission jäsen ehdokkaiden sopimussuhteista, joista saattaisi aiheutua heidän tehtäviensä hoitamiseen liittyvä eturistiriita;

21. pitää valitettavana, että toimintasäännöissä ei kodifioida asianmukaisesti SEUT:n 245 artiklan vaatimusta, jonka mukaan komission jäsenet ”toimikautensa aikana ja sen päätyttyä kunnioittavat [...] velvollisuuksia ja varsinkin osoittavat kunniallisuutta ja pidättyvyyttä, kun heille toimikauden päätyttyä tarjotaan tiettyjä tehtäviä tai etuja”;

22. pitää valitettavana, että toimintasäännöissä ei vahvisteta mitään divestointivaatimuksia, vaikka tällaisten vaatimusten on kuuluttava vakiona kaikkiin eettisiin normeihin; pitää tämän osatekijän sääntelyä ensisijaisen tärkeänä;

23. toteaa, että toimintasäännöissä ei vahvisteta konkreettista aikataulua ilmoituksen esittämiseksi ennen kuin parlamentti kuulee komission jäsen ehdokkaita; pitää tätä vaatimusta oleellisena osatekijänä komission jäsen ehdokkaiden kuulemismenettelyn tarkistamisessa;

⁽¹⁾ Katso Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä XVI oleva 2 kohta.

Torstai 1. joulukuuta 2016

24. pitää valitettavana, että komissio ei raportoi säännöllisesti komission jäsenten toimintasääntöjen täytäntöönpanosta eikä etenään jäsenten sidonnaisuusilmoituksista, ja katsoo, että toimintasääntöjä olisi tarkistettava niin, että niissä vahvistetaan valitusmahdollisuus tai seuraamuksia rikkomuksista, lukuun ottamatta SEUT:n 245 ja 247 artiklassa tarkoitettua vakavaa rikkomusta;

25. pitää valitettavana erityisesti sitä, että komission puheenjohtaja vastasi kielteisesti Euroopan oikeusasiamiehen pyyntöön julkaista ennakoivasti entisten komission jäsenten toimikauden jälkeisten työtehtävien hyväksyntää koskevat päätöksensä sekä tilapäisen eettisen toimikunnan lausunnot; korostaa, että komission kokousten pöytäkirjojen julkaiseminen ei yksin riitä antamaan parlamentille ja kansalaisyhteiskunnalle käsitystä siitä, miten ”mahdolliset eturistiriidat” tulkitaan käytännössä, eikä tilapäisen eettisen toimikunnan tästä asiasta laatimista lajijohdattomuuteen tähtäävistä toimintapolitiikoista;

26. huomauttaa, että kaikilta entisiltä komission jäseniltä on 18 kuukauden ajan kielletty edunvalvonta Euroopan komission jäsenten ja näiden henkilöstön suuntaan yrityksensä, asiakkaansa tai työnantajansa puolesta asioissa, jotka ovat kuuluneet heidän vastuualueeseensa, mutta komissiosta lähtönsä jälkeen heillä on kolmen vuoden ajan oikeus erittäin avokäitiseen siirtymäkorvaukseen, jonka määrä on 40–65 prosenttia heidän viimeisimmästä peruspalkastaan;

27. panee tyytyväisenä merkille, että toimintasäännöissä on nykyään määräys tehtävien siirtämisestä komission jäsenten kesken eturistiriidan vuoksi, mutta pitää valitettavana, että

- a) eturistiriitaa ei ole määritelty yksityiskohtaisesti;
- b) määräys koskee ainoastaan asioita, jotka kuuluvat yksittäisen komission jäsenen tehtäviin, eikä siis koske komission jäsenen velvollisuuksia kollegion jäsenenä;
- c) puheenjohtajaa varten ei ole olemassa kriteereitä tehtävien siirtämisestä päättämiseksi eikä sitovaa kehystä asian ilmoittamiseksi parlamentille eikä myöskään menettelyä sitä tapausta varten, että komission jäsen ei ilmoita eturistiriidasta tai osallistumisesta toimiin, jotka ovat ristiriidassa hänen tehtäviensä luonteen kanssa;

28. kehottaa komissiota tarkistamaan kiireellisenä asiana vuodelta 2011 olevia komission jäsenten toimintasääntöjä, jotta voidaan ottaa huomioon parlamentin viimeaikaisissa päätöslauselmissaan antamat suositukset ja yleisten, kaikkiin unionin toimielimiin sovellettavien eettisten ja avoimuutta koskevien normien kehitys; suositaa, että komissio muuttaa komission jäsenten toimintasääntöjä, jotta varmistetaan, että

- a) komission jäsenet ilmoittavat kaikki taloudelliset sidonnaisuudet ja myös 10 000 euroa ylittävän varallisuuden ja velat;
- b) kehottaa komission jäseniä ilmoittamaan kaikki sidonnaisuutensa (osakkeenomistajina, yhtiön hallituksen jäseninä, neuvonantajina ja konsultteina, yhtiöihin liittyvien säätiöiden jäseninä jne.) kaikista yhtiöistä, joissa he ovat olleet osakkaina, myös perhesuhteisiin liittyvät sidonnaisuudet, sekä muutokset, jotka tapahtuivat, kun heidän ehdokkuudestaan ilmoitettiin;
- c) komission jäsenten huollettavana olevat ja/tai lähimmät perheenjäsenet ilmoittavat samat tiedot kuin puoliset tai kumppanit;
- d) komission jäsenet selvittävät täysimääräisesti niiden organisaatioiden tarkoituksen, joiden toiminnassa he ja/tai heidän puolisonsa ja/tai heidän huollettavana olevat lapsensa ovat mukana, jotta voidaan vahvistaa, onko eturistiriitaa olemassa;
- e) komission jäsenet ilmoittavat jäsenyydestään kansalaisjärjestöissä, salaseuroissa tai yhdistyksissä, jotka piilottavat olemassaolonsa ja jotka harjoittavat toimintaa, jolla pyritään puuttumaan julkisten elinten toimintaan;
- f) komission jäsenet ja heidän huollettavinaan olevat perheenjäsenet ilmoittavat jäsenyydestään kansalaisjärjestöissä sekä yli 500 euron lahjoituksistaan kansalaisjärjestöille;

Torstai 1. joulukuuta 2016

- g) toimintasääntöjä tarkistetaan SEUT:n 245 artiklan mukaisesti komission jäsenten toimikauden jälkeisiä työtehtäviä koskevan rajoituksen pidentämiseksi vähintään kolmeen vuoteen ja vähintään yhtä pitkäksi ajaksi kuin entinen komission jäsen on oikeutettu asetuksen N:o 422/67/ETY mukaiseen edustajantoimen päättyessä maksettavaan siirtymäkorvaukseen;
 - h) toimintasääntöihin sisällytetään erityisiä divestointivaatimuksia;
 - i) komission jäsen ehdokkaat esittävät ilmoituksensa tietyssä määräajassa ja riittävän ajoissa ennen kuulemistä parlamentissa, siten että tilapäinen eettinen toimikunta voi toimittaa parlamentille näkemyksensä mahdollisista eturistiriidoista hyvissä ajoin parlamentin kuulemista varten;
 - j) komission jäsenet tapaavat vain sellaisten edunvalvontaryhmien jäseniä, jotka ovat avoimuusrekisterissä, joka sisältää tietoja unionin toimielinten poliittiseen päätöksentekoon vaikuttamaan pyrkivistä henkilöistä;
 - k) komission jäsenet toimittavat nimityksensä jälkeen allekirjoitetun ilmoituksen, jossa he vahvistavat suostuvansa minkä tahansa parlamentin valiokunnan kuultaviksi tehtäviinsä kuuluvasta toiminnasta;
 - l) ilmoitus julkaistaan muodossa, joka on yhteensopiva avoimen datan kanssa, jotta se voidaan käsitellä helposti tietokannoissa;
 - m) menettelyä tehtävien siirtämiseksi komission jäsenten kesken eturistiriidan vuoksi parannetaan, jotta otetaan huomioon jäsenen velvollisuudet kollegion jäsenenä, asetetaan puheenjohtajalle kunniallisuutta ja pidättyvyyttä koskevia kriteereitä siirtämistä koskevan päätöksen tekemiseksi, sovelletaan sitovaa menettelyä ja asetetaan seuraamuksia tapauksissa, joissa komission jäsen ei anna tietoja mahdollisesta eturistiriidasta, ja otetaan käyttöön sitova menettely, jonka mukaan parlamentille ilmoitetaan tällaisista tapauksista;
 - n) komissio raportoi vuosittain jäsentensä toimintasääntöjen täytäntöönpanosta ja huolehtii valitusmenettelyistä ja ottaa käyttöön seuraamuksia paitsi vakavan rikkomuksen tapauksessa myös silloin, jos vaatimuksia rikotaan etenkin taloudellisia sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen osalta;
 - o) vahvistetaan kriteerit SEUT:n 245 artiklan noudattamiselle; artiklan mukaan komission jäsenten on osoitettava ”kunniallisuutta ja pidättyvyyttä, kun heille toimikauden päätyttyä tarjotaan tiettyjä tehtäviä tai etuja”;
 - p) entisten komission jäsenten toimikauden jälkeisten työtehtävien hyväksyntää koskevat päätökset sekä tilapäisen eettisen toimikunnan lausunnot julkaistaan ennakoivasti;
 - q) tilapäinen eettinen toimikunta muodostuu riippumattomista asiantuntijoista, jotka eivät ole toimineet komission jäseninä;
 - r) tilapäinen eettinen toimikunta laatii ja julkaisee toiminnastaan vuotuisen kertomuksen, johon voidaan sisällyttää mahdollisia suosituksia toimintasääntöjen tai niiden täytäntöönpanon parantamiseksi, jos tilapäinen toimikunta katsoo sen tarpeelliseksi;
29. pyytää komissiota aloittamaan parlamentin kanssa neuvottelut muutoksista, joiden tekeminen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehtyyn puitesopimukseen on osoittautunut tarpeelliseksi;
30. kehottaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa ehdottamaan mahdollisia tarvittavia tarkistuksia parlamentin työjärjestykseen ja etenkin sen liitteeseen XVI, jotta tämä päätöslauselma voidaan panna täytäntöön;

o

o o

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0478

Merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvä vastuu, korvaukset ja taloudelliset turvajärjestelyt**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvästä vastuusta, korvauksista ja taloudellisista turvajärjestelyistä (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvästä vastuusta, korvauksista ja taloudellisista turvajärjestelyistä direktiivin 2013/30/EU 39 artiklan mukaisesti (COM(2015)0422),
- ottaa huomioon merellä tapahtuviin onnettomuuksiin liittyvää vastuuta, korvauksia ja taloudellisia turvajärjestelyjä Euroopan talousalueella käsittelevän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka on komission tätä asiaa koskevan kertomuksen liitteenä (SWD(2015)0167),
- ottaa huomioon merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/30/EU ⁽¹⁾ (meriturvallisuusdirektiivi),
- ottaa huomioon vaikutustenarvioinnin, joka on liitetty asiakirjaan, jossa käsitellään ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi öljyn ja kaasun etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoiminnan turvallisuudesta avomerellä (SEC(2011)1293),
- ottaa huomioon ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽³⁾ (ympäristövastuudirektiivi),
- ottaa huomioon kansainvälisen ja alueellisen säännösten, joka koskee korvausvaatimuksia merellä tapahtuneista öljy- tai kaasuvahingoista, ja erityisesti 27. marraskuuta 1992 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta (vastuuyleissopimus), 27. marraskuuta 1992 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta (rahastoyleissopimus), 23. maaliskuuta 2001 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta (bunkkeriyleissopimus), Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin välisen ympäristönsuojelusta tehdyn pohjoismaisen yleissopimuksen ja Välimeren merellisen ympäristön ja rannikkoalueiden suojelemisesta tehdyn Barcelonan yleissopimuksen offshore-pöytäkirjan (offshore-pöytäkirja),
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 13. syyskuuta 2005 antaman tuomion ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL L 178, 28.6.2013, s. 66.⁽²⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.⁽³⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.⁽⁴⁾ Asia C-176/03, komissio v. neuvosto, ECLI:EU:C:2005:542.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12. joulukuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ (Bryssel I -asetuksen uudelleenlaadinta),
 - ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tehdyn yleissopimuksen ⁽²⁾ (vuoden 2007 Luganon yleissopimus),
 - ottaa huomioon sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 ⁽³⁾ (Rooma II -asetus),
 - ottaa huomioon BIO by Deloitte -konsulttiyrityksen komissiolle laatiman loppuraportin ”Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area” ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta avomerellä 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon Meksikonlahdella huhtikuussa 2010 tapahtuneen Deepwater Horizon -öljynporauslautan onnettomuuden,
 - ottaa huomioon Espanjan Castellónin ja Tarragonan maakuntien rannikolla sijaitsevan Castorin kaasunporauslautan vaaratilanteet, kuten yli 500 maanjäristystä, joista joutuivat kärsimään suoraan tuhannet Euroopan kansalaiset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0308/2016),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 194 artiklassa nimenomaisesti säilytetään jäsenvaltion oikeus määrittellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot ja korostetaan solidaarisuuden ja ympäristönsuojelun huomioon ottamista;
- B. ottaa huomioon, että eurooppalaiset öljy- ja kaasulähteet voivat auttaa merkittäväällä tavalla tyydyttämään Euroopan nykyisiä energiatarpeita ja ovat erityisen tärkeitä energiaturvallisuuden ja energian monimuotoisuuden kannalta;
- C. panee merkille, että avomerellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa harjoitetaan yhä enenevässä määrin äärimmäisissä olosuhteissa ja että sillä voisi olla merkittäviä ja tuhoisia vaikutuksia meri- ja rannikkoalueiden ympäristöön ja talouteen;
- D. ottaa huomioon, että vaikka Pohjanmeren öljyn- ja kaasuntuotanto on viime vuosina vähentynyt, merellä käytettävien laitteistojen määrä kasvaa todennäköisesti Euroopassa tulevaisuudessa varsinkin Välimerellä ja Mustallamerellä;
- E. panee merkille, että öljyn- ja kaasunporauslauttojen aiheuttamilla onnettomuuksilla on vahingollisia rajatylittäviä seurauksia, minkä vuoksi EU:n toimet tällaisten onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi sekä niiden seurausten torjumiseksi ovat välttämättömiä ja perusteltuja;
- F. toteaa, että on tärkeää muistaa niitä 167 öljytyöntekijää, jotka menehtyivät traagisesti Skotlannissa Aberdeenin edustalla 6. heinäkuuta 1988 tapahtuneessa Piper Alpha -onnettomuudessa;

⁽¹⁾ EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 339, 21.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte (2014): ”Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area”, Euroopan komission energian pääosastolle laadittu loppuraportti.

⁽⁵⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 43.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- G. panee merkille, että Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun tutkimuksen, Yhteisen tutkimuskeskuksen tutkimuksen sekä eräiden muiden tutkimusten mukaan EU:n öljyn- ja kaasunporausalalla on sattunut useita tuhansia vaaratilanteita (tarkalleen ottaen 9 700 vuosina 1990–2007); panee merkille lisäksi, että näiden vaaratilanteiden, vaikka ne olisivat vähäisiäkin, kumulatiivisella vaikutuksella on vakavia ja pitkäaikaisia seurauksia meriympäristölle ja että tämä vaikutus olisi otettava huomioon direktiivissä;
- H. toteaa, että SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaan kaiken EU:n tällä alalla toteuttaman toiminnan tukena on oltava suojelun korkea taso, joka perustuu muun muassa ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisemisen periaatteisiin, saastuttaja maksaa -periaatteen ja kestävän kehityksen periaatteen;
- I. panee merkille, että EU:ssa ei ole sattunut yhtään suurta merellä tapahtunutta onnettomuutta vuoden 1988 jälkeen ja että 73 prosenttia EU:ssa tuotetusta öljystä ja kaasusta tulee Pohjanmeren rannikkojäsenvaltioista, joilla katsotaan jo olevan maailman parhaiten toimivat meriturvallisuusjärjestelmät; toteaa, että on tärkeää painottaa, että EU:lla on noin 68 000 kilometriä rantaviivaa ja että merellä käytettävien laitteistojen määrä lisääntyy todennäköisesti merkittävästi tulevaisuudessa varsinkin Välimerellä ja Mustallamerellä, minkä vuoksi on kiireellisesti pantava täytäntöön direktiivi 2013/30/EU ja varmistettava kaiken merellä tapahtuvan toiminnan kattava asianmukainen lainsäädäntökehys, ennen kuin tapahtuu vakava onnettomuus; toteaa, että SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaan unionin ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisevien toimien toteuttamisen periaatteisiin;
- J. toteaa, että vahinkovastuujärjestelmät ovat pääasiallinen keino, jolla saastuttaja maksaa -periaatetta sovelletaan, ja niillä varmistetaan, että yritykset asetetaan vastuuseen kaikista liiketoiminnasta aiheutuvista vahingoista ja niitä kannustetaan ottamaan käyttöön ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, kehittämään käytäntöjä ja toteuttamaan toimia, joilla tällaisten vahinkojen riski minimoidaan;
- K. toteaa, että vaikka meriturvallisuudirektiivi asettaa merellä tapahtuvaa toimintaa harjoittavat luvanhaltijat ehdottomasti vastuuseen kaikkien niiden toiminnasta aiheutuvien ympäristövahinkojen ehkäisemisestä ja korjaamisesta (7 artikla yhdessä 38 artiklan kanssa – jolla ympäristövastuudirektiivin soveltamisala laajennetaan käsittämään myös jäsenvaltioiden mannerjalusta), sen avulla ei ole onnistuttu vahvistamaan vastuuta koskevia kattavia unionin puitteita;
- L. katsoo, että on äärimmäisen tärkeää, että on käytettävissä tehokkaita ja riittäviä korvausmekanismeja ja nopeita ja asianmukaisia korvausvaatimusten käsittelymekanismeja korvausten hakemiseksi merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporaustoiminnasta ihmisille sekä eläimille ja ympäristölle aiheutuneista vahingoista ja että on myös käytettävissä riittävästi resursseja tärkeiden ekosysteemien ennalleen palauttamiseksi;
- M. toteaa, että meriturvallisuudirektiivissä ei säädetä merellä tapahtuviin onnettomuuksiin liittyviä siviilioikeudellisia vahingonkorvauksia koskevasta yhdenmukaistamisesta ja että nykyinen kansainvälinen oikeudellinen kehys tekee rajat ylittävien korvausvaatimusten menestyksellisen läpiviemisen vaikeaksi siviilioikeuden alalla;
- N. ottaa huomioon, että meriturvallisuudirektiivissä säädetään lupien myöntämiselle ehdot, joiden tarkoituksena on varmistaa, että luvanhaltijat eivät koskaan päädy tilanteeseen, jossa niillä ei ole teknisiä tai taloudellisia edellytyksiä vastata merellä tapahtuvan toimintansa seurauksista, ja joissa myös vaaditaan, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön menettelyt korvausvaatimusten nopean ja asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi, myös rajat ylittäviin tapahtumiin liittyvien korvausten osalta, sekä kestävien rahoitusvälineiden käytön helpottamiseksi (4 artikla);
1. suhtautuu myönteisesti ympäristövastuudirektiiviä 2004/35/EY ja ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä 2011/92/EU täydentävän meriturvallisuudirektiivin 2013/30/EU hyväksymiseen sekä Barcelonan yleis-sopimukseen sisältyvän offshore-pöytäkirjan ratifiointiin neuvostossa ja pitää niitä ensimmäisenä askeleena ympäristön, ihmisen toiminnan ja työntekijöiden turvallisuuden suojelussa; kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä saattaneet edellä mainittuja direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään, tekemään tämän mahdollisimman pian; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita takaamaan toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuden meriturvallisuudirektiivin 8 artiklan mukaisesti ja kehottaa komissiota arvioimaan, onko asianmukaista ottaa käyttöön vastuuta, korvauksia ja taloudellisia turvajärjestelyjä koskevat yhdenmukaistetummat säännöt sellaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia;

Torstai 1. joulukuuta 2016

2. pitää valitettavana, että meriturvallisuudirektiivissä ja ympäristövastuudirektiivissä onnettomuudet määritellään vakaviksi vain, jos niistä aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia vammoja, eikä niissä viitata lainkaan ympäristövaikutuksiin; korostaa, että vaikka onnettomuudesta ei aiheutuisi kuolonuhreja tai vakavia vammoja, sillä voi olla vakavia ympäristövaikutuksia sen laajuuden vuoksi tai siksi, että se vaikuttaa esimerkiksi suojelualueisiin, suojeltuihin lajeihin tai erityisen haavoittuviin elinympäristöihin;

3. korostaa, että saastuttaja maksaa -periaatteen tehokasta soveltamista merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustointaan olisi laajennettava niin, että se koskisi paitsi ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen kustannuksia – mikä nyt on saavutettu tietyssä määrin meriturvallisuudirektiivin ja ympäristövastuudirektiivin avulla – myös tavanomaisten vahingonkorvausvaatimusten kustannuksia ennalta varautumisen periaatteen ja kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti; kehottaa siksi komissiota harkitsemaan Norjan öljynporaustointia koskevan lain mallin mukaisen lakisääteisen korvausmekanismin perustamista merellä tapahtuvia onnettomuuksia varten ainakin kalastuksen ja rannikkomatkailemisen kaltaisilla aloilla, joille onnettomuuksista voisi olla vakavia seurauksia, sekä muilla sinisen talouden aloilla; suosittaa, että yhtiöiden toiminnanharjoittamiseen liittyvät väärinkäytökset ja vaaratilanteet arvioidaan määrällisesti ja laadullisesti siten, että arvio kattaa kaikki yhteisöille aiheutuneet sivuvaikutukset; korostaa ympäristövahinkoja koskevan vastuun osalta myös eroja ja puutteita ympäristövastuudirektiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamisessa, kuten komissiokin teki toisessa täytäntöönpanokertomuksessaan; kehottaa komissiota varmistamaan, että ympäristövastuudirektiivi pannaan täytäntöön tehokkaasti ja että merellä tapahtuvien onnettomuuksien ympäristövahinkoja koskevaa vastuuta sovelletaan asianmukaisesti koko unionissa;

4. pitää tässä yhteydessä valitettavana, ettei meriturvallisuudirektiivissä käsitellä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille kuuluvaa siviilioikeudellista vahingonkorvausvastuuta, kun vahingot ovat esimerkiksi ruumiinvammoja, omaisuusvahinkoja tai taloudellisia vahinkoja, jotka ovat aiheutuneet sekä suoraan että epäsuorasti;

5. pitää valitettavana myös sitä, että siviilioikeudellista vastuuta käsitellään eri tavoin eri jäsenvaltioissa; korostaa, että monissa merellä tapahtuvaa kaasuun liittyvää toimintaa harjoittavissa jäsenvaltioissa ei ole useimpiin kolmannen osapuolen esittämiin kanteisiin onnettomuuden aiheuttaman tavanomaisen vahingon korvaamisesta sovellettavia vastuuvollisuussäännöksiä; ottaa huomioon, että useimmissa jäsenvaltioissa ei ole korvausjärjestelmää eikä monissa jäsenvaltioissa ole vakuutuksia, joista toiminnanharjoittajat ja muut vastuussa olevat osapuolet saisivat riittävät varat kyetäkseen maksamaan vaaditut vahingonkorvaukset; korostaa lisäksi, että usein vallitsee epävarmuutta siitä, millä tavoin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät käsittelevät erilaisia siviilioikeudellisia vahingonkorvausvaatimuksia, joita merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaukseen liittyvistä vaaratilanteista voisi seurata; katsoo siksi, että tarvitaan EU:n sääntelykehys, joka perustuu edistyneimpien jäsenvaltioiden lainsäädäntöön ja kattaa ruumiinvammojen ja omaisuusvahinkojen lisäksi myös puhtaasti taloudelliset menetykset; toteaa, että sääntelykehyksellä on lisäksi varmistettava tehokkaat korvausmekanismit uhreille ja aloille (esimerkiksi kalastus ja rannikkomatkaileminen), joihin onnettomuuksilla voi olla merkittäviä vaikutuksia; kehottaa siksi komissiota arvioimaan, olisiko horisontaalinen EU:n sääntelykehys kollektiiviseksi oikeussuojakeinoiksi mahdollinen ratkaisu; pyytää komissiota kiinnittämään erityistä huomiota tähän seikkaan sen laatiessa meriturvallisuudirektiivin täytäntöönpanoa koskevaa kertomusta;

6. painottaa tältä osin, että tavanomaisia vahinkoja koskevia korvaus- ja korjausvaatimuksia vaikeuttavat lisäksi lainkäytöstä riita-asioissa annettujen säännösten aikarajoja koskevat säännökset, taloudelliset kustannukset, se, ettei kannetta voi nostaa yleisen edun perusteella eikä ole käytettävissä vahingonkorvausta koskevaa ryhmäkannetta, ja todisteita koskevat säännökset, jotka ovat hyvin erilaisia eri jäsenvaltioissa;

7. korostaa, että korvausjärjestelmien on pystyttävä käsittelemään rajat ylittäviä korvausvaatimuksia tehokkaasti, nopeasti, kohtuullisessa ajassa ja ilman eri ETA-maihin sijoittautuneiden asianomistajien välistä syrjintää; suosittaa, että järjestelmät kattavat sekä ensisijaiset että toissijaiset vahingot kaikilla kyseisillä aloilla, koska tällaiset onnettomuudet vaikuttavat laajempiin alueisiin ja niillä voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia; korostaa, että myös muiden naapurivaltioiden kuin ETA-maiden on noudatettava kansainvälistä oikeutta;

8. katsoo, että olisi vahvistettava merellä tapahtuviin onnettomuuksiin sovellettavat tiukat siviilioikeudellista vastuuta koskevat säännöt, jotta parannetaan merellä tapahtuvien onnettomuuksien uhrien (luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden) mahdollisuuksia käyttää oikeussuojakeinoja, koska se voi kannustaa merellä tapahtuvan toiminnan harjoittajia asianmukaiseen riskinhallintaan; katsoo, että taloudelliselle vastuulle ei tulisi vahvistaa enimmäismääriä;

Torstai 1. joulukuuta 2016

9. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan huomioon erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (pk-yrityksissä) merellä öljy- ja kaasuteollisuudessa työskentelevien työntekijöiden erityistilanteen; huomauttaa, että merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaukseen liittyvillä vaaratilanteilla voi olla erityisen vakavia vaikutuksia kalastus- ja matkailualaan ja muihin aloihin, joilla liiketoiminta on riippuvaista yhteisen meriympäristön hyvästä tilasta, koska nämä alat, joilla toimii myös monia pk-yrityksiä, voisivat kärsiä huomattavia taloudellisia vahinkoja, jos merellä sattuisi suuronnettomuus;

10. korostaa näin ollen, että on äärimmäisen tärkeää ajantasaistaa nykyiset vahinkovastuujärjestelmät jäsenvaltioissa sen varmistamiseksi, että jos näiden valtioiden vesillä sattuu vaaratilanne, se ei vaikuta kielteisesti kyseisen valtion eikä koko unionin merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan tulevaisuuteen, jos vaaratilanne ilmenee alueella, joka on suuressa määrin riippuvainen matkailutuloista; kehottaa näin ollen komissiota tarkastelemaan uudelleen tarvetta ottaa käyttöön korjaus- ja korvausvaatimusjärjestelmiä koskevat unionin yhteiset standardit;

11. korostaa, että merellä käytettävien laitteistojen kartoittamisesta, tutkimisesta ja toiminnasta aiheutuneiden oheisvaurioiden uhrit on määriteltävä tahoiksi, jotka voivat saada korvauksia;

12. panee merkille, että komissio aikoo ryhtyä järjestelmälliseen tiedonkeruuseen avomerellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta unionissa vastaavien viranomaisten ryhmän (EUOAG) avulla voidakseen analysoida kattavammin vastuuta koskevien kansallisten säännösten vaikuttavuutta ja soveltamisalaa;

13. painottaa, että komission on tarkastettava säännöllisesti, ovatko kansalliset oikeusjärjestelmät ja yritykset meriturvallisuudirektiivin vastuu- ja korvaussäännösten vaatimusten mukaisia, mukaan lukien merellä toimivien yritysten tilinpäätösten tarkastaminen, ja ryhdyttävä toimiin, jos sääntöjä rikotaan, jotta voidaan estää vakavat onnettomuudet ja rajoittaa niiden vaikutusta ihmisiin ja ympäristöön; suosittelee luomaan yhteisen EU-tason mekanismin vaara- ja väärinkäytöstilanteita varten;

14. korostaa, että on löydettävä tasapaino kahden näkökohdan välillä, eli sen, että riittävät korvaukset maksetaan uhreille nopeasti, ja toisaalta sen, että lainvastaisten korvausten maksaminen estetään (niin kutsuttu ”tulvaporrtiongelmä”), lisäämällä varmuutta monien merellä toimivien yritysten taloudellisen vastuun tasosta ja välttämällä pitkäkestoisia ja kalliita oikeudenkäyntejä;

15. pitää valitettavana, ettei mikään jäsenvaltio nimenomaisesti käytä taloudellisia turvajärjestelyjä, jotka koskevat korvausta merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaukseen liittyvistä vaaratilanteista seuraavia tavanomaisia vahinkoja koskevista vaateista; korostaa tässä yhteydessä, että liiallinen riippuvuus vakuutuksesta voisi mahdollisesti johtaa taloudellisten turvajärjestelyjen suljettuihin markkinoihin, mistä ehkä seuraisi kilpailun puutetta ja korkeampia kustannuksia;

16. pitää valitettavana, että taloudellisia turvajärjestelyjä ei käytetä EU:ssa riittävästi kaikkein kalleimmiksi tulleista merellä tapahtuvista onnettomuuksista aiheutuvien vahinkojen kattamiseksi; toteaa, että yksi syistä voi olla se, että vahinkovastuun laajuus ei ehkä joissakin jäsenvaltioissa edellytä tällaisia järjestelyjä;

17. kehottaa jäsenvaltioita antamaan yksityiskohtaisia tietoja siitä, mitä rahoitusvälineitä on käytetty ja onko merellä tapahtuneiden onnettomuuksien, myös kaikkein kalleimmiksi tulleiden, aiheuttamat kustannukset katettu riittävällä tavalla;

18. katsoo, että kaikki toteennäytettyä vastuuta sekä sovellettuja seuraamuksia koskevat yksityiskohdat olisi julkistettava, jotta ympäristövahinkojen todelliset kustannukset tulevat kaikkien tietoon;

19. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita kehittämään taloudellisia turvajärjestelyjä, jotka koskevat korvausta merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaukseen tai kuljetukseen liittyvistä vaaratilanteista johtuvista tavanomaisia vahinkoja koskevista vaateista, myös maksukyvyttömyystapauksissa; katsoo, että tämä voisi rajoittaa toiminnanharjoittajien satunnaispäästöä koskevan vastuun ulkoistamista julkisista varoista maksettavaksi, mikä muutoin olisi tehtävä korvauskustannusten kattamiseksi, jos säännöt pysyvät sellaisina kuin ne ovat; katsoo, että tällaisissa tapauksissa olisi harkittava avomeriteollisuuden suorittamiin maksuihin perustuvan rahaston perustamista;

Torstai 1. joulukuuta 2016

20. katsoo, että on välttämätöntä tutkia, missä määrin rikosoikeudellisen vastuun käyttöönotto EU:n tasolla lisää siviilioikeudellisten seuraamusten jatkeeksi varoittavan tason, joka edistää ympäristönsuojelua ja turvatoimien noudattamista; suhtautuu siksi myönteisesti siihen, että EU ottaa käyttöön ympäristörikosdirektiivin 2008/99/EY, jolla yhdenmukaistetaan tietyistä EU:n ympäristölainsäädännön rikkomisista määrättäviä seuraamuksia; pitää kuitenkin valitettavana, että ympäristörikosdirektiivin soveltamisala ei kata kaikkia meriturvallisuusdirektiivin sisältämiä toimia; pitää myös valitettavana, ettei rikosten määritelmiä eikä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuden rikkomisesta määrättäviä vähimmäisseuraamuksia ole yhdenmukaistettu EU:ssa; kehottaa komissiota sisällyttämään vakavat öljyonnettomuudet ympäristörikosdirektiivin soveltamisalaan ja toimittamaan parlamentille ensimmäisen meriturvallisuusdirektiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksensa hyvissä ajoin ja viimeistään 19. heinäkuuta 2019;

21. kehottaa komissiota tekemään tarvittavat tutkimukset, jotta voitaisiin määritellä yksittäisten jäsenvaltioiden ja näiden rannikkoalueiden altistuminen taloudellisille riskeille ottamalla huomioon alueiden taloudellisen ja alakohtaisen painotuksen, öljyn- ja kaasunporaustoiminnan merkityksellisyyden, näiden toimintaolosuhteet, meriveden ja tuulen virtausnopeuden kaltaiset ilmasto-olosuhteisiin vaikuttavat tekijät sekä sovellettavat ekologiset normit; suosittelee, että laitosten lopettaessa toimintansa otetaan käyttöön suojaimekanismeja ja turvavyöhykkeitä, ja panee tyytyväisenä merkille, että alalla on rakennettu neljä porauskaivon peittämiseen tarkoitettua laitetta, joilla voidaan vähentää öljyvetoja merellä tapahtuvassa onnettomuustilanteessa;

22. kehottaa toteuttamaan arktista aluetta varten räätälöidyn ympäristövaikutusten arvioinnin kaikesta arktisella alueella toteutettavasta toiminnasta, koska alueen ekosysteemit ovat erityisen haavoittuvia ja läheisesti yhteydessä globaaliin biosfääriin;

23. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön uusia toimenpiteitä, jotka turvaisivat tehokkaasti merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan ennen kuin tapahtuu vakava onnettomuus;

24. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan edelleen mahdollisuutta kansainvälisen ratkaisun löytämiseen, kun otetaan huomioon, että monet EU:ssa toimivat öljy- ja kaasuyhtiöt harjoittavat toimintaa kaikkialla maailmassa ja että globaali ratkaisu varmistaisi maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset vahvistamalla alan yhtiöiden valvontaa unionin rajojen ulkopuolella; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan pikaisesti joulukuussa 2015 tehdyn Pariisin ilmastopöytäkirjan;

25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0479

Kongon demokraattisen tasavallan tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta (2016/3001(RSP))**

(2018/C 224/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kongon demokraattisesta tasavallasta, erityisesti 10. maaliskuuta 2016 ⁽¹⁾ ja 23. kesäkuuta 2016 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon EU:n Kongon demokraattisen tasavallan -edustuston lausumat maan ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti 23. marraskuuta 2016 ja 24. elokuuta 2016 annetut lausumat,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 15. kesäkuuta 2016 antaman päätöslauselman vaaleja edeltävästä tilanteesta ja turvallisuustilanteesta Kongon demokraattisessa tasavallassa,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2016 annetun EU:n paikallisen julkilausuman Kongon demokraattisen tasavallan ihmisoikeustilanteesta sekä 2. elokuuta 2016 ja 24. elokuuta 2016 annetut EU:n paikalliset julkilausumat Kongon demokraattisen tasavallan vaaliprosessista maassa käynnistetyn kansallisen vuoropuhelun jälkeen,
- ottaa huomioon 27. heinäkuuta 2015 annetun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vuosikertomuksen ihmisoikeustilanteesta ja YK:n yhdistetyn ihmisoikeuksien toimiston toimista Kongon demokraattisessa tasavallassa,
- ottaa huomioon Afrikan unionin, Yhdistyneiden kansakuntien, Euroopan unionin ja ranskankielisten maiden järjestön (Organisation internationale de la francophonie) 16. helmikuuta 2016 ja 5. kesäkuuta 2016 antamat yhteiset lehdistötiedotteet, joissa järjestöt korostivat osallistavan poliittisen vuoropuhelun tarvetta Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä sitoutumistaan Kongon toimijoiden tukemiseen maan demokratian vakauttamisessa,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tiedottajan 15. elokuuta 2016 antaman julkilausuman väkivallasta Kongon demokraattisessa tasavallassa,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2016 ja 17. lokakuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät Kongon demokraattisesta tasavallasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Kongon demokraattisesta tasavallasta, erityisesti päätöslauselman 2293 (2016) Kongon demokraattiselle tasavallalle määrätyn seuraamusjärjestelmän ja asiantuntijaryhmän toimeksiannon uusimisesta sekä päätöslauselman 2277 (2016), jolla jatkettiin Yhdistyneiden kansakuntien vakauttamisoperaatiota Kongon demokraattisessa tasavallassa (MONUSCO),
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 15. heinäkuuta ja 21. syyskuuta 2016 antamat lehdistötiedotteet Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajien 20. syyskuuta 2016 esittämän julkilausuman, jossa kehoitettiin rauhallisuuteen kriisin ratkaisemiseksi vuoropuhelulla ja perustuslakia noudattaen,
- ottaa huomioon Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja 25. kesäkuuta 2005 ja 22. kesäkuuta 2010 tarkistetun kumppanuussopimuksen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0290.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- ottaa huomioon kesäkuussa 1981 annetun ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon demokratiaa, vaaleja ja hyvää hallintoa koskevan Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon 18. helmikuuta 2006 annetun Kongon demokraattisen tasavallan perustuslain,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että Joseph Kabila on ollut Kongon demokraattisen tasavallan presidenttinä vuodesta 2001 lähtien; toteaa, että presidentti Kabilan toimikausi päättyy 20. joulukuuta 2016 ja presidentin toimikaudet on rajattu maan perustuslaissa kahteen; toteaa, että seuraavat presidentinvaalit ja parlamenttivaalit oli alun perin tarkoitus pitää vuoden 2016 loppuun mennessä;
- B. toteaa, että presidentti Kabila on viimeisten kahden vuoden aikana käyttänyt hallinnollisia ja teknisiä keinoja vaalien viivyttämiseksi ja vallassa pysymiseksi perustuslain mukaisen kautensa jälkeen;
- C. toteaa, että ensimmäinen yritys maan perustuslain muuttamiseksi siten, että Kabila voisi toimia presidenttinä kolmannen toimikauden, kilpistyi vuonna 2015 kansalaisyhteiskunnan tiukka vastustukseen ja aktivoitumiseen; toteaa, että tällaiset yritykset ovat voimistaneet poliittisia jännitteitä ja lietsoneet levottomuuksia ja väkivaltaa koko maassa, joka näyttää nyt ajautuneen vaalien suhteen umpikujaan;
- D. ottaa huomioon, että marraskuussa 2015 presidentti Kabila ilmoitti kansallisen vuoropuhelun käynnistämisestä; toteaa, että myöhemmin Afrikan unioni nimitti Togon entisen pääministerin Edem Kodjon edistämään kansallista poliittista vuoropuhelua; toteaa, että kaksi huomattavaa oppositioyhmää kieltäytyi osallistumasta mielestään ei-osallistavaan ja epädemokraattiseen vuoropuheluun, jota pidettiin myös viivytystaktiikkana;
- E. ottaa huomioon, että Afrikan unioni, Yhdistyneet kansakunnat, Euroopan unioni ja ranskankielisten maiden järjestö korostivat yhdessä vuoropuhelun merkitystä ja sitä, että on tärkeää pyrkiä saamaan poliittisten toimijoiden välille sopimus, joka kunnioittaa demokratiaa ja oikeusvaltioperiaatetta, ja kehottivat kaikkia Kongon poliittisia toimijoita toimimaan täysimääräisessä yhteistyössä myös Edem Kodjon kanssa;
- F. toteaa, että presidentti Kabila ja osa oppositiosta allekirjoittivat 18. lokakuuta 2016 sopimuksen presidentinvaalien lykkäämisestä huhtikuuhun 2018; toteaa, että tämän sopimuksen mukaisesti presidentti Kabila, joka siis saa jäädä valtaan vuoden 2016 jälkeen, nimitti oppositiota edustavan Samy Badibangan uudeksi väliaikaiseksi pääministeriksi muodostamaan maahan uuden hallituksen;
- G. ottaa huomioon, että tammikuusta 2015 lähtien Kongon turvallisuus- ja tiedustelupalvelut ovat kiristäneet sellaisten rauhanomaisten aktivistien sekä opposition ja kansalaisyhteiskunnan jäsenten valvontaa, jotka vastustavat pyrkimyksiä pitää presidentti Kabila vallassa perustuslain sallimien kahden toimikauden päätyttyä;
- H. toteaa, että ihmisoikeusaktivistit ovat toistuvasti raportoineet maan ihmisoikeustilanteen ja ilmaisun- ja kokoontumisvapauden sekä mielenosoittamista koskevan vapauden heikentymisestä ennen vaaleja; toteaa, että tähän kuuluu liiallinen voimankäyttö rauhanomaisia mielenosoittajia, toimittajia, poliittisia johtajia ja muita vastaan;
- I. toteaa, että edelleen kiihtyvä väkivalta sekä ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden loukkaukset ja erityisesti kohdennetut operaatiot ja mielivaltaiset pidätykset haittaavat kaikkia pyrkimyksiä Kongon demokraattisen tasavallan tilanteen sääntelyyn ja vakauttamiseen;
- J. ottaa huomioon erityisesti tiedot, joiden mukaan yli 50 ihmistä tapettiin 19. ja 20. syyskuuta 2016 Kinshasassa pidetyissä mielenosoituksissa ja monia muita katosi; toteaa, että LUCHA- ja Filimbi-liikkeiden jäseniä on edelleen laittomasti pidätettyinä; toteaa, että tiedotusvälineitä, esimerkiksi Radio France Internationale (RFI) ja Radio Okapi, on suljettu tai niitä häiritään; ottaa huomioon, että YK:n yhdistetyn ihmisoikeuksien toimiston mukaan 19.–21. syyskuuta 2016 järjestettyjen mielenosoitusten aikana raportoitiin 422 ihmisoikeusloukkausta, joihin poliisi ja turvallisuusjoukot olivat syyllistyneet;

Torstai 1. joulukuuta 2016

- K. toteaa humanitaaristen järjestöjen katsovan, että poliittinen epävakaus on ajamassa maan kaaokseen ja saa sen väestön, joka jo valmiiksi on kärsinyt menneistä ja nykyisistä kriiseistä, vaipumaan äärimmäiseen köyhyyteen ja turvattomuuteen ja että yli 5 miljoonaa ihmistä on tällä hetkellä ruoka-avun tarpeessa;
- L. toteaa Euroopan unionin korostaneen, että mahdollinen vaalien lykkäämistä koskeva päätös on tehtävä kongolaisten sidosryhmien keskuudessa käytävän osallistavan, puolueettoman ja avoimen poliittisen vuoropuhelun puitteissa ennen presidentti Kabilan toimikauden päättymistä joulukuussa 2016;
- M. ottaa huomioon, että vuosina 2014–2020 Kongon demokraattisen tasavallan maaohjelmassa, jota rahoitetaan 620 miljoonalla eurolla 11:nneistä Euroopan kehitysrahastosta, on asetettu painopisteiksi hallintotavan ja oikeusvaltion periaatteen vahvistaminen, mihin kuuluu oikeuslaitoksen, poliisivoimien ja armeijan uudistaminen;
1. pitää valitettavana, että viime viikkojen mielenosoituksissa on kuollut ihmisiä, ja ilmaisee syvimmän myötätuntonsa uhrien perheille ja Kongon demokraattisen tasavallan koko kansalle;
 2. on hyvin huolissaan kasvavasta epävakaudesta Kongon demokraattisessa tasavallassa tässä kireässä vaaleja edeltävässä tilanteessa; muistuttaa maan viranomaisia ja etenkin presidenttiä siitä, että heidän tehtävänä on suojella maan kansalaisia maan kaikilla alueilla ja etenkin suojella heitä kaikenlaiselta huonolta kohtelulta ja rikoksilta ja noudattaa hallinnossa tinkimättä oikeusvaltioperiaatetta;
 3. pitää valitettavana, että hallitus ja riippumaton kansallinen vaalilautakunta (CENI) eivät järjestä presidentinvaaleja perustuslain mukaisessa määräajassa; muistuttaa kehottaneensa toimittamaan vaalit asianmukaisesti ja ajallaan Kongon perustuslakia sekä demokratiaa, vaaleja ja hyvää hallintoa koskevaa Afrikan peruskirjaa täysimääräisesti noudattaen ja korostaa Kongon hallituksen vastuuta taata toimintaolosuhteet, jotka mahdollistavat avoimien, uskottavien ja osallistavien vaalien järjestämisen mahdollisimman pian;
 4. muistuttaa Kongon demokraattisen tasavallan Cotonoun sopimuksen mukaisesti antamasta sitoumuksesta kunnioittaa demokratiaa, oikeusvaltion periaatteita ja ihmisoikeuksia, joihin kuuluvat sananvapaus, tiedotusvälineiden vapaus, hyvä hallintotapa ja avoimuus poliittisissa viroissa; toteaa, että vuoropuhelu, jota Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisten kanssa yritetään Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti käydä, jotta vaaliprosessista saadaan lopullinen selvyys, on jäämässä tuloksettomaksi;
 5. kehottaa unionia toteuttamaan konkreettisempia toimia ja käynnistämään välittömästi Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisen menettelyn ja hyväksymään kohdennettuja pakotteita, mukaan lukien viisumikielto ja varojen jäädyttäminen, niitä korkeita virkamiehiä ja armeijan edustajia vastaan, jotka ovat vastuussa mielenosoitusten väkivaltaisesta tukahduttamisesta ja poliittisesta umpikujasta, joka estää rauhanomaisen ja perustuslaillisen vallansiirron; toteaa, että näihin kuuluvat etenkin Kalev Mutond, kenraalimajuri John Lumbi, kenraali Ilunga Kampete, Evariste Boshab, kenraalimajuri Gabriel Amisi Kumba ja kenraali Célestin Kanyama;
 6. kehottaa kaikkia poliittisia toimijoita käymään rauhanomaista ja rakentavaa vuoropuhelua sekä estämään nykyisen poliittisen kriisin syvenemisen ja pidättäytymään jatkossa väkivallasta ja provokaatioista; pitää myönteisinä Kongon kansallisen episkopaalisen konferenssin (CENCO) pyrkimyksiä saada aikaan entistä laajempi konsensus poliittisesta siirtymäprosessista; kehottaa sekä viranomaisia että oppositiota pidättäytymään toimista tai lausunnoista, jotka voisivat jälleen lietsoa levottomuutta; myöntää samalla, että tarvitaan siirtymäkausi, jonka aikana presidentin tehtävien hoitamista valvoo siirtymäkauden neuvosto, jossa oppositiolla on oltava vahva asema;
 7. on syvästi huolestunut ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä ja poliittisen liikkumatilan entistä tarkemmasta rajoittamisesta Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä erityisesti oikeusjärjestelmän välineellistämistä ja ihmisoikeuksien puolustajiin, poliittisiin vastustajiin ja toimittajiin kohdistetusta väkivallasta ja pelottelusta; vaatii vapauttamaan välittömästi ja ehtoitta kaikki poliittiset vangit; pyytää viranomaisia luopumaan välittömästi kaikista tiedostusvälineisiin kohdistuvista rajoituksista;
 8. on edelleen erittäin huolissaan riippumattoman keskusvaalilautakunnan todellisesta roolista, sillä vaaliprosessin legitimiys riippuu pitkälti kyseisestä lautakunnasta; muistuttaa, että vaalilautakunnan olisi oltava puolueeton ja osallistava instituutio, jolla on riittävät resurssit laaja-alaiseen ja avoimeen toimintaan;

Torstai 1. joulukuuta 2016

9. kehottaa tutkimaan perinpohjaisesti ja avoimesti ihmisoikeusloukkaukset, joita on väitetty tapahtuneen mielenosoitusten aikana, jotta niistä vastuussa olevat saadaan selville ja voidaan saattaa tilille teoistaan;
 10. kehottaa EU:n valtuuskuntaa seuraamaan edelleen tiiviisti Kongon demokraattisen tasavallan kehitystä ja käyttämään kaikkia asianmukaisia keinoja ja välineitä ihmisoikeuksien puolustajien ja demokratialiikkeiden tukemiseksi; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa harkitsemaan EU:n valtuuskunnan välityshaluiksi lisäämistä, jotta voidaan tehdä yhteistyötä Afrikan unionin kanssa osallistavamman poliittisen vuoropuhelun tukemiseksi sekä poliittisen kriisin syvenemisen ja väkivaltaisuuksien leviämisen estämiseksi;
 11. edellyttää, että Afrikan unioni osallistuu suuremmissa määrin sen varmistamiseen, että Kongon perustuslakia noudatetaan täysimääräisesti; kehottaa luomaan pysyvän vuoropuhelun Suurten järvien alueen maiden välille, jotta voidaan estää alueen epävakauden paheneminen; pitää näin ollen myönteisenä Luandassa lokakuussa 2016 järjestettyä Suurten järvien alueen kansainvälistä konferenssia, jossa arvioitiin Kongon demokraattisen tasavallan tilannetta;
 12. palauttaa mieliin, että rauha ja turvallisuus ovat ennakoedellytyksiä vaalien onnistumiselle ja vakaan poliittisen toimintaympäristön kehittymiselle; on tässä yhteydessä tyytyväinen, että Yhdistyneiden kansakuntien vakauttamisoperaatiota Kongon demokraattisessa tasavallassa (MONUSCO) jatkettiin ja että sen valtuuksia suojella siviilejä ja vaalia ihmisoikeuksia vaalien yhteydessä jatkettiin;
 13. muistuttaa olevansa syvästi huolestunut Kongon demokraattisen tasavallan hälyttävästä humanitaarisesta tilanteesta; kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita jatkamaan apuaan Kongon demokraattisen tasavallan ihmisille, jotta voitaisiin parantaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien elinoloja ja torjua väestön siirtymisen, heikon ruokaturvan ja luonnonkatastrofien seurauksia;
 14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Kongon demokraattisen tasavallan hallitukselle ja parlamentille, Afrikan unionille, YK:n pääsihteerille ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0480

Energian saatavuus kehitysmaissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 energian saatavuudesta kehitysmaissa (2016/2885(RSP))**

(2018/C 224/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti energian saatavuutta koskevan tavoitteen 7, kestävää kulutusta ja tuotantoa koskevan tavoitteen 12 sekä ilmastonmuutosta koskevan tavoitteen 13,
- ottaa huomioon YK:n vuonna 2011 käynnistämän aloitteen ”Kestävää energiaa kaikille” (SE4ALL),
- ottaa huomioon komission ”Energising Development” -aloitteen, joka käynnistettiin vuonna 2012 ja jolla halutaan tuoda kestävä energia 500 miljoonan uuden ihmisen ulottuville kehitysmaissa vuoteen 2030 mennessä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 208 artiklan, jossa määrätään, että köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen on EU:n kehityspolitiikan päätavoite,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 191 artiklan ja EU:n ilmastopolitiikan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteen I, jossa on kestävä energiaa maantieteellisissä ohjelmissa koskevia määräyksiä, ja sen liitteen II, jonka mukaan kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) globaaleja julkishyödykkeitä ja haasteita koskevaan temaattiseen ohjelmaan sisältyy kestävä energiaa koskeva osa-alue,
- ottaa huomioon DCI:n ja Euroopan kehitysrahaston (EKR) asiaankuuluvat ohjelmasuunnitteluasiakirjat, kuten maaohjelmat, joihin sisältyy energiaa koskeva toiminta-alue, ja vuotuiset toimintaohjelmat, joilla maaohjelmat pannaan täytäntöön,
- ottaa huomioon vuonna 2014 käynnistetyn Africa Clean Energy Corridor -aloitteen, jolla pyritään nopeuttamaan uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa Afrikassa sekä vähentämään hiilidioksidipäästöjä ja riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista,
- ottaa huomioon, että se tarkastelee asiaankuuluvia DCI:n ja EKR:n ohjelmasuunnitteluasiakirjojen luonnoksia, ennen kuin DCI- ja EKR-komitea hyväksyvät ne,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) sopimuspuolten 21. konferenssin (COP 21), joka pidettiin joulukuussa 2015 Pariisissa, sekä kaikkien aikojen ensimmäisen maailmanlaajuisen ja oikeudellisesti sitovan ympäristösopimuksen eli Pariisin sopimuksen hyväksymisen,
- ottaa huomioon Marrakeshissa 7.–18. marraskuuta 2016 pidetyn ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten 22. konferenssin (COP 22),

⁽¹⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2016 New Yorkissa Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen yhteydessä järjestetyn uusiutuvaa energiaa sekä Euroopan unionin ja Afrikan unionin kumppanuutta käsittelevän korkean tason kokouksen, jonka puheenjohtajina toimivat Afrikan unionin puheenjohtaja Idriss Déby, Guinean tasavallan presidentti Alpha Condé, Afrikan unionin komission puheenjohtaja Nkosazana Dlamini-Zuma ja Afrikan kehitys pankin pääjohtaja Akinwumi Adesina ja jossa olivat läsnä Euroopan unionin edustajina komission kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston pääjohtaja Stefano Manservigi ja kestävän energian ja ilmastonmuutoksen yksikön C6 yksikönpäällikkö Felice Zaccheo sekä Ranskan edustajana ympäristöasioista sekä kestävästä kehityksestä ja energia-asioista vastaava ministeri Ségolène Royal,
 - ottaa huomioon 16. marraskuuta 2000 julkaistun Maailman patokomission raportin ”A new framework for decision-making”,
 - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 kehitysmaiden patoinfrastruktuurien vahvistamisen rahoittamisesta ⁽¹⁾, 2. helmikuuta 2012 EU:n kehitysyhteistyöstä energian yleistä saatavuutta vuoteen 2030 mennessä koskevan tavoitteen tukemiseksi ⁽²⁾ ja 12. kesäkuuta 2012 aiheesta ”Energiapoliittinen yhteistyörajanaapureiden kanssa: strateginen lähestymistapa varmaan, kestäväan ja kilpailukykyiseen energiahuoltoon” ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon 6. lokakuuta 2015 annetun EU:n tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 15/2015 ”Uusiutuvan energian tukeminen Itä-Afrikassa energia-alan AKT-EU-välineestä”,
 - ottaa huomioon suullisen kysymyksen komissiolle energian saatavuudesta kehitysmaissa (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että kohtuuhintaisen, luotettavan ja turvallisen energian kestävä saatavuus on elintärkeää, jotta voidaan täyttää ihmisen perustarpeet ja -oikeudet, muun muassa oikeus saada puhdasta vettä ja jätevesihuoltoa, oikeus turvalliseen ja vakaaseen toimintaympäristöön sekä terveydenhuoltoon, lämmitykseen ja koulutukseen; katsoo, että tämä on välttämätöntä lähes kaikessa taloudellisessa toiminnassa sekä merkittävä kehitystä edistävä tekijä; toteaa, että energian saatavuuteen liittyy myös turvallisuus- ja geopoliittisia tekijöitä ja että energiakysymyksistä voi tulla konfliktien taustatekijöitä;
- B. toteaa, että 1,2 miljardilta ihmiseltä puuttuu sähkö ja vieläkin useammalle sähkön saatavuus on epävarmaa; huomauttaa, että puolet vailla sähköä olevista asuu Afrikassa; toteaa, että heidän määränsä on kasvussa, sillä väestö kasvaa Afrikassa nopeammin kuin energian saatavuutta pystytään lisäämään;
- C. ottaa huomioon, että sähkön saatavuuden kannalta Saharan eteläpuolisen Afrikan tilanne on pahin koko maailmassa, mutta alueen energia-alan kehittyessä Saharan eteläpuolinen Afrika kuluttaa todennäköisesti vuoteen 2040 mennessä saman verran sähköä kuin Intia ja Lätinalainen Amerikka kuluttivat yhteensä vuonna 2010;
- D. toteaa, että yli 70 prosenttia energian kokonaiskulutuksesta Afrikassa on peräisin uusiutuvista energialähteistä, mutta lähes kaikki siitä on kuitenkin peräisin biomassan perinteisistä käyttömuodoista; toteaa, että myös muiden energialähteiden hyödyntämisen mahdollisuudet ovat valtavat etenkin aurinkoenergian ja tuulivoiman aloilla;
- E. ottaa huomioon, että Afrikan väestönkehitys vaikuttaa jatkossa merkittävästi kasvintuotannon maankäyttötarpeisiin ja polttopuun tarpeeseen;
- F. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisen metsäkadon osuus kaikista hiilidioksidipäästöistä on lähes 20 prosenttia; toteaa, että perinteisen biomassan ja tehtomien liesien laaja käyttö vaarantaa metsät ja pensasmaat monilla Afrikan mantereiden alueilla;

⁽¹⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUVL C 239 E, 20.8.2013, s. 83.

⁽³⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- G. ottaa huomioon, että 2,3 miljardia ihmistä käyttää ruoanlaittoon perinteistä biomassaa, kuten hiiltä, mikä vaikuttaa usein erittäin haitallisesti terveyteen ja ympäristöön; toteaa, että näiden materiaalien käytöstä aiheutuva rasite kohdistuu suhteettomasti naisiin, sillä esimerkiksi polttopuiden kerääminen voi viedä aikaa ja myös vaarantaa heidän turvallisuutensa; painottaa, että tehokkaampien liesien käyttö vähentää ruoanvalmistukseen kuluvaan aikaa ja vaivaa;
- H. ottaa huomioon, että Afrikan mantereella on maapallon suurimmat uusiutuvat energiavarat ja että sähköistäminen on siellä viivästynyt kaikkein eniten;
- I. huomauttaa, että energiaköyhyys on yleisintä maaseudulla, mutta myös energian saatavuus kaupunkien nopeasti kasvavilla reuna-alueilla on valtava haaste maantieteellisten tosiasioiden, liitettävyyden ja infrastruktuurin puutteen vuoksi; toteaa, että Afrikan köyhimpien maiden energiakulut ovat suurimmat;
- J. pitää erittäin tärkeänä, että vielä kehittyvien maaseudun sähköistämismarkkinoiden kehittämistä jatketaan, kunnes ne ovat täysin kehittyneet ja omavaraiset, ja että tuetaan enemmän ohjelmia, joissa keskitytään uusiutuviin, energiatehokkaisiin, pienimuotoisiin ja hajautettuihin energiaratkaisuihin;
- K. ottaa huomioon, että energiaköyhyydellä on myös sukupuoliluottavuus; toteaa, että energiaköyhyyden seuraukset ovat haitallisempia naisille;
- L. ottaa huomioon, että yleismaailmallisessa kestävästä kehityksestä tavoitteessa 7 pyritään varmistamaan kaikille mahdollisuus kohtuuhintaiseen, luotettavaan, kestäväan ja nykyaikaiseen energiaan vuoteen 2030 mennessä; toteaa, että myös ilmastositoumusten täyttäminen edellyttää tehokkaita ja järkeviä toimia energia-alalla ja että tämän vuoksi Afrikalla on kaksinkertainen haaste, koska sen on parannettava merkittävästi kansalaistensa mahdollisuutta saada perusenergiapalveluja ja samalla täytettävä ilmastositoumuksen mukaiset sitoumuksensa;
- M. ottaa huomioon, että YK:n ympäristöohjelman (UNEP) raportissa maailmanlaajuisista suuntauksista uusiutuvaan energiaan vuonna 2016 tehtävistä investoinneista todetaan, että uusiutuvan energian uuteen tuotantokapasiteettiin vuosittain koko maailmassa tehtävät investoinnit olivat yli kaksinkertaiset verrattuna hiili- ja kaasuvoimaloihin vuonna 2015 tehtyihin investointeihin; toteaa, että vuonna 2015 uusiutuvan energian markkinoita hallitsivat aurinkosähkö ja tuulivoima; huomauttaa, että vuonna 2015 uusiutuviin energialähteisiin investoitiin ensimmäistä kertaa enemmän kehitysmaissa kuin kehittyneissä maissa;
- N. ottaa huomioon, että 16. marraskuuta 2000 julkaistussa Maailman patokomission raportissa todetaan, että suuret padot eivät ole onnistuneet tuottamaan niin paljon sähköä eivätkä niin paljon vettä tai torjumaan niin hyvin tulvavahinkoja kuin odotettiin, ja niiden sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ovat olleet valtavat ja ponnistelut näiden vaikutusten lievittämiseksi ovat enimmäkseen epäonnistuneet;
- O. ottaa huomioon, että energian yleistä saatavuutta koskevan tavoitteen saavuttaminen ja ilmasto-oikeudenmukaisuuden tavoitteen saavuttaminen ovat sidoksissa toisiinsa;
- P. ottaa huomioon, että ilmasto-oikeudenmukaisuudessa yhdistetään toisiinsa ihmisoikeudet ja kehitys, jotta omaksutaan ihmislähtöinen lähestymistapa, turvataan heikoimmassa asemassa olevien ihmisten oikeudet sekä jaetaan tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti ilmastomuutoksen rasitteet, hyödyt ja vaikutukset;
- Q. huomauttaa, että ilmastomuutokseen nähden epäjohtamukaiset ilmastorahoitusvirrat ja teknologian siirrot voivat heikentää Afrikan päättäjien tahtoa kehittää uusiutuva energia Afrikan teollistumissuunnitelman noudattamiseksi;
- R. toteaa, että Pariisin sopimuksessa korostetaan tarvetta edistää kestävästä energiasta yleistä saatavuutta kehitysmaissa ja etenkin Afrikassa tehostamalla uusiutuvien energialähteiden kehittämistä;

Torstai 1. joulukuuta 2016

- S. toteaa, että on saatu runsaasti näyttöä ja saavutettu laaja yksimielisyys siitä, että uusiutuvan energian pienimuotoinen, hajautettu tuotanto sekä paikalliset verkot ja verkon ulkopuoliset ratkaisut ovat usein tehokkaimpia keinoja ja että tällaisilla ratkaisuilla voidaan yleensä vaikuttaa eniten yleiseen kehitykseen ja minimoida parhaiten tai estää ympäristöön kohdistuvat haittavaikutukset;
- T. ottaa huomioon, että DCI-asetuksessa korostetaan uusiutuvan energian paikallista tuotantoa ja että DCI:n ja EKR:n ohjelmat ja hankkeet energia-alalla olisi suunniteltava siten, että otetaan huomioon kokemukset uusiutuvan energian hajautetun tuotannon eduista;
- U. toteaa, että EU:n kehitysapu energia-alalla on lisääntynyt rajusti ja näiden menojen odotetaan nousevan 3,5 miljardiin euroon kaudella 2014–2020; huomauttaa, että 30 maaohjelmassa, joista puolet koskee Afrikan maita, on energiaa koskeva toiminta-alue;
- V. toteaa, että vuonna 2005 perustetulla energia-alan AKT-EU-välineellä pyritään edistämään maaseutualueilla ja kasvukeskusten ulkopuolisilla alueilla elävien köyhien ihmisten pääsyä nykyaikaisten energiapalvelujen piiriin ja keskitytään erityisesti Saharan eteläpuoliseen Afrikkaan ja uusiutuviin energialähteisiin; toteaa, että asiaa koskevassa EU:n tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 15/2015 esitetään komissiolle useita suosituksia, jotka koskevat hankkeiden huolellisempaa valitsemista sekä niiden seurannan vahvistamista ja kestävyysnäkymien parantamista;
- W. ottaa huomioon, että äskettäin on käynnistetty sähköistämisen rahoittamista koskeva EU:n aloite (ElectriFI); toteaa, että muita rahoitusjärjestelyjä ovat muun muassa yhdistämisyhteistyöt, joissa EU:n avustukset yhdistetään julkisten ja yksityisten rahoittajien lainoihin tai pääomaan eri puolilla maailmaa, Euroopan investointipankin toiminta energia-alalla sen ulkoisen lainanantovaltuuden puitteissa ja EU–Afrikka-infrastruktuurirahaston toimet energiasektorilla;
- X. katsoo, että kestävä kehityksen tavoitteen 7 saavuttaminen edellyttää lisää yksityisiä investointeja; katsoo, että päätökset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden käytön tukemisesta kehitysmaissa rahoituslähteitä yhdistämällä olisi perustettava näiden mekanismien perusteelliseen arviointiin ja aiemmista kokemuksista saatuihin opetuksiin; huomauttaa, että avustuksia taloudellisesti jo kannattaviin hankkeisiin olisi vältettävä kaikissa olosuhteissa;
- Y. ottaa huomioon, että erikoistuneen ja pitkälle erikoistuneen paikallisen henkilöstön koulutuksen on oltava ensisijainen tavoite energian saatavuuden varmistamiseksi kehitysmaissa ja että tähän tavoitteeseen on varattava merkittävä osa rahoituksesta;
- Z. toteaa, että fossiilille polttoaineille koko maailmassa maksettavat tuet ovat vuosittain noin 500 miljardia dollaria ja että ne pikemminkin lisäävät kuin vähentävät kasvihuonekaasupäästöjä sekä yleensä hyödyttävät varsin hyvin toimeentulevia enemmän kuin köyhiä; katsoo, että tällaiset tuet olisi lopetettava vähitellen, jolloin hallitukset voivat vapauttaa huomattavan määrän varoja sosiaalipolitiikan merkittävään tehostamiseen sekä kohtuuhintaisen, luotettavan, kestävä ja nykyaikaisen energian saatavuuden parantamiseen, eriarvoisuuden vähentämiseen ja elämänlaadun kohentamiseen;
1. muistuttaa, että energian saatavuus vauhdittaa kehitystä; kiinnittää huomiota energiaköyhyyden laajuuteen ja seurauksiin kehitysmaissa sekä EU:n vahvaan panostukseen sen vähentämiseksi; korostaa, että asianomaisten maiden hallitusten, kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien sekä kansainvälisten kumppanien on toteutettava tehokkaita yhteisiä toimia energiaköyhyyden vähentämiseksi ja kestävä kehityksen tavoitteen 7 saavuttamiseksi, mikä edellyttää erityisiä toimia syrjäisillä maaseutualueilla ja etenkin energiaverkon ulkopuolisilla alueilla; palauttaa mieliin, että ilmastomuutos- ja kauppapolitiikkojen olisi tuettava toisiaan kestävä kehitystä ja köyhyyden poistamista koskevien tavoitteiden saavuttamisessa Agenda 2030 -asiakirjan ja Pariisin sopimuksen mukaisesti;
 2. painottaa energian ja mahdollisten turvallisuuskysymysten välistä vahvaa yhteyttä ja katsoo, että energia-alan hallinnolla, jota on tosin vaikea panna täytäntöön, on olennainen merkitys taloudelliselle ja inhimilliselle kehitykselle kehitysmaissa;
 3. huomauttaa, että sähköistäminen tapahtuu viranomaisten tuella, mikä puolestaan on riippuvaista energian jakelupalvelujen hyvästä hallinnoinnista ja valtioiden kyvystä hoitaa niiden toimivaltaan kuuluvat tehtävät;

Torstai 1. joulukuuta 2016

4. kehottaa EU:ta sisällyttämään sukupuolilottuvuuden kaikkeen energiapolitiikkaansa ja kiinnittämään huomiota naisiin, joilla on erityistarpeita;
5. tukee komission "Energising Development" -aloitetta, jolla halutaan saada kestävä energia 500 miljoonan uuden ihmisen ulottuville kehitysmaissa vuoteen 2030 mennessä ohjelmatoimien kautta niin, että muun muassa perustetaan teknisen avun väline ja tukeudutaan EU:n asiantuntijoihin, jotta voidaan lisätä teknistä asiantuntemusta kehitysmaissa ja edistää valmiuksien kehittämistä ja teknologian siirtoa; korostaa energian roolia mahdollisuuksia lisäävänä tekijänä monilla muilla aloilla, kuten terveydenhuollon, koulutuksen, puhtaan veden, maatalouden sekä tietoliikenne- ja internet-yhteyksien aloilla: painottaa, että "Energising Development" -aloitteen on oltava täysin sopusoinnussa Lissabonin sopimuksessa vahvistettujen EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden kanssa;
6. toteaa, että asiaa koskevat säännökset DCI-asetuksessa, josta parlamentti ja neuvosto päättivät yhteispäätösmenettelyssä, ovat tosin lyhyet mutta toimivat asianmukaisena perustana EU:n kehitysavulle energia-alalla; muistuttaa, että näissä säännöksissä painotetaan energian saatavuutta ja korostetaan paikallista ja alueellista uusiutuvaa energiaa ja saatavuuden varmistamista syrjäisten alueiden köyhille;
7. suhtautuu myönteisesti ElectriFI-aloitteeseen, joka tarjoaa joustavan ja osallistavan rakenteen ja mahdollistaa erilaisten kumppanien, kuten yksityisen sektorin, julkisten laitosten ja paikallisviranomaisten, osallistumisen siten, että nämä voivat hyötyä tasapuolisesti samoista markkinapohjaisista olosuhteista, kun otetaan huomioon jokaisen kohteena olevan maan ja alueen tarpeet ja mahdollisuudet; muistuttaa, että paikallisen yksityisen sektorin kumppanien ja kansalaisjärjestöjen osallistuminen on ratkaisevan tärkeää toteutettavien toimien tehokkuuden ja niihin sitoutumisen parantamiseksi;
8. kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti verkkosivustollaan edistymisestä "Energising Development" -aloitteen tavoitteen saavuttamisessa, täsmentämään, mikä osuus energian kokonaisrahoituksesta kehitysmaissa käytetään uusiutuviin energialähteisiin, syrjäisiin alueisiin, henkilöstön koulutukseen, paikallisen tietotaidon ja osaamisen lisäämiseen sekä paikallisiin ja verkon ulkopuolisiin ratkaisuihin; kehottaa sitä myös kuvaamaan lyhyesti mutta mahdollisimman täsmällisesti eri sidosryhmien osallistumista toteutettuihin ja meneillään oleviin toimiin;
9. korostaa aurinkoenergia- ja tuulivoimatuotannossa käytettävien uusiutuvien energialähteiden suurta potentiaalia Afrikassa sen varmistamisessa, että energia on kaikkien saatavilla etenkin maaseutualueilla; toteaa, että aurinkosähkölaitteiden hinta vaikuttaa olennaisesti aurinkoenergiapotentiaalin tosiasialliseen hyödyntämiseen Afrikassa; kehottaa siksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita helpottamaan teknologian siirtoa aurinkoenergian hyödyntämiseksi kehitysmaissa;
10. panee merkille, että Afrikassa on noin 10 prosenttia maailman teoreettisesta vesivoimapotentiaalista; palauttaa mieliin, että ilmaston lämpeneminen vaikuttaa sademääriin ja on siksi kasvava haaste vedensaannille ja elintarviketurvalle; muistuttaa myös, että Maailman patokomissio on todennut, että köyhät, muut heikossa asemassa olevat väestöryhmät ja tulevat sukupolvet saavat todennäköisesti vastattavakseen kohtuuttoman suuren osuuden suurten patohankkeiden aiheuttamista sosiaalisista ja ympäristökustannuksista saamatta kuitenkaan oikeasuhteista osuutta hankkeiden tuottamasta taloudellisesta hyödystä; muistuttaa, että pienet vesivoimalapadot ovat suuria vesivoimalapatoja kestävämpiä ja taloudellisesti kannattavampia;
11. suosittaa, että rahoituslaitokset (kahdenväliset avustusjärjestöt, monenväliset kehitys pankit, vientitakuulaitokset ja Euroopan investointipankki) varmistavat, että kaikki rahoitusta saavat patovaihtoehdot ovat Maailman patokomission suuntaviivojen mukaisia; korostaa erityisesti, että kaikki patohankkeita koskevat suunnitelmat olisi arvioitava seuraavien viiden kriteerin pohjalta: tasapuolisuus, tehokkuus, osallistuminen päätöksentekoon, kestävyys ja vastuullisuus; muistuttaa erityisesti, että jos hankkeet vaikuttavat alkuperäis- ja heimokansojen elämään, päätöksenteon on pohjaututtava niiden vapaaehtoiseen, ennalta annettuun ja tietoon perustuvaan suostumukseen;
12. palauttaa mieliin, että bioenergia on moniulotteinen energialähde, joka on yhteydessä maatalouteen, metsätalouteen ja teollisuuteen ja joka vaikuttaa ekosysteemeihin ja biologiseen monimuotoisuuteen; panee erityisesti merkille, että biomassan kehittäminen energiaksi aiheuttaa uusia uhkia, jotka liittyvät muun muassa elintarviketurvaan, maanomistusoikeuksia koskevaan turvaan, metsäkatoon ja maaperän huonontumiseen; muistuttaa, että bioenergian vesijalanjälki olisi myös otettava huomioon, sillä monissa Afrikan osissa kärsitään jo nyt veden puutteesta ja noin kolmannes Afrikan tuotantoon käytettävästä alasta luokitellaan aavikoksi; korostaa sen vuoksi tarvetta kehittää sekä EU:ssa että kehitysmaissa tiukkoja ja sitovia ekologiseen ja sosiaaliseen kestävyteen liittyviä kriteerejä biomassan tuotannolle, jotta saavutetaan kestävä kehityksen tavoite 7;

Torstai 1. joulukuuta 2016

13. korostaa, että puuvarojen nopean hupenemisen torjumiseksi on tuettava erittäin tehokkaita liesiä ja siirtymistä nykyaikaisiin polttoaineisiin ruoanlaitossa;
14. pitää rohkaisevana, että kansainvälisellä tasolla on käynnistetty useita aloitteita, joilla edistetään kestävän energian saatavuutta kehitysmaissa, erityisesti Afrikassa, mutta vaatii aloitteiden parempaa koordinoitua niiden tehokkuuden lisäämiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tarjoamaan tukea ja teknistä apua Africa Clean Energy Corridor -aloitteen toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa; toteaa, että aloitteen tavoitteena on tuottaa puolet sähkön kokonaistarpeesta puhtaista, paikallisista ja kustannustehokkaista uusiutuvista energialähteistä vuoteen 2030 mennessä ja vähentää siten hiilidioksidipäästöjä; vaatii rahoittajien, yksityisen sektorin ja kehitysmaiden hallitusten tiiviimpää yhteistyötä, jotta tavoitteet saavutetaan nopeammin; korostaa, että tarvitaan huollon tukijärjestelyjä, joilla varmistetaan tarpeellisten varaosien toimitukset ja riittävä määrä paikallisesti koulutettuja tekniikan asiantuntijoita;
15. tukee rahoituslähteiden yhdistämistä silloin, kun tämä on tehokkain keino käyttää kehitysavun varoja kestävän kehityksen tavoitteen 7 saavuttamiseksi, kun painopiste on pienimuotoisissa hankkeissa ja kun osallistuvia yrityksiä vaaditaan toteuttamaan yrityksen yhteiskuntavastuuta; pyytää komissiota välttämään tarkoin varojen myöntämistä hankkeille, jotka olisivat kannattavia ilman kyseisiä varoja, vaikka yksityinen investoija hakisi niitä; katsoo, että myös rahoituslähteiden yhdistämisessä on noudatettava kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteita, ja huomauttaa, että on tärkeää ottaa huomioon edunsaajamaiden kehityssuunnitelmat ja varmistaa sidosryhmien laaja osallistuminen, avoimuus ja vastuullisuus, koordinointi ja tehokkuus sekä mitattavissa olevat ja konkreettiset tulokset;
16. kehottaa lopettamaan vähitellen fossiilisten polttoaineiden tuet ja kannustaa käyttämään vapautuneet varat tehokkaaseen sosiaalipolitiikkaan sekä toimiin energiaköyhyyden poistamiseksi kehitysmaissa;
17. korostaa, että viime kädessä ainoa EU:n toimien menestyksen mittari on se, miten niillä onnistutaan saavuttamaan tavoite energian yleisestä saatavuudesta mahdollisimman vähäisin kasvihuonekaasupäästöin, kun otetaan huomioon yhteisen mutta eriytyneen vastuun periaate;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän pääsihteerille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0481

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn soveltaminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn soveltamisesta (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission vihreän kirjan eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi (COM(2002)0746),
 - ottaa huomioon eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 liitteiden muuttamisesta 4. lokakuuta 2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 936/2012⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission kertomuksen eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 soveltamisesta (COM(2015)0495),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun arvioinnin eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn täytäntöönpanosta EU:n tasolla,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0299/2016),
- A. ottaa huomioon, että komissio on toimittanut asetuksen (EY) N:o 1896/2006 32 artiklan mukaisesti kertomuksen, jossa tarkastellaan eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöä;
- B. ottaa huomioon, että kertomus annettiin lähes kaksi vuotta myöhässä eikä se sisällä kunkin jäsenvaltion osalta vaadittua laajaa ja ajantasaista vaikutusten arviointia, jossa tarkastellaan jäsenvaltioiden erilaisia säädöksiä ja niiden yhteentoimivuutta, vaan ainoastaan epätäydellisiä tilastotietoja, jotka ovat enimmäkseen vuodelta 2012; toteaa, että eurooppalainen maksamismääräys on vaihtoehtoinen menettely, jota voidaan käyttää rajatylittävissä asioissa vaihtoehtona kansallisille maksamismääräyksille;
- C. ottaa huomioon, että tämä menettely perustettiin, jotta voitaisiin periä nopeasti, helposti ja edullisesti selkeitä – määrätyn suuruisia ja eräntyneitä – vastaajan riittämättömiä velkasummia; toteaa, että tilastotietojen perusteella menettely vaikuttaa suurelta osin toimivan tyydyttävästi mutta sen koko potentiaalia ei ole lähimainkaan hyödynnetty, sillä menettelyä käytetään lähinnä jäsenvaltioissa, joiden lainsäädäntöön sisältyy vastaava kansallinen menettely;
- D. katsoo, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely kuuluu oikeudellisen yhteistyön alan toimenpiteisiin, jotka koskevat yksityisoikeudellisia asioita, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli, ja jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi;
- E. toteaa, että maksuviivästykset ovat keskeinen syy erityisesti pienten ja keski suurten yritysten maksukyvyttömyyteen, joka uhkaa yritysten selviytymistä, ja ne aiheuttavat runsaasti työpaikkojen menetyksiä;

⁽¹⁾ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 283, 16.10.2012, s. 1.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- F. katsoo, että olisi ryhdyttävä konkreettisiin toimenpiteisiin, kuten kohdennettuihin tiedotuskampanjoihin, menettelyn saatavuutta, toimintaa, soveltamista ja siitä koituvia etuja koskevan tiedon jakamiseksi kansalaisille, yrityksille, oikeusalan ammattilaisille ja muille osapuolille;
- G. katsoo, että joissakin jäsenvaltioissa, joissa eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä ei sovelleta nykyisen asetuksen mukaisesti, maksamismääräykset olisi annettava nopeammin ja joka tapauksessa olisi noudatettava asetuksessa vahvistettua 30 päivän määräaika; muistuttaa, että maksamismääräyksiä voidaan soveltaa ainoastaan riittämättömiin vaatimuksiin;
- H. katsoo, että on syytä edistää hakemuslomakkeiden jättämisen verkossa mahdollistavan e-Codex-järjestelmän kehittämistä muiden toimien avulla, joilla pyritään tehostamaan menettelyn käyttöä;
- I. katsoo, että useampien jäsenvaltioiden olisi seurattava Ranskan, Tšekin, Viron, Kyproksen ja Ruotsin esimerkkiä ja annettava kantajille mahdollisuus jättää hakemus muillakin kielillä ja yleensäkin ryhdyttävä tukitoimenpiteisiin, jotta minimoidaan vieraan kielen käytöstä aiheutuvat virhemahdollisuudet;
- J. katsoo, että menettelyn yksinkertaistettu luonne ei tarkoita, että sitä voidaan käyttää väärin kohtuuttomien sopimusehtojen soveltamiseksi, sillä asetuksen (EY) N:o 1896/2006 8 artiklan mukaan tuomioistuimen on tutkittava saatavillaan olevan tiedon pohjalta, vaikuttaako vaatimus perustellulta, ja siten varmistettava, onko tapaus unionin tuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön mukainen; toteaa lisäksi, että kaikille osapuolille olisi tiedotettava niiden oikeuksista ja menettelyistä;
- K. katsoo, että vakiolomakkeita on tarkistettava ja tarkasteltava tulevaisuudessa säännöllisesti unionin jäsenvaltioiden ja rahayksikköjen luettelon ajantasaistamiseksi ja parempien säännösten antamiseksi koron maksamisesta vaatimukselle, mukaan lukien asianmukainen kuvaus perittävästä korosta;
- L. katsoo, että komission olisi harkittava ehdotuksen tekemistä menettelyn soveltamisalaa ja maksamismääräysten uudelleen tutkimista poikkeuksellisissa tapauksissa koskevien säännösten tarkistamisesta;
1. on tyytyväinen siihen, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely vaikuttaa toimivan hyvin kaikissa jäsenvaltioissa, ja toteaa, että sitä voidaan soveltaa siviili- ja kauppaoikeudellisissa tapauksissa, jotka koskevat riittämättömiä saatavia, ja sen päätavoitteena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa velkojien oikeuksien tunnustamista ja toteutumista rajat ylittävissä tapauksissa EU:ssa;
2. pitää valitettavana huomattavaa, lähes kahden vuoden viivettä asetuksen (EY) N:o 1896/2006 soveltamisesta laaditun komission kertomuksen toimittamisessa;
3. pitää valitettavana, että komission kertomuksesta puuttuu asetuksen (EY) N:o 1896/2006 32 artiklassa edellytetty laaja vaikutusten arviointi kunkin jäsenvaltion osalta; pitää valitettavana myös, että kertomuksesta puuttuu ajantasaista tietoa eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn toimivuudesta ja täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa; kehottaa näin ollen komissiota laatimaan laajan, ajantasaisen ja yksityiskohtaisen vaikutusten arvioinnin;
4. pitää myös valitettavana, että eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käytön yleisyys vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioissa; korostaa tässä yhteydessä, että unionin lainsäädännön tarjoamasta yksinkertaistetusta ja nykyaikaisesta menettelystä huolimatta erot täytäntöönpanossa eri jäsenvaltioissa ja halu valita kansallinen lainsäädäntö eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn sijaan saavat aikaan sen, että asetuksen (EY) N:o 1896/2006 täytäntöönpanon tulokset eivät ole parhaat mahdolliset ja että unionin kansalaiset eivät tästä johtuen voi käyttää oikeuksiaan rajojen yli, mikä saattaa heikentää luottamusta unionin lainsäädäntöön;
5. huomauttaa, että kansalaiset käyttävät menettelyä useimmin ja tuntevat sen parhaiten jäsenvaltioissa, joissa on samanlaisia kansallisia välineitä;

Torstai 1. joulukuuta 2016

6. katsoo, että on ryhdyttävä konkreettisiin toimiin ja lisättävä kansalaisille, yrityksille, oikeusalan ammattilaisille ja muille asiaankuuluville toimijoille annettavaa tiedotusta eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn saatavuudesta, toiminnasta, soveltamisesta ja siitä koituvista eduista rajatylittävissä tapauksissa; tähdentää lisäksi, että kansalaiset ja erityisesti pk-yritykset tarvitsevat apua, jotta ne tuntevat ja voivat paremmin käyttää ja ymmärtää olemassa olevia oikeudellisia välineitä ja jotta rajatylittäviä maksuvaatimuksia voidaan panna täytäntöön asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti;
 7. korostaa, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kattavat, paikkansapitävät ja ajantasaiset tiedot toimivan seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi;
 8. kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään antamaan maksamismääräykset 30 päivän kuluessa ja hyväksymään mahdollisuuksien mukaan vierailu kielillä tehdyt hakemukset, sillä käännösvaatimukset vaikuttavat kielteisesti menettelyn kustannuksiin ja käsittelyaikoihin;
 9. tukee täysin ponnisteluja sen hyväksi, että tulevaisuudessa voidaan hyväksyä eurooppalaista maksamismääräystä koskevien hakemusten jättäminen sähköisesti; kehottaa tämän vuoksi komissiota kannustamaan e-Codex-pilottihankkeen käyttöön ja laajentamaan sen kaikkiin jäsenvaltioihin eurooppalaista maksamismääräystä koskevien sähköisten hakemusten toteutettavuudesta tehdyn komission tutkimuksen pohjalta;
 10. kehottaa komissiota hyväksymään vaaditun mukaisesti ajantasaistetut vakiolomakkeet, jotta ne soveltuvat paremmin muun muassa vaatimuksille perittävän koron asianmukaiseen kuvaukseen;
 11. katsoo, että asetuksen tulevassa tarkastelussa olisi pyrittävä poistamaan tietyt poikkeukset menettelyn soveltamisalasta ja tarkistamaan eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista koskevia säännöksiä;
 12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 22. marraskuuta 2016

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0429

Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 22. marraskuuta 2016 Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Ranskan tasavallan oikeusministerin 14. huhtikuuta 2016 välittämän pyynnön, joka liittyy Nanterren alioikeudessa aloitettuun Jean-François Jalkhia koskevaan oikeudelliseen tutkintaan (asia nro 14142000183) *Maison des potes – Maison de l'égalité* -yhdistyksen pantua vireille yhdistetyn kanteen, jonka aiheena on julkinen yllyttäminen rotuun tai uskontoon perustuvaan syrjintään, ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 8. kesäkuuta 2016,
 - on kuullut Jean-François Jalkhia työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Ranskan tasavallan perustuslain 26 pykälän, sellaisena kuin se on muutettuna 4. elokuuta 1995 annetulla perustuslain tasoisella lailla nro 95-880,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0318/2016),
- A. toteaa, että Versailles'n ylioikeuden yleinen syyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Jean-François Jalkhin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikosta koskevan kanteen yhteydessä;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö liittyy väitettyyn rikokseen, joka koskee yhden tai useamman tuntemattoman henkilön julkista yllyttämistä kansalaisuuteen, rotuun tai uskontoon perustuvaan syrjintään sanoin, kirjoituksin, kuvin tai yleisillä sähköisillä viestintävälineillä, ja toteaa, että kyseessä on Ranskan lainsäädännössä ja tarkemmin sanottuna 29. heinäkuuta 1881 annetun lain 24 pykälän 8 momentissa, 23 pykälän 1 momentissa ja 42 pykälässä sekä 29. heinäkuuta 1982 annetun lain nro 82-652 93 pykälän 3 momentissa määritelty rikos, josta määrättävistä seuraamuksista säädetään 29. heinäkuuta 1881 annetun lain 24 pykälän 8, 10, 11 ja 12 momentissa sekä rikoslain 131-26 pykälän 2 ja 3 momentissa;
- C. toteaa, että Jean-François Jalkhin väitetään syyllistyneen tähän rikokseen Maison des potes – Maison de l'égalité -yhdistyksen Nanterren alioikeudelle 22. toukokuuta 2014 jättämässä kanteessa;
- D. huomauttaa, että kanne koski lausuntoja, jotka esitettiin 19. syyskuuta 2013 julkaistussa ja Front nationalin keskusjärjestön viralliselle verkkosivustolle 30. marraskuuta 2013 ilmestyneessä esitteessä "Käsikirja Front nationalin paikallisvaltuutetuille", jossa kannustettiin 23. ja 30. maaliskuuta 2014 pidettävissä vaaleissa paikallisvaltuutetuiksi ehdolla olevia Front nationalin jäseniä suosittelemaan paikallisvaltuustonsa ensimmäisessä istunnossa, että sosiaalisessa asuntotuotannossa annettaisiin etusija ranskalaisille ("priorité nationale"); toteaa, että Jean-François Jalkh oli Front nationalin julkaisujohtaja ja hänellä oli toimituksellinen vastuu kaikista keskusjärjestön verkkosivustoista;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella sen valtion kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- F. toteaa, että Ranskan perustuslain 26 pykälässä määrätään, että Ranskan parlamentin jäsentä ei saa asettaa syytteeseen, alistaa tutkittavaksi, pidättää, vangita tai haastaa oikeuteen hänen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella;
- G. ottaa huomioon, että Ranskan parlamentin jäsenille myönnetyn koskemattomuuden laajuus vastaa tosiasiallisesti Euroopan parlamentin jäsenille Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa myönnetyn koskemattomuuden laajuutta; toteaa Euroopan unionin tuomioistuimen todenneen, että jotta Euroopan parlamentin jäsen voi nauttia koskemattomuutta, hänen on täytynyt esittää mielipide tehtäviään hoitaessaan, mikä näin ollen merkitsee vaatimusta siitä, että ilmaistun mielipiteen ja parlamentaaristen tehtävien välillä on yhteys; huomauttaa, että tällaisen yhteyden on oltava suora ja ilmeinen;
- H. ottaa huomioon, että Jean-François Jalkh ei ollut Euroopan parlamentin jäsen väitetyn rikoksen tapahtuessa eli 19. syyskuuta ja 30. marraskuuta 2013, mutta väitetty loukkaava aineisto oli vielä kaikkien halukkaiden nähtävissä 23. kesäkuuta ja 2. lokakuuta 2014;
- I. toteaa, että kanne on selvästi vailla yhteyttä Jean-François Jalkhin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä ja se koskee sen sijaan puhtaasti kansallista tai alueellista toimintaa, sillä lausunnot esitettiin tuleville paikallisvaltuutetuille 23. ja 30. maaliskuuta 2014 pidettäviä paikallisvaaleja silmällä pitäen ja ne liittyvät hänen asemaansa Front nationalin julkaisujohtajana, jolla on toimituksellinen vastuu kaikista keskusjärjestön verkkosivustoista;
- J. toteaa, että väitetyt teot eivät liity Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuihin, Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiin mielipiteisiin tai äänestyksiin;
- K. katsoo, että ei ole syytä epäillä, että oikeudellinen tutkinta olisi aloitettu Jean-François Jalkhin parlamentaarisen toiminnan estämiseksi (fumus persecutionis), sillä se käynnistettiin Maison des potes – Maison de l'égalité -yhdistyksen nostettua kanteen ennen kuin hän ryhtyi hoitamaan tehtäviään Euroopan parlamentin jäsenenä;
1. päättää pidättää Jean-François Jalkhin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Ranskan tasavallan oikeusministerille ja Jean-François Jalkhille.
-

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0430

Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 22. marraskuuta 2016 Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Ranskan tasavallan oikeusministerin 14. huhtikuuta 2016 välittämän pyynnön, joka liittyy Pariisin alioikeudessa aloitettuun Jean-François Jalkhia koskevaan oikeudelliseen tutkintaan (asia nro 1422400530) Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme -yhdistyksen (BNVCA) pantua vireille yhdistetyn kanteen, jonka aiheena on julkinen yllyttäminen syrjintään, vihaan tai väkivaltaan, ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 8. kesäkuuta 2016,
 - on kuullut Jean-François Jalkhia työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Ranskan tasavallan perustuslain 26 pykälän, sellaisena kuin se on muutettuna 4. elokuuta 1995 annetulla perustuslain tasoisella lailla nro 95-880,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0319/2016),
- A. toteaa, että Pariisin ylioikeuden yleinen syyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Jean-François Jalkhin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikosta koskevan kanteen yhteydessä;
- B. ottaa huomioon, että Jean-François Jalkhin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö liittyy väitettyyn rikokseen, joka koskee yllyttämistä syrjintään, vihaan tai väkivaltaan, joka kohdistuu henkilöön tai henkilöryhmään alkuperän tai sen perusteella, että he kuuluvat tai eivät kuulu johonkin etniseen ryhmään, kansakuntaan, rotuun tai uskontoon, ja toteaa, että kyseessä on Ranskan lainsäädännössä ja tarkemmin sanottuna 29. heinäkuuta 1881 annetun lain 24 pykälän 8 momentissa ja 23 pykälän 1 momentissa määritelty rikos;
- C. toteaa, että Jean-François Jalkhin väitetään syyllistyneen tähän rikokseen Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme -yhdistyksen (BNVCA) Pariisin ylimmälle tutkintatuomarille 12. elokuuta 2014 jättämässä kanteessa;
- D. huomauttaa, että kanne koski lausuntoja, jotka Jean-Marie Le Pen oli esittänyt verkkosivustolla www.frontnational.com ja sen jälkeen blogissa www.jeanmarielepen.com 6. kesäkuuta 2014 julkaistussa haastattelussa erään yleisön jäsenen mainittua laulaja Patrick Bruelin, joka oli sanonut, ettei hän enää esiintyisi kaupungeissa, joihin oli valittu Front nationaliin kuuluva kaupunginjohtaja, jolloin Jean-Marie Le Pen totesi: "En yhtään ihmettele. Kuulkaa, työnnetään heidät kaikki yhdessä uuniin ensi kerralla."; toteaa, että Jean-François Jalkh oli Front nationalin virallisen verkkosivuston julkaisujohtaja;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella sen valtion kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- F. toteaa, että Ranskan perustuslain 26 pykälässä määrätään, että Ranskan parlamentin jäsentä ei saa asettaa syytteeseen, alistaa tutkittavaksi, pidättää, vangita tai haastaa oikeuteen hänen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella;
- G. ottaa huomioon, että Ranskan parlamentin jäsenille myönnetyn koskemattomuuden laajuus vastaa tosiasiallisesti Euroopan parlamentin jäsenille Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa myönnetyn koskemattomuuden laajuutta; toteaa Euroopan unionin tuomioistuimen todenneen, että jotta Euroopan parlamentin jäsen voi nauttia koskemattomuutta, hänen on täytynyt esittää mielipide tehtäviään hoitaessaan, mikä näin ollen merkitsee vaatimusta siitä, että ilmaistun mielipiteen ja parlamentaaristen tehtävien välillä on yhteys; huomauttaa, että tällaisen yhteyden on oltava suora ja ilmeinen;
- H. ottaa huomioon, että Jean-François Jalkh ei ollut ryhtynyt hoitamaan tehtäviään Euroopan parlamentin jäsenenä väitetyn rikoksen tapahtuessa eli 6. kesäkuuta 2014, vaan hän ryhtyi hoitamaan tehtäviään vasta 1. heinäkuuta 2014;
- I. toteaa, että kanne on selvästi vailla yhteyttä Jean-François Jalkhin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä ja se koskee sen sijaan puhtaasti kansallista tai alueellista toimintaa, sillä lausunnot liittyivät Ranskassa 23. ja 30. maaliskuuta 2014 pidettyihin paikallisvaaleihin ja hänen asemaansa Front nationalin julkaisujohtajana, jolla on toimituksellinen vastuu keskusjärjestön verkkosivustoista;
- J. toteaa, että väitetyt teot eivät liity Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuihin, Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiin mielipiteisiin tai äänestyksiin;
- K. katsoo, että ei ole syytä epäillä, että oikeudellinen tutkinta olisi aloitettu Jean-François Jalkhin parlamentaarisen toiminnan estämiseksi (fumus persecutionis), sillä se käynnistettiin Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme -yhdistyksen (BNVCA) nostettua kanteen;
1. päättää pidättää Jean-François Jalkhin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Ranskan tasavallan oikeusministerille ja Jean-François Jalkhille.
-

Tiistai 22. marraskuuta 2016

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0428

Ukrainan ja Europolin välinen operatiivista ja strategista yhteistyötä koskeva sopimus *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi hyväksynnän antamisesta Euroopan poliisivirastolle (Europol) Ukrainan ja Europolin välisen operatiivista ja strategista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemiseen (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 224/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (10345/2016),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 36 olevan 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0267/2016),
- ottaa huomioon Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta 6. huhtikuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/371/YOS ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon täytäntöönpanosäännöistä, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien, 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/934/YOS ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon luettelon määrittämiseksi kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia, 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/935/YOS ⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0342/2016),

1. hyväksyy neuvoston esityksen;
2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

⁽¹⁾ EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 12.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyösopimuksen määräyksiä sen jälkeen, kun uutta Europol-asetusta ⁽¹⁾ ryhdytään soveltamaan; kehottaa komissiota tiedottamaan arvioinnin tuloksista parlamentille ja neuvostolle ja antamaan tarvittaessa suosituksen luvan antamisesta sopimusta koskevien kansainvälisten neuvotteluiden aloittamiseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle ja Europolille.
-

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11. toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53).

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0431

Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 224/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (11309/1/2016 – C8-0403/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. joulukuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0498),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0325/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 125.

⁽²⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 193.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0432

Veroviranomaisten pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. marraskuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2018/C 224/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2016)0452),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 ja 115 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0333/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0326/2016),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 1**Ehdotus direktiiviksi****Johdanto-osan - 1 kappale (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

- (-1) *Veroparatiiseihin ja yhteistyöhaluttomille lainkäyttöalueille perustettujen välineiden, tilien ja yritysten rooli on yhteinen nimittäjä hyvin monille eri toiminnoille, jotka havaitaan tavallisesti vasta jälkepäin ja joilla peitellään veropetoksia, pääomapakoa ja rahanpesua. Tämän olisi jo itsessään oltava peruste poliittisille ja diplomaattisille toimille, joilla pyritään lakkauttamaan offshore-keskukset koko maailmasta.*

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Neuvoston direktiiviä 2011/16/EU⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/107/EU⁽²⁾, sovelletaan 27 jäsenvaltioon 1 päivästä tammikuuta 2016 ja Itävaltaan 1 päivästä tammikuuta 2017. Direktiivillä pannaan täytäntöön finanssilitietojen automaattista vaihtoa veroasioissa koskeva maailmanlaajuinen standardi, jäljempänä ”globaali standardi”, unionissa. Sillä varmistetaan, että Finanssiliien Tilinhaltijaa koskevat tiedot ilmoitetaan sille jäsenvaltiolle, jossa Tilinhaltijan kotipaikka sijaitsee.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

Tarkistus

- (1) Neuvoston direktiiviä 2011/16/EU⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna **neuvoston** direktiivillä 2014/107/EU⁽²⁾, sovelletaan 27 jäsenvaltioon 1 päivästä tammikuuta 2016 ja Itävaltaan 1 päivästä tammikuuta 2017. Direktiivillä pannaan täytäntöön finanssilitietojen automaattista vaihtoa veroasioissa koskeva maailmanlaajuinen standardi, jäljempänä ”globaali standardi”, unionissa. Sillä varmistetaan, että Finanssiliien Tilinhaltijaa koskevat tiedot ilmoitetaan sille jäsenvaltiolle, jossa Tilinhaltijan kotipaikka sijaitsee, **verovilpin, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi**.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 a) **Verovilpin ja veronkierron, rahanpesuun liittyvä verovilppi ja veronkierto mukaan lukien, torjuminen on ehdottomasti yksi unionin painopisteistä.**

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Jotta voidaan varmistaa tehokkaalla tavalla, että Finanssilaitokset soveltavat direktiivissä 2011/16/EU vahvistettuja huolellisuusmenettelyjä, rahanpesun torjuntaa koskevien tietojen on oltava veroviranomaisten käytettävissä. Jos näin ei ole, veroviranomaiset eivät pysty valvomaan, vahvistamaan ja tarkastamaan, että Finanssilaitokset soveltavat direktiiviä 2011/16/EU asianmukaisesti niiltä osin, että ne tunnistavat oikein välittäjäyhteisöjen tosiasialliset edunsaajat ja ilmoittavat niistä.

Tarkistus

- (3) Jotta voidaan varmistaa tehokkaalla tavalla, että Finanssilaitokset soveltavat direktiivissä 2011/16/EU vahvistettuja huolellisuusmenettelyjä, rahanpesun torjuntaa koskevien tietojen on oltava veroviranomaisten käytettävissä **nopeasti ja kattavasti, ja niillä on oltava määrältään ja ammattitaidoltaan riittävä henkilöstö, joka kykenee hoitamaan tämän tehtävän ja vaihtamaan kyseisiä tietoja. Tämän tietojen käytettävissä olon olisi seurattava siitä, että tietojenvaihto on automaattista ja pakollista.** Jos näin ei ole, **ja pätevät työntekijät puuttuvat**, veroviranomaiset eivät pysty valvomaan, vahvistamaan ja tarkastamaan, että Finanssilaitokset soveltavat direktiiviä 2011/16/EU asianmukaisesti niiltä osin, että ne tunnistavat oikein välittäjäyhteisöjen tosiasialliset edunsaajat ja ilmoittavat niistä.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (3 a) Verovilpin, veronkierron ja rahanpesun välillä havaittu yhteys edellyttää, että hyödynnetään mahdollisimman laajasti näiden rikosten ja väärinkäytösten torjuntaan osallistuvien eri viranomaisten välisen yhteistyön synergiaetuja kansallisella, unionin ja kansainvälisellä tasolla. Jotta unionin viranomaisten kykyä puuttua veronkiertoon ja rahanpesuun voidaan parantaa, olennaisia näkökohtia ovat esimerkiksi tosiasiallisen omistajuuden läpinäkyvyys ja se, missä määrin yksiköt, kuten oikeusalan ammattien harjoittajat, kuuluvat rahanpesun torjunnan piiriin kolmansissa maissa.

Tarkistus

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 6
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 3 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 b) *Swissleaks- ja Luxleaks-skandaalien, Panaman papereiden ja Bahama-vuodon kaltaiset paljastukset, jotka ovat maailmanlaajuiseen ilmiöön liittyviä yksittäisiä tapauksia, ovat uusi osoitus siitä, että on ehdottoman välttämätöntä parantaa verotuksen avoimuutta ja tiivistää koordinointia ja yhteistyötä lainkäyttöalueiden välillä.*

Tarkistus 7
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 3 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 c) *Pakollinen automaattinen tietojenvaihto verotuksen alalla on tunnustettu kansainvälisesti G20-ryhmän, OECD:n ja unionin tasolla verotuksen kansainvälisen avoimuuden saavuttamisen kannalta tehokkaimmaksi välineeksi. Komissio arvioi 5 päivänä heinäkuuta 2016 antamassaan tiedonannossa lisätoimenpiteistä avoimuuden lisäämiseksi ja verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi^(1a), että "on olemassa hyvät perusteet laajentaa veroviranomaisten välinen hallinnollinen yhteistyö myös tosiasiallisia omistajia koskevaksi" ja että "tosiasiallisia omistajia koskevien tietojen automaattinen vaihto" voitaisiin "yhdistää voimassa olevaan EU:n verotuksen avoimuutta koskevaan sitovaan lainsäädäntökehykseen". Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat lisäksi jo pilottihankkeeseen, joka koskee tietojen vaihtamista yritysten ja trustien tosiasiallisista omistajista.*

^(1a) COM(2016)0451.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) Näin ollen on tarpeen varmistaa, että veroviranomaisilla on pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja mekanismeihin, jotta ne voivat suorittaa velvollisuutensa direktiivin 2011/16/EU asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi.

Tarkistus

- (4) **Rahanpesun ehkäisyä ja torjuntaa koskevilla unionin säännöksissä on ajan mittaan otettu huomioon kansainvälisten vaatimusten kehitys ja pyritty samalla vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä koordinointia ja vastaamaan erityisesti rahanpesun, terrorismin rahoituksen, järjestäytyneen rikollisuuden, verovilpin ja verojen välttämisen välisten yhteyksien vuoksi maailmanlaajuisesti vastaan tuleviin haasteisiin.** Näin ollen on tarpeen varmistaa, että veroviranomaisilla on **suora ja helpotettu** pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja mekanismeihin, jotta ne voivat suorittaa velvollisuutensa direktiivin 2011/16/EU asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi **ja jotta kaikki mainitun direktiivin mukaiset hallinnollisen yhteistyön muodot toimivat, ja että viranomaiset voivat tarvittaessa sisällyttää nämä tiedot luottamuksellisesti jäsenvaltioiden väliseen automaattiseen tietojenvaihtoon sekä antaa komissiolle pääsyn näihin tietoihin.**

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

Komission teksti

- (4 b) **Lisäksi on olennaista, että veroviranomaisilla on käytössään riittävästi tieto- ja viestintäteknologian (TVT) järjestelmiä, jotta ne voivat jäljittää rahanpesutoimintoja aikaisessa vaiheessa. Tältä osin veroviranomaisilla olisi oltava riittävät TVT- ja henkilöresurssit, jotta ne voivat käsitellä suuren määrän rahanpesun torjuntaa koskevia tietoja, joita vaihdetaan jäsenvaltioiden välillä.**

Tarkistus

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 c) *Ottaen huomioon, että parannettu tietojenvaihto ja tietovuodot ovat lisänneet oma-aloitteista tietojenvaihtoa ja tietojen saatavuutta, on lisäksi erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot tutkivat kaikki mahdolliset väärinkäytökset ja puuttuvat niihin.*

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 d) *Koska rahanpesun torjuntaa koskevat tiedot ovat luonteeltaan usein rajat ylittäviä, ne olisi sisällytettävä tarpeen mukaan jäsenvaltioiden väliseen automaattiseen tietojenvaihtoon ja asetettava pyynnöstä komission saataville, jotta se voi toimivaltansa puitteissa valvoa valtiontukisääntöjen noudattamista. Koska nämä tiedot ovat monimutkaisia ja niiden luotettavuus on varmentettava esimerkiksi tosiasiallista omistajuutta koskevien tietojen tapauksessa, veroviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä rajat ylittävissä tutkimuksissa.*

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 e kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 e) *Verotukseen liittyvä automaattinen, pakollinen ja jatkuva tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan taata mahdollisimman suuri avoimuus ja saada käyttöön keskeinen väline, jolla ehkäistään ja torjutaan kaikenlaisia petollista toimintaa.*

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 14
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 4 f kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 f) **Rahanpesu on luonteeltaan maailmanlaajuista, minkä vuoksi kansainvälinen yhteistyö on ratkaiseva tekijä rahanpesun tehokkaan ja vaikuttavan torjunnan kannalta.**

Tarkistus 15
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (6) **Koska** jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli jäsenvaltioiden välistä tehokasta hallinnollista yhteistyötä ja sen tehokasta valvontaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta soveltuvin edellytyksin, vaan se voidaan vaaditun yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa **määrätyn** toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa **määrätyn** suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (6) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli jäsenvaltioiden välistä tehokasta hallinnollista yhteistyötä ja sen tehokasta valvontaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta soveltuvin edellytyksin **veropetosten torjumiseksi**, vaan se voidaan vaaditun yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. **Sen vuoksi** unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa **vahvistetun** toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa **vahvistetun** suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Tarkistus 16
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (7) Finanssilaitokset ovat jo käynnistäneet direktiivin 2011/16/EU mukaiset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, ja ensimmäiset tietojenvaihdot on tarkoitus saattaa päätökseen vuoden 2017 syyskuuhun mennessä. Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin soveltamisen tehokas valvonta ei viivästy, tämän muutodirektiivin olisi tultava voimaan ja sen olisi oltava saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 1 päivänä tammikuuta **2017**.

- (7) Finanssilaitokset ovat jo käynnistäneet direktiivin 2011/16/EU mukaiset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, ja ensimmäiset tietojenvaihdot on tarkoitus saattaa päätökseen vuoden 2017 syyskuuhun mennessä. Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin soveltamisen tehokas valvonta ei viivästy, tämän muutodirektiivin olisi tultava voimaan ja sen olisi oltava saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 1 päivänä tammikuuta **2018**.

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – - 1 alakohta (uusi)

Direktiivi 2011/16/EU

2 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

-1) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikentyyppisiin jäsenvaltion tai jäsenvaltion alueellisten tai hallinnollisten osa-alueiden, paikallisviranomaiset mukaan lukien, kantamiin tai niiden puolesta kannettuihin veroihin.

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikentyyppisiin jäsenvaltion tai jäsenvaltion alueellisten tai hallinnollisten osa-alueiden, paikallisviranomaiset mukaan lukien, kantamiin tai niiden puolesta kannettuihin veroihin **sekä virtuaaliva-luuttojen vaihtopalveluihin ja lompakkopalvelun tarjo-ajiin.**”

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – - 1 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2011/16/EU

8 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-1 a) Lisätään artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Jäsenvaltion veroviranomaisten on kolmen kuukauden kuluessa tietojen keräämisestä vaihdettava automaattisesti tämän direktiivin 22 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot minkä tahansa muun jäsenvaltion kanssa, jos yrityksen tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja tai trustin tapauksessa perustaja, yksi trustin omaisuudenhoitajista, mahdollinen suojelija, edunsaaja tai muu henkilö, joka käyttää tosiasiallista määräysvaltaa trustin osalta, tai direktiivin (EU) 2015/849 32 a artiklassa tarkoitettu tilinhaltija on veronmaksaja kyseisessä jäsenvaltiossa. Jotta komissio voi saattaa tehtävänsä päätökseen, sille annetaan mahdollisuus tutustua luottamuksellisesti tietoihin.”

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 2011/16/EU

22 artikla – 1 a kohta

Komission teksti

1 a. Niiden jäsenvaltioissa säädettyjen lakien täytäntöönpanemiseksi ja valvomiseksi, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, sekä tällä direktiivillä perustettavan hallinnollisen yhteistyön toimivuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä lailla siitä, että veroviranomaisilla on pääsy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin **2015/849/EU** (*) 13, 30, 31, 32 a ja 40 artiklassa tarkoitettuihin mekanismeihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja tietoihin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

Tarkistus

1 a. Niiden jäsenvaltioissa säädettyjen lakien täytäntöönpanemiseksi ja valvomiseksi, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, sekä tällä direktiivillä perustettavan hallinnollisen yhteistyön toimivuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä lailla siitä, että veroviranomaisilla on pääsy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) **2015/849** (*) 7, 13, **18, 18 a, 19, 27,** 30, 31, 32 a, 40, **44 ja 48** artiklassa tarkoitettuihin **keskitettyihin rekistereihin,** mekanismeihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja tietoihin. **Tällaisen veroviranomaisilla olevan pääsyn on seurattava siitä, että tietojenvaihto on automaattista ja pakollista. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava näiden tietojen saatavuus sisällyttämällä ne yhtiöiden, trustien ja muiden luonteeltaan tai tarkoitukseltaan samankaltaisten taikka vastaavien rakenteiden keskitettyyn julkiseen rekisteriin.**

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

Tiistai 22. marraskuuta 2016

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2011/16/EU

22 artikla – 1 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a) Lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 b. Vaihdetujen tietojen tehokkaan käytön varmistamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki vaihdetut ja hankitut tiedot tutkitaan hyvissä ajoin riippumatta siitä, onko kyseiset tiedot hankittu viranomaisten esittämän pyynnön, toisen jäsenvaltion omaaloitteisen tietojenvaihdon vai julkisen tietovuodon kautta. Jos jäsenvaltio ei tee tätä kansallisessa lainsäädännössä vahvistetussa määräajassa, sen on julkisesti ilmoitettava tutkimatta jättämisen syyt komissiolle.”

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2016**. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2017**. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Tarkistus 22

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2017**.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta **2018**.

Keski viikko 23. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0438

Tiettyjen ilman epäpuhtauksien päästöt *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 224/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0920),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0004/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. heinäkuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2014 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 30. kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A8-0249/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2013)0443

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/2284.)

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ EUVL C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 28. lokakuuta 2015 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0381).

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0447

Makrotaloudellinen lisärahoitusapu Jordanielle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 224/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0431),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 212 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0242/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisen julistuksen, joka on annettu yhdessä makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle 12. elokuuta 2013 annetun päätöksen N:o 778/2013/EU kanssa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan kirjeen ja budjettivaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 4. marraskuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A8-0296/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0197

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2016/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2016/2371.)

⁽¹⁾ EUVL L 218, 14.8.2013, s. 15.

Torstai 24. marraskuuta 2016

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Ottaen huomioon julkisen talouden haasteet ja poikkeukselliset olosuhteet, joissa Jordania on otettuaan vastaan yli 1,3 miljoonaa syyrialaista, komissio tekee tarvittaessa vuonna 2017 uuden ehdotuksen Jordaniale myönnettävän makrotaloudellisen rahoitusavun jatkamisesta ja kasvattamisesta, kun toinen makrotaloudellinen rahoitusaputoimi on saatu onnistuneesti päätökseen ja edellyttäen, että tämän tyyppisen rahoitusavun tavanomaiset edellytykset täyttyvät, mukaan lukien komission päivitetty arvio Jordanian ulkoisista rahoitustarpeista. Jordania tarvitsee kyseistä rahoitusapua kipeästi, jotta maan makrotaloudellista vakautta voidaan ylläpitää ja samalla säilyttää saavutettu kehitystulos ja jatkaa maan uudistusohjelmaa.

Torstai 24. marraskuuta 2016

P8_TA(2016)0448

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminta ja valvonta *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2018/C 224/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0167),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 ja 62 artiklan ja 114 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0112/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Alankomaiden parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan säädösesitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. heinäkuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan talous- ja raha-asioiden valiokunnalle työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 4. syyskuuta 2014 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 30. kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 104 ja 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0011/2016),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan komission ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 109.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 24. marraskuuta 2016

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0091

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. marraskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/2341.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0457

Unionin tullikoodeksi meri- tai ilmaitse väliaikaisesti unionin tullialueelta vietyjen tavaroiden osalta *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta meri- tai ilmaitse väliaikaisesti unionin tullialueelta vietyjen tavaroiden osalta (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 224/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0477),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0328/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A8-0329/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0229

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta meri- tai ilmaitse unionin tullialueelta väliaikaisesti vietyjen tavaroiden osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/2339.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0458

Soveltamispäivä: vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevat avaintietoasiakirjat *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 224/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0709),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0457/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman komission delegoidusta asetuksesta, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2016, vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 täydentämisestä vahvistamalla teknisiä sääntelystandardeja avaintietoasiakirjojen esittämisestä, sisällöstä, uudelleentarkastelusta ja tarkistamisesta sekä tällaisten asiakirjojen toimittamisvaatimuksen noudattamiseen liittyvien ehtojen täyttämistä (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)) sekä erityisesti sen 4 kohdan ⁽¹⁾,
 - on kuullut Euroopan keskuspankkia,
 - on kuullut Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 23. marraskuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0356/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0347.

Torstai 1. joulukuuta 2016

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0355

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetun asetuksen (EU) N:o 1286/2014 muuttamisesta sen soveltamispäivän osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/2340.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0459

EU:n ja Kiribatin välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kiribatin tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))**

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12092/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kiribatin tasavallan väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (12091/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0253/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0334/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kiribatin tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0460

EU:n ja Salomonsaarten välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Salomonsaarten välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09785/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Salomonsaarten väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (09783/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0422/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0336/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Salomonsaarten hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0461

EU:n ja Mikronesian välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Mikronesian liittovaltion välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))**

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09780/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Mikronesian liittovaltion väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (09779/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0388/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0337/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Mikronesian liittovaltion hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0462

EU:n ja Tuvalun välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Tuvalun välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä unionin puolesta (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09764/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Tuvalun väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (09760/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0268/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0333/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Tuvalun hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0463

EU:n ja Marshallinsaarten välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Marshallinsaarten tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))**

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09775/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Marshallinsaarten tasavallan väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (09774/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0252/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0335/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Marshallinsaarten tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0465

Rikoksiin liittyvien henkilötietojen suoja koskeva Yhdysvaltain ja EU:n sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista ja rikoksia koskeviin syytetoimiin liittyvien henkilötietojen suoja koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (08523/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin väliseksi rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista ja rikoksia koskeviin syytetoimiin liittyvien henkilötietojen suoja koskevaksi sopimukseksi (08557/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0329/2016),
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0354/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0466

EU:n ja Ghanan ensivaiheen talouskumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 224/45)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12396/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden väliseksi ensivaiheen talouskumppanuussopimukseksi (12130/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ja 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 209 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0406/2016),
 - ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 99 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0328/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Ghanan hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 112.

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0467

Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotto vuonna 2016

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0624 – C8-0399/2016),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 14 kohdan,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2016 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon komission 30. syyskuuta 2016 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2016 (COM(2016)0623),
 - ottaa huomioon 8. marraskuuta 2016 hyväksytyyn neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2016 (13583/2016 – C8-0459/2016),
 - ottaa huomioon 1. joulukuuta 2016 hyväksymänsä kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2016 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0347/2016),
- A. ottaa huomioon komission esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2016, jonka mukaan ennakoimattomiin menoihin vuodeksi 2016 varatusta liikkumavarasta otetaan käyttöön 240,1 miljoonaa euroa ja tällä määrällä on tarkoitus täydentää maksusitoumusmäärärahoja, jotka liittyvät Euroopan unionin varainhoitovuotta 2016 koskevaan yleiseen talousarvioon sisältyviin otsakkeen 3 ”Turvallisuus ja kansalaisuus” menoihin;
1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 48, 24.2.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0468.

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2016

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/339.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0468

Lisätalousarvioesitys nro 4/2016: Määrärahojen tarkistaminen muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvän viimeaikaisen kehityksen pohjalta, maksu- ja maksusitoumusmäärärahojen vähentäminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Määrärahojen tarkistaminen muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen liittyvän viimeaikaisen kehityksen pohjalta, maksu- ja maksusitoumusmäärärahojen vähentäminen kokonaisuutena, ESIR-rahaston voimassaolon pidentäminen, Frontexin henkilöstötaulukon muuttaminen sekä tulojen tarkistaminen (omat varat) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 41 artiklan,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2016⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimitelinten sopimuksen⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission 30. syyskuuta 2016 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2016 (COM(2016)0623),
- ottaa huomioon neuvoston 8. marraskuuta 2016 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4 (13583/2016 – C8-0459/2016),
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 88 artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0350/2016),

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksessä nro 4/2016 (LTE nro 4/2016) vähennetään maksumäärärahoja 7 284,3 miljoonaa euroa etupäässä otsakkeen 1 b ”*Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio*” budjettikohdista, ja kansallisia maksuosuuksia vähennetään vastaavasti;
- B. ottaa huomioon, että LTE:ssä nro 4/2016 lisätään otsakkeen 3 ”*Turvallisuus ja kansalaisuus*” maksusitoumusmäärärahoja 50 miljoonaa euroa unionin sisällä hätätilanteen tuen antamiseen tarkoitettua välinettä varten, 130 miljoonaa euroa turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa (AMIF) varten ja 70 miljoonaa euroa sisäisen turvallisuuden rahastoa varten, mikä edellyttää, että ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta otetaan käyttöön yhteensä 240,1 miljoonaa euroa, kun ensin otetaan huomioon 9,9 miljoonan euron uudelleen kohdentaminen;
- C. ottaa huomioon, että LTE:ssä nro 4/2016 siirretään etupainotteisesti 73,9 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina Verkkojen Eurooppa -välineen energiaosiosta Euroopan strategisten investointien rahastoon (ESIR), mikä korvataan vastaavasti vuonna 2018;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾ voimaantulon perusteella LTE:ssä nro 4/2016 muutetaan Frontexin henkilöstötaulukkoa;
- E. ottaa huomioon, että kun otsakkeen 2 ”*Kestävä kasvu: luonnonvarat*” useista budjettikohdista vähennetään 14,7 miljoonaa euroa, LTE:n nro 4/2016 nettovaikutus vuoden 2016 talousarviossa hyväksytyihin menoihin on 225,4 miljoonan euron lisäys maksusitoumusmäärärahoihin;
- F. ottaa huomioon, että tulojen osalta LTE:ssä nro 4/2016 tarkistetaan sekä perinteisistä omista varoista (tullimaksut ja sokerimaksut) että alv- ja BKTL-maksujen määräytymisperusteista laadittuja ennakoarvioita ja otetaan talousarvioon Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävät korjaukset ja niiden rahoittamiseen osoitettavat varat;
1. on erittäin huolissaan maksumäärärahojen 7 284,3 miljoonan euron ylijäämästä, joka johtuu yhteisesti hallinnoitujen unionin ohjelmien täytäntöönpanon huomattavista viivästyksistä ja pohjustaa maksupyyntöjen merkittävää kertymistä nykyisen monivuotisen rahoituskehysten loppuun; muistuttaa komission todenneen, että nykyisten ennusteiden mukaan ajan tasalle saatettuihin, vuoteen 2020 ulottuviin maksutarpeisiin voidaan vastata nykyisten enimmäismäärien puitteissa ainoastaan siten, että maksumäärärahojen kokonaisliikkumavara käytetään täysimääräisesti (ja liikkumavaran vuosittaiset enimmäismäärät poistetaan varotoimenä) ja että erityisvälineitä koskevat maksut jätetään enimmäismäärien ulkopuolelle; edellyttää siksi, että jälkimmäinen kysymys ratkaistaan lopullisesti ja ehdottomasti osana monivuotisen rahoituskehysten tarkistusta;
2. hyväksyy otsakkeen 3 määrärahojen lisäykset ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöön ottamisella sekä etupainottamisen, joka koskee Frontexin henkilöstötaulukon kasvattamista; pitää erityisen myönteisenä AMIF:n varojen osittaista täydentämistä, mutta on huolissaan siitä, että toistaiseksi pakolaisten siirtoja on toteutunut vain vähän, vaikka jäsenvaltioiden kansallisiin ohjelmiin perustuva talousarvion toteutusaste on korkea;
3. hyväksyy ESIR-rahaston varojen käyttöönoton etupainotteisesti edellyttäen, että Verkkojen Eurooppa -välineen varojen uudelleenkohdentaminen kompensoidaan asianmukaisesti vuonna 2018; täsmentää, että etupainottaminen ei estä tekemästä lopullista rahoitussuunnitelmaa uudelle ESIR-rahaston voimassaolon jatkamista koskevalle ehdotukselle, josta on määrä päättää tavallisessa lainsäätämisyksityksessä;
4. panee huolestuneena merkille, että arvioiden mukaan punnan arvon heikkenemisestä euroon nähden koituu 1,8 miljardin euron tulovaje; ottaa huomioon, että komissio aikoo paikata tämän vajeen lisäsakoista saatavilla tuloilla;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14. syyskuuta 2016, eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

Torstai 1. joulukuuta 2016

5. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2016;
 6. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 4/2016 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0469

Lisätalousarvioesitys nro 5/2016: Omista varoista tehdyn päätöksen täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Omista varoista tehdyn päätöksen 2014/335/EU, Euratom täytäntöönpano ratifiointimenettelyn päätyttyä ja päätöksen tultua voimaan 1 päivänä lokakuuta 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))

(2018/C 224/48)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
 - ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 41 artiklan,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2016⁽²⁾,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽³⁾,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon komission 7. lokakuuta 2016 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 5/2016 (COM(2016)0660),
 - ottaa huomioon neuvoston 8. marraskuuta 2016 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 5 (13584/2016 – C8-0462/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0348/2016),
- A. ottaa huomioon, että esitys lisätalousarvioksi nro 5/2016 on tulosta ratifiointimenettelyn päätökseen saattamisesta ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom voimaantulosta; toteaa, että kyseinen päätös sisältää vähäisiä muutoksia, kuten perinteisten omien varojen kantokulujen alentaminen, joillekin jäsenvaltioille myönnetty arvonlisäverosta kertyviin omiin varoihin sovellettava uusi alennettu verokanta ja joidenkin jäsenvaltioiden vuotuisten BKTL-maksuosuuksien bruttovähennykset;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että esityksellä lisätalousarvioksi nro 5/2016 on tarkoitus sisällyttää unionin vuoden 2016 talousarvion tulopuolelle päätöksen 2014/335/EU, Euratom täytäntöönpanosta johtuvien omiin varoihin tehtyjen mukautusten takautuvat vaikutukset vuosien 2014, 2015 ja 2016 määriin;
- C. ottaa huomioon, että esitys lisätalousarvioksi nro 5/2016 johtaa siksi kaikkien jäsenvaltioiden maksuosuuksien mukauttamiseen, mutta ei vaikuta unionin talousarvion tuloihin eikä menoihin;
1. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 5/2016;
 2. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 5/2016 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0470

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto tuen antamiseksi Saksalle**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta tuen antamiseksi Saksalle (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))**

(2018/C 224/49)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0681 – C8-0423/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 11 kohdan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0352/2016),
1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta tuen antamiseksi Saksalle

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/340.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0471

Lisätalousarvioesitys nro 6/2016, joka liittyy ehdotukseen EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta tuen antamiseksi Saksalle**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2016 varainhoitovuodeksi 2016, joka liittyy ehdotukseen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta tuen antamiseksi Saksalle (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))**

(2018/C 224/50)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
 - ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 41 artiklan,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2016⁽²⁾,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽³⁾ (rahoituskehysasetus),
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon komission 19. lokakuuta 2016 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta tuen antamiseksi Saksalle (COM(2016)0681),
 - ottaa huomioon komission 19. lokakuuta 2016 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 6/2016 (COM(2016)0680),
 - ottaa huomioon neuvoston 15. marraskuuta 2016 vahvistaman ja samana päivänä parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 6/2016 (13852/2016 – C8-0473/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0349/2016),
- A. ottaa huomioon, että esitys lisätalousarvioksi nro 6/2016 kattaa ehdotuksen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta Saksassa touko- ja kesäkuussa 2016 esiintyneiden tulvien takia;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 48, 24.2.2016.⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että komissio ehdottaa, että tarkistetaan vuoden 2016 talousarviota ja lisätään momentille 13 06 01 "Apu jäsenvaltioille sellaisen suuren luonnonkatastrofin yhteydessä, jolla on vakavia vaikutuksia elinoloihin, luonnonympäristöön tai talouselämään" 31 475 125 euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina;
- C. ottaa huomioon, että koska Euroopan unionin solidaarisuusrahasto on rahoituskehysasetuksessa tarkoitettu erityisrahoitusväline, asianomaisia maksusitoumus- ja maksumäärärahoja ei tule sisällyttää monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettuihin enimmäismääriin;
1. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 6/2016;
 2. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 6/2016 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0472

Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotto vuonna 2017**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))**

(2018/C 224/51)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0678 – C8-0420/2016),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ ja erityisesti sen 14 kohdan,
 - ottaa huomioon komission 18. heinäkuuta 2016 antaman esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (COM(2016)0300) sellaisena kuin se on muutettuna oikaisukirjelmällä nro 1/2017 (COM(2016)0679),
 - ottaa huomioon neuvoston 12. syyskuuta 2016 vahvistaman ja 14. syyskuuta 2016 parlamentille toimittaman kannan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (11900/2016 – C8-0373/2016),
 - ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 hyväksymänsä kannan esitykseen yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017⁽³⁾,
 - ottaa huomioon sovittelukomitean 17. marraskuuta 2016 hyväksymän yhteisen tekstin (14635/2016 – C8-0470/2016),
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0346/2016),
- A. ottaa huomioon, että tarkasteltuaan kaikkia mahdollisuuksia rahoittaa ylimääräiset ja ennakoimattomat maksusitoumusmäärärahatarpeet komissio ehdotti talousarvioesityksessään, että ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta otetaan käyttöön 1 164,4 miljoonaa euroa täydentämään maksusitoumusmäärärahoja, jotka liittyvät Euroopan unionin varainhoitovuotta 2017 koskevan yleisen talousarvion menoihin otsakkeessa 3, maksusitoumusmäärärahoille vahvistetun 2 578 miljoonan euron (käypinä hintoina) enimmäismäärän lisäksi;
- B. ottaa huomioon, että sisäiseen turvallisuuteen liittyvät kriisit sekä nykyiset humanitaariset ja muuttoliike- ja pakolaishaasteet aiheuttavat vuonna 2017 todennäköisesti lisärahoitustarpeita; toteaa, että nämä tarpeet voivat ylittää huomattavasti otsakkeen 3 määrärahat; muistuttaa, että otsakkeen 3 enimmäismäärässä ei ole enää yhtään liikkumavaraa; pyytää näin ollen komissiota selvittämään, olisiko ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta mahdollista ottaa käyttöön lisävaroja ja miten tämä voitaisiin toteuttaa, jotta vastattaisiin otsakkeessa 3 vuoden 2017 aikana mahdollisesti ilmeneviin lisärahoitustarpeisiin;
- C. ottaa huomioon, että komissio tarkisti kyseistä käyttöönottoa koskevaa ehdotusta oikaisukirjelmässä nro 1/2017 siten, että määrästä katetaan myös otsakkeen 4 menoja;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0411.

Torstai 1. joulukuuta 2016

D. ottaa huomioon, että vuoden 2016 talousarviota käsittelemään kokoontunut sovittelukomitea sopi, että ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta otetaan käyttöön 1 906,2 miljoonan euroa otsakkeissa 3 ja 4 ja otsakkeen 2 (*Kestävä kasvu – luonnonvarat*) kohdentamattomasta liikkumavarasta korvataan 575,0 miljoonaa euroa vuonna 2016 ja otsakkeen 5 (*Hallinto*) kohdentamattomista liikkumavaroista korvataan 507,3 miljoonaa euroa vuonna 2017, 570,0 miljoonaa euroa vuonna 2018 ja 253,9 miljoonaa euroa vuonna 2019;

1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta vuonna 2017

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/344.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0473

Joustovälineen varojen käyttöönotto meneillään olevan muuttoliike-, pakolais- ja turvallisuuskriisiin edellyttämiä välittömiä taloudellisia toimenpiteitä varten

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi joustovälineen varojen käyttöönotosta meneillään olevan muuttoliike-, pakolais- ja turvallisuuskriisiin edellyttämiä välittömiä taloudellisia toimenpiteitä varten (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0313 – C8-0246/2016),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/623 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 12 kohdan,
 - ottaa huomioon komission 18. heinäkuuta 2016 antaman esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (COM(2016)0300) sellaisena kuin se on muutettuna oikaisukirjelmällä nro 1/2017 (COM(2016)0679),
 - ottaa huomioon neuvoston 12. syyskuuta 2016 vahvistaman ja 14. syyskuuta 2016 parlamentille toimittaman kannan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (11900/2016 – C8-0373/2016),
 - ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 hyväksymänsä kannan esitykseen yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon sovittelukomitean 17. marraskuuta 2016 hyväksymän yhteisen tekstin (14635/2016 – C8-0470/2016),
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0351/2016),
- A. toteaa, että kun kaikki mahdollisuudet maksusitoumusmäärärahojen uudelleen kohdentamiseen otsakkeen 3 sisällä on tutkittu, näyttää siltä, että joustovälineestä on tarpeen ottaa käyttöön maksusitoumusmäärärahoja;
- B. ottaa huomioon, että komissio oli ehdottanut 530 miljoonan euron käyttöön ottamista joustovälineestä ylittämällä otsakkeen 3 enimmäismäärä, jotta täydennetään Euroopan unionin varainhoitovuoden 2017 yleiseen talousarvioon otettua rahoitusta Euroopan muuttoliike- ja pakolais- ja turvallisuusasioiden alalla toteutettavien toimenpiteiden rahoittamiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0411.

Torstai 1. joulukuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että joustovälineen varainhoitovuoden 2017 kokonaismäärä on näin ollen käytetty täysin loppuun;
1. toteaa, että otsakkeen 3 vuoden 2017 enimmäismäärän puitteissa ei ole mahdollista rahoittaa asianmukaisesti kiireellisiä toimenpiteitä muuttoliike- ja pakolais- ja turvallisuusasioiden alalla;
 2. hyväksyy sen vuoksi 530 miljoonan euron käyttöönoton joustovälineestä maksusitoumusmäärärahoina;
 3. hyväksyy myös ehdotetun vastaavien maksuumäärärahojen jakamisen siten, että ne ovat 238,3 miljoonaa euroa vuonna 2017, 91 miljoonaa euroa vuonna 2018, 141,9 miljoonaa euroa vuonna 2019 ja 58,8 miljoonaa euroa vuonna 2020;
 4. toteaa uudelleen, että tämän välineen käyttöönotto rahoituskehysasetuksen 11 artiklan mukaisesti tuo jälleen kerran esiin sen, että unionin talousarviossa tarvitaan ehdottomasti yhä enemmän joustavuutta, ja muistuttaa monivuotisen rahoituskehysväliarvioinnin tai tarkistamisen yhteydessä esittämästään kannasta, jonka mukaan joustovälineestä käyttöön otettava vuotuinen määrä olisi nostettava kahteen miljardiin euroon;
 5. toteaa olleensa jo pitkään sitä mieltä, että joustovälineellä aiemmin käyttöön otetuista sitoumuksista aiheutuvat maksut on laskettava yli enimmäismäärien, rajoittamatta kuitenkaan mahdollisuutta ottaa joustovälineen avulla käyttöön maksuumäärärahoja tiettyjä budjettikohtia varten tekemättä ensin sitoumuksia;
 6. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 7. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

joustovälineen varojen käyttöönotosta meneillään olevan muuttoliike-, pakolais- ja turvallisuuskriisin edellyttämiä välittömiä taloudellisia toimenpiteitä varten

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/342.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0474

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto ennakkomaksujen maksamiseksi unionin vuoden 2017 yleisestä talousarviosta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta ennakkomaksujen maksamiseksi unionin vuoden 2017 yleisestä talousarviosta (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))**

(2018/C 224/53)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0312 – C8-0245/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 ⁽³⁾ tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimitelinten sopimuksen ja erityisesti sen 11 kohdan,
 - ottaa huomioon 17. marraskuuta 2016 pidetyn trilogin tulokset,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0323/2016),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 661/2014 ⁽⁴⁾ mukaisesti ennakkomaksujen maksamista varten voidaan ottaa käyttöön 50 000 000 euroa unionin yleisen talousarvion määrärahoina;
1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 661/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143).

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta ennakkomaksujen maksamiseksi unionin vuoden 2017 yleisestä talousarviosta

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/343.)

Torstai 1. joulukuuta 2016

P8_TA(2016)0475

Vuoden 2017 talousarviomenettely: yhteinen teksti**Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. joulukuuta 2016 sovittelukomitean talousarviomenettelyssä hyväksymästä esitystä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 koskevasta yhteisestä tekstistä (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))**

(2018/C 224/54)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sovittelukomitean hyväksymän yhteisen tekstin ja siihen liittyvät Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausumat (14635/2016 – C8-0470/2016),
- ottaa huomioon komission 18. heinäkuuta 2016 antaman esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (COM(2016)0300),
- ottaa huomioon neuvoston 12. syyskuuta 2016 vahvistaman ja 14. syyskuuta 2016 parlamentille toimittaman kannan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 (11900/2016 – C8-0373/2016),
- ottaa huomioon komission 17. lokakuuta 2016 esittämän oikaisukirjelmän nro 1/2017 esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2017 ⁽¹⁾ ja siihen sisältyvät budjettitarkistukset,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom ⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimitelinten sopimuksen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 90 ja 91 artiklan,
- ottaa huomioon sovittelukomiteavaltuuskunnan mietinnön (A8-0353/2016),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁽³⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Torstai 1. joulukuuta 2016

1. hyväksyy sovittelukomiteavaltuuskunnan hyväksymän yhteisen tekstin, jonka muodostavat seuraavat asiakirjat yhdessä:
 - luettelo budjettikohdista, joita ei ole muutettu talousarvioesitykseen tai neuvoston kantaan verrattuna
 - yhteenlasketut määrät rahoituskehityksen otsakkeittain
 - numerotiedot budjettikohdittain kaikista budjettikohdista
 - konsolidoitu asiakirja, jossa esitetään kaikkien sovittelumenettelyn aikana muutettujen budjettikohtien numerotiedot ja lopullinen teksti;
 2. vahvistaa tämän päätöslauselman liitteenä olevat Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteiset lausumat;
 3. ottaa huomioon, että parlamentin henkilöstön määrä oli yksi tämän sovittelun pääasiallisista kysymyksistä; palauttaa mieleen, että herrasmiehsopimuksen nojalla jokaisella budjettivallan käyttäjällä on yksinomainen toimivalta sen oman budjettiosuuden osalta; palauttaa mieleen myös tekemänsä poliittisen päätöksen myöntää poliittisille ryhmille poikkeus viiden prosentin henkilöstönvähennystavoitteesta, kuten on korostettu sen päätöslauselmissa, jotka koskevat budjetteja 2014, 2015, 2016 ja 2017; tulee arvioimaan budjetteja koskevien päätösten vaikutukset instituution toimintakyvylle;
 4. kehottaa puhemiestä toteamaan Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2017 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän lainsäädäntöpäätöslauselman neuvostolle, komissiolle, asianomaisille muille toimielimille ja elimille sekä kansallisille parlamenteille.
-

Torstai 1. joulukuuta 2016

LIITE

17.11.2016

LOPULLINEN

Talousarvio vuodeksi 2017 – Yhteisten päätelmien osatekijät

Nämä yhteiset päätelmät kattavat seuraavat osiot:

1. Talousarvio 2017
2. Talousarvio 2016 – Lisätalousarviot 4, 5 ja 6/2016
3. Yhteiset lausumat

Yhteenveto**A. Talousarvio 2017**

Yhteisten päätelmien perusteella voidaan todeta seuraavaa:

- Maksusitoumusmäärärahojen kokonaismääräksi vuoden 2017 talousarviossa vahvistetaan 157 857,8 miljoonaa euroa. Näin ollen monivuotisen rahoituskehysten vuoden 2017 enimmäismääriin nähden jää yhteensä 1 100,1 miljoonan euron liikkumavara maksusitoumusmäärärahoina.
- Maksuumäärärahojen kokonaismääräksi vuoden 2017 talousarviossa vahvistetaan 134 490,4 miljoonaa euroa.
- Joustovälineestä otetaan vuonna 2017 käyttöön 530 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina otsakkeessa 3 ”*Turvallisuus ja kansalaisuus*”.
- Maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavarasta otetaan käyttöön 1 439,1 miljoonaa euroa otsakkeessa 1 a ”*Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky*”.
- Ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta otetaan käyttöön 1 906,2 miljoonaa euroa otsakkeissa 3 ja 4. Siitä korvataan 575,0 miljoonaa euroa otsakkeen 2 ”*Kestävä kasvu – luonnonvarat*” kohdentamattomasta liikkumavarasta vuonna 2017 sekä otsakkeen 5 ”*Hallinto*” kohdentamattomista liikkumavaroista 507,3 miljoonaa euroa vuonna 2017, 570,0 miljoonaa euroa vuonna 2018 ja 253,9 miljoonaa euroa vuonna 2019.
- Komissio arvioi joustovälineen varojen käyttöönottoon vuosina 2014, 2015 ja 2016 liittyvien vuoden 2017 maksuumäärärahojen määräksi 981,1 miljoonaa euroa.

B. Talousarvio 2016

Yhteisten päätelmien perusteella voidaan todeta seuraavaa:

- Lisätalousarvio 4/2016 ja siihen liittyvä ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotto hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.
- Lisätalousarvio 5/2016 hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.
- Lisätalousarvio 6/2016 ja siihen liittyvä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.

Torstai 1. joulukuuta 2016**1. Talousarvio 2017****1.1. Ns. suljetut budjettikohdat**

Budjettikohdat, joita neuvosto tai parlamentti ei ole muuttanut tai joita koskevat neuvoston tarkistukset parlamentti hyväksyi, vahvistetaan, jollei niistä muuta todeta näissä päätelmissä.

Muiden budjettikohtien osalta sovittelukomitea hyväksyi jäljempänä 1.2–1.8 kohdassa esitetyt päätelmät.

1.2. Monialaiset kysymykset**Erillisvirastot**

Unionin rahoitusosuus (maksusitoumus- ja maksumäärärahoina) ja erillisvirastojen virkojen määrä asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle seuraavin poikkeuksin:

- Euroopan poliisivirastolle (Europol, momentti 18 02 04) osoitetaan 10 lisätointa ja 675 000 euron lisämäärärahat maksusitoumus- ja maksumäärärahoina.
- Euroopan unionin oikeudellisen yhteistyön yksikölle (Eurojust, momentti 33 03 04) osoitetaan 10 lisätointa ja 675 000 euron lisämäärärahat maksusitoumus- ja maksumäärärahoina.
- Euroopan pankkiviranomaisen (EPV, momentti 12 02 04) maksusitoumus- ja maksumäärärahoja vähennetään 500 000 euroa.
- Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO, momentti 18 03 02) maksusitoumus- ja maksumäärärahoja lisätään 3 000 000 euroa.
- Euroopan lääkeviraston (EMA, momentti 17 03 12 01) maksusitoumus- ja maksumäärärahoja vähennetään 8 350 000 euroa.

Toimeenpanovirastot

Unionin rahoitusosuus (maksusitoumus- ja maksumäärärahoina) ja toimeenpanovirastojen virkojen määrä asetetaan komission vuoden 2017 talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle.

Pilottihankkeet ja valmistelutoimet

Komission vuoden 2017 talousarvioesityksessä ehdottaman valmistelutoimen lisäksi hyväksytään parlamentin ehdotuksen mukaisesti kattava 78 pilottihankkeen ja valmistelutoimen paketti, johon liittyvien maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärä on 76,9 miljoonaa euroa.

Jos pilottihanke tai valmistelutoimi kuuluu jo olemassa olevan oikeusperustan piiriin, komissio voi toimen täytäntöönpanon helpottamiseksi ehdottaa määrärahasiirtoa kyseiseen oikeusperustaan.

Paketissa otetaan täysin huomioon varainhoitoasetuksessa vahvistetut pilottihankkeita ja valmistelutoimia koskevat enimmäismäärät.

1.3. Rahoituskehysten otsakkeiden mukaan jaotellut menot – maksusitoumusmäärärahat

Sovittelukomitea on ottanut huomioon edellä olevat "suljettu" budjettikohtia, erillisvirastoja sekä pilottihankkeita ja valmistelutoimia koskevat päätelmät ja on päättänyt seuraavaa:

Torstai 1. joulukuuta 2016

Otsake 1 a – Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky

Seuraavien budjettikohtien maksusitoumusmäärärahat asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa vuoden 2017 talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle:

<i>(euroa)</i>				
Budjettikohta	Nimike	TAE 2017	Talousarvio 2017	Erotus
02 02 02	Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) rahoituksen saannin parantaminen pääoma- ja velkajärjestelyin	167 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	Liikennemuotojen yhdentämisen ja yhteenliittämisen optimointi ja liikenteen yhteentoimivuuden tehostaminen	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	Tutkimuksen lujittaminen tieteen eturintamassa – Euroopan tutkimusneuvosto	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	Huippuosaamisen levittäminen ja osallistujapohjan laajentaminen	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Johtoasema tieto- ja viestintäteknologiassa	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	Eurooppalaisen koulutusalan huippuosaamisen ja yhteistyön ja sen työmarkkinoihin liittyvän merkityksen edistäminen	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	Eurooppalaisen nuorisoalan huippuosaamisen ja yhteistyön ja nuorten eurooppalaiseen demokraattiseen toimintaan osallistumisen edistäminen	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	Yhteensä			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Määrät ovat osa kokonaislisäystä, joka tehdään otsakkeeseen 1 a vuoteen 2020 asti monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin/tarkistuksen yhteydessä.

Neuvosto ja parlamentti vahvistavat, että osana vuoden 2017 talousarviota otsakkeeseen 1 a hyväksytyt lisäykset ovat täysin aiempien sopimusten mukaisia eivätkä vaikuta käynnissä oleviin lainsäädäntömenettelyihin.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Kaikki muut otsakkeen 1 a maksusitoumusmäärärahat asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle ja niihin sisällytetään seuraavassa taulukossa esitetyt sovittelukomitean hyväksymät mukautukset. Erityistapahtumia varten luodaan erillinen budjettikohta, kuten parlamentin käsittelyssä kaavailtiin.

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelämä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
32 02 01 01	Energian sisämarkkinoiden yhdentymisen eteneminen ja sähkö- ja kaasuverkkojen rajat ylittävä yhteentoimivuus	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Energian toimitusvarmuuden edistäminen unionissa	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Kestävän kehityksen ja ympäristönsuojelun tukeminen	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Suotuisamman ympäristön luominen energiahankkeisiin kohdistuville yksityisille investoinneille	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Vuotuiset erityistapahtumat		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	Progress – Unionin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan sekä työoloja koskevan lainsäädännön kehittämisen, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin tukeminen	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	Eures – Työntekijöiden vapaaehtoisen alueellisen liikkuvuuden edistäminen ja työllisyysmahdollisuuksien parantaminen	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	Yhteensä			- 27 687 129

Näiden mukautusten jälkeen ja ottaen huomioon erillisvirastot, pilottihankkeet ja valmistelutoimet maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 21 312,2 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 1 a menojen enimmäismäärään nähden jää 51,9 miljoonan euron liikkumavara ja maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavarasta otetaan käyttöön 1 439,1 miljoonaa euroa.

Otsake 1 b — Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio

Maksusitoumusmäärärahat asetetaan vuoden 2017 talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle.

Kun otetaan huomioon pilottihankkeet ja valmistelutoimet, maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 53 586,6 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 1 b menojen enimmäismäärään nähden jää 0,4 miljoonan euron liikkumavara.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Otsake 2 — Kestävä kasvu: luonnonvarat

Maksusitoumusmäärärahat asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle, ja niihin sisältyy 325,0 miljoonan euron lisävähennys, joka johtuu maataloustukirahaston käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen lisäyksestä, josta komissio ilmoitti 7. marraskuuta 2016. Näin ollen sovittelukomitea on päättänyt seuraavaa:

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
05 03 01 10	Perustukijärjestelmä	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Kun otetaan huomioon erillisvirastot, pilottihankkeet ja valmistelutoimet, maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 58 584,4 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 2 menojen enimmäismäärään nähden jää 1 031,6 miljoonan euron liikkumavara, ottaen huomioon, että 575,0 miljoonaa euroa käytetään korvaamaan ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönottoa.

Otsake 3 – Turvallisuus ja kansalaisuus

Maksusitoumusmäärärahat asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle, mutta niihin tehdään seuraavassa taulukossa esitetyt sovittelukomitean hyväksymät mukautukset:

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
09 05 05	Multimediatoinimet	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Kulttuurin alaohjelma – Rajatylittävien toimien tukeminen ja kansainvälisen levi-tyksen ja liikkuvuuden edistäminen	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	Yhteensä			4 000 000

Budjettikohdan 09 05 05 selvitysosa muutetaan lisäämällä siihen seuraava virke: "Tarvittaessa hankinta- ja avustusmenettelyihin voi sisältyä puitekumppanuuksien tekeminen, jotta voidaan edistää tästä määrärahasta rahoitettujen Euroopan laajuisten verkostojen vakaita rahoituspuitteita."

Budjettikohdan 15 04 02 selvitysosa muutetaan lisäämällä siihen seuraava virke: "Määrärahasta voidaan myös rahoittaa kulttuuriperinnön eurooppalaisen teemavuoden valmistelu."

Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon erillisvirastot, pilottihankkeet ja valmistelutoimet, maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 4 284,0 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 3 enimmäismäärään nähden ei jää lainkaan liikkumavaraa, joustovälineestä otetaan käyttöön 530 miljoonaa euroa ja ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta käytetään 1 176,0 miljoonan euron määrä.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Otsake 4 – Globaali Eurooppa

Maksusitoumusmäärärahat asetetaan komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle, mutta niihin tehdään seuraavassa taulukossa esitetyt sovittelukomitean hyväksymät mukautukset:

(euroa)				
Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
01 03 02	Makrotaloudellinen rahoitusapu	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	EKKR-takuurahaston rahoittaminen	275 000 000	p.m.	- 275 000 000
13 07 01	Taloudellinen tuki Kyproksen turkkilaisen yhteisön taloudellisen kehityksen edistämiseksi	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Kiireelliset toimet	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Maahanmuutto- ja turvapaikka-asiat	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	Tuki rauhanprosessille ja rahoitusapu Palestiinalle ja YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimelle (UNRWA)	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Välimeren maat – Luottamuksen lisääminen, turvallisuus sekä konfliktien ehkäiseminen ja ratkaiseminen	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Itäinen kumppanuus – Köyhyyden vähentäminen ja kestävä kehitys	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	Yhteensä			- 278 630 000

Budjettikohdan 19 03 01 07 (Euroopan unionin erityisedustajat) määrärahat vahvistetaan kuitenkin vuoden 2017 talousarvioesityksen tasolle.

Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon erillisvirastot, pilottihankkeet ja valmistelutoimet, maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 10 162,1 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 4 menojen enimmäismäärään nähden ei jää lainkaan liikkumavaraa ja ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta käytetään 730,1 miljoonan euron määrä.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Otsake 5 – Hallinto

Sovittelukomitea hyväksyi toimielinten henkilöstötaulukoihin sisältyvät toimien määrät ja komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottamat määrärahat seuraavin poikkeuksin:

- Parlamentin omaa talousarviota koskeva käsittely hyväksytään sillä poikkeuksella, että poliittisten ryhmien 76 uutta tointa korvataan kokonaisuudessaan vähentämällä toimia vastaavasti parlamentin hallinnon henkilöstötaulukosta ilman talousarviovaikutuksia. Lisäksi sovittelukomitea hyväksyy, että vuoden 2017 talousarvioon sisällytetään 1. heinäkuuta 2016 alkaen sovellettavan palkkojen automaattisen tarkistuksen vaikutus (8 717 000 euroa).
- Neuvoston omaa talousarviota koskeva käsittely hyväksytään siten, että vuoden 2017 talousarvioon sisällytetään 1. heinäkuuta 2016 alkaen sovellettavan palkkojen automaattisen tarkistuksen vaikutus (3 301 000 euroa).
- Tilintarkastustuomioistuimen osalta parlamentin käsittelyssä vuoden 2017 talousarvioesitykseen sisällytetyt vähennykset hyväksytään.
- Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) osalta 560 250 euroa (alamomentti 1200) osoitetaan sopimussuhteisia toimihenkilöitä koskevaan budjettikohtaan ja sama määrä vähennetään alamomentilta 3003 ”Kiinteistöt ja niihin liittyvät kulut”. Alamomentin 1200 selvitysosaa muutetaan lisäämällä siihen seuraava virke: ”Määräraha kattaa myös strategisiin viestintätehtäviin osallistuvien sopimussuhteisten toimihenkilöiden kustannukset.” Lisäksi EUH:n pääluokassa mukautetaan seuraavia budjettikohtia siten, että poistetaan oikaisukirjelmässä nro 1 ehdotettu kaksoisvirkaa hoitavien EU:n erityisedustajien siirto.

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	Erotus
3001	Ulkopuolinen henkilöstö ja ulkoiset palvelut	- 3 645 000
3002	Henkilöstöä koskevat muut menot	- 1 980 000
3003	Kiinteistöt ja niihin liittyvät kulut	- 3 636 000
3004	Muut hallintomenot	- 815 000
	Yhteensä	- 10 076 000

Näin ollen kun otetaan huomioon pilottihankkeet ja valmistelutoimet, maksusitoumusten hyväksytyksi tasoksi vahvistetaan 9 394,5 miljoonaa euroa, jolloin otsakkeen 5 menojen enimmäismäärään nähden jää 16,2 miljoonan euron liikkumavara, kun on käytetty 507,3 miljoonaa euroa korvaamaan ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönottoa.

Erityisrahoitusvälineet

Erityisrahoitusvälineiden maksusitoumusmäärärahat vahvistetaan komission vuoden 2017 talousarvioesityksessä ehdottamalle tasolle lukuun ottamatta Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa varten tehtyä varausta (budjettikohta 40 02 44), joka poistetaan.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käytön korvaaminen vuosina 2018 ja 2019

Ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavarasta käytetään vuonna 2017 kaikkiaan 1 176,0 miljoonaa euroa otsakkeessa 3 ja 730,1 miljoonaa euroa otsakkeessa 4 eli kaiken kaikkiaan 1 906,2 miljoonaa euroa. Liikkumavaran käytöstä korvataan 575,0 miljoonaa euroa otsakkeen 2 kohdentamattomasta liikkumavarasta vuonna 2017 ja otsakkeen 5 kohdentamattomista liikkumavaroista 507,3 miljoonaa euroa vuonna 2017, 570,0 miljoonaa euroa vuonna 2018 ja 253,9 miljoonaa euroa vuonna 2019. Yhdessä oikaisukirjelmän nro 1/2017 kanssa hyväksytyä päätöstä ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönnotosta vuonna 2017 muutetaan vastaavasti.

1.4. Maksumäärärahat

Vuoden 2017 talousarvion maksumäärärahojen kokonaismäärä vahvistetaan oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä esitetylle tasolle, mutta siihen tehdään seuraavat sovittelukomitean hyväksymät mukautukset:

- Otetaan huomioon hyväksytyt maksusitoumusmäärärahat jaksottamattomia menoja varten, joiden osalta maksumäärärahojen taso on sama kuin maksusitoumusmäärärahojen taso. Tähän sisältyy maatalousmenojen vähentäminen 325 miljoonalla eurolla sekä hallintomenojen mukautukset pääluokissa I, II, III, IV, V, VI, VII, IX ja X (13,4 miljoonaa euroa) ja erillisvirastoissa (joiden osalta unionin rahoitusosuus maksumäärärahoina vahvistetaan edellä olevassa 1.2 kohdassa ehdotetulle tasolle). Näin vaikutukseksi tulee yhteensä 332,3 miljoonan euron vähennys.
- Kaikkien parlamentin ehdottamien uusien pilottihankkeiden ja valmistelutoimien maksumäärärahoiksi ehdotetaan 50 prosenttia vastaavista maksusitoumusmäärärahoista tai parlamentin ehdottama taso, jos se on alempi. Kun kyseessä on nykyisten pilottihankkeiden ja valmistelutoimien jatkaminen, maksumäärärahojen taso on talousarvioesityksessä määritetty taso, johon lisätään 50 prosenttia vastaavista uusista maksusitoumusmäärärahoista tai parlamentin ehdottama taso, jos se on alempi. Näin vaikutukseksi tulee yhteensä 35,2 miljoonan euron lisäys.
- "Erityistapahtumien" (momentti 15 02 10) maksumäärärahojen määrä on mainittu parlamentin käsittelyssä (6 miljoonaa euroa).
- Momentin 01 03 08 (EKKR-takuurahaston rahoittaminen) maksumäärärahat varustetaan p.m. -merkinnällä.
- Mukautukset seuraaviin budjettikohtiin hyväksytään jaksotettuja määrärahoja koskevien sitoumusten muutosten perusteella:

(euroa)				
Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
01 03 02	Makrotaloudellinen rahoitusapu	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	Progress – Unionin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan sekä työoloja koskevan lainsäädännön kehittämisen, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin tukeminen	38 000 000	41 167 000	3 167 000

Torstai 1. joulukuuta 2016

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
04 03 02 02	Eures – Työntekijöiden vapaaehtoisen alueellisen liikkuvuuden edistäminen ja työllisyysmahdollisuuksien parantaminen	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Multimedia-toimet	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Taloudellinen tuki Kyproksen turkkilaisen yhteisön taloudellisen kehityksen edistämiseksi	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Kulttuurin alaohjelma – Rajatylittävien toimien tukeminen ja kansainvälisen levietyksen ja liikkuvuuden edistäminen	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	Tuki rauhanprosessille ja rahoitusapu Palestiinalle ja YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimelle (UNRWA)	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Itäinen kumppanuus – Köyhyyden vähentäminen ja kestävä kehitys	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Kiireelliset toimet	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Maahanmuutto- ja turvapaikka-asiat	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Välimeren maat – Luottamuksen lisääminen, turvallisuus sekä konfliktien ehkäisyminen ja ratkaiseminen	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	Energian sisämarkkinoiden yhdentymisen eteneminen ja sähkö- ja kaasuverkkojen rajat ylittävä yhteentoimivuus	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Energian toimitusvarmuuden edistäminen unionissa	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Kestävän kehityksen ja ympäristönsuojelun tukeminen	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

Torstai 1. joulukuuta 2016

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
32 02 01 04	Suotuisamman ympäristön luominen energiahankkeisiin kohdistuville yksityisille investoinneille	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	Yhteensä			5 003 000

6. Euroopan globalisaatorahaston (momentti 40 02 43) maksumäärärahoiksi vahvistetaan nolla euroa (vähennystä 30 miljoonaa euroa), koska käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista käytettävissä olevien maksumäärärahojen arvioidaan riittävän koko vuodeksi 2017.
7. Varaus Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa varten (momentti 40 02 44) poistetaan.
8. Lisäksi maksumäärärahoja vähennetään seuraavista budjettikohdista:

(euroa)

Budjettikohta	Nimike	TAE 2017 (ml. oikaisukirjelmä nro 1/2017)	Talousarvio 2017	Erotus
04 02 62	Euroopan sosiaalirahasto – Kehittyneemmät alueet – Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) – Siirtymäalueet – Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) – Kehittyneemmät alueet – Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) – Euroopan alueiden välinen yhteistyö	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	Yhteensä			- 154 000 000

Näiden toimien johdosta maksumäärärahojen tasoksi tulee 134 490,4 miljoonaa euroa, jossa on 931,4 miljoonaa euroa vähennystä verrattuna talousarvioesitykseen, sellaisena kuin se on muutettuna oikaisukirjelmällä nro 1/2017.

Torstai 1. joulukuuta 2016

1.5. Varaus

Oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutettuun talousarvioesitykseen sisältyvien varauksen lisäksi on olemassa ainoastaan seuraavat varaukset:

- alamomentti 13 01 04 04 (*Rakenneuudistusten tukiohjelman (SRSP) tukimenot*) ja momentti 13 08 01 (*Rakenneuudistusten tukiohjelman (SRSP) – Otsakkeesta 1 b (ESR, EAKR ja koheesiorahasto) siirretty operatiivinen tekninen apu*), joiden maksusitoumus- ja maksumäärärahat otetaan kokonaisuudessaan varaukseen rakenneuudistusten tukiohjelman oikeusperustan hyväksymiseen asti
- momentti 13 08 02 (*Rakenneuudistusten tukiohjelman (SRSP) – Otsakkeesta 2 (maa- seuturahasto) siirretty operatiivinen tekninen apu*), jonka maksusitoumus- ja maksumäärärahat otetaan kokonaisuudessaan varaukseen rakenneuudistusten tukiohjelman oikeusperustan hyväksymiseen asti
- alamomentti 18 02 01 03 (*Rajanylitysjärjestelmän (EES) perustaminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajat ylittävien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa, maastalähtöä ja pääsyn epäämistä koskevien tietojen rekisteröimiseksi*), jonka maksusitoumusmäärärahoista otetaan 40 000 000 euroa ja maksumäärärahoista 28 000 000 euroa varaukseen, kunnes rajanylitysjärjestelmän perustamista koskeva lainsäädäntömenettely saadaan päätökseen.

1.6. Talousarvion selvitysosat

Ellei edellisissä kohdissa ole erikseen muuta todettu, parlamentin ja neuvoston selvitysosien teksteihin tekemät tarkistukset hyväksytään lukuun ottamatta seuraavassa taulukossa mainittuja budjettikohtia, joiden selvitysosaan hyväksytään oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdotettu teksti. Myös maataloustukirahastoa koskeva päivitys hyväksytään.

Tämä perustuu oletukseen, että parlamentin tai neuvoston esittämillä tarkistuksilla ei voida muuttaa tai laajentaa nykyisten oikeusperustojen soveltamisalaa eikä rajoittaa toimielinten hallinnollista autonomiaa ja että toimet voidaan kattaa käytettävissä olevista resursseista.

Budjettikohta	Nimike
04 03 02 03	Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys – Oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden, etenkin työmarkkinoista kauimpana olevien, ja sosiaalisten yritysten rahoituksen saatavuuden ja saannin helpottaminen
S 03 01 06 01	Euroopan lentoturvallisuusvirasto (EASA)
05 02 11 99	Muut toimenpiteet (muut kasvituotteet/toimenpiteet)
05 04 60	Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) (2014–2020)
05 04 60 02	Operatiivinen tekninen apu
18 04 01 01	Kansalaisten Eurooppa – Muistiperinnön vahvistaminen ja kansalaisten osallistumisvalmiuksien lisääminen unionin tasolla

Torstai 1. joulukuuta 2016**1.7. Uudet budjettikohdat**

Komission oikaisukirjelmällä nro 1/2017 muutetussa talousarvioesityksessä ehdottama budjettinimikkeistö, johon sisällytetään pilottihankkeet ja valmistelutoimet sekä vuotuisia erityistapahtumia koskeva uusi momentti (15 02 10), hyväksytään.

1.8. Tulot

Oikaisukirjelmään nro 1/2017 sisältyvä komission ehdotus sisällyttää talousarvioon 1 miljardin määrä sakoista saatavia tuloja hyväksytään.

2. Talousarvio 2016

Lisätalousarvio 4/2016 ja siihen liittyvä ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotto hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.

Lisätalousarvio 5/2016 hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.

Lisätalousarvio 6/2016 ja siihen liittyvä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto hyväksytään komission ehdotuksen mukaisesti.

3. Yhteiset lausumat**3.1. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma nuorisotyöllisyysaloitteesta**

”Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio palauttavat mieleen, että nuorisotyöttömyyden vähentäminen on edelleen tärkeä yhteinen poliittinen prioriteetti, ja tätä varten ne vahvistavat uudelleen aikovansa päättäväisesti käyttää parhaalla mahdollisella tavalla nuorisotyöttömyyden torjuntaan saatavilla olevia budjettivaroja, erityisesti nuorisotyöllisyysaloitetta.

Ne palauttavat mieleen vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (rahoituskehysasetus) (EU, Euratom) N:o 1311/2013 14 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan *’Monivuotisessa rahoituskehityksessä maksusitoumusmäärärahojen enimmäismääriin (2014–2017) nähden jäävä liikkumavara muodostaa sellaisen monivuotisen rahoituskehityksen kokonaisliikkumavaran sitoumuksia varten, joka on määrä ottaa käyttöön monivuotisessa rahoituskehityksessä vuosiksi 2016–2020 vahvistettujen enimmäismäärien lisäksi kasvuun ja työllisyyteen, erityisesti nuorten työllisyyteen liittyviä politiikkatavoitteita varten’.*

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pyytävät komissiota esittämään vuonna 2017 lisätalousarvion, jotta nuorisotyöttömyysaloitteelle voidaan varata sitoumusten kokonaisliikkumavara rahoitettavat 500 miljoonaa euroa ⁽¹⁾ heti kun rahoituskehysasetuksen 6 artiklassa säädetty tekninen mukautus on hyväksytty.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti sitoutuvat käsittelemään nopeasti komission lisätalousarvioesityksen vuodeksi 2017.”

3.2. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma maksumäärärahoista

Euroopan parlamentti ja neuvosto palauttavat mieleen, että täytäntöönpanon edetessä on varmistettava maksujen hallittu kehitys suhteessa maksusitoumuksiin käytettäviin määrärahoihin, jotta suorittamatta jääneiden maksujen epänormaali taso vältetään vuoden lopussa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottavat komissiota seuraamaan edelleen tiiviisti ja aktiivisesti vuosien 2014–2020 ohjelmien täytäntöönpanoa. Tätä varten ne pyytävät komissiota esittämään hyvissä ajoin ajantasaiset luvut täytäntöönpanosta ja arviot maksumääräraha vaatimuksista vuonna 2017.

⁽¹⁾ Tämä määrä on osa nuorisotyöttömyysaloitteen määrärahojen monivuotisen rahoituskehityksen väliarviointin/tarkistuksen yhteydessä tehtävää ja vuoteen 2020 ulottuvaa yleistä korotusta.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Neuvosto ja Euroopan parlamentti tekevät ajallaan tarvittavat päätökset asianmukaisesti perustelluista tarpeista maksamattomien laskujen liiallisen määrän kertymisen estämiseksi ja sen varmistamiseksi, että maksupyynnöt maksetaan asianmukaisesti.”

3.3. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma henkilöstöä koskevasta viiden prosentin vähennyksestä

”Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio palauttavat mieleen sopimuksen henkilöstön asteittaisesta vähentämisestä viidellä prosentilla 1. tammikuuta 2013 voimassa olleen henkilöstötaulukon mukaisesti. Vähennys toteutetaan kaikissa toimielimissä, elimissä ja virastoissa talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 27 kohdassa todetun mukaisesti.

Nämä kolme toimielintä palauttavat mieleen, että tavoitteena on henkilöstön viiden prosentin vähennyksen paneminen kokonaisuudessaan täytäntöön vuoteen 2017 mennessä. Ne ovat yhtä mieltä siitä, että tilanteen arvioimiseksi käynnistetään asianmukaiset jatkotoimet, jotta voidaan varmistaa, että on tehty kaikki mahdollinen sen eteen, että kaikkia toimielimiä, elimiä ja virastoja koskeva viiden prosentin henkilöstövähennystavoitteen täytäntöönpano ei viivästyisi enempää.

Ne ovat tyytyväisiä komission varainhoitoasetuksen 38 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti talousarvioesityksessä esittämään katsaukseen konsolidoiduista tiedoista, jotka koskevat toimielinten palveluksessa olevaa ulkopuolista henkilöstöä kokonaisuudessaan. Ne pyytävät komissiota toimittamaan edelleen näitä tietoja tulevien vuosien talousarvioesityksiä antaessaan.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti korostavat, että viiden prosentin henkilöstövähennystavoitteeseen pääsemisen pitäisi tuoda säästöjä toimielinten hallintomenoihin. Ne kehottavat näin ollen komissiota aloittamaan menettelystä saatujen tulosten arvioinnin, jotta niistä voidaan ottaa oppia tulevaisuuden varalle.”

3.4. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma Euroopan kestävän kehityksen rahastosta

”Muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttumiseksi komissio käynnisti Euroopan kestävän kehityksen rahaston (EKKR), joka perustuu EKKR-takuuseen ja EKKR-takuurahastoon. Komissio ehdottaa, että EKKR-takuurahastolle osoitetaan 750 miljoonaa euroa vuosina 2017–2020, joista 400 miljoonaa euroa Euroopan kehitysrahastosta (EKR) neljän vuoden aikana, 100 miljoonaa euroa Euroopan naapuruusvälineestä (ENI) vuosina 2017–2020 (joista 25 miljoonaa euroa vuonna 2017) ja 250 miljoonaa euroa maksusitoumus- (ja maksu)määrärahoina vuonna 2017.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti kehottavat komissiota pyytämään tarvittavia määrärahoja lisätalousarviossa vuonna 2017, jotta EKKR voi saada rahoitusta EU:n talousarviosta heti kun oikeusperusta on hyväksytty.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti sitoutuvat käsittelemään nopeasti komission ehdottaman lisätalousarvioesityksen vuodeksi 2017.”

3.5. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma EU:n erityisrahastoista ja Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineestä

”Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että erityisrahastot ja Turkin-pakolaisavun koordinoituväline olisi perustettava läpinäkyvällä ja selkeällä tavalla ja noudattaen unionin talousarvion yhtenäisyyden periaatetta, budjettivallan käyttäjän oikeuksia ja olemassa olevien oikeusperustojen tavoitteita.

Ne sitoutuvat käsittelemään tarvittaessa noita kysymyksiä osana varainhoitoasetuksen tarkistusta, jotta löydetään sopiva tasapaino joustavuuden ja vastuuvollisuuden välillä.

Torstai 1. joulukuuta 2016

Komissio sitoutuu:

- ilmoittamaan säännöllisesti budjettivallan käyttäjälle erityisrahastojen meneillään olevasta ja suunnitellusta rahoituksesta (myös jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista) ja toiminnasta;
- esittämään vuodesta 2017 alkaen seuraavan varainhoitovuoden talousarvioesityksen yhteydessä valmisteluasiakirjan;
- ehdottamaan Euroopan parlamentin asianmukaista osallistumista koskevia toimenpiteitä.”

3.6. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma maataloudesta

”Vuoden 2017 talousarvio sisältää kiireellisiä toimenpiteitä, joilla maanviljelijöitä autetaan selviämään markkinoilla viime aikoina esiintyneistä ongelmista. Komissio vahvistaa, että otsakkeen 2 liikkumavara on riittävä kattamaan mahdolliset ennakoimattomat tarpeet. Se sitoutuu seuraamaan säännöllisesti markkinatilannetta ja esittämään tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä sellaisista tarpeista huolehtimiseksi, joita ei voida kattaa talousarviossa hyväksytyillä määrärahoilla. Tuolloin Euroopan parlamentti ja komissio sitoutuvat käsittelemään mahdollisimman pian asiaa koskevat talousarvioehdotukset.”

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI